

رہ ہوندی ٹاپین

نزلہ

شعیری کلاسیک کوردی

کرمابخی خولہ

نزلہ کوردی و نزلہ کوردی

2008

نزلہ کوردی

ئەم كۆنپه

له ئاماده كوردنى پيگه

(منسرى اقرأ الشافى) ۵

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بو سهر دانى پيگه:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بو سهر دانى پيگهكه:

<http://iqra.ahlamontada.com>

رهه ندى ئاين له شيعرى كلاسيكى كوردى

(كرمانجى خواروو)

نوسينى

نهوزاد كه طور

بوزلو كرونه و رلاگه بنه

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بۆ
نوسینگهی تهفسیر

ناوی کتیب: رهههندی ئایین له شیعری کلاسیکی کوردی
نوسهر: نهوزاد کهلهپور
بلاوکردنهوهی: نوسینگهی تهفسیر بۆ بلاوکردنهوه و راگه یاندن/ ههولێر
تایلی بهرگ: نهوزاد کۆبی
بهرگ: آمین مخلص
ههخشهسازی ناوهروک: عزه ددین محهمهد عومه ر
نۆره و سالی چاپ: به کهم ١٤٢٩ ک - ٢٠٠٨ ز

له بهرپوهه رایهتی گشتی کتیبخانه کان ژمارهی سپاردنی ( ) سالی (٢٠٠٧) ی دراوه تی

تەفسیر
بۆ بلاوکردنهوه و راگه یاندن
ههولێر- شهقامی دادگا - ژێر ئوتیلی شیرین پالاص
ت: ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨
مۆبایل: ٠٧٧٠ ١٣٨ ٧٢ ٩١ - ٠٧٥٠ ٤٦٠ ٥١ ٢٢
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

پیشهکی

کۆمه‌لگای کوردی گەر له‌رووی زانست و ته‌کنه‌لوژیادا نه‌یتوانییته‌ بگاته‌ ناستی ولاتانی پیشکه‌وتوو، ئەوا له‌ئەدەب به‌گشتی و هۆنراوه‌ به‌تایبه‌تی توانیویه‌تی قهره‌بووی ئەو بۆشاییه‌ بکاته‌وه‌.

به‌گوێره‌ی ئەو زانیاریانه‌ی ده‌ست ئیমে‌ که‌وتوون، کۆنترین هۆنراوه‌ی کوردی له‌ باب‌ه‌ تاهیری هه‌مه‌دانیه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، که‌ به‌شیوه‌ی لوری دووبه‌یتسه‌کانی خۆی نویسه‌ته‌وه‌، دوای ئەوه‌ پشت به‌ پشت هاتوو تاکو سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مین و سه‌ده‌ی نۆزده‌، که‌ شاعیری زۆرترو زانیاری زیاترمان له‌باره‌یانوه‌ هه‌یه‌، که‌ پێش ئەو میژوووه‌ نوسه‌رو شاعیرانی کورد به‌ زمانانی تری رۆژ هه‌لاتی به‌ره‌مه‌کانی تریان ده‌نوسی، به‌تایبه‌تی نویسنی هۆنراوه‌ و نامه‌گۆرینه‌وه‌ی نیوانیان، تاکو ئیستاش به‌ته‌واوی ساغ نه‌بۆته‌وه‌ نایا بۆچی ئەو به‌ره‌مه‌ ئەده‌بیانه‌ به‌زمانی بیگانه‌ نوسراون! نایا هۆیه‌که‌ی بۆ ئەوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ که‌ کورد قه‌واره‌ی سیاسی خۆی نه‌بووه‌، یاخود نویسن به‌ زمانی کوردی به‌لگه‌ بووه‌ له‌سه‌ر که‌م توانایی و بی‌ده‌سه‌لاتی نوسه‌ره‌که‌، یاخود نوسه‌رانی کورد به‌ زمانی زگماکی خۆیان نه‌یان خویندوووه‌، ئەوه‌ش وای کردبێ نه‌زانن به‌ زمانی کوردی بنوسن، ئەم کاره‌ به‌رده‌وام بوو تاکو نالی مه‌زن هات ئەو ریچکه‌یه‌ی شکاندو ده‌ستی کرد به‌ هۆنراوه‌ نویسن به‌ زمانی کوردی بێ‌ئهو‌ی سل بکاته‌وه‌، بۆ سل بکاته‌وه‌ نالی

که دیت و شیعری به زمانی کوردی دنوسی له بی دهسه لاتی نیه چونکه نالی توانای بهسه زمانه کانی تریشدا هیه بو نه وهی شیعری پی بنوسی.

فارس و کورد و عه ره ب هه رسیم به ده فته ر گرتوه
نالی نه مرۆ حاکمی سی مولکه دیوانی هیه⁽¹⁾

نه که هه ره نه وه نده نالی توانای نویسی هیه به هه رسی زماندا، به لکو به ره ننگاری نه وانهش ده بیته وه، که گله بی له نالی ده که ن که له زمانی کوردی حالی نابن و داوای مانای لی ده که ن.

کهس به نه لفاظم نه لی خو کردیه، خو کوردیه
هه ر که سی نادان نه بی خو طالیبی مه عنا ده کا⁽²⁾

وشه ی کلاسیک له بنه رته دا، وشه یه کی لاتینه له وشه ی (کلاسیکوس) ه وه هاتوه که مانای چین (طبقه) ده گه یه نی، به و مه به سته ی ری بازی کلاسیک بو چینیک ده گوتراو ده نوسرا که ناستی روشنبیریان به رز بوو، نه و ری بازهش له رووی نه ده بیه وه به مانای لاسایی کردنه وه دیت، واته لاسایی کردنه وهی نه ده بی یونانی، که نه رستۆ له کتیبی شیعر دا باسی کردوه، پاشان کتیبه که ی هوراس به ناوی (هونه ری شیعر) له سه ره تای سه ده ی شازده ئیتالیه کان نه و دوو کتیبه یان وه رگی پرایه سه ر زمانی خو یان، پاشان له زۆر به ی ولاتانی نه وروپا بلا بووه، دیاره نه و دوو کتیبه کاریگه ری زۆریان هه بوو له سه ر نه ده بی نه وروپی، پاشان به هۆی نوسه ره عه ره به کان کومه لیک کتیب وه رگی درانه سه ر زمانی عه ره بی.

له سه ره تای سه ره له دانی ئایینی ئیسلام له نیم چه دو ورگه ی عه ره ب و، پاشان بلا بو نه وه ی به ولاتانی ده ورو پشت گه لی کوردیش یه کیک بووه له و میلله تانه ی که ئایینی ئیسلامی قبول کردوه، له نه نجامی نه و تیکه لاو بوونه ی که له نیوان میلله تانی

نیسلامدا هه‌بووه، توانراوه سوود له شارستانییه‌تی یه‌کتزی وه‌ر‌بگرنو بکه‌ونه به‌ر کاریگه‌ری یه‌کتزی.

سه‌رده‌می بابانه‌کان به‌سه‌رده‌میکی زی‌رین و پرشن‌گدار داده‌نریت، بۆ بوژانه‌وه‌ی ئەده‌بی کلاسیکی کوردی، پاش هاتنی ئاینی ئیسلام بۆ کوردستان هیچ سه‌رده‌میکی وه‌کو سه‌رده‌می بابانه‌کان پیشکه‌وتنی ئەده‌بی به‌خۆیه‌وه نه‌دیوه^(۳)، ئەو پیشکه‌وتنه‌ش له‌سایه‌ی حاکمانی بابانه‌کانه‌وه بووه، که زه‌مینیه‌کی چاکیان ره‌خساندبوو بۆ شاعیرانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیان، ئەوه بوو نالی توانی قوتابخانه‌ی شیعی بابان دابه‌ینیت، سالمو کوردیش ته‌واوکه‌ری ئەم قوتابخانه‌یه بوون، شیعی کلاسیکی کوردی درێژه‌ی پیدرا تا‌کو به‌ کۆچی دوا‌یی کردنی عه‌لی کمال با‌پیر دواتنوک له‌ دیارده‌ی شیعی کلاسیکی وشک بوو.^(۴)

من لێ‌رده‌دا نامه‌وێت باس له‌ خاسیه‌ت و تاییه‌ته‌ندیه‌کانی شیعی کلاسیکی کوردی بکه‌م، به‌لکو هه‌ولم داوه ئەوه به‌سه‌لمیتم که چه‌نده قورشان و فه‌رموده کاریگه‌ریان هه‌بووه نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر شاعیرانی کلاسیکی کوردیمان به‌لکو قورشان کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئەوروپاش هه‌یه، له‌سه‌ر تۆلستۆی هه‌یه‌تی، له‌سه‌ر لامارتین هه‌یه‌تی، له‌سه‌ر پۆشکین، له‌سه‌ر به‌رنادشو هه‌یه‌تی، به‌رنادشو ئەگه‌ر نه‌مردایه‌ شانۆنامه‌یه‌کی تاییه‌تی له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌نووسی، من ئەو‌م له‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ کدا خویندۆته‌وه، هیچ نوسه‌ریکی ئەوروپی نیه زۆر گه‌وره‌بی نه‌که‌وتبیته ژێر کاریگه‌ری ته‌ورات و ئینجیل و قورئانه‌وه^(۵). شاعیرانی کلاسیکی کوردیش هه‌ره‌ه‌موویان له‌ مزگه‌وت و حوجره‌کان فێری خویندن و نووسین بوینه، که‌واته رۆشن‌بیریان رۆشن‌بیره‌کی ئاینی بووه، جا هه‌ریه‌کیک لیکۆلینه‌وه له‌سه‌ر شاعیرانی کلاسیکی بکات ده‌بیت لیکۆله‌روه‌وه ده‌رچووی مزگه‌وت بیت، یان هه‌ر هیچ نه‌بیت ده‌بیت رۆشن‌بیری ئاینی هه‌بیت، ئەگینا زۆر زه‌حمه‌ته راستی بپیکێ.

له کۆتایدا ده‌مه‌وی ئه‌وه به خوینه‌ر بلیتم هه‌ندیك لهو باسانه‌ی نیو ئه‌م کتیبه له گو‌قارو روژنامه‌کانی نیوخۆدا بلاو کراونه‌ته‌وه، جگه له‌وه‌ش شاعیرانی کلاسیکی‌مان گه‌لیک له‌وه زیاترن، به‌لام ئه‌وانه‌ی که من باسم لیوه کردوون ئه‌و شاعیرانه‌ن که زیاتر له‌سه‌ر زمانه‌ی خه‌لکه‌وه‌ن.

سه‌رچاوه‌و په‌راویز:

- ۱- دیوانی نالی / لی‌کولینه‌وه‌و لی‌کدانه‌وه / مه‌لا عبدا‌لکریمی مدرس / کوری زانیاری کورد.
- ۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌.
- ۳- دیداری شیعری کلاسیکی کوردی / نامه‌ده‌کردنی حه‌مه سعید / ده‌زگای روژشنبیری و بلاو کردنه‌وه‌ی کوردی.
- ۴- شاعیرانی تریش هه‌یه پاش ئه‌م علی بابیر شیعری کلاسیکی ده‌نوسن یاخود نوسیویانه، به‌لام هه‌ینه‌ده به‌ناوبانگ نیه‌.
- ۵- چاوپیکه‌وتنیك له‌که‌ل شاعیر (له‌تیف هه‌مه‌ت) روژنامه‌ی کۆمه‌ل ژ (۱۶۹) ۲۳/۴/۲۰۰۵.

نه‌وزاد که‌له‌هور
شو‌رش - هه‌ولیه‌ر

کاریگه‌ری نایین له شیعرى نالی

مه‌لاخدرى كورپى ئەحمەدى مكائیلی یه، له گوندی خاك و خۆل له‌دايك بووه. نالی دامه‌زێنه‌رى قوتابخانه‌ی* شیعرى بابانه، ئەو پڕۆژگاره‌ی نالی له ژياندا بووه له‌شارى سولیمانی، سهرده‌مى فه‌رمانپه‌وايى بابانه‌كان بووه، ميره‌كانى بابان توانیبویان زه‌مینه‌یه‌كى له‌بار دروست بکه‌ن بۆ ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هه‌رى شیعرى شاعیرانى وه‌كو (نالی و سالمو كوردی و مه‌لاوه‌سمان)، دياره‌ ئەمه‌ش واى له‌ لیكوله‌ره‌وانى شیعرى كوردی كرده‌وه كه‌ بلین له‌پاش هاتنى نایینی پیروزی ئیسلام بۆ كوردستان، هه‌یچ سهرده‌مێك وه‌كو سهرده‌مى بابانه‌كان، كوردستان بوژانه‌وه‌و گه‌شه‌كردنى به‌چارى خۆی نه‌بینیوه^(١).

نالی ئەستیره‌یه‌كى گه‌شه‌ له‌ ئەده‌بیاتی شیعرى کلاسیکی کوردی، كه‌ ئەم ئەستیره‌یه‌ هه‌تا دونه‌یا مینى، ئەم ئەستیره‌یه‌ له‌ دره‌وشانه‌وه‌ی خۆی ناکه‌وێت، نه‌وه‌ دوای نه‌وه‌ش شانازی به‌ (نالی) یه‌وه‌ ده‌که‌ن.

به‌داخه‌وه‌ ده‌لێم (نالی) هه‌روه‌كو شاعیرانى سهرده‌مه‌كه‌ی خۆی، گه‌لێك لایه‌نى شاره‌وه‌ له‌ ژيانیدا به‌دى ده‌كری‌ت.

تاكو ئێستا به‌ته‌واوى بۆ لیكۆله‌ره‌وانى شیعرى كوردی ساغ نه‌بۆته‌وه‌ كه‌ نالی سالى چهند له‌دايك بووه، د.مارف خه‌زنه‌دار ده‌لێت ١٨٠٠ز له‌ دايك بووه‌و له‌ سالى ١٨٥٦ز كۆچى دوايى كرده‌وه^(٢)، (محمد امین زه‌كێ)یش سالى ١٢١٥ك بۆ له‌دايكبوونی

* قوتابخانه‌ ته‌وه‌یه‌ به‌یاننامه‌یه‌كى ئەده‌بى هه‌بۆ و خاوه‌نى پڕۆگرام بیت.

داده نیت، ههروهها علائه دین سه جادی ده لیت نالی له سالی ۱۷۹۷ له دایکبووه و له سالی ۱۸۵۵ ز کۆچی دوابی کردوه، به لام ئه وهی جیگای سه رنجه هیچ یه کیکیان له مانه پشتیان به سه رچاوه یه کی زانستی و باوه رپی کرا و نه به ستووه. ^(۲)

رون و ئاشکرایه نالی کوری پیاو یکی نه خوینده وار بووه، رهنگه له راستی دور نه که وینه وه گهر بلیین له گوندی (خاک و خۆل) که مه لبه نندی هاتنه دونیای (نالی) یه، که سیکی خوینده واری تیا نه بووه جگه له مه لای گوند (ئه ویش به و مهرجه ی که گوندی خاک و خۆل مه لای هه بوویت) جگه له نه بوونی که سی خوینده وار، ئه و سه رده مه ی نالی تیادا له دایک بووه پاشی ئه ویش خه لکی به ورا ده یه ئه و هوشیاریه ی نه بووه، که هه ر مندالیک له دایک بیته، یه کسه ر ده ست بداته قه لمه و په ره موچه که ی میژووی له دایکبوونی تۆمار بکات، به تایبه تیش که سیکی وه کو نالی که کوری پیاو یکی هه ژارو نه خوینده وار بووه، له پاشان کێ ده یزانی (خدر) ده بیته ئه و (نالی) یه مه زنه ی نیمرۆ؟

بۆیه من گه شین نیم به وهی که رۆژیک دایته به شیوه یه کی دروست رۆژو سالی له دایکبوونی (نالی) یان ده ست بکه ویت، به لام ریگای تیده چیت رۆژو سالی کۆچی دوابی ئه و شاعیره مه زنه مان ده ستگیر بیته له بهر ئه م هۆیانه:

۱- سالی کۆچی دوابی کردنی نالی نزیکتره، له سالی له دایک بوونی.

۲- نالی له گوندیکی دور له شارستانیه تی وه کو خاک و خۆل له دایکبووه به لام له شاریکی پیشکه وتووی وه کو ئه سته مبول کۆچی دوابی کردوه، که ده ور به ره که ی خوینده وار بووه، بۆیه ری تیده چیت یه کیک له ده ور به ره که ی میژووی کۆچی دوابی تۆمار کردیته له دامینی کتیبیکی په رزه رد، ئیستاش له ده لاقه ی چ مزگه وتیک یان مالیک که وتیته.

۳- کاتیک نالی دهگاته ئەستەمبول، مرۆڤینکی ئاسایی نەبووه، تاكو له دووره ولات بههیمنی سەر بنیتەوهو و کەس پێی نەزانیت، بەلکو به پێچهوانهوه نالی نایانگی بلاوبووه به ولاتانی ئەوروپاش، ئەویش له ریگای رۆژھەلات ناسەکانهوه، بۆ نمونە رۆژھەلاتناس خۆدزکو له ناوەرستی سەدەى نۆزدەمداو لەسالی ۱۸۵۲ز چاوی بە ئەحمەد خان ناویک کەوتوو، خەلکی سلیمانی بووه و له ئەستەمبولهوه چووه بۆ ئەوروپا، خۆدزکو هەوالی شاعیریەتی نالی لەو (ئەحمەد خان)سە بیستوووه و گویا دۆستیشی بووه (۴). تاكو ئیستا سەرچاویەکی لەوه باشترمان لەبەردەستدا نیه کە نالی هەتا سالی (۱۸۷۱-۱۸۷۲) ز له ژياندا بووه، ئەویش له سەرقسەى ملا عەبدوڵای جەلی زاده (باوکی جەنابی مەلای گەورەى کۆیە) گێراوتەوه دیارە قسەکەشى جینگای متمانەیه کەوا له سالی (۱۸۷۱-۱۸۷۲) زدا نالی له مەکە دیووه، دیویشیه زۆر پیر بووه و رەنگه له هەشتا سالییدا بووبێ هەندیک له شعرەکانی (نالی) یش ئەم قسەیهى مەلاعەبدوڵای جەلی زاده بەهێز دەکەن وەك دەلیت:

مووی سپی کردم به شوشتنی ئاوی عەینی شۆرە شەط
 شۆرە شەط یەعنی کە تێدا خودبەخود قەل بوو بە بەط
 هەلگرا، وەك مۆمی کافووری بە شەودا، مووبەمووم
 وا سیاھی روو بچوینم نوقطه به نوقطه خەط به خەط

دیوانی نالی ل ۲۴۲

نالی دامەزرێنەری قوتابخانەى شیعرى بابانە، ئەو رۆژگارەى نالی له ژياندا بووه له شاری سولیمانی، سەردەمی فەرمانرەوایی بابانەکان بووه، لیکنۆلەرەوانی شیعرى لەو باوەرەدان کە پاش هاتنی نایینی ئیسلام تاكو ئیمپرو هیچ سەردەمیک وەك و سەردەمی بابانەکان کوردستان پیشکەوتن و بوژانەوهی ئەدەبى به چاوی خۆی نەبینیوو^(۵)، دیارە

ئەم پیشکەوتنەش بە ھۆی میرو پاشاکانی بابانیەکانەو بوو کە زەمینەیهکی لەباریان درووست کردبوو بۆ تەقاندنەوێ شیعری شاعیرانی وەکو نالی و سالمو کوردی.

نالی ھەرۆھ کو مندالانی سەر دەمەکە ی خۆی دەچیتە حوجرە ی مزگەوتەکان، گەلیک لەناوچەکانی کوردستان وەکو سلیمانی و قەرەداغ و کوردستانی رۆژھەلات دەگەریت و، فیری قورئان و زانستەکانی شەری دەبیئت و وە دەبیئتە مەلا.

نالی لە کاتی خۆیندنی فەقییاتیدا دەکەوتتە بەر کاریگری ئەدەبی رۆژھەلاتی ھەرۆھە لە شیعەرەکانیدا کاریگری قورئان و فەرموودە و ئەدەبی و کەلتوری ئیسلامی لە شیعەرەکانیدا رەنگی داوەتەو.

ئەو تا نالی باس لە حۆریەکانی بەھەشت دەکا، کە مرۆقی موسلمان لە دونبادا بەو ئۆمیدە دەژی کە لە بەھەشدا بەو حۆریانە بگەن ھەرۆھ کو خوی گەرۆ دەفەرمویت دەربارە ی ئەو حۆریانە (حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ) (الرحمن - ۷۲)

(نالی) یش دەلیت تۆ حۆریت جیگات بەھەشتە چی دەکە ی لیژە؟ وەرە نیو جەننەتی چاوەکانم کە بە فرمیسکی چاوەکانم بۆ باغ و گولزار تۆ کە حۆریت، وەرە نیو جەننەتی دیدەم. چ دەکە ی لەم دلە ی پر شەرەر و سینە ی سۆزاغدا؟

(ئەزەل) واتە شتیك سەرەتای نەبیئت، ھەر شتیكیش سەرەتای نەبیئت كۆتایشی نیە، كەواتە بە پییە خوی گەرۆ ئەزەلیە، ئادەمیزادیش لە رۆژی ئەزەلدا پەیمانی بە خوی داوە کە ئەو درووست کەریەتی، بەلام ئیمرو لەو پەیمانی خۆی ھەلگەرپاوەتەو (وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا) (الأعراف- ۱۷۲)

بەندە ئەزەل بە خە ططی خۆی قابیلی قیسمەتی بوو

ئیستە بە ئیقتضای عەمەل جیگە ی خۆی طەلەب دەکا

بەکارھینانی داری (سیواک) یەکیکە لە سوننەتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) (السواک مطهرة للفم ومرضاة للرب) موسلمانیش بۆ زیندوکردنەوێ ئەو سوننەتە بەکاری

دههینن بۆ خاوین کردنهوهی دهو و ددان به تایهتی له کاتی نوێژکردندا (نالی)یش دهلیت:

داری ئیراک و داری هیند ههردوو که عوده ئسمیان
هه مده می سوونته ته ئه وه م مدیلی ئه بوله هه ب ده کا

چیرۆکی هه زه تهی سوله یان و به لقیسی شازنی شاری سه به ء پایته ختی یه مه ن، له قورئاندا هاتوه، کاتیك په پوسلیمانه به سه رهاتی به لقیس و قه ومه که ی ده گیریتته وه بۆ هه زه تهی سولیمان، که نه ته وه یه کن سو جده بۆ رۆژ ده بن^(١)، (وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ) (النمل - ٢٤) هه زه تهی سولیمانیش داوای گواسته وه ی عه رش ی به لقیس ده کات، یه کیک له پیاو چاکان که زانست و زانیاری له نهینیه کانی هه بو و وتی من بۆت ده هینم به چاوترو کاندیتک (قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ) (النمل - ٤٠) نالی شاعیر سو دی له م چیرۆکه قورئانیه وه رگرتوه بۆیه خۆی چواندوه به په پوسلیمانه، هه زه تهی سلیمان به سلیمان پاشای بابان و ئه جمه د پاشای کورپی به ئاصه فی کورپی به رخیا که وه زیری هه زه تهی سلیمان بووه

هود هودی دلّ هه بسی به لقیسی سه بای دیوه، یه قین

خۆی که دامین گیری شاه ی ئاصه ف ثانی ده کا ل ١٠٥

جا پاش ئه وه ی عه رش ی به لقیسی گواسته وه سو پاسی خوای له سه ر کرد (قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي)، شاعیریش هه رده م سو پاس گو زاری خوا ده کا که سوله یان پاشا چاکه ی به رامبه ری کردوه، له هه موو شوینیک ئه و باسی پیاوه تی ئه م پیاوه ده که م هه روه ک خوا ده فه رمویت (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحی - ١١).

ئه و که سه ته حدیثی نیعه ته ی بی موراد و مه طلبی

میثلی (نالی) ئیمثال ی ئه مری یه زدانی ده کا ل ١٠٥

نالی وه کو موسلمانیکى خاوهن عه قیده بروای وایه هیچ کارو کرده ویهك بی پشتیوانی و یارمه تی خوا پیک نایهت، یاخود هه کاریک بکه ی ده بییت به ناوی خوا دهست پی بکه یته نه گینا نه وکاره به ره که ته تی تیا ناکه ویت ههروه کو پیغه مبهه (ﷺ) "کل امر ذی بال لم یبدأ فیه باسم الله فهو ابتر" خوی گه و ره خاوهن ره همه تیکی زوره به رامبهه به گیانداران، وه نه گه ره بیه ویت ره همه تی خوی ببار نییت به سه ره به ریشدا گه و ره پیروزی ده کات ههروه کو نه و به رده ره شه ی نیو دیواری که عبه، که به ردیکه خوی گه و ره پیروزی کردو وه و پیغه مبهه (ﷺ) ماچی کردو وه:

به و ره همه ته عامهت که ده کا سهنگی سییه ه زه
له م قه لبه که وه ک به رده، ره شه (رَشَ رِشاشا)

خوی گه و ره خاوهن ده سه لاته هیه شتیکیش به بی فه رمانی خوا ناییت گه ره حه ز بکات ده یکات گه ره حه زیش نه کا ناییت: (يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ) (ال عمران - ۱۲۶).

ههروه ها (هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ) (ال عمران - ۶)
نالی شاعیریش له م راستیه دلنیا به بویه ده لیت:

لا حول ولا حول ولا قوة الا

بالله، له القدرة، والكائن حاشا ل ۷۸

فه جری صادق و فه جری کاذب دوو زاروه ی شه رعین، فه جری کاذب هیشتا شه و ماوه، به لām فه جری صادق به مانای شه و نه ماوه و به ره به یانه و کاتی هه ستانه بو نو یژو بانگدان، بویه نالی ده لیت نه و بولبوله ی هیشتا شه و ماوه دهستی کردو وه به خویندن به نیازی به یانی به لām له شه و تاریک هیه چی تر نیه:

له نه شه که نه جیه ی شه که نه جی زولفی نه و بی وه عده مورعی دل

ده نالینسی وه کو بولبول له حوی کاذیبی شه ودا ل ۸۸

حه‌ره‌مى مه‌که شوینیکى پیروزه راوکردن و کوشتنى تىادا هه‌رامه، بۆیه کهس ده‌ست دريژ ناکات بۆ هه‌چ گيانله‌به‌ريک له‌ناو هه‌ره‌مدا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ) (المائدة-۹۵).

هه‌روه‌ها نالى باسى له شارى ئيره‌م ده‌کا که (شه‌داد) چه‌ند کۆشک و باله‌خانه‌ى گه‌وره‌ى تىدا درووست کردبوو (إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ) (الفجر-۸).

گه‌ر بيته ده‌رى سه‌روى ره‌وانى له ئيره‌مدا

وه‌ره نه‌يهه، ده‌رى ناھوى چىنى له هه‌ره‌مدا

به پى‌ى فه‌رمووده‌ى قورئانى پيروز، هه‌ر مرۆفیک دوو فریشته‌ى له سه‌رشانه له کارو کرده‌وه‌کانى مرۆف تو‌مار ده‌که‌ن يه‌کيکیان هى خرابه‌و نه‌وى تریان هى باشه به‌لام به‌زه‌بى خوى گه‌وره کاتيک مرۆف کرده‌وه‌ى خراب ده‌کا، فریشته‌که يه‌کسه‌ر ناینووسى به‌لکو نه‌و مرۆفه په‌شيمان بيته‌وه، به‌لام هى چاکه يه‌کسه‌ر ده‌نوسى به‌و ده‌فته‌رى کرده‌وانه‌ش مرۆف ده‌چيته به‌هه‌شت ياخود دۆزه‌خ (إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ) (ق-۱۷).

نالى ده‌ليته:

کاتبى خيرو شه‌رى عوششاقه، بۆ وه‌صل و فیراق

لوظف و قه‌ه‌رى هه‌ر به‌جاری سه‌يرى دوو ده‌فته‌ر ده‌کا ۱۱۰ ل

له رۆژى قيامه‌ت و زیندو بونه‌وه هه‌چ که‌سيک فریای هه‌چ که‌سيکی تر ناکه‌ويته هه‌موو که‌سووکار له ده‌ست يه‌کترى راده‌که‌ن (يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ) (عبس ۳۶).

نالی شاعیریش ئهوکاتهی تووشی جیابوونهوه ده بیئت وه کو ئه وهیه له ناو
(هاویه) بیئت که شوینیکه له ناو دۆزهخ، بۆیه دهسته و دامینت ده بم بۆ ساتیکیش
لیم جیا نه بیه وه.

مه مخد ره هاوییه ی ههولێ فیراق

دهستی من دامه نی تووژی قیا

۱۲۶ل

نالی له تاو دووری له حالێ حه له ولادایه نه ئه و تا ژیا نی ژیا نه نه مردنیشی مردنه
که به جارێک هه ناسه ی بپری کۆتای به ژیا نی بیئت، لیره دا خوێ وه کو ئه هلی دۆزه خ
لێ کردوه که له ناو ئاگردا له ژیا نیکی گه لێک ناخۆش دان، هه رگیز نامرن بۆ ئه وه ی له
کۆل ئه و ئازاره ببه وه (ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَا) (الاعلی ۱۳).

دوو ره له توو ئیدی مه پرسه، قوربان

حالی نالی که نه مردو نه ژیا

خوای گه و ره گفتی به به هه شتیه کان داوه که خوێ له به هه شتدا له چاوه پێاندا یه
چهن دی ئاره زوی لی بیئت ته ماشایان ده که ن، جا بۆیه ده بیئت سوقی ته ماعی ئه و
خوێانه بکات کارو کرده وه ی چاک بکات بۆ ئه وه ی له رۆژی قیامه تدا دهستی بکه و بیئت
(فیهن قاصرات الطرف لم یطمثهن انس ولا جان) (الرحمن ۵۶).

صوفی مه ستووری روت و موفلیسی خسته طه ماع

سه یری خالی بی حساب و ماچی له علی بی به ها

له رووداوی ئیفک بوختانیکی گه و ره ده رهق به جه زه تی عائشه ی دایکی
موسلمانان کراوه، به لام بۆ سه لماندنێ پاک و خاویتنی حه زه تی عائشه به چهن د نایه تی
له قورئانی پیرۆزدا خوای گه و ره باسی خاویتنی ده کات، که چی سه ره پای ئه وه ش شیعه

مه‌زه‌ب هه‌ر سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قسه‌ی ناشرین ده‌که‌ن به‌رام‌به‌ر دایکی
موسلمانان، که هه‌رگیز ئه‌م قسانه‌ له‌ گه‌وره‌یی ئه‌ودا ناوه‌شیتته‌وه، (لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ) (النور-١٢).

عاجز مه‌به‌ هه‌رگیز له‌ درۆو ئیفکی هه‌سوودان

دوونیا‌یه، ده‌بێ سه‌گ بووه‌پێ، شیعیه‌ بکا سه‌ب

١٢٤ل

قارون ده‌وله‌مه‌ندیکی جووله‌که‌ بووه‌ له‌ سه‌رده‌می هه‌زره‌تی موسادا ژیاوه‌ گه‌لیک له‌
خۆی بای بوو به‌ مال و سامانی خۆیه‌وه‌ ده‌نازی ته‌نانه‌ت کلیلی گه‌نجینه‌کانی
چهندکه‌سیک هه‌لیان ده‌گرت، به‌لام خوای گه‌وره‌ قارو غه‌زه‌بی خۆی لی گرت (إِنَّ قَارُونََ
كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولِي الْقُوَّةِ) (القصص-٧٦).

له‌ سنور ده‌رچونی قارون خوای گه‌وره‌ مال و سامانه‌که‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا برده‌
خواره‌وه‌ (فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ) (القصص-٨١).

لیره‌دا نالیش پۆژو مانگ و نه‌ستیره‌ی به‌ مولکی خوا داناوه‌، پۆژیکیش دادیت
ئه‌مانه‌ش له‌ناو ده‌بات وه‌کو مولکی قارون

قارونه‌ فه‌له‌ک، موسته‌حه‌قی گرتن و خه‌سه‌فه‌

زیو زه‌ری شه‌مس و قه‌مه‌ره، دیره‌می که‌وه‌کب

١٢٥ل

چیرۆکی هه‌زره‌تی یوسف پیغه‌مه‌به‌ر له‌گه‌ل زولیاخا که‌ ده‌یه‌ویت ده‌ست درپۆی بکاته‌
سه‌ر هه‌زره‌تی یوسف، پاش ئاشکرا بوونی خیانه‌ته‌که‌ی زوله‌بیخایان بانگ کرد، ئه‌ویش
بۆ ئه‌وه‌ی پا‌کانه‌ی خۆی بکات کۆمه‌لیک ئافره‌تی داوه‌ت کرد، هه‌ریه‌که‌ی چه‌قۆیه‌کی
دایه‌ ده‌ستیان و پاشان بانگی هه‌زره‌تی یوسفی کرد، کاتیک ئافره‌ته‌کان (یوسف) یان
دیت سه‌ریان سو‌رما گو‌تیان (فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا

بَشْرًا إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ (یوسف- ۳۱) (نالی) یش بو سوود وەرگرتن له بهسه هاته
دلداره که ی خۆی واپیشان ده دات که هه که سێک دلداره که ی ئه بیئیت ده لیت:

حاشا نه وه ئاده میزاد نییه به لکو فریشته یه

هه رچی مه حبوم ده بیئیت واته هه بیور ده یگرئ

سوین ده خوا به خوا ده لئ "بالله ما هذا بشر" ل ۲۰۳

کاتیک نالی ده که ویته ساله وه مووی سپی ده بیئیت، که ئاماژه یه بو نزیک بوونه وه ی
له مردن، چونکه نالی چاک نه وه ده زانیئیت (کل نفس ذائقة الموت) دیاره نالی یش له
نه وه ی ئاده مه وه ده بیئیت ئه م ده رده به جیژیت چونکه ته نها خوی گه وره نه مره ئه گینا
ئه وانی تر هه موو ده فه وتین خوی گه وره ده فه رمویت (كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) (الرحمن- ۲۷).

سپی نه زیره هه موو له سپرئ (وجه) له سه ر

مونه ووهره، له طه ره ف نووره وه بووه به نه زیر ل ۲۰۸

نالی ته مه نی مرۆقی به مانگ چواندوه کاتیک مرۆف به ره وه ته مه نی پیری ده روات
کور ده بیته وه، مانگیش کاتیک له چواره شه و یه وه به ره وه که م بونه وه ده چیت تا کو
هیچ نامیئیت خوی گه وره ش له قورئاندا ده فه رمویت (ومن نعمه ننکسه فی الخلق
افلا یعقلون) یس ۶۸

مرووری نه کهسه که عه کسی قه مه ر ده کا به ره مه ق

دو بۆلی نی کهسه ده گێری که عه کسی ریش به شیر ل ۲۰۹

نالی له غوره تی دووری ئاواره یدا، سۆزی خۆی بو شارئ سلیمانی ده ر ده بریت،
پرسیار ده کاو ده لیت ئایا ئیستا ماوه ی ئه وه م هیه یا خود زه مینه له باره بگه ریتمه وه
شاره که ی خۆم؟ یا خود چاوه رئ بکه م هه تا رۆژی قیامه ت دیت نه فخی صور لی ده دریت
هه موو که س زیندوو ده بیته وه به ره وه مه یدانئ حه شر ده رۆن له وینده ر به یه که ترئ

شادبینه‌وه (وُنْفَخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر - ٦٨).

نایا مه‌قامی رو‌خصه‌ته له‌م به‌ینه بی‌مه‌وه

یا مه‌صله‌حه‌ته ته‌وه‌فقوفه تا یه‌ومی نه‌فخی صور؟ ل ١٩٧

نالی ده‌لیت صوفی و پیاوانی نایینی، خۆیان له په‌نا په‌رده‌ی نایین شارده‌ته‌وه گوایه پیاوی باش و له‌خواترسن، به‌لام پیاوی خواناس به‌کرده‌وه‌ی باش به‌دیار ده‌که‌ویت نه‌ک به‌وره‌قی دیده که نه‌و کاغه‌زه‌ی ده‌م و چاوی پی‌داده‌پۆشری و ده‌رق گهر مه‌به‌ستی نه‌و گه‌لایه‌ی به‌هه‌شت بیت که پاش نه‌وه‌ی ناده‌م و حه‌وا داری گه‌نمان خوارد عه‌وره‌تیا‌ن به‌دیار که‌وت و به‌م و ده‌رقه خۆیان داپۆشت (فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتُ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ) (الاعراف ٢٢)، یاخود مه‌به‌ست له و ده‌رق نه‌و پاره زیوه‌ی اصحاب الکهف (فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ) (الکهف ١٩)، وه‌کو ماموستا عبدالکریمی مدرس ده‌فه‌رمویت، نه‌وا لای ئی‌مه‌ گرنگ نیه، به‌لکو گرنگ نه‌وه‌یه نالی که‌وتوه‌ته به‌ر کاریگه‌ری قورنان جا چ مه‌به‌ست و ده‌رقی به‌هه‌شت بیت یاخود پاره‌ی زیوی سه‌رده‌می یاران‌ی نه‌شکه‌وت:

صوفی‌یان هاتنه مه‌جلیس و ده‌رقی دیده بشۆن

له کن نه‌و دئیمه وشکانه له ده‌ریا نییه باس ل ٢٣٤

نالی تووشی داوای خۆشه‌ویستی بووه، نه‌وه‌تا روو له دل‌به‌ره‌که‌ی ده‌کات ده‌لیت مه‌حاله که‌سیک سۆزو خۆشه‌ویستی تۆی له‌دلا بیت و بتوانیت خۆی راگرێ، چونکه خوای گه‌وره‌ش داواکاریک له‌که‌س ناکات که له توانای نه‌بیت (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا) (البقرة - ٢٨٦)

قوربان مه‌حاله پیکه‌وه بن صه‌برو ئیشتیاق

خاریج له نه‌صی نایه‌یه ته‌کلیدی (الایطاق) ل ٢٤٨

شاعیر باس لەسەرەتای دروست بوونی مرۆڤ دەکات، کەسەرەتا دلۆپە ئاوێکە،
 ھەروەکو چۆن لەسەرەتای بەھار گەلای دارو درەخت دەپشکوێ یاخود لەوەرزی بەھار
 کانی دەزیت و ئاو زۆر دەبیت، دیسان بە ھۆی ئەو ئاوەش ئافرەت سکی دەبێ:
 (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ)
 (الطارق: ۶-۷).

کانی دەزین بەئاو و، درەخت ئاوسن بەبا

ل ۲۵۸

شاییی بەھارە، بولبولە داماوو غونچە بوک

نالی ھیندە نزیک بۆتەو لە خۆشەویستەکەمی بەقەد پێوانەی دوو کەوان، بەلام لەگەڵ
 ئەم نزیکەش ھیندە دوورە دەستی نایگاتی دەبیت نالی دووریەکەمی بە جەستەیبیت و
 نزیکەکەمی لەدل بیت کە ھەردەم لایەتی، لێرەدا نالی پەنای بۆ ئەو ئایەتە بردوو کە
 خوا دەفەرمویت:

(ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) (النجم ۸-۹)

لە قوربی (قاب قوسین)ی دوو ئەبرۆت

ل ۲۶۲

منی (ادنی) چ دوورو دەربەدەر مام

نالی ئومیدیکی زۆری بەو ھەبە ھەبە کە لە ژێر ئالای پیغەمبەر (ﷺ) ھەشر بکریت و بە
 عەفوی ئەو پیغەمبەرە کە رەحمەتە بۆ ھەموو دنیا (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ)
 (الانبیاء ۱۰۷)، کەواتە ئەگەر چی نالی گوناھبارە بەلام لە کۆتاییدا ھەردەچیتە
 بەھەشت، نالی خۆی وەکو سوالکەریک داناو دەچیتە بەر دەرگای پیغەمبەر (ﷺ) وەکو
 ئاشکراشە پیغەمبەر ھیچ کەسێکی بە دەست بەتالی نەگەراندۆتەو (وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ) (الذاریات ۱۹)

لە خاکی دەری رەحمەتی بێ زەحمەتە، ((نالی))

فیردەوسە مەتالی

حاشا که له‌میڤدا ببمه سائیلی مه‌حروم

ل ۲۷۰

هه‌رچه‌نده له عوصاتم

نالی که‌سیکه شوکرانه‌ی خوی گه‌وره ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی که له‌گه‌لیدا
کراوه ئه‌وه‌تا وه‌کو مرۆفییکی به‌ئه‌مه‌ل باسی ئه‌وه ده‌کات که هه‌ر له توۆقی سه‌ریه‌وه
تا‌کو په‌نجه‌کانی غه‌رقی ره‌حه‌ت بووه، هه‌ندیکیش له‌و نیعمه‌تانه‌ی باس کردووه وه‌کو نه
پیریکی ددان که‌وتوو نه شه‌له نه کۆسه‌یه، به‌هه‌رحال گه‌ربیتو نیعمه‌ته‌کانی خوا
بژمیترین ناژمی‌ردریت (وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا) (ابراهیم ۲۴).

عاجیزی شوکری ته‌مامی نیعمه‌م سه‌رتاپا

که نه‌ریش به‌ئم و، نه کۆسه‌و، نه که‌ل و گۆج و شه‌م ل ۲۹۲

ده‌فته‌ری کردوه‌کانی نالی پره له‌ گونا، ئه‌و ده‌فته‌ری که هه‌موو شتیکی تیڤا توۆمار
ده‌کریت گه‌وره و بچوک هیچی له‌یاد نا‌کریت: (مَالٍ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا) (الکھف ۴۹)، جا که ده‌فته‌ری کردوه‌ی هینده ره‌ش بی‌ت به‌ ئاوی
زه‌مزه‌میش نا‌شوریته‌وه، ته‌نها به‌ره‌می توۆ نه‌بی‌ت ره‌می توۆش هینده زۆره دونیای پر
کردووو چ مه‌که بی‌ت یاخود شوینیکی تر (وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ) (الاعراف-
۱۵۶).

ده‌فته‌ری ئه‌عمالی من، بئ قه‌طره‌ییکی ره‌حه‌ت

که‌ی به‌حه‌د زه‌مزه‌م سیاهی‌ی نوقطه‌ییکی لی ده‌شوم؟ ل ۳۰۰

له‌لای نالی وه‌عه‌د زۆر گرنگه، مرۆف ده‌بی‌ت عه‌هدو وه‌فای هه‌بی‌ت، چونکه عه‌هدو
په‌یمان له نه‌ستۆی ئه‌و که‌سه‌دایه که وه‌عه‌ده‌که‌ی داوه، هه‌رگیز ئه‌و عه‌ده‌ له‌سه‌ری
ناچیت تا‌کو جی‌به‌جی ده‌کات (وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا) (الاسراء ۲۴).

وه‌فای عه‌ده له‌من رۆح و، له توۆ ماچ

ل ۳۱۲

چیه چاره‌ی ئه‌مانه‌ت غه‌یری ته‌سلیم

مرۆف به سروشتی خۆی حمز به مانه وه ده کات هه چهنده بژی وا ههست ده کات ماوهیه کی کم ژیاوه وه کو هه زه رته تی نوح سه لامی خوی لی بیت که ته نها ۹۵۰ سال پیغه مبه رایه تی کردوه ئینجا ده باره ی ژیا نی خۆی وتی دنیا خانو یکه دوو ده رگای هه یه له یه کینکیان چومه ژووره وه وه له وی تریان هاته ده ره وه، که واته ته مه ن چهنه در یژ بیت مرۆف ناتوانیت هه موو ئاواته کانی خۆی به ی نیت ته دی که واته چهنه بژی هیشتا که مه چونکه ئاواته کانی نو ی ده بنه وه (یشیب ابن ادم و یشب فیه خصلتان : المحرصو طول الامل) جا نالی ده لیت هه چهنه وه وه کو خضر (خدری زینده) که باوه ئاوی حه یاتی خوار دۆت هه تا کو قیامه ت نامر ی که واته گه ر ته مه نی خدریشت هه بیت مادم هیوات زۆره، ته مه ن کم ده بیت:

هه چهنه که عومری خضر و جامی جه مت بوو

چونکه ته مه لت زۆره، چ عومری کی که مت بوو

ل ۳۶۷

نالی روومه تی به به هه شت چواندوه، خالی سه رگۆناشی به وه ده نکه گه نه ی به هه شت، که دایکه هه واو باوکه ئاده م له به هه شت خوار دیان و، بووه هۆی ده رکردنی هه ردووکیان له به هه شت، جا هه رکه سیك ده ست بو خاله که بیات ده ری ده کات له به هه شتی خۆی واته مه حرومی ده کات له دیتنی روومه تی خۆی. (وئاذاهما ربهما ألم انهکما عن تلکما الشجره)، (الاعراف - ۲۲)

خالت چییه؟ دانه ی گه نی جه نه تی روونه

چاوت چییه؟ فیتنه ی هه ره می قیبه یی ته برۆ

ل ۳۸۶

نالی له به یته شیعیک ئاماژه به دوو رووداوی گرنگی سه رده می موسا ده کات یه کینکیان نه وه که داوای دیتنی خوی گه ره ی کرد، خوی گه وره ش نووری خۆی له کپوی طور دا ئیتر موسا توانای خۆراگرتنی نه ماو له هۆش خۆی چوو. (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكَ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى

الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ، (الاعراف ١٤٢).

ڕووداوی دووهم کاتیکی فرعه‌ون و دارو دهسته‌که‌ی به‌دوا‌ی موسا (سه‌لامی خوای لی بیت)، که‌وتن رووباری نیل بۆ حه‌زره‌تی موسا شه‌ق بوو، پاشان له‌شکری فرعه‌ون به‌هه‌مان شیوه‌ی ویستیان به‌ دوا‌یان بکه‌ون به‌لام رووباره‌که‌ی به‌کی گرته‌وه‌و فرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی خنکان:

(وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ)، (البقرة- ٥٠)

به‌ ناری عیشق و ئاوی دل، جه‌سه‌د وه‌ک حه‌ضره‌تی موسا

طه‌ریق‌ی به‌حری فیره‌ه‌ون و، ره‌فیقی ئاته‌ش‌کی طوره‌ ل ٢٠٧

حه‌زره‌تی سوله‌یمان فه‌رمانیدا هه‌ر بالنده‌ه‌یه‌ کۆیان بکاته‌وه‌، پاش پشکنینی حه‌زره‌تی سوله‌یمان بۆی ده‌رکه‌وت په‌پوله‌ سلیمان ه‌ دیار نیه‌: (مَا لِي لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ)، (النمل ٢٠).

پاشان په‌پوله‌ سلیمان بیانوی هینایه‌وه‌ به‌ به‌لقیس شازنی یه‌مه‌ن سه‌جده‌ بۆ رۆژ ده‌به‌ن، خاوه‌نی عه‌رش‌ی خۆیه‌تی، جا یه‌کیک له‌ پیاوچاکان گوتی: (قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ)، (النمل ٤٠).

صاحیبی (علم‌الکتاب)ه‌ موطریبی هودهود نه‌فه‌س

یا سولیمان له‌ (اخوان‌الصفاء) ئا‌صف‌صفه‌ ل ٤٥٣

نالی لای وایه‌ عه‌شقی راسته‌قینه‌ لای ئه‌وه‌ چونکه‌ ئه‌و به‌دوا‌ی ره‌حه‌تی له‌شدا ده‌گه‌ریت ئه‌و په‌رۆشی به‌لیو گه‌یشتنه‌ هه‌روه‌کو چۆن پیاویکی خواپه‌رست وێل و شه‌یدای گه‌یشتیه‌ی به‌ ئاوی که‌وئهر، ئه‌و ئاوه‌ سپیه‌ وه‌کو شیر، شیرینه‌ وه‌کو هه‌نگوین (إِنَّا أُعْطَيْنَاكَ الْكُوْثِرَ)، (الکوثر- ١)

به‌ نه‌هری که‌وئهر و شیر و عه‌سه‌ل چه‌ند تینوه‌ صوفی

له‌بی (نالی) دوچه‌ندان بۆ له‌بانی له‌علی موشتاقه‌ ل ٤٥٧

شاری مه که مه له بھندی سهره لدانای ناینی ئیسلام که پیغه مبهه (ﷺ) تیدا له دایک بووه و هدر له ویش سروشتی بو هاتوو ئه رکه کانی ناینی ئیسلامی تیدا چه سپاوه، جگه له وهش یه که مین خانووی خواپه رستی له مه که دروست کراوه له لایهن هه زره تی ئیبراهیم بویه ئه م شوینه هینده پیروزه (وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)، (البقره ۱۲۷)

چ مه که؟ دارو به ردی قاعیده ی ئه رکانی ئیسلامه

چ طه به؟ ماء و خاکی مائیده ی ئه نواری ئیمانیه ل ۴۸۵

به جی هیشتنی هه زره تی ئیسماعیل و دایکی له شارێکی وه کو مه که که هه یچ خواردن و خواردنه وه ی لی نه بوو، جگه له وهش شوینیکی ئه مین نه بوو چونکه هه یچ ئاوه دانیه کی لی نه بوو، که واته به که ئکی ئه وه نه ده هات ئه م دایک و کوره تیدا بیه نه وه، به لام هه زره تی ئیبراهیم له خوا پارایه وه:

(وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (البقره - ۱۲۶).

په پوله هینده عه شقی چراو پوناکیه هه ر به ده وریدا ده سوریه وه لی ئی نزیک ده بیته وه، تا کو باله کانی له ئاگره که ئه داو ئه سوتی، مرۆقی موسلمانیش به ده سته خۆی نیه له دوری چند رۆژه ریگاوه دیته شاری مه که عه شق و خۆشه و یستی که عبه وای لی ده کات هه رده م به ده وریدا بسوریه وه وه ته سبیحاتی خوای گه وره بکات ئه م لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ)، (الحج - ۲۹).

چ جه ذبه؟ جه ذبه یی ضهونه له قنیدیلی هه رمه دا، و

ده به ی ئینسان له طه وایدا بسوتی میثلی په روانه ل ۵۰۱

پینغه مبهەر (ﷺ) که سیککی وا به ریزو به جی و رینگایه و خاوهنی عیزهت و عهدمه له ههردوو جیهاندا ریزی لی گیراوه، جگه له وهش له لایهن خوی گهروهه دهعهوت کراوه بو ناسمان: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا)، (الاسراء - ۱)

چ میوانیکه؟ صاحب جی و جاه و عیزهت و عهدمه

له دوو عالهم طوفهیلی دهعهوتی و ئەو صاحیبی خوانه ل ۵۰۴

ديسان پینغه مبهەر (ﷺ) رهوانه کراوه بو ئومت به مزگینى دهر به بههشت و ترسینەر به ناگری دۆزهخ (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا) (۴۵) و دَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا)، (الاحزاب: ۴۵-۴۶)

موحه مەد، ئەحمەدی مورسەل، مونیری مینبەر و مەحفەل

به شیرى ناخبر و ئەووەل، نەذیری خویش* و بیتگانە ل ۵۰۴

له سهردهمی نهزانین واته پینش هاتنی پینغه مبهەر (ﷺ) خەلکی له نهفامی دهژیا وهکو مردوو وابوون به لام پاش نهوهی که پینغه مبهەر (ﷺ) هات هوشی وه بهر خەلکه که دا هینایه وه، وهکو بلێ خەلکی زیندوو بووه وهکو لیدانی نهفخی صور که جارێک لی دهری هه موو خەلکی نه مریت، جاری دووم هه موو خەلکی زیندوو ده بیته وه (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا)، (الکھف ۹۹)

له نهفخی صوروو نه شری به عهنتی دینی حەق ئیحمیا بوو

له قەبری جاهیلیهت هاتە دەر هەرچی موسلمانە ل ۵۰۵

به هاتنی پینغه مبهەر (ﷺ) مروقایهتی توانی شتی ههق و ناههق له یه کتری جیا بکاته وه که شوو روژ که چون شوو دادی روژ نامینی که روژیش هات شوو نامینی

* ناماژهیه به نایهتی (و انذر عشیرتک الاقرین).

ئیتێر به هاتنی ئه و پێغه مبه ره ش هه ق هات و ناهه ق باری کرد (جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا)، (الاسراء ۸۱).

له سایه ی ئه مرو نه هیی، هه ق و باطیل بوو به دوو فیرقه

به میثلی فه رقی رۆژو شه و که فاریق نووری ئیمان ه ۵۰۶

به له دایک بوونی پێغه مبه ره (ﷺ) دونیا روناک بۆوه ئه و نووره ی له مه که وه سه ری
هه لدا هه موو دنیای گرت ه وه، له هه مان کاتیشدا ئاگری ئاگر په رستان و تا قی کیسرا
شه قی برد له نیشان ه ی له نا و چوونی بوو:

(النفط نار المحبوس و انشقت ایوان کسرا).

شه قاو ه ت بوو به دوو داخیلی کووره ی شه لاله ت بوو

ئه ماره ت خو سه ری خو سه ره و، که سه ری کیسرا، شه قی ئه یوان ه ل ۵۰۷

قورئان مو عجیزه یه بۆ پێغه مبه ره (ﷺ) هاتو وه، هه ره کو چۆن هه موو پێغه مبه ری ک
مو عجیزه ی هه یه ئه و قورئانه مو عجیزه یه چونکه که س ناتوانی ت یه که ئایه تی
هاوشیوه ی ئه و به یئنی ت: (قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا)، (الاسراء ۸۸).

هه ره ها ئایه تی (سبحان الذی) مو عجیزه یه کی تره له نا و مو عجیزه ی قورئان که

باسی شه و په وه ی پێغه مبه ره (ﷺ) ده کات:

له جو مله ی مو عجیز ئه نده ر مو عجیزی: ئه حکامی قورئانه

که میعراجی بو له ندی ئه وه ی ئایاتی (سو بجان ه) ل ۵۰۸

حه زه ته ی یه عقوب له تا و دووری یوسفی کورپی چاوه کانی تاریک بوون ئاوی ره شیان
تیاکه وت، کویر بوون کاتی ک کراسه که ی یوسفیان بۆ هی نا و به سه ر چاویان دادا روناکی
بۆ چاوه کانی گه رایه وه (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا) (یوسف ۹۶)،
ئاسمانیش به شه و تاریک بوو وه کو بلێ چاوه کانی کویر بویت، به لام کاتی ک

پینغه مبهەر (ﷺ) له شهوی میعراج چوو ه ناسمان، ئاسمان روناکی بو گه رایه وه.

له هیجری یوسفی میعراجی، یه عقوبی فه له ک چاوی

نوجوهی بو سپی، هیشتاکو هه ر حه یران و سه ه رانه

پینغه مبهەر (ﷺ) له شهوی میعراج شه ره فه مند بوو به نزیک بوونه وهی له خوای گه وره و
زانینی رازو نه یئیه کانی بو نه وه ر: (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ) (النجم ۹-۱۰).

موشه رره ف بوو به ته ختی عه رش و تاجی قوربی (عندالله)

به هه رچی ده رجی (او ادنی) و (ماو حی) ی قورئانه ل ۵۱۵

نالی مه به ستی ئه وه نیه به چه ند به یتیکی کوردانه باسی پینغه مبهەر (ﷺ) بکات،
چونکه پینغه مبهەر (ﷺ) گه لیئک له وه به رزتره من ستایشی بکه م چونکه خوای گه وره
ده رباره ی ده فه رمویت: (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) هه روه ها حه زره تی عائشه دایکی
موسلمانان ده رباره ی ئه و پینغه مبه ره (ﷺ) ده فه رمویت (کان خلقه القران) که واته من
چ بلیم ده رباره ی هه رناگه ته ئه و پیناسه یه ی خواو حه زره تی عائشه:

ئه گه رچی کوردی دووری شاره زووری قه سه وتم، ئه ما

وه سیله م طه یبه وو حیلمی شه فیعو فه ضلی مه ننا ته ل ۵۱۷

ئه گه ر چی نالی گوناھی گه لیئک زوره و ده فه تری کرده وهی ره ش بووته وه به کرده وهی
خراپه، به لام نالی وا له به ر ده رگای ره جمه تی خوا دایه و ئومیدی به عه فوی خوا زوره،
چونکه خوای گه وره خاوه ن عه فوی زوره یه کیکیش له ناوه کانی خوای گه وره (عفو)
(إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ) (النساء- ۵۶)

ده ری ره جمه ت که وا به حری مو حیطی عاصیه "نالی"

تیا جان وتهن ئوفتاده ی سه یلی عیسیانه ل ۵۲۰

وهزى بههار واته بوژاندنهوى زهوى گياوگول دهردهكات زيندوو دهبيتهوه ههروهكو
چوون نهفخى صور لى دهردى هه موو مروؤ له گوڤرکانيان زيندو دهبنهوه (وَنُفِخَ فِي
الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر ٦٨).

لهم فهیض نووره هه رچی کهوا ناره مردووه

بهم نهفخى صوره هه رچی کهوا خاکه ژیايهوه ل ٥٥٠

موسلمان کاتیک که دهچيته حج و پاش ئیحرام بهستن دوعای (لبیک اللهم لبیک
لبیک لاشریک لك لبیک ان الحمدو النعمه لك والمملک لاشریک لك) دهکا. نالی پهناى بو
ئهو ئایهته بردووه کهخوا دهفهرمویت (صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً) (البقره
١٣٨)، ههروهها ئایهتی (ید الله فوق ایدهم)

بهوهقتی تهلبیه مهستی شوهوودی (صبغة الله) بئ

بهگاهی تهروویه سیرى (ید الله) دهستیاری بئ

صهفاو مهروه دوو بهرزایین روکنی حهجه که حاجی طهواف له نیوانیان دهكات،
نالی دهلیت به به بهره کهتی صهفاو مهروه رهجمهت وهکو ئاوبرژیت و. بباریت، خوای
گهوره باسی صهفاومهروه دهكات و دهفهرمویت: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ
حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا) (البقره ١٥٨).

فهیوضاتی (صفا) وو (مهروه) ههروهك ئاودان دهم دهم

له یهنبوغی دلئى پر زه مزه مهی میزانی جارى بئ ل ٦٣٥

له سالی ٥٧١ عیسایی پاشای حه به شه به خوئی و کۆمهلیک فیل هاتن که عهبه تیک
بدن، که ئه مه میژوویه کی ئیسلامیه خوای گه ورهش له قورئاندا ئیسپاتی دهکا (أَلَمْ
تَرَى كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ) (الفیل - ١)، بۆیه نالی مووی رهش دهم و چاو
دهشوبهینئى به نه جاشی حه به شى که خه ریکه ئهو موه رهشانه دهم و چاو داگیر دهكات،

به‌لام جیاوازی له‌وه‌دایه مووی ره‌ش واته ریش و سمیلّ ده‌توانیّت رووی پیاو داگیر بکات، به‌لام نه‌جاشی حه‌به‌شی نه‌یتوانی شاری مه‌که داگیر بکات و که‌عبه تیک بدات.

صه‌د حه‌یفی له‌بوّ که‌عبه‌ی حوسنت که به‌سه‌ریا

نه‌جاشی بی خه‌ط هاتووّه نیژی‌که خوروو‌جی ل ٦٤٠

نالی له ئیحرام دایه، کاتیکیش مرۆڤی موسلمان له ئیحرام دا بیّت نابیّت راوی ناژه‌لو په‌له‌وه‌ر بالنده بکات، خۆشه‌ویسته‌که‌ی نالی له حه‌ره‌می مه‌که‌دایه ناتوانیّت قسه‌ی ناریکی له‌گه‌لدا بکات، که‌واته هۆی چیه داواکار (موده‌عی) هه‌روه‌کو سه‌گ ده‌ستی کردووّه به‌وه‌رین (لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ) (المائدة).

من له ئیحرامی نه‌ده‌ب‌دام و نه‌تۆش صه‌یدی حه‌ره‌م

موده‌عی، هه‌روه‌کو سه‌گ، بوّچی به ئیّمه ده‌وه‌ری ل ٦٥٢

ساقی گه‌ر تۆ ده‌ته‌وه‌یت به‌چیته مه‌که طه‌وافی مالی خوابه‌که‌ی وه‌ره نیو دلم چونکه تۆ ده‌توانیت له‌ناو دلم شوینی خۆت به‌که‌یته‌وه نالی شاعیر ناماژه به‌دوو ئایه‌تی قورئانی ده‌کا (إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا) (ال عمران ٩٦)، که کونترین مالی خویبه بوّ خویبه‌رستی دروست کرابی هه‌روه‌ها ئایه‌تی دووه‌م طه‌وافی کرد له ده‌وری خانووّه کۆنه‌که (ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَيُطِيفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ) (الحج ٢٩).

ساقی! وه‌ره مه‌بخانه‌بی دل کۆنه ره‌حیقی

گه‌ر مایلی طه‌وافی حه‌ره‌م و به‌یتی عه‌تیقی ل ٦٥٥

نالی له‌وه‌رزی به‌هاردایه ده‌شت و ده‌ر به‌هۆی مانگی به‌هاره‌وه سه‌وز ده‌چیته‌وه، که‌واته نالی تۆش هه‌روه‌کو حه‌زه‌تی موسا کاتیکی گه‌یشته کیوی طور پیی گوترا پیلاوه‌کانت دا‌که‌نه چونکه له شوینیکی پیروزی که کیوی طوره (فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِي الْمُقَدَّسِ طُوًى) (طه ١٢)، هه‌روه‌ها له‌لای کیوی طور به‌لیتیمان پیدان که گه‌زو

شەلاقەشمان بۆ باراندن: (يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى) (طه ۸۰)،

وادی بووه به وادهیی پر نووری (طور)ی (نار)

ل ۶۶۶ (نەعلین) له پێ فری ده ((نالی)) به (ئەیمەنی)

پێغه مبهەر (ﷺ) تاجی سهری عه ره بو و عه جه مه، چونكه مرۆفایه تی ژيانی به به ردا کرایه وه وه کو وهرزی به هار چون ژیان به بهر زهوی ده داته وه؟ پێغه مبهەر (ﷺ) کێشه ی له گه لّ جو له که کانی مه دینه هه بوو، بۆیه خۆی حه زره تی علی و فاطمه و حه سه ن و حوسینی له ژیر عه با که ی خۆی دانا، بۆیه نالی عه با مه به ست ئال و به یتی پێغه مبه ره (ﷺ).

نالی رووله میرزا ده کات ده لێت بۆخۆت به زل ده زانی جلی گرانبا ی ئیرانی له بهر ده که ی! ئە ی ئە وه نیه پێغه مبه ره (ﷺ) جل و بهرگی ساده ی یه مه نی وه کو بو رده ی یه مه نی کردۆته به ری:

گوتم ئە ی قیبله ی قوزه: بۆچی به ته حریری حه ریر

راغیبی لیبسی عه جه م، تاریکی بهرگی یه مه نی

گو تی تاجی عه ره ب و، نالی عه با فه رموو یان

ل ۶۷۱ عه بیه ته ن پهروه ری یو نه رمی و نازک به ده نی

خوای گه وه هه موو نه یئیه کانی خۆی شار دۆته وه، که سیش نازانیت خوای گه وه چ جیگا و ریگایه کی بۆ. پیاوچاکان ئاماده کردووه ههروه کو خوا ده فه رمو یت: (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (السجدة- ۱۷).

به لّام خۆشترین شت له لای ئە هلی به هه شتیه کان ئە وه ی که چاویان پێ رو شن ده بیته وه و دلایان پێ فینک ده بیت دیتنی خوایه (وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ أَلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ وَوَجُودٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ) (القيامة ۲۲-۲۴).

کهواته ئەو شته شاراوانه که خوی گه‌وره ناماده‌ی کردوه، (که‌شاف) و (بیضاوی)‌یش ناتوانن پروونی بکه‌نه‌وه، که دوو ته‌فسیری باوه‌رپیتکارون له جیهانی ئیسلامدا:

له قورئاندا به (ما افقی لهم) مه‌کتوم و مه‌ختوم

به‌یان نابج به ته‌فسیری دو‌صده (که‌ششاف) و (به‌یضاوی) ل ٦٨٨

سه‌رچاوه‌و په‌راویژ:

١- دیداری شیعرى کلاسیکی ئیسلام / ناماده‌کردنی همه سعید همه کریم / ده‌زگای روشنبیری بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردی / بغداد.

٢- دیوانی نالی و فره‌هنگی نالی / د. مارف خه‌زنه‌دار، بغداد / ١٩٧٧ / دار الحریه لطباعه.

٣- له ریگای ئەده‌بو له پیتناری (نالی)‌دا / محمد مه‌لاکریم / چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد / به‌غدا / ١٩٧٩.

٤- میژوی ئەده‌بی کوردی / د. مارف خه‌زنه‌دار / ده‌زگای ناراس / هه‌ولێر / به‌رگی سییه‌م

٥- دیوانی نالی و لیکولینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی / مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد به‌غدا ١٩٧٦.

٦- به‌سه‌رهاتی حه‌زه‌تی سلیمان و به‌لقیس له ته‌فسیره‌کان باس کراوه به‌ درێژی خویننه‌ر ده‌توانیت ته‌ماشایان بکات.

٧- هۆنراوه‌کان له دیوانی (نالی) لیکولینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی (مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم) وه‌رگیراوه. نایه‌ته‌کانیش له قورئان وه‌رگیراوه، هه‌روه‌ها ته‌ماشای ته‌فسیری (تفسیر و بیان مع اسباب النزول للسیوطی / اعداد الدكتور محمد حسن الحمص و ته‌فسیر ئاسان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان / نویسنی برهان محمدامین) وه‌رگیراوه.

سالم^(۱)

سالم (۱۸۶۹-۱۸۰۵) له سلیمانی له دایکبووه، خویندنی له حوجره‌ی مزگه‌وتسه‌کان دهستی پینکردوو، به‌لام له‌بهر هر هۆیه‌ک بیت، به‌رده‌وام نه‌بووه له خویندن، بنه‌ماله‌ی سالم له‌گه‌ل دروستبوونی شاری سلیمانی هاتوونه‌ته ئه‌م شاره، شاعیر نامۆزای کوردی شاعیره.

سالم یه‌کیکه له سینکۆچکه‌ی قوتابخانه‌ی شیعری بابان هاوچه‌رخ‌ی نالی و کوردیه، سالم شیعری له نالی و کوردی زیاتره، به‌لام به‌داخوه تاکو ئیستا (سالم)‌ی شاعیر وه‌کو پتویست ئاور له خۆی شیعره‌کانی نه‌دراوه‌ته‌وه، ئه‌و شیعرا‌نه‌شی که که‌وتونه‌ته ده‌ست ئیمه سه‌رجه‌می هۆنراوه‌کانی سالم نین، به‌لکو به‌شیکی که‌میه‌تی، ئه‌وه‌ی ده‌ست ئیمه‌ش که‌وتوو که‌موکوری تیدایه، به‌لام هرچۆنیک بیت ده‌بیت کاره‌کانی کوردی مه‌ریوانی و گیوی موکریان‌ی به‌هه‌ند وه‌ربگیری چونکه به‌رهمی سالم له فه‌وتان رزگار کراوه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌رهمی سالم به‌چاپ گه‌یه‌نراوه هر نه‌وه‌نده له که‌رسته‌ی شیعری سالم له‌به‌رده‌ست بووه. شاعیر گه‌لیک جار سه‌ردانی ئیترانی کردوو، به‌هۆی ئه‌وه‌وه خزمانی له ئیتران په‌نایان داوه و هه‌واندویانه‌ته‌وه گه‌رچیش گه‌لیک له ولاتی ئیتران بیزاربووه. هه‌رده‌م دل‌ی بۆ ولاتی بابان لییداوه، ئه‌وه‌تا شاعیر شهرت له‌گه‌ل دل‌دا ده‌کات، هه‌رکاتیک له تاران‌ی پایه‌ته‌ختی ئیتران رزگاری بیت، ئه‌وا ده‌شتی (ره‌ی) بیه‌ته به‌هه‌شیش به‌ویدا تیپه‌ر ناییت:

له‌گه‌ل دل‌ شهرته (سالم) گه‌ر نه‌جاتم بێ له تارانا
به‌هه‌شت ئه‌ر بیه‌ته ده‌شتی ره‌ی به تارانا گوزه‌ر ناکه‌م

(۱) هۆنراوه‌کانی له دیوانی سالم، چاپی دووهم چاپخانه‌ی کوردستان وه‌رگیراوه ۱۹۷۲.

سالمی شاعیر له سهردهمی بابانه کاندایاوه، ههواى ئازادى سهردهمی بابانه کانی به چاوى خۆی بینیسووه، له کاتی داگیرکردنى سلیمانی و تیکچونى ئه ماره تی بابان له لایهن تورکه عوسمانیه کان شاعیر له م شارهدا بووه، به چاوى خۆی بینیسووه ته که سوپای داگیرکه ر چۆن که وتبونه ویزه ی گیانی ئه و خه لکه به سته زمانه که هه یچ مالیک نیه جه رگی پاره پاره نه کرایت، بۆیه خه لکی هه وای هه یچ که بابیک هه لئامژن چونکه جه رگی خۆیان سوتاوه بۆنى سوتانی جه رگیان دیت:

ناکه ن هه وایی هه یچ که بابی زه لیلی شه هر

بوریا نه به س له ناری غه ما پاره ی جگه ر

بۆ نایهن ته ماشای گۆرستانی سه یوان بکه ن، که چۆن ئاوه دان بۆته وه که بۆته جیگای هه زاره ها که سی سته مدیده، یا خود هه رکه سیکی مردوو خزم و که س و کاریان دینه سه رگۆزه که ی تا وای لیها توه ئه م گۆرستانه قه له بالغی تیا که وتوه:

(سه یوان) پره له شه خسی سته مدیده خوارو ژوور

هه ر قه بری پر غه ماته له هه رلا ده که م نه زه ر

سالم له ئاستی هۆنراوه نوسیندا له ئاستی نالی شاعیردایه، باشترین به لگه ش وه لامه که ی (سالم) هه بۆ نالی، گه ر یه کینک به چاوى بابه تیا نه وه سه یری هه ردوو سه رچاوه که بکات، هه روا هه ست ده کات یه ک که س ئه و دوو چامه ی نوسيووه. وه کو له پيشه وه ئاماژه مان بۆ کرد (سالم) له حوچه ر کاندای فیری خوینه واری بووه، هه ر نه مه شه وای کردوو ره شنبیری هه که ی سالم ره شنبیری هه کی ئایینی بیت و ره هندی ئایینی له شعره کانی دا ره نگه داته وه.

حه زه رته ی موسی موعجیزه ی ئه وه ی هه بوو هه رکاتیک دارعه سای ده سته ی فریده دا ده بووه نه ژدیها یه کی زۆرگه وره، هه موو ماری سیحربازه کانی فرعه ونی لول ده دا هه ره وه کو چۆن بروسک به خیرایی دی ئاگریکی گه وره ی لی په یدا ده بیت: (قَالَ أَلْقَهَا

يَامُوسَىٰ فَالْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ قَالْ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ
(طه: ۱۹-۲۱).

عصای موسایه سه‌رنیزی له ره‌غمی مشتى فرعه‌ونى

به به‌رقى ئات‌ه‌ش نه‌فشان و به‌شکلى نه‌ژده‌ها په‌یدا

له رۆژى مه‌حشهر هه‌موو خه‌لك كۆده‌كریته‌وه، هه‌ركه‌س مافی خۆى وه‌رده‌گرئ،
نه‌وانه تاوانبارن له‌و رۆژه‌دا شه‌رمه‌زار ده‌بن به‌رامبه‌ر خه‌لكى، جا سالم هینده‌ه‌طریقه‌ی
گه‌رمه به‌هیچ شیوه‌یه‌ك ئاماده‌ نیه‌ ئه‌و رینگایه‌ به‌ردا، ته‌نها نه‌گه‌ر له‌ رۆژى نه‌زه‌لداله
ده‌فته‌رى كرده‌وه‌كانیدا نوسرابی:

طریقى عیشتت ئه‌ر به‌رده‌م خه‌جاله‌ت بم له‌ مه‌حشهردا

نه‌نوسرابم له‌ پیتا گه‌ر نه‌زه‌ل جه‌ل بم له‌ ده‌فته‌ردا

من كابرایه‌كى زۆر لیكراوم ئاهو هه‌ناسه‌ی زۆر لیكراوانیش له‌ لای خوا ره‌ت
ناكریته‌وه، جامادام وایه‌ خۆت بپاریزه‌ له‌كاتى سه‌حه‌رده‌دا، چونكه‌ ئه‌و رۆژه‌ی من تیدا
ده‌ژیم هه‌روه‌ك و ئه‌و رۆژه‌ی عومه‌رى كورپى خه‌تابه‌، كه‌ دادپه‌روه‌رى هه‌بوو دین جی
به‌جی ده‌كرا:

له‌ هه‌ناسه‌ی منى مه‌ظلۆمى غه‌ریب خۆت بپاریزه‌ له‌ وه‌ختى سه‌حه‌ردا

حورمه‌تى تۆ له‌ زه‌مانه‌ی (سالم) هه‌روه‌كو دینه‌ له‌ عه‌ه‌دى عومه‌ردا

ئاوى كه‌وشه‌ر خه‌لاتى پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) كراوه (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ) به‌هه‌شتیه‌كان
لیتی ده‌خۆنه‌وه‌ جا نه‌گه‌ر بیته‌ په‌ریه‌كانى به‌هه‌شت له‌و ئاوه‌ بخۆنه‌وه‌ هیشتا له‌ جوانیدا
ناگه‌ن به‌ پرووى تۆ چونكه‌ پرووى تۆ رازاوه‌ته‌وه‌ به‌ خه‌ت و خال:

نه‌گه‌ر خۆرى له‌ كه‌وشه‌ر شوستوشۆى خۆیدا به‌ تۆ نابی

به‌ ئاب و په‌نگو خال و خه‌ت چه‌ حاجه‌ت پروى زیبا

ئه‌و كاته‌ش پرووى جوانى یوسف به‌ دیار كه‌وت، زولیحای ژنى عه‌زیزى میسر
عه‌شقی جوانى بوو خۆى پى نه‌گیرا هه‌رچی ئابرووى هه‌بوو نه‌یا بۆیه‌ خۆى ته‌سلیم

کرد، به لām ئاواته که ی له گه ل یوسف نه هاته دی که یوسف وتی: (قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ) (یوسف ۳۳).

که شوعله ی طه لعه تی یوسف طلوعی کرد به چی زانیم
که عیشق نه ز په رده ی عیصمه ت بیرون نارد زولیکه را

پردی صراط نه و پرده یه که هه موو مرؤقیك ده بیټ به سه ریذا تیپه ر بیټ، هه یه
گه لیك به خیرای هه یه له سه رخۆ، وه هه یه ناتوانیټ به پریتته وه، که وا مه جنون چ غه می
نه وه ی هه یه که چۆن به پریتته وه، چونکه له ویش مه جنون هه ر غه می له یلایه تی له ویش
به ناھی له یلایه یه:

مه جنون غه می کووا پردی صیراط هه روه کو موویټ
ده یکیشی له ویشا که شتی طووره یی له یلا

نه زۆک نه و که سه یه که مندالی نابیټ، هه زه ته ی عیسا ش بی ژنو مندال بووه
هه روه کو حاجی قادری کۆی له دپره هۆنراوه یه کدا ده لیټ:

منم ئیستا وارشی عیسا
بی ژن و مندال مه ئیوس و مه ئوا

سالمیش که باسی دلداره که ی ده کا ده لیټ نه وه تا له زگ په یدا بوون را وه ستایه ئیتر
زگی نابیټ نه وه ی لی ناکه ویتته وه هه روه کو دایکی هه زه ته ی عیسا، هه مدیسان نه و
نووره ی له تۆوه په یدا ده بیټ هه روه کو ده ستی هه زه ته ی موسایه که هه رکاتیك ده ستی
له باخه لیا ده ناو پاشان ده ریده هیئا سپی ده بووو ده دره وشایه وه: (اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ
تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ وَاَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ) (القصص - ۳۲).

عه قیم ئاسا له زگ وه ستایه وه حه ملی نه ما ئیتر
له پاش تۆ دایه ی دونیا به مثلی ماده ری عیسا
له قوببه ی نووری بوستانت یه دی به یضا نه موداره
نه به د ناگاته دوگمه ی جیی جامه ی تۆ که فی موسا

گهردون به ئاسانی له نزیکهوه خوێنی جهلال کردوو، گهر به تهماشا کردنیك به
 غه مزه‌ی چاوه‌کانی خوێنی به فیرۆ بدات، گه‌یشتنیش هه‌روه‌كو شه‌وی میعراج بو‌من
 گهر هه‌ر کاتیك به په‌نجه‌ مانگی شه‌ق بکات، سالم هه‌ولێ داوه شه‌وی ئیسراو
 میعراج (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى)، كه
 خوای گه‌وره شه‌وپه‌وه‌ی به پیغه‌مبهر (ﷺ) کرد هه‌روه‌ها ئیشاره‌تیش به موعجیزه‌ی
 پیغه‌مبهر ده‌کا كه به په‌نجه‌ی مانگی شه‌ق کرد: (اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ) (قمر ۱)

جه‌لالی کرد به مه‌ردوم دل له قوربا

نه‌ظهر کا غه‌مزته‌ نه‌ر خوێنی هه‌ده‌ر کا

ویصاله‌ت پسا‌یه‌ی میعراجه‌ بو‌ من

له‌ روت‌ا گه‌ر له‌بم شه‌ق القمر کا

زۆر ئاسانه‌ هه‌ر کاتیك جه‌زه‌تی موسا بییه‌ویت دار عه‌سای ده‌ستی فرییدا بیته‌
 مار ترس و سامی خو‌ی بنوسی‌ت (فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى قَالْ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ
 سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى) (طه - ۲۱).

دل‌به‌ری منیش موعجیزه‌ی خو‌ی نیشاندام هه‌روه‌ك موعجیزه‌ی جه‌زه‌تی موسا:

سه‌هله‌ گه‌ر موسا عه‌صای کرده‌ حه‌ی و سه‌همی نواند

موعجیزه‌ی دا دول‌به‌رم هه‌رده‌م به‌ مووی گیسو ده‌کا

من شی‌ت و شه‌یدای دول‌به‌ری‌کم وه‌ره‌ هه‌ر بو‌ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ ده‌ستم ده‌خه‌مه‌ نی‌و
 باخه‌لیه‌وه‌ بو‌ یه‌ك چرکه‌ نه‌گه‌ر ده‌ستم وه‌كو ده‌ستی موسا سپی و نه‌دره‌وشایه‌وه‌ ده‌ستم
 بپرن، چونکه‌ جه‌زه‌تی موسا هه‌ر کاتیك ده‌ستی له‌ باخه‌لیا ده‌نا سپی ده‌بو‌وو
 ده‌دره‌وشایه‌وه‌:

شه‌هیدی دیده‌ی محموری شو‌خ‌ی‌کم منی شه‌یدا

له‌ خاکی مه‌شه‌دم نه‌زدی‌کم ده‌رب‌ی‌ نیرگسی شه‌ه‌لا

به‌ مه‌حض امتحان ده‌ستم بنی‌ره‌ با خه‌لت یه‌ك ده‌م

له‌بن دا بن برن راضیم نه‌گه‌ر نه‌یبوو یه‌دی به‌یضا

با زۆر به‌په‌له هه‌والتی خو‌شی گه‌یاندمی، ئەم هه‌واله‌ش هه‌ردوو بۆنی خو‌ش وایه کاتیک بای له‌گه‌ڵ خویدا ده‌هینتی بۆنی مژده به‌خشین رۆشنای چاوه هه‌روه‌کو چۆن هه‌زرتی یعقوب له تاو دووری یوسفی کورپی چاوه‌کانی کویر بوو، به‌لام کاتیک کراسه‌که‌ی (یوسف)یان بۆ هینا له دووره‌وه بۆنی کراسه‌که‌ی بۆهات: (وَلَمَّا فَصَلْتُ الْعِيرَ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِي) (یوسف - ۹۴).

کاتیکیش کراسه‌که‌ی (یوسف)یان به‌سه‌ر چاوی چاک بۆوه: (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) (یوسف - ۹۶).

گه‌یانندی بۆم سه‌با بۆنی عطری گیسو

وه‌کو پیراهه‌نی یوسف بۆ یعقوب

ذوالجوشن ئەو کابرایه بوو که سه‌رله‌شکری یه‌زیدی کورپی معاویه بوو، هه‌زرتی حوسینی شه‌هید کرد، ئیتر ئەو خویننه به‌ زولم رزاوه‌ی حسینی له‌ده‌شتی که‌ربه‌لا تا‌کو رۆژی هه‌شر ئەو خویننه له‌ خه‌نجه‌ره‌که‌ی ذوالجوشن ده‌تکێ، ئەوا ئیمپروۆش خوینتی دلی مه‌ظلومان به‌ خه‌نجه‌ری موژگانی تۆوه ده‌تکێ:

وه‌ك خه‌نجه‌ری ذی جه‌وشه‌نتا رۆژی هه‌شر ده‌تکێ

خوینتی دلی مه‌ظلومان به‌و خه‌نجه‌ره‌ی موژگان

من به‌ناو ده‌نگو شوهره‌ت و له‌ش لارم سالم و له‌ناو خه‌لكیدا وانا سراوم، به‌لام له راستیدا من وه‌كو هه‌زرتی (یعقوب)م، که زۆر په‌رۆشی (یوسف)ی کورپی بوو به‌لام هه‌زرتی یعقوب له‌ داویدا به‌ یوسف شاد بۆوه، به‌لام من زۆر زه‌حمه‌ته جارێکیتر به دیداری تۆ شاد بيم:

به شوهره‌ت (سالم)م ئەما له هه‌جهره‌ت پیری که‌نعام

ده‌بی رۆشن به‌ وه‌صلت دیدهی تارم وه‌لا زه‌حمه‌ت

سەروكارى ئىشى من وەھا ئالۆز بوو، رەنگە كەمكەس ھەبىت بتوانىت كارى من
چارەسەر بىكات، تەنھا ئەو كەسەى كە كەرىم و غەفورو رەھىم و وەدوود بىت، ديارە
ئەوانەش ھەموو لە ناو صىفاتى خواى گەورەن:

سەرو كارى منى بى كەس بە كەسىكە ھەمە جا

كئى كەرىمەست و غفورەست و رەھىمەست و وەدوود

ئەو شمشىرەى على كورى ابى طالب شەرى پىدە كرەت لە گەل كافرە كاندا ناوى
ذوالفقار بوو، پىغەمبەر (ﷺ) دەبارەى عدلى و شىرەكەى دەفەرموئەت: (لافتى الّا على
لاسىف الّا ذوالفقار) ئىمروش دولبەر بەرامبەر بە روى سالدا تىغى برۆى ھەلكىشاو
لە سالم ھەروەكو چۆن عدلى (ﷺ) ذوالفقارى ھەلكىشاو بەرامبەر بە كافراندا:

بە روومادا لە ئەبرۆى تىغى كىشا

وەكو سەفىى عدلى بۆ صەفى كوفار

سالم ئىمرو گەلەك گرفتارەو كەوتۆتە داوى خۆيەو بە ھىچ ھەول و كۆشيش رزگارى
ناىت، بۆيە بە خوينى خۆى وىنەى تۆ دەكىشى ھەروەكو چۆن مەنصورى حەلاج لەسەر
وشەى (انا الحق) كۆشتيان و خوينى رژا سەر زەوى، بە خوينەكەى دەنوسرا (انا الحق):

نەبى رۆين نەرى بۆ دەستى كۆشش

ئىلاھى كەس نەبى وەك من گرفتار

دەكىشى خوينى سالم صورەتى تۆ

وەكو مەنصور ئەگەر بەرىتە سەردار

لە شەوا مانگ دەردەكەوى دىنا روناك دەبىتەو، تۆمن بۆمن وەكو روناكى مانگ
وايت كە بەدىار دەكەوى دلّم پردەبى لە نور، جا ئەو رۆژەى دەبىتە مەحرەم دەگەينە
خەلۆت، ئىتر ئەو كاتە ھەواى باغى بەھەشت و پەرىەكانى ناو بەھەشت ناويت
نامەوئەت بە پەرىەكان بگەم.

خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی پیاوانی خواناس ده‌فهرمویت له پاداشتی چاکه‌ی شه‌وان
له‌به‌ه‌شتدا حۆریان ده‌درینئ، شه‌و حۆریانه جوان ناسکن که که‌س ده‌ستی لینه‌داون:

هه‌رشه‌و که ماهتابی روخت ده‌رکه‌وئ له دوور
کولبسه‌ی دلّم له تیره‌گی یا پرده‌بئ له نوور
تا مه‌حرم به به‌زمی وصال له خه‌لوتا
ناکه‌م هه‌وای باغی به‌هه‌شت و له‌قای حوور

سالم حۆی ده‌چوینئ به مه‌نصوری حه‌لاج که چۆن مه‌نصوری حه‌لاج ده‌یگوت (انا
الحق) دیاره شه‌م قسه‌یه‌ش به ظاهری شه‌رع درووست نییه بۆیه بریاریان دا که مه‌نصور
له‌دار بدن که‌وا باوه، به‌لام مه‌نصور کوژراو به خویننه‌که‌ی (انا الحق) نوسرا لی‌رده‌دا سالم
ده‌لئیت منیش گه‌ر بیتو به زۆری بگرن وه‌کو مه‌نصور بکه‌ژن خویننی منیش برژئ انا
الحق ده‌نوسرئ:

مقام کسه‌ن به زه‌جر ئه‌رداری منصور

ده‌کیشئ خویننی من نه‌قصی انا الحق

من له‌دلّ و خه‌یالمه‌ رۆژیک بئیم حه‌جی که‌عبه‌ی تو بکه‌مو له‌ویش هینده فرمیتسکی
چاوم هه‌لبژئیرم، هه‌روه‌کو ئاوی زه‌مزه‌م، دیسان رووی حه‌زه‌رتی موسا له‌کی‌وی طوردا
که قسه‌ی له‌گه‌لّ خودا کرد، ده‌میشت بۆ من وه‌کو مه‌سه‌له‌ی حه‌زه‌رتی عیساو
مریه‌می دایکیه‌تی:

له‌ دلّمايه حه‌جی که‌عبه‌ی خه‌یالّت

سه‌تای چاوم ده‌گریئ ئاوی زه‌مزه‌م

روخت بۆ موسی دلّ ئاتشه‌ش طور

ده‌مت بۆ حالّی من عیساو مریه‌م

ئەو تاقە خالەیی کە لەسەر ڕووتە، دەبیّت لاجیّت، تاکە چاره‌یه‌کیش بۆ لابردنی ئەو خالە دەبیّت موعجیزەیی حەزەرەتی موسی هەبیّت کە ناسراوە بە (کلیم) کاتیک موسی دەچوێ کێوی طور قسەیی لە گەڵ خودا دەکرد (أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَايَ) ئیتر ئەم نازناوە بە حەزەرەتی موسا بە خشرای، بە ژنو بالای یاره‌کەشی زۆر ڕێک‌ویینکە هەر دەلییی گولزاری باغی (نیرەم) سه‌ رووشت هەر وه‌کو روخساری فیرده‌وسه‌ کە خۆی نارایش داوه‌.

تاقە خالی رووت بە تەجدیدی مسیح

ساحره‌ چارت بە اعجازی کلیم

نەقشە رووت بۆ دل شاهی نەقش‌بەند

یاری دێرینه‌ بە قورنانی قدییم

قامەتت سه‌روه‌ بە گولزاری ئیهرەم

سیه‌روخسارت بە فیرده‌وسی نعییم

له‌ قورناندا زۆر جار باسی حەزەرەتی موسا و فرعه‌ون کراوه‌، کە کاتیک فرعه‌ون جادوگه‌ره‌کانی خۆی ئاماده‌کرد لە گەڵ موسی کە پێشبرکی بکە، گوتیان: (قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْقَى قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى) (طه - ٦٦).

کاتیکیش حەزەرەتی موسا دارعه‌سایه‌کەیی ده‌ستی فیرده‌دا ده‌بونه‌ ماریکی زۆر گه‌وره‌ (فَالْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ) (الاعراف - ١٠٧):

زه‌مزمه‌ی عیشقه‌ له‌ناو مصری وجودم هه‌مه‌جا

ئاته‌ش نه‌فشانه‌ هه‌ناسه‌م وه‌کو ثعبانی مبین

یوسف کوری یه‌عقوب سلای خوی لی بیّت زۆر جوان بوو، زولیکه‌ ژنی عه‌زیزی مصر عه‌شقی جوانی بوو، خۆی ته‌سلیمی یوسف کرد، به‌لام حەزەرەتی یوسف رازی نه‌بوو.

کاتیک خه لکی مصر سه زه نشتی زولیاخان کرد که ئەم کاره ی بو کردوو ه ئەویش
گوتی ئیستا وه لامتان ده ده مه وه (فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتْ أُخْرَجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ) (یوسف - ۳۱).

منیش وه کو عه شقی زولیا بو یوسف ئە قلم له می شکیدا نه ما بو یوسف که وه کو
مانگه له دهشتی که نعاندا:

که فی عه قلی بری دل وه ک زولیا

به تیغی غه م له عی شقی ما هی که نعان

ئوه چه شتی که تی که لاوی یه کتری کراوه هه تا نه قشی جوانی تو ی لی ها تو ته
به ره م؟ خو ی خوای گه و ره مر و فه کانی له قور دروست کردوو (إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ
إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ) (ص - ۷۱)

چه نه قاشی ئە تو ی لی کدا له گه ل پروو

تعالی خلق الانسان من طین

لیو ته وه کو خونچه وایه هه رکاتیک زه رده خه نه دیته سه ر لیوانت ئەو خونچه
ده پشکوی و ده کریته وه و شق دهبه هه روه کو ئەو مو عجیزه یه ی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیک
به ئەنگوستی په نه ی ئیشاره ی بو مانگ کردوو مانگ شقی کردو بووه دوو له ت
(اقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ وَأَنْشَقُّ الْقَمْرُ) (قمر - ۱).

له ره شکی لیوی تو خونچه ی شقی برد

له خه نده ت معجزه ی شق القمر بوو

له بهر ناوه دان کردنه وه ی ئەم و پیرانه یه ی زهوی خوای گه و ره ئاده می که دروست کرد
له به هشتدا نیشته جی کرد (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا

اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَحَرَّ مُوسَى صَعِقًا
(الاعراف ۱۴۲)

له‌قا خواهیش ده‌که‌م دایم که بنوینی وه‌لی ناچار
رضام هه‌رفی له جوابت بشنه‌وم با لن ترانی بی^۲

مستهفا به گی کوردی

مستهفا به گی کوری محمود به گ له سالی ۱۸۱۲ز له سلیمانی له دایک بووه، هر له سلیمانی له سالی ۱۸۵۰ز کۆچی دوایی کردووهو، له گردی سهیوان نیژراوه.

شاعیر وه کو مندالانی سهرده مه که ی خۆی له حوجره فیتری خوینده واری بووه، به لام درێژهی به خویندن نه داوه بۆ ئه وهی بیته مه لا.

مستهفا به گی کوردی به یه کیک له کوله که کانی قوتابخانه ی شیعی بابان له قه لیم ده دریت، به لام به داخوه به ره مه یکی که می شاعیر که وتۆته ده ست خوینه ران جگه له وهش که ناوی شاعیر له ته ک نالی و سالمه وه دیت، به لام وه کو پیویست ئاور له کوردی نه دراوه ته وه، گه لیک لایه نی شاراوهش هیشتا په رده ی له سه ر هه لته دراوه ته وه، که ئه وهش وایکردووه گه لیک شتی ئه فسانه تیکه ل به ژیا نی مستهفا به گی کوردی بکریت، که هیچ بنچینه یه کی زانستی نیه.

گویه مستهفا به گ عه شقی قادر ناویک بووه، ئه و قادره بۆته سه رچاوه ی ئیلهامی شیعی مستهفا به گ.

ده گی پنه وه که مستهفا به گی کوردی به شای ئیران گه یشتووه، له گه ل ئاقانی شاعیری گه وره ی ئیران شه رشیعی کردووه، شای ئیران گه لیک سه رسام بووه به کوردی، گه رچی ئه و گیژانه وه یه جیگای گو مانه و عه قلی مرۆف بۆ ناچیت کاربایه کی کوردی خه لکی بابان بگات به شای ئیران و له وینده ر له مه جلیسی شادا کاربایه کی سونی مه زه هب هیرش بکاته سه ر مه زه به ی شاه و ئاقانی شاعیر، به لام هه رچۆنیکیش بیته ئه و هه رگیز له شاعیره تی و هه لویستی مستهفا به گ که مناکاته وه، به لام

مستهفا بهگ که ئاوارهى ئیران کرابی ئاسان نیه بگاته شای ئیران، جگه له وهش له دیوانه کهى که ئیستا له بهره ستدایه هیچ نه وه ناده نه دهست که گه یشتو وه ته کۆشکی شاهانه و شه ره شیعرى له گه ل ئاقانیدا کردییت.

ناوى قادر گه لیک جار له هۆنراوه کانی کوردی به کار هاتووه، بئى نه وهى به ته واوى ساغ کرابیته وه نه وه قادر ناوه کییه؟

نه گهر نه وه راست بییت که کوردی هه ولئى نه وهى دا بییت که عه شقی مه جازى بگوریت بۆ عه شقی حه قیقی، ده کریت بلین نه وه قادره مه به ستى له ریبازى قادری بییت، گهر چیش هیچ تروسکایه که نیه که کوردی له سه ر ریبازى قادری بییت و ریبازى سو فیزمى گرتبیته به ر، که واته ته نها تاکه رینگایه که ده مینیتته وه که بلیین زۆر نزیکه نه وه قادره ناوه ناوى ئافره تیکى خو شه ویستى خو ى بییت، به لام وه کو ره مزیک به کارى هیئا بئى، نه ویش له به ر نه وهى بارو زروفى کۆمه لایه تى نه وه سه رده مه رینگای نه دا بئى به ئاشکرا ناوى به یئینى.

جوانى پانتایه کی فراوانى له شیعه ره کانی کوردیدا داگیر کردو وه، زۆربه ی نه وه جوانیه ش به یوسفى کورى یعقوب چواندوه، له وه وه به دیار ده که ویت که مسته فا به گ نه گهر چى مه لا نه بو وه، به لام رو شن بیری ئاینى هه بو وه و که وتۆته ژیر کاریگه رى کاره سات و پرودا وه ئاینیه کان، نه وه باس له جوانى حه زره تى یوسف و زلیخا ده کات، که چۆن زولیکه عه شقی جوانى یوسف بو وه و خو ى ته سلیم به و کردو وه، کاتیکیش خه لکه که به وه یان زانى سه رزه نشتى زولیکه یان کرد نه ویش بۆ نه وهى قه ناعه ت به خه لکه که به یئینى و پاکانه ی خو ى بکات، خه لکه کهى دا وه ت کردو وه هه ریه که یان چه قۆو سیو ىکی داده ستیان، پاشان یوسفى بئى نیشان دان نه وانیش له تاوى جوانى یوسف ئاگایان له خو برا ده ستى خو ىان به چه قۆ برى و گو تیان: (حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ) (یوسف - ۳۱).

کوردی ده لئ: هه رکاتیڅ یوسف جوانی به دیار که وت من زانیم که وا عه شقی ئه و

ده بی:

که شوعله ی طه لعه تی یوسف طلوعی کرد که چه زانیم
که عیشق ئه ز په رده یی عیصمه ت بیرون ئاره د زولیا را

دیسان له وه سفی جوانیدا ده لیت ئه گه ر حۆریه کانی به هه شت حۆیان له ئاوی که وشه ر
بشۆته وه، هه رچی پیسی هه یه فری بدهن، ئه وا به فالو ره نگو روخسارت حاجه ت
به رووی یار ناکات چونکه ناگهن به تو.

ئه گه ر حۆری له که وشه ر شوتوشوی حۆی به تو نابی
به ئابو ره نگو خالو خه ت چ حاجه ت به رووی زیبارا

کاتیڅ که هه زه ته ی یوسف له باوکی دوور که وته وه بو ولاتی میسر، باوکی واته
هه زه ته ی یعقوب له تاو دووری یوسف چاوه کانی کویر بوون، به لام پاشان هه زه ته ی
یوسف کراسه که ی حۆی نارو به سه ر چاویاندا هیئا چاوه کانی هه زه ته ی یعقوب چاک
بووه، چاپیش ئه وه ی قاسیده که بیته هه زه ته ی یعقوب گوته: (إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ
لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِي) (یوسف - ۹۴).

کوردیش ده لیت گه ر بیته جاریک به لاماندا تیپه ر بیته ئه و تیپه ر بوونه وه کو
کراسه که ی هه زه ته ی یوسف بو من که تارمای دل و ده روونم پرویتسه وه و رو شنای بو
چاوه کاتم:

قمیسی یوسفه بو چاوی تاریکم وه کو یعقوب
سه با گه ر جاریک به لامان بینی گه ر بوی عه ره قچینه ت

ئه مجاره به پیچه وانه شاعیر ده لیت من وه کو هه زه ته ی یوسف چۆن کراسه که ی نارو
بو باوکی و چاوه کانی رووناک بوونه وه تو ش هیمه ت بکه وه کو شیفا به دیدارت شادیمو

چاوه‌کام روناک بیته‌وه:

کوێر بووه وه‌کو یه‌عقوب به‌خودا دیده له بۆت
سا بنیره وه‌کو یوسف به‌شفای دیده له بۆت

ئه‌گەر بیته‌و تۆش وه‌کو چه‌زه‌ته‌ی یوسف خۆت که‌نارگیر بکه‌ی که‌ بێ تاوان بوو چه‌ند
سالان خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ ئه‌و کاته ده‌ماری عیشق و ریشی به‌توهمه‌ت له‌گه‌ڵ پارچه‌ی
که‌لینی یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی، چونکه‌ کاتی‌ک ذولیخا هه‌ولێ ئه‌وه‌ی ده‌دات یوسف
ته‌سلیمی بیته‌، به‌لام ئه‌و رازی نه‌بوو، ذولیخا کراسه‌که‌ی راکیشا:

ئه‌گەر بیته‌و به‌ناحق بۆت بکه‌ی په‌نه‌ان وه‌کو یوسف
وه‌ریدی عیشق و ریشی توهمه‌ت و چاکی گریبانی

شاعیر بێ زاری خۆی ده‌رده‌بریت له‌ ده‌ست عه‌شق، به‌لام هه‌یج که‌سی‌ک له‌ عاشقاتیدا
موخه‌بر نیه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی خۆیدا نیه‌، که‌وایه‌ با ئه‌وه‌که‌سانه‌ که‌ عاشقن یاخوا له‌ زولیخا
خراپترو شیته‌و شه‌یداته‌ر بیته‌، چونکه‌ زولیخا که‌لێک عاشقی یوسف بوو شیته‌و شه‌یدای
ببوو.

که‌س له‌ ره‌ویه‌ی عه‌شق و رینگه‌ی عاشقی موخه‌یر نیه‌
شیته‌و شه‌یداته‌ر ببوایه‌ زولیخا کاشکی

شاعیر سویند ده‌خوا به‌ جوانی چه‌زه‌ته‌ی یوسف که‌له‌ جوانیدا وینه‌ی نه‌بووه‌، هه‌ر
ئه‌و چه‌زه‌ته‌ی یوسفه‌ که‌ نووری چاوه‌کانی چه‌زه‌ته‌ی یه‌عقوبی باوکی بوو، هه‌رله‌به‌ر
یوسفی کورێ کوێر بوو، هه‌ر به‌ کراسه‌که‌شی چاوه‌کانی چاک بۆوه‌.

به‌حسنی یوسف ئاساته‌و به‌خولق و لوظفی شیرینت
چراغی به‌زمی خوسره‌و نووری دیده‌ی پیری که‌نعانی

ذوجهوشه‌ن سه‌ر له‌شکری سوپای یه‌زیدی کورپی معاویه له نزیك شاری که‌ربه‌لا
هیرشی کرده سه‌رحسینی کورپی عه‌لی هه‌مووی شه‌هید کردن، به‌و شیویه‌ه خوینی
شه‌هیدان هه‌تا رۆژی حه‌شر ته‌تکی له نیوان موژگان‌ت:

وه‌ك خه‌نجه‌ری ذی جه‌وشه‌ن تا رۆژی حه‌شر ده‌تکێ

خوینی دلی مه‌ظلۆمان له ناوکی موژگان‌ت

ئوبه‌ی کورپی خه‌له‌ف پارچه‌ه هیسکیکی به‌ ده‌سته‌وه بوو به‌ گالته‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ری
ﷺ خوا ده‌لی: کئ ئه‌و هیسکه‌ه زیندو ده‌کاته‌وه (أتری الله یحی هذا العظام بعد
مارمت) پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی (نعم یبعثک الله و یدخلک الجهنم) هه‌روه‌کو
خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قال من یحی العظام وهی رحیم) (یاسین) کوردی ده‌لیت
گه‌یشتنی تۆ زیندوم ده‌کاته‌وه هه‌روه‌کو چۆن هیسک یه‌کده‌گریته‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی
لاشه‌م ده‌بیته‌ه گه‌ردو تۆز خاک ئه‌و گه‌رده‌ش هه‌موو به‌ ده‌م بای شه‌ماله‌وه ده‌فه‌وتی:

وه‌صلی تۆ (یحی العظام) و قالبی فه‌ر مووده‌مه

بیله تۆ بۆ خوا بلا شاد بی به‌گه‌ردم بای شه‌مال

تۆ په‌ریه‌کانی به‌هشتی که‌هینده‌ه جوانی یا خود تۆ گوئیکی له‌ گۆله‌ه جوانه‌کانی
باغی ئیره‌م یا خود ئه‌ستیره‌یه‌کی په‌رشنگداری ئاسمانی یا خود ئه‌و رۆره‌ه به‌ تیشه‌کی که‌ه
هه‌موو زه‌وی روناک کردۆته‌وه

حۆری باغی جینانی یا گۆلی ئیره‌م

ام النجوم العرش ام شمس علی فوق العلم

شاعیر ده‌لیت ئه‌ی دۆستو یاران هه‌رگیز داوای ئه‌وه‌م لی مه‌که‌ن که‌ له‌ گه‌ل یاردا
رابویرم و، چونکه‌ هه‌ر کاتیک که‌ ته‌گه‌م به‌ یار ئه‌وا شیت و بیه‌هۆش ده‌م، هه‌روه‌کو چۆن
بای (صرصر) دیت هه‌مو خه‌لک به‌و بایه‌ه بیزارو هه‌راسان ده‌بن تاکو وایان لیتدیت
هه‌موویان ده‌مرن به‌ هۆی ئه‌م بایه‌وه، خوای گه‌وره‌ه کاتیک قارو غه‌زه‌بی خۆی گرت له‌

هۆزى ئمود ئەو بايهى نارد كه ههوت شهو ههشت رۆژى خاياند (وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا
بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَایِنَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا
صَرَعى كَانَهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ) (الحاقه - 7).

قهت مهئین یاران له گهڵ فیرقهت وهره سازش بکه
شیت نه بووم وهك من خۆم تووشى باى صهرصهر بکهم

حه زههتى عيسا سلاوى خواى لى بيت موعجيزهى نهوه بوو مردووى زيندوو
ده كردهوه به ئيزنى خوا (وَأُبْرِيءُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ).
شاعير ده لیت به لكو نه مه خوايه گهر بو جاريك به لای گۆزه كه مدا تپهر بيت
ههروه كو عيسا فهرمان بكا هه موو هيسكه رزيوه كانم كو بكاته وهو پاش فهوت نم
زيندوم بكاته وه

گهر وهك عيسا له پاش مردن به سهرما، پابري
تجمع العظم الرحيم تخمينى بعد العدم

مه نصورى ههلاج له سهردهمى عه باسيه كان ده يگوت (انا الحق) كه نه مهش به
ظاهيرى شهرع كفه بويه داد گايان بو دامه زراند پاشان فهرمانى دادگا ده رچو به
كوشتنى ده لیت كه خوینه كهى (انا الحق) ده نوسرا كورديش ده لیت كاتى
مردنم لاشه كهم بووه تۆزو گهرد ههروه كو مه تصور ههلاج ناوى تۆى پى ده نوسى چونكه
مه نصورى ههلاج كاتيك كوشتيان انا الحق ده نوسى كه عه شقى نهو وتهيه بوو به
زيندوى، منيش عه شقى تۆم پاش مردن به سروشكم ناوى تۆ ده نوسم:

سروشكم نه خشى ناوى تۆ ده كيشى
جىگای سیداره كهى مه نصوره نه مشه و

شاری که به‌لا له سالی ۱۷ کۆچی کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ی لی رودا، که شه‌ویش
 گوشتاری بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) بوو له سه‌رده‌می یه‌زیدی کوری معاویه،
 شاعیریش نه‌وها کوشته‌ی ده‌ستی دل‌داره‌که‌یه‌تی، هه‌روه‌کو چۆن که‌و پییه‌کانی سوره
 تۆش به‌ خوینی من ناوها په‌نجه‌کانی خۆت سور کردووه.

چونکه‌ نه‌مپۆ من شه‌هیدی که به‌رلابی عیشتی تۆم
 هه‌روه‌کو که‌و په‌نجه‌کانت وا به‌ خوینم رشتووه

سامیری له سه‌رده‌می هه‌زرتی موسادا ژیاوه، کابرایه‌کی ساحیرو جادوگه‌ر بووه.
 به‌ هۆی سیحره‌کانی خه‌لکیکی زۆری له‌ خشته‌ بردووه، جا بوو نه‌وه‌ی عاشق فریو بدری
 سه‌رنجی دل‌و ده‌رونی عاشقان بوو خۆی رابکیشی نه‌و دل‌به‌ره‌ نه‌وه‌نده‌ مه‌کر بازه، ره‌نگه
 که‌سانی وه‌کو ساحیری ببه‌ شاگردانی واته‌ نه‌و وه‌ستایه‌و سامیریش شاگرد خۆی
 گه‌وره‌ش ده‌رباره‌ی سامیری ده‌فهرمویت: (قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ) (طه - ۸۵).

بوو فریوی عاشقان و جه‌زیی دل‌ و ماهییری

ره‌نگه‌ شاگردیت بکا میه‌ته‌ر نه‌سیمی سامری

هاروت و ماروت له‌ قورئاندا باسیان کراوه (السَّحَرَّ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
 هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ) (البقرة - ۱۰۳).
 مامۆستا عبدالکریمی مدرس ده‌فهرمویت (ملکین) به‌فه‌ته‌ی لام واته‌ دوو مه‌لائکه
 به‌لام به‌ که‌سه‌ی لام واته‌ دوو پاشا به‌لام نه‌و دوو پاشایه‌ پیاوی چاک بوینه‌ به
 مه‌لائکه‌ ناویان براوه‌ به‌لام خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌م واته‌ (الملکین) دوو مه‌لائکه‌ راستره‌ نه‌و
 دوو مه‌لائکه‌ نیردراوی خوا بوینه‌، دواپی خه‌لکیان له‌ خشته‌ بردووه‌ فیتری سحریان
 کردوون خۆی گه‌وره‌ش غه‌زه‌بی لی گرتون سه‌ریشکی کردوون له‌ نیوان سزای دنیا
 یاخود قیامت نه‌وانیش سزای دنیا یان هه‌لبژاردووه‌ گوايه‌ سه‌راوژیر به‌ له‌ناو بیردا

هه‌لواسراون، به‌لام موفه‌سیره‌کان ئه‌م قسه‌یه رهت ده‌که‌نه‌وه، چونکه خوای گه‌وره
ده‌باره‌ی مه‌لائکه ده‌فه‌رمویت: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ)
تفسیری نامی به‌رگی یه‌که‌م.

شاعیر ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی به‌م شیوه‌یه سوود لی وه‌رگرتوه که چالی سه‌رچه‌ناگه‌ی
خه‌لکیکی زۆری تییدا نه‌سیر کراوه، هه‌روه‌کو چۆن هاروت و ماروت له چالدا
هه‌لواسراون:

له چاه‌ی ژیری لیوت وا ئه‌سیرن
هه‌زارانی وه‌کوو هاروت و ماروت*

---

* هۆنراوه‌کان له دوایی (کوردی) چاپخانه‌ی کوردستان ۱۹۷۲ کۆکردنه‌وه‌ی گیبی موکریان‌ی.

لێهاتوو شارەزا بوو، ئەگینا شیخ عثمان سراجەدین بۆ مەسەلەیه‌کی ئەوها گەرنگ ناینیڕی مەولەوی له دانراوەکانی تریدا وەکو الفزیله که ۲۰۲۱ بەیتە شیعرە بە زمانی عەرەبی و کتیبی الفوائج که ۵۲۷ دێر شیعرە بە زمانی فارسی وەستایەکی بێ وینە ی نواندووە، بەلام ئەو نەهەیه ئەو کتیبانە ی که باسکرا هەمویان دەچنە پال هونراوی فیژکردن (الشعر التعلیمی) که دوورە له سۆزو ئەندیشە، بەلام مەولەوی وەستایانە توانیویەتی بەشیوەی هۆنینه‌وه (نظم) دایان برێژیت ئەوانە ی تریشی هەموو بریتیه له هۆنراوی بۆنە، که بۆ لاواندنەوی کهسیکی نزیک ی گوتیوەتی یاخود له وەلامی نامەیه‌کی خۆشەویستدا وەلامی داووتەوه بە شیوەیه‌کی ناسک و سەلیقه‌ی شاعیرانە.

وەکو باسکرا مەولەوی مەلایه‌کی زانا و سوفیکی راستگۆی تەریقه‌تی نەقشبەندی بوو، وە دانراوەکانی که باس له عەقیدە دەکات بەلگە لەسەر ئەو ئاین رەنگیداوتەوه له هزرو بیری مەولەویدا وەگەلێک جارێش دەبینین مەولەوی شاعیر ئایه‌تی قورئانی وەرگرتو (اقتباس) تیکەلکێشی هۆنراوەکانی خۆی کردووه، یاخود بە مانایه‌کی تر بلیین ئایین رەنگی داووتەوه له هۆنراوەکانی.

ئەو تە مەولەوی شاعیر سوود له چیرۆکی حەزرتی یوسف وەر دەگرت کاتێک حەزرتی یوسف فری دەدریته ناو بیر له لایەن براکانیه‌وه (والقوه في غيابة الحب) پاشان کاروانچی بۆ ناو خواردنەوه دینه سەر بیرەکه بۆ ئەوی ئاو بچۆنەوه دۆله‌که‌ی ئەهاوینە ناو بیرەکه (یوسف) ی دەهینە دەرەوه (وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ) (یوسف ۱۹).

کاروانه‌که یوسف له‌گەڵ خۆیاندا دەبن بۆ میسر دەیفروشن، کاتێک له بازاردا دەیفروشن، پیرزنیکی خۆی و کلافه‌یه‌ک دەزوو دێه‌ویت یوسف بکریت، بەلام کپینی

یوسف هینده ئاسان نیه پیریژن بیکرێ، به لکو خوای گهوره‌ی مه‌به‌ستی خۆی هه‌یه له
 فروشتنی یوسف (وَشَرَّوهُ بِشَمَنِ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةً).

یه کسێ وه‌ مایه‌ی گهنج (که‌ی) هه‌وه

چون منیچ وه‌تای فره‌تووت نه‌یه‌وه

مه‌ولوی چۆته‌ ناو فه‌له‌سه‌فه‌یه‌کی قولێ ئاینپه‌روه‌ریه‌وه‌ ده‌لێ ئه‌ی خودایه‌ نه‌گه‌ر به‌وه
 هه‌موو نیشانه‌ی پیشه‌وه‌ که‌ پیت نیشانداین من تو نه‌ناسم، له‌مه‌ودواش هه‌رچه‌ند
 نیشانه‌ی تر پیشانم ده‌ی هه‌ر ناتناسم، که‌واته‌ هینده‌ی پیشه‌وه‌ به‌سه‌:

به‌سه‌د جیلوه‌ی ته‌ر بێ چوون و چه‌نی

شاناسایی تو‌م غه‌بو هه‌نسێ

مه‌ولوی ته‌واو خۆی داوه‌ته‌ ده‌ست دلداره‌که‌ی، جگه‌ له‌ویش که‌س بو نیه‌ ده‌ست
 به‌هاوێته‌ ناو دلێ مه‌وله‌ویه‌وه‌، هه‌روه‌کو چۆن له‌ حه‌ره‌می مکه‌ی پیروژ که‌س بو نیه
 ده‌ستکاری هه‌یچ گیانه‌به‌ریک بکات، که‌ نه‌و گیانه‌به‌رانه‌ به‌ سه‌ره‌به‌ستی و ئازادی دین و
 ده‌چن (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ
 مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
 مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلٌ) (المائدة - ۹۵).

کو‌تره‌که‌ی ئازاد هه‌ریم دل بیت

دانه‌ی مۆبه‌ت چین به‌ی ویت غافل بیت

شاعیر به‌ ئاوازه‌وه‌ ده‌ژی که‌له‌لای یاره‌وه‌ بو‌ی لیته‌دری، به‌لام چ جو‌ره‌ ئاوازیك؟
 ئاوازی یه‌که‌م له‌گه‌ل گوی بیسته‌بنوی له‌گه‌ل ئاوازه‌که‌ ئه‌تووته‌وه‌، کاتیکیش گوی
 بیستی ئاوازی دووهم ده‌بیته‌ سه‌رله‌نو‌ی گیانی به‌به‌ردا ئه‌کریته‌وه‌وه‌ سه‌رله‌نو‌ی زیندو
 ده‌بیته‌وه‌ هه‌روه‌کو چۆن حه‌زه‌رتی ئیسرافیل فوو ده‌کا به‌ صور هه‌مو زینده‌وه‌ر
 ده‌مریت و گیان له‌ده‌ست ده‌دا دنیا تیک ده‌چیت، له‌ جاری دووهمدا که‌ فوو ده‌کاته‌وه‌

به صور سه‌رله‌نوئ گیانله‌به‌ران زیندووده‌بنه‌وه (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر - ٦٨).

یه کجی یه کجاری تاونۆمه‌وه

ئو یه ک لاونۆم یاونۆمه‌وه

مه‌وله‌وی ته‌واو برۆای به‌و په‌یمان هه‌یه، که خۆای گه‌ره داویه‌تی ته‌ویش ته‌وه‌یه، که دبیته هه‌موو که‌سێک بریته، ته‌وده‌مینیتته‌وه هه‌ر خۆای گه‌وره‌یه: (مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) (الرحمن - ٢٧).

بۆیه شاعیر په‌یمانی له‌گه‌ل خۆدا به‌ستوه که به هه‌یج شیوه‌یه‌ک نه‌و په‌یمان ه‌شکینیت ته‌ویش بریتیه له چاکه کردن و دوور که‌وتنه‌وه له خراپه:

خه‌لاسیش داپیته وه یه‌ک په‌یمان

نازاد بیته جه به‌نده به‌سته‌ی په‌یمان

مه‌وله‌وی ده‌لینت ته‌ی ده‌ف لیته‌ری عه‌شقی خۆا نامۆژگاری ته‌و دۆسته و خۆشه‌ویستانه بکه که به‌یانی و ئیواره واته پیش رۆژ هه‌لاتن و ئاوا بوون وه له نیوه شه‌ودا بیدارن خه‌ریکی خۆا په‌رستین رووه و قیبله دانیشتون خۆا په‌رستی ده‌که‌ن رووی گله‌یی و سه‌رزه‌نشتین بکه من ته‌و قسانه‌م پێ بلێ ته‌ی مه‌عدومی به‌ده‌خت بۆ وا بێ ناگای له خۆا په‌رستی (فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ) (طه - ٣٠)

رووی په‌نده ته‌و یاران دل وه جه‌هدو جه‌خت

رووی ته‌ویبێخ ته‌ولای مه‌عدومی به‌ده‌خت

مه‌وله‌وی ته‌و به‌سه‌رهاته‌ی هه‌ززه‌تی ئیبراهیم (سلاوی خۆای لی بیته) بۆمان ده‌خاته قالییکی شیعری کاتییک هه‌ززه‌تی ئیبراهیم له شه‌ودا مانگی دیت و گوتی ته‌وه‌خوایه،

پاشان که ئاوا بۆ گوتی خوا ئاوا ناییت، پاشان له رۆژههلات گوتی ئا ئهوه خوایه، که ئهویش ون بوو گوتی ناییت ئهوه خوا بییت چونکه خوا بزر ناییت (فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَيْتَن لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ) (الانعام - ۷۸).

گا چون ستاره‌ی تاریکه‌ی سه‌حه‌ر

گا قه‌مه‌ر گا خۆر مه‌یو وه‌نه‌زه‌ر

مه‌وله‌وی که‌وتۆته نه‌مه‌نه‌وه ده‌یه‌ویته خۆی ده‌نه‌ویته‌وه، چونکه له مردن نزیک بۆته‌وه گۆریش ده‌رگای بچوکه مروڤ خۆی ده‌نویتیته‌وه ناتاویتیته‌وه بچیتته ناویه‌وه مه‌وله‌وی په‌نای بردوته به‌ر ئه‌م ئایه‌ته قورئانیه که ده‌فه‌رمویته (وَمَنْ نَعْمَرَهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ) (یس - ۶۸).

بالا که‌رده‌وه مه‌یل نه‌و لای په‌ستی

وردیکلاننه‌ن ده‌روازه‌ی هه‌ستی

ئهو رۆژه‌ی خودای گه‌روره ئه‌رواحی ئاده‌میزادی کۆکردوه‌ته‌وه پیتیانی فه‌رموو: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ) (الاعراف). ئه‌وانیش له‌وه‌لامدا گوتیان: (قَالُوا بَلَىٰ) به‌ئێ تۆ خوامانی، جا له‌و رۆژه‌دا هه‌رکه‌س خه‌ریکی بازرگانی و سه‌ودای کپین و فرۆشتن بوو، جا له‌و رۆژه‌دا خوای گه‌وره، هه‌موو شتیکی برانده‌وه، بۆیه نیستا من ترسم نیه له‌ دو‌عای خه‌لکی:

من رۆی مامه‌له‌ی گردین خاس وه‌ که‌س

جه‌و راسه بازار شاره‌که‌ی نه‌ لـه‌س

جه‌سه‌ردوکانچه‌ی شای سه‌ر تو‌جاران

هـۆر گرتم کالای به‌لای نازاران

پیش کۆچی پیغه مبهەر (ﷺ) بۆ (مه دینه) ئەو شارە ناوی (یثرب) بوو، بە گەیشتنی پیغه مبهەر (ﷺ) بۆ ئەو شارە ناوی گوربا بۆ مه دینه، جا پیغه مبهەر (ﷺ) دەفرمویت من ئەو شارەم دەرگاگەشی (عهلی کورپی ئەبی تالب) ه مه بهستی پیغه مبهەر (ﷺ) له زانست و زانیاریه (انا مدینه العلم و علی بابها) له نیوه دێری دووهه میشدا باسی حەزرتی یه عقوب ده کات، کاتیک له تاو دووری یوسفی کورپی چاوه کانی کوریر بوو، به لام کاتیک کراسه کهی یوسفیان بۆ هینا له دووره وه بۆنی کراسه کهی کرد (قَالَ أَبُوهُمْ اِنِّي لَا جُدُ رِيحَ يُوسُفَ) (یوسف - ۹۴).

پاشان که کراسه کهی به سهرو چاویدا هینا رۆشنای بۆ چاوه کانی گه پرایه وه (اَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوْمُ عَلَيَّ وَجْهَ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ) (یوسف ۹۳)

دهرگای مه دینهی حوسن مه حبووبی

نور ئەفزای دیدە ی جەرگی یه عقوبی

لیژەدا به سهر هاتیک تهواو پیچه وانە ی به سهر هاتی حەزرتی یه عقوب به سهر مهوله ویدا هاتوه (جاریکیان له خانەقای تهوتله ئەبی له چروستانه دین به دوا یا که بگه رپیته وه بۆ مال چونکه کورپیکی نه خویش ئەبی، ئەمیش سوار ئەبی ئەگه رپیته وه که ئەگه نه نزیک دئی (عه نه ب) هه ناسه یه کی درێژ هه ل ئە کیشی و فرمیسک به چاوه کانی دیته خوار، هاوریکه ی عهرزی ئەکا بۆچی وا عاجزی؟ ئەمیش ده لئێ چۆن عاجز نه بم حەزرتی یه عقوب (س) بۆ دل خویش بوون بۆنی کراسی حەزرتی یوسفی کورپی ئەدرا به لوتیا، که چی من بۆنی کفنی کورپه کهم ئەدری به ده ماخما، که ئەگه نه مال ه وه ئەزانن له و کاته دا ئەو هه ناسه که ی هه ل کیشاوه خه ریکی کفن کردنی کورپه که ی بوون.

(دیوانی مهوله وی مه لا عبدالکریم مدرس، ل ۱۴)

بازاره واده ی سه ودا یه ساقی

هه ی بگره فانی وه ی بیته باقی

ئای (حسهین) ئاسا سبهی له نوئی بیئ

ئاخۆ سهر له کوئی؟ لاشهم له کوئی بیئ

شاعیر له داخی کۆچکردنی عهنبهر خاتووندا روو له رۆشنایی چاوی دهکاو دهلیت:
من دواى عهنبهر رۆشنایی چاوم بۆ چیه؟ لیلای چاوی لافاوی فرمیسک هه لریژه و
بیکه به رووباری خوین، چونک پاش کۆچی دواى قیبله کهم لافاوات و ریشهی
جهرگو دلمی هه موو هه لته کاندو بردی:

رۆشنایی چاوم، تا کهی بۆ ماوی

لیلایی سادهی سوورکه لافاوی

بۆچی؟ قیبله کهم عهزمی کۆچی کرد

لافاوی دووری ریشهی ژینمی برد

ئه مجارهیان مهولهوی روو له عهنبهر خاتوون دهکاو دهلی: من چند سه سه ختم نهی
بینایی چاوی دلای پردهردم خو تو رویشتی منت جیهیشت کهچی من نه مردم، کهچی
دووری تو ناگریکی نهوتوی بهرداوه ته دل و هه ناوم هیچی تری جیگا نایتهوه:

بینای راستی دلای پردهردم

ئای چهن سه سه ختم دووی تو نه مردم

بلیسهی کورهی دووری بالاکهت

گهرمی بی بهش بووی توژی پیلاکهت

کاره ساتی مردنی عهنبهر خو شه ویستی مهولهوی به جاریک دلای سوتاندوه، ئیستا
بی جیگا شوینه، نازانیت کام شوین بکا به جیگای خوئی:

وهها سوتانی سه رای مهیلی دل

یاده کهت ماوه بۆ مه سهکن خه جل

حه‌زه‌تی ئیبراهیم داوای له گه‌له‌که‌ی خۆی کرد که ده‌ست هه‌لبگرن له بت په‌رستی، به‌لام وازیان نه‌هینا، بۆیه روژیک ده‌چیته په‌رستگا‌که‌یان هه‌موو بته‌کان ده‌شکینتی، نه‌مروودی پاشا رقی هه‌لده‌ستیت، بریار ده‌دا ناگریک بکه‌نه‌وه‌و هه‌زه‌تی ئیبراهیم تیه‌له‌بده‌نه ناوی بسوتی، به‌لام خوای گه‌وره ناگره‌که‌ی سارد کرده‌وه بۆ شه‌وه‌ی به‌سه‌لامه‌تی رزگاری بیته (قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ) (الانبیاء ۸۹)، جا مه‌وله‌وی ده‌لیت نه‌و بایه وه‌کو هه‌لمی ناگره‌که‌ی هه‌زه‌تی ئیبراهیم وایه هینده به‌تینه له ده‌روونم به‌رز ده‌بیته‌وه:

(صبا)ی هه‌ناسه‌م نه‌ ده‌روون سه‌د ته‌رز

که‌رده‌ن کلپه‌ی نار ئیبراهیمی به‌رز

مه‌وله‌وی قسه له‌گه‌ل دلی خۆی ده‌کاوه‌ده‌لیت شه‌ی دل ده‌ستم دامینیت نه‌که‌ی تووشی ناویمیدی ببی، چونکه پیاوی باش ناویمید نابیت، چونکه خودا ده‌فرمویت: (وَلَا تَيْسُؤْا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَيْسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) (یوسف ۸۷). که‌واته قه‌د باوه‌رت له‌ق نه‌بیته چونکه سیفه‌تی جوان لای دلداران چۆن بیته وا پاداش ده‌دریته‌وه.

ستاره‌ی رجات هه‌رده‌م دارۆ سوو

ده‌ماخ شاد، وه‌بۆی، (ولا تياسوا)

له‌و روژه‌ی خوای گه‌وره عه‌هدو په‌یمانی وه‌رگرت له ئاده‌میزاد که روژی (قالوا بلی)یه نه‌و روژه ئیمه له (فه‌نا فی الله) تواینه‌وه، که‌وا له‌و روژه‌دا سه‌رحه‌لقه‌ی خواپه‌رستی بوو واته له‌و روژه‌ی خودا په‌رسیاری کرد ئایا من خواتان نیم؟ شه‌وانیش گو‌تیا‌ن به‌لێ خودامانی (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى) (الاعراف ۱۷۲).

خواجه‌ی سه‌ر به‌زمه‌که‌ی (أَلَسْتُ)

ده‌ماخ وه‌ نه‌شته‌ی با‌ده‌ی فه‌نا مه‌ست

له رۆژی حەشردا که هەموو که هەموو ئادەمیزاد کۆدە کرێنەوه بۆ حساب، ئەو
 رۆژه گەلێک سەخت و دژوارە، خەلک خۆزگە دەخواییت که رزگاری بێت، جا بە
 هەرشێوەیەک بێت، لەو رۆژەدا تەنها پێغەمبەر (ﷺ) دیت شەفاعەتی دەکات که
 دەفەرموێت (أنا لها) من بۆ ئەو کارەم جا شاعیر دەلێت تکاکارم که پێغەمبەر (ﷺ)
 لەو رۆژەدا تکام بۆ بکات له حوزووری خودای گەوره، نەوهک بە پرورەشی بچمەبەر
 بارەگای خودای گەوره:

را کهرا (احمد) لوتفش بۆ جەنیم
 خەجالەتی بەرز (کریم) نەبۆ پێم

مەولەوی دەلێت ئێوە بۆ گلەیم لێ دەکەن لەسەر ریش تراشین، که ئەو ریشە
 لەگەلمادا نەیتە حوزووری خودا، کهواتە هەردەبێ بێتاشم هەتا ئەو رۆژی حەزرەتی
 ئیسرافیل فوو دەکا بە سودا، که فوی کرد بە صور هەموو گیانلەبەر ئەمەرن، جاری
 دووم که فووی پیاکرد هەموو زیندوو دەبیتەوهو دەچنە مەیدانی حەشر بۆ حساب
 کردنی له گەلیاندا (وَنُفَخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
 شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر - ٦٨)

ریشی چەنی من نەبوو وه حوزوور
 مەبۆ بتاشووش تا وه نەفخ سوور

فاتمە بەتوول نازناوی فاتمە زەهرايە کچی پێغەمبەر (ﷺ) و دایکی حەزرەتی
 حەسەن و حسین، فاتمە بەتوول له گۆلە بۆن خۆشەکانی پێغەمبەر (ﷺ) سەیدەکانی
 ئیمروش لەنەوهی ئەو بەرێژەن دەشبیئت مەبەستی شیخانی بیارە بێت زیاترە، که
 ئەمانە بە رەچەلەک بە چاکی هاتونەتەوه هەروەکو چۆن داریکی چاک رەگی له
 زەویدایەو لقاوپۆیەکانیشی بە ناسماندا چوو، ئەمەش وه کو قسەي چاک وایە، که

هه‌رده‌م له‌ده‌می پیاوی چاکه‌وه ده‌رده‌چیست (كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ
وَقَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ) (ابراهیم - ۲۴).

شکۆفه‌ی وه‌ش بۆ‌ی ره‌یحانه‌ی ره‌سول

نه‌و ساوه‌ی نه‌مام (طیبه) به‌توول

مه‌وله‌وی گه‌تی داوه، نه‌م گه‌ته‌ش ناشکیئنی تا‌کو نه‌چیته‌ ناو گۆ‌پ‌و سه‌ری له‌سه‌ر
به‌ردی نه‌حه‌د دا‌ده‌نێن قیامه‌تیش هه‌لده‌سی دنیا تی‌کده‌چی چیا‌کان وه‌کو لۆ‌که‌ی
په‌ره‌کراوی لی‌ دیت‌و هه‌روه‌کو خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ) (القارعة - ۵).

ئه‌و تا سسایه‌ی به‌رد، ئه‌و تا بۆ‌ وه‌گه‌رد

ئه‌و ته‌م‌و ئه‌و خه‌م ئه‌و سه‌ردی ئه‌و ده‌رد

خودای گه‌وره‌ مو‌عجیزه‌یه‌کی ئه‌وتوی دا‌بووه‌ هه‌زه‌تی عیسا وه‌کو کوی‌رو به‌له‌کی
چاک ئه‌ک‌رده‌وه‌ هه‌روه‌ها مه‌ردووی زیندوو ده‌ک‌رده‌وه‌ به‌ ئیزنی خودای گه‌وره‌ (وَأُبْرِيءُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ).

مه‌وله‌ویش ده‌لێت تۆ‌ش وه‌ره‌ هه‌روه‌کو هه‌زه‌تی عیسا زیندوم بکه‌وه‌ به‌وه‌ی جامیک
له‌ شه‌راجم بده‌یتی کاتی‌ک سه‌ری کویه‌و شه‌ربه‌ شو‌ر ده‌که‌یته‌وه‌ قله‌ه‌ قله‌ی لی‌وه‌ دیت، به
شوشه‌ی شه‌رابی رووت ده‌چی‌ت.

به‌ وینه‌ی جاران سا پیم‌ ده‌روه‌

عیسه‌وی ئاسا ئیحیام‌ که‌روه‌

مه‌وله‌وی شاعیری‌کی هه‌ست ناسک بووه‌ دیمه‌نی سروشتی گه‌لێک‌ کاری کردۆ‌ته‌ سه‌ر
هه‌ست‌و نه‌ستی شاعیری‌ه‌که‌ی، ئه‌وه‌تا کاتی‌ک دل‌به‌ری‌کی نه‌شیمله‌ی جوان ده‌بی‌ت

دهیچوینی به حوریه کانی بههشت ئه و ئافره ته لای مهولهوی وه کو ئه و مانگیه که له ژیر هه وردا دیته دهره وه که چۆن روناک به هه موو ریگا دهبه خشی خودای گه ورهش له پاداشتی کرده وهی چاکی ئیمانداران له بهه شتدا حۆرییان ده داتی، ئه و حۆریانه ی له خه یه کانی خۆیاندا چاوه پێی ئه و که سانه ده که ن که خودای گه وره لوتفی له گه ئدا کردوون (حورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ) (الرحمن - ۷۲).

به خودا قه سه م پاسه م ئومیده ن

(حورٌ مقصورات فی الخیام) تیده ن

چپوکی هه زه ته ی یونس پیغه مبه ر له قورئاندا ئاهازه ی پیکراوه، کاتیک له قه ومه که ی تووره ده بیته سه فهر ده کا سواری که شتی ده بیته، پاشان فری ده دریتسه ناو رووبارو ماسی قوتی ده دا (وَذَا الثُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) (الانبیاء ۸۷).

پاشان له سکی ماسیدا ته سبیحاتی خودا ده کات ماسیه که فری ده داته که نار رو بار (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) (الانبیاء - ۸۷)

لوقمه که ی ماسا و قوول ده ریای مهیل

لوخت سای کو له ی ساری ده رد له یل

شاعیر به شیک له ئایه تی (و امتازوا) تیکه لکیشی دیره هۆنراوه یه کی خۆی کردووه ده ئیت ساقی بانگ رادیره له مهیدانی مه حشه ر بوئه وه ی رۆژوو گران ئه وانسه ی رۆژوو مانگی ره مه زانیان نه گرتوه له به کتری جو ی بینه وه هه ردوو چۆن له رۆژی دوایدا خوای گه وره ده فهرمویت: (وَامْتَأَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ) (یس: ۵۹-۶۰).

ساقی سا سه سه دجار وه نازت نازوو

هورده ر وه گول بانگ سه دای (و امتازوا)

له کۆنهوه گوتراوه رۆژ بۆ که سابهت و شهویش بۆ ئیسراحت کاتیك مهولهوی له
به‌ره‌به‌یاندا دۆسته‌که‌یه‌تی، کاتیکیش ئاوا ده‌بیته‌ ده‌بیته‌ مایه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی ره‌حه‌تی
دلۆ ده‌رونی مهولهوی (معاش) و سبات له‌ قورئانی وه‌رگرتوه‌ له‌ خودا ده‌فه‌رمویت
(وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا) (النبا - ۱۱)، وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا (النبا - ۹).

تلوع و عرووب سوب ئیوارانه‌ن

مه‌عاش و سه‌بات ده‌رده‌داران^(۳)

(۳) هۆنراوه‌کان له (دیوانی مهولهوی) کۆکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌و له‌سه‌ر نووسینی (مه‌لا عبدالکریمی
مدرس) وه‌رگه‌یواوه‌.

حاجی قادری کۆبی

حاجی قادری کۆبی (١٨٢٥-١٨٩٧) یه‌کیکه له‌و شاعیره کوردانه‌ی که شوین په‌نجه‌ی له ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا دیاره، که هۆنراوه نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یه‌کانی شورشیکی کوردستانی باشوردا هه‌لگیرساند.

حاجی قادری کۆبی، هه‌روه‌کو شاعیره کلاسیکیه‌کانی دیکه‌ی کورد به‌خت یاوه‌ری نه‌بووه تا‌کو بزاین له کۆی له سالی چه‌ند له دایک بووه.

لێ‌کوله‌ره‌وانی شیعری کلاسیکی، بۆ زیاتر شاره‌زا بوون له‌باره‌ی ژیان و به‌ره‌مه‌می شاعیران، ناچار ده‌بن په‌نا بۆ هۆنراوه‌کانی شاعیر به‌رن، که یارمه‌تیده‌ریکی باشن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ره داوێکیان ده‌ست بکه‌ویت، هه‌روه‌ها رووداو کاره‌ساته‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی شاعیر تیا ژیاوه، ئه‌میش ریڤگایه‌کی تره بۆ یارمه‌تیدانی لێ‌کوله‌ره‌وه‌کان بۆ نمونه حاجی ده‌لیت:

باوکم ئه‌حمه‌د بوو ناوی فیکرم دئ

خه‌لقی لادئ بوو، دایکی من فاتئ

که واته له ریڤگای ئه‌و هۆنراوه‌ی (حاجی)یه‌وه ده‌زاین باوکی ناوی ئه‌حمه‌د بووه و دایکی فاتئ، جا ئه‌گه‌ر بی‌ت و حاجی ئه‌و هۆنراوه‌ی نه‌وتبایه، یاخود نه‌گه‌یشتبایه ده‌ست ئی‌مه نه‌مان ده‌زانی ناوی دایک و باوکی حاجی چ بووه؟ هه‌روه‌کو ئی‌ستا نازاین سالی له دایکبوونی چه‌نده؟

جا ئه‌گه‌ر که‌سیکی نزیکي حاجی قادر می‌ژووی له‌دایکبوونی تو‌مار بکرده‌یه یاخود پاش ئه‌وه‌ی خۆی که فامی کردووه و ده‌ستی قه‌له‌می گرت به‌دی‌ره هۆنراوه‌یه‌ک می‌ژووی

له دایکبوونی خۆی بنووسیايه ئەم کیشیه له سەر له دایکبوونی پهیدانه ده بوو. شیخ رهزای تاله بانى له دیره هۆنراوه یه کدا باسى شهري نيوان عهبدوئلا پاشای بابان و والى سنه دهکا، ههه لهم دیره هۆنراوه یه دا به شیوهى ناراسته وخۆ میژووی له دایکبوونی شاعیر به دیار ده که ویت، با ئەم میژووهى له دایکبوونهش یهک دوو سالیکی جیاوازی هه ییت:

که عهبدوئلا پاشا له شکری والیى سنه ی شپ کرد
رهزا ئەو وهخته عومری پینج و شهش تیفلی دهستان بوو (۱)

ئەم پروداوهی که شیخ رهزا باسى دهکات، شهري نيوان عهبدوئلا پاشای بابان و والى سنه، شیخ ئەو کاته ته مهنى شهش ههوت سالیکی بووه، ئەگهه بیته یهک دوو سالیکیش جیاوازی هه ییت رهنگه کارىکی ئاسای بیته چونکه ئەو سهردهمه له کوردوستاندا خوینده واری کهم بووه، به لām ئە که سانهى خهريکی لیکۆلینه وه بووینه له دونیای شیعرى حاجى جیاوازی زۆریان هه یه له نيوان سالی له دایکبوونی حاجى قادری کۆبی، هه نديکیان میژووی له دایکبوونی دهگه ریننه وه بو سالی (۱۸۱۵) زاینی (۲) که ئەو له گهه هه نديک له شیعه کانی ریکده که ویت:

سهرو ریشم سهراپا بوته لۆکه
شهوى هه مرز مه پشمین و کۆکه

ههروه ها ده ییت:

له بهر پیری ئەوهنده بێ چهواسم
ده لیى ئەرکانى ئیسلامى ئناسم

کاتیکی مرۆڤ به سالآ ده چیت و ده که ویت ته مهنه وه، سهرو ریشى سپى ده بیته و جگه له مهش نه خوشى و بێ هیزی رووی تیده کاو خانه کانی لهش له کهک ده کهون ههروه کو مندالی ساوا پتووستی به چاودیری کردنی زیاتر هه یه، ههروه ها پیری کار ده کاته سهه

ههسته کانی مرۆڤ ههروهکو ئهوهی چاوی کز دهبیته و گوییه کانی گران دهبنو زهینو هۆشیشی لهسهرخۆ نامینیت زۆر به زهحمته شتی دهکهوێتهوه بیر، ئهم پیرییه وای له حاجی کردوو، تهنا ته ئه رکه کانی ئیسلامیش به زهحمته بزانیته. ئهو کهسانه ی سالی (۱۸۲۵) به سالی له دایکبوونی حاجی دهزانن هه ر ئهو وه سفانه ی پیری لی دیته جی، ته مهنه که ی حاجی ده بیته (۷۲) سال، جگه له و ته مهنه زۆره ی حاجی، که ده ربه ده ری و ئاواره یی و خه محۆری میله ته که شی، زه مینه خۆش که رن بۆ ئه وه ی حاجی پیری و بی حه واسی تیدا ده ربه که وی.

سه فهری حاجی و مه لا عه بدوللای جه لی زاده به یه که وه بۆ باله کایه تی، زیاتر ئهم رایه به هیژو پشت ئه ستورتر ده کا له بۆچونی یه که م، چونکه وه کو روون و ئاشکرایه، حاجی مه لا عه بدوللای له سالی (۱۸۲۵) ی زاینی له دایکبووه، ئه قلیش ئه وه قبول ناکات که حاجی و مه لا عه بدوللای جیاوازی ته مهنیان (۲۵) سال بیته و ببنه هاوپی خویندن، گه ر حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زاده له سالی (۱۸۲۵) زاینی له دایکبووی، به لای که می ده بیته ته مهنی (۱۵) به ره و ژور بیته بۆ ئه وه ی له شوینی له دایکبوونی دوور بکه وێته وه بۆ شوینیکی دوور وه کو باله کایه تی که واته ئهو کاته ته مهنی حاجی ده بیته (۳۵) سال بیته، نه گه ر له سالی (۱۸۱۵) زاینی له دایکبووی، دیاره ئهم ته مهنه ش ئیجگار زۆره بۆ خویندن فه قیایه تی، چونکه هه موو ژیان خویندن مه لایه تی له نیوان (۲۰-۲۵) سالی دایه، بۆ که سیکی وه کو حاجی ده بیته له ته مهنی (۳۰) سالی ئیجازه ی خویندن مه لای وه رگرتیته، به لام گه ر سالی (۱۸۲۵) زاینی بۆ سالی له دایکبوونی دابین، ئه مه گه لیته له راستیه وه نزیکه و هه موو (۱۰) سالیته له گه ل مه لا عه بدوللای جه لی زاده جیاوازیان هه یه.

مامۆستایان که ریم شاره زاو سه ردار میران له دیوانی حاجی قادری کو بی ده لێن (حاجی قادر تا کو سالی (۱۸۶۲) له ئیران ماوه ته وه، هه ر ئهو ساله ئیجازه ی

مه‌لایه‌تی وهرگرتوه^(۳).

ئهم قسه‌یه جینگای گومان و له‌سه‌ر وه‌ستانه چونکه گهر بیته و سالی ۱۸۲۵ زیش له دایکبویته، ده‌بیته حاجی قادر له ته‌مه‌نی (۳۷) سالیدا ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وهرگرتیته، هه‌مدیسان ئه‌مه‌ش به ناسانی ناچیتته عه‌قله‌وه حاجی له‌و ته‌مه‌نه خویندنێ کۆتایی پێ هینابی.

د. مارف خه‌زنه‌داریش له میژووی ئه‌ده‌بی کوردیه‌که‌یدا ده‌لیته حاجی له سالی ۱۸۱۶ ز له دایکبوه له سالی ۱۸۶۲ ئیجازه‌ی دوازه‌ه عیلمی وهرگرتوه^(۴)، به‌م پێیه ده‌بیته حاجی له ته‌مه‌نی (۴۶) سالیدا بویته مه‌لا، که ئه‌مه‌ش دووره بۆ یه‌کیکی ناسایی له‌م ته‌مه‌نه‌دا ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وهرگریته، نه‌ک بۆ یه‌کیکی وه‌کو حاجی، هه‌روه‌ها ده‌لیته پاش خویندنێ باله‌کایه‌تی به‌ ته‌نها ده‌چیت بۆ ئی‌ران شه‌ش سه‌وت سالی‌ک ده‌مینیتته‌وه، ئینجا له سالی ۱۸۶۲ به ئیجازه‌ی دوازه‌ه عیلمه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه، به‌ گوێره‌ی ئه‌و سالانه‌ی د. مارف ده‌لیته (۹) سالی خایاندوه به‌و مه‌رجه‌ی پاش وهرگرتنی ئیجازه‌که‌ راسته‌وخۆ گه‌رابیتته‌وه کوردستانی باشوور.

لێکۆله‌وه‌رانی ئه‌ده‌بی کلاسیکی کوردی ریکن له‌سه‌ر سالی کۆچی دوا‌یی حاجی قادری کۆبی که سالی (۱۸۹۷) ی زاینی، دیاره هه‌مووشیان پشت به‌و سه‌رچاوه ده‌به‌ستن که له ژماره سی‌ی رۆژنامه‌ی کوردستان له ۲۰ ی مایسی سالی ۱۸۹۸ ده‌رچوه ده‌لیته سالی پار واته (۱۸۹۷).

شاعیری گه‌وره‌ی کورد حاجی قادری کۆبی وه‌فاتی کرد هۆنراوه‌ی (زه‌مانه‌)ش له‌گه‌ڵ هه‌واله‌که‌ بلاو کردۆته‌وه^(۵).

حاجی قادری کۆبی ئه‌و ماوه‌یه‌ چ به‌ فه‌قیاتی چ به‌ مه‌لایه‌تی که له کوردستانی ئی‌ران و عی‌راق بووه، هۆنراوه‌کانی له چوارچێوه‌ی کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان و ئاینی

نهچۆته دهرهوه، به تایبهتی ئهو کیشهیهی که له گهڵ شیخ نهبی ماویلی، زۆرجاران که حاجی له کۆیه بووه کیشهی له گهڵ پهیدا کردووه:

له عهدهی (کهرنهیی) تا دهوری (گاکویر)
له گوی ی گا نووستون زۆر حهیفه بۆ شیر

یاخود

پیی ده لێن حهیله بازو که ززابه
(شیخ نهبی) خاریجه له ئهم بابه

به لام چونکه شیخ نهبی ماویلی سهر به شیخی تهریقته و دهسه لاتدار بووه حاجی نهیتوانیوه له کۆیه بیهێتتهوه و درێژه به ژيانی خۆی بدات له مهلبه نندی له دایکبوونی خۆی که شاری کۆیه بووه، نهیتوانیوه پارێزگاری له ژيان و مافی خۆی بکات، له بهرامبهر ئهوهش شیخ نهبی دهرههق به حاجی قادر قسووری نه کردووه، ههتا کار گهیشته ئهوهی حاجی ولات به جیبهیلی:

له (قوشخانه) وه تا دهمی (نیج قهلا)
له (بایزاعه) وه تا مهحللهی (قهلات)
هه موو خزمی خۆمن ده زانم ده لێن
له بی حورمه تیمان بوو حاجی هه لات

حاجی ده لێت ئهو شیخانهی که کهوتونه ته راوو رووتکردنی خه لگی نه فام و هه ژار زۆر بی ویژدانانه دهیانچه وسینهوه، خه لگهش له نه فامی خۆیان هوه به قسه بیان ده کهن و اههست ده کهن پادشاهی رۆم عه جهم هه موو شتی که و هه تا سه ره:

هه ر شیخی که و ته شوینی یه ک دوو که سی ره ش و پرووت
خه لگی به موور ده زانی خۆی هه زره تی سولیمان
یه کتان نه چوونه گه ردش واتن ده گن له دنیا
هه ر پادشاهی رۆمه و شاهی عه جهم له تاران

ههروهها ده‌بارهی شیخ و ته‌کیه‌کان ده‌لێت:

ئوده‌با چاکه لیم نه‌بن دره‌م
له‌م قسه‌و له‌م حیکایه‌ته‌ی ده‌یکه‌م
ئیدی‌عای هه‌ر سه‌نا‌یعێک نا‌که‌ن
تا‌کو نه‌بخوینن ئی‌م‌تی‌حانی نه‌که‌ن
پێی ده‌لێن هیله‌بازو که‌ززا‌به
شیخ نه‌بی خاریجه له‌ ئه‌م باب‌ه
خانه‌قاو شیخ و ته‌کیه‌کان یه‌کسه‌ر
پیم بلێ نه‌ف‌عیان چیه‌ ئاخ‌ر
غه‌یری ته‌علیمی ته‌تبه‌لی کردن
جه‌معی ئه‌م‌لاک و خه‌زنه‌ کۆ‌کردن

دیاره حاجی زۆر هاواری کردووه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک ده‌ستی خۆیان بکێشنه‌وه له‌ شیخ
نه‌بی ماویلی، دیاره هه‌وله‌کانی بی‌سوود بووه‌ و که‌سه‌ به‌ قسه‌ی نه‌کردووه ئه‌گه‌رچی
حاجی ئه‌وکاته‌ مه‌لا بووه، به‌لام خه‌لکه‌ ره‌شوکیه‌که‌ زیاتر بر‌وایان به‌ که‌رامه‌تی شیخ
بووه، بۆیه‌ بوونه‌ته‌ لایه‌نگیری شیخ و دژی حاجی قادر وه‌ستا‌ون زۆر جار‌یش هه‌رپه‌شه‌ی
کوشتنی کراوه:

ده‌خسیل شیخ و میخ مه‌بن ئه‌به‌دا
هیچ که‌سه‌ی رزقی هیچ که‌سه‌ی نادا
ئه‌هی خه‌ریکی رموزو نازو نیاز
ئه‌هوروپا فه‌نی گه‌یشته‌ته‌ ئی‌ع‌ج‌ب‌از
قولله‌بی ئی‌ف‌لی له‌ ئه‌ف‌لاک‌ه
عه‌کسی ئه‌و گه‌ردشی له‌ژێر خا‌که

ئەو بارە كۆمەلایەتییەى كە حاجى تیا دەژیا له شارى كۆیه، زۆر زەحمەت و دژوارىسو
 بۆ یەكێكى وەكو حاجى كە بتوانییت بەرگەى تیا بگریت، چونكە خەلكەكە خۆیان دەخیلى
 شیخ دەکرد، وایان هەست دەکرد كە بژێوى خەلك بە دەستى شیخەوێه، بۆیە هانایان
 بۆ دەبرد، لە هەمان كاتیشدا بێ تاگا بوون لەوێ كە ئەوروپا لە زانست و هونەردا زۆر
 پێشكەوتوو بوون، بە تاییهتێى لە كۆتایی سەدەى نۆزدەمدا دروستكردنى قوللەى ئیقل
 لە لایەن ئەندازیار (گوستاف ئیقل) هەوێه كە لە هەموو دنیادا دەنگى دابۆوێه.

حاجى قادری كۆبى پەرورەدەى حوجرە و مزگەوت بوو، بیروبۆچونە ئیسلامیەكان
 لە هزر و بیرى رەنگى داوێه، پێشكەوتنى گەل و نیشتمانى لە ئاینى ئیسلامدا
 دۆزیوێه و یان بە مانیهكى تر بلێن ئاینى ئیسلامى بە چارەسەر داناوێه بۆ گشت
 كێشە كۆمەلایەتیهكان و چارەسەرى كێشەى نەتەوایهتێى.

بۆ كەمیه نامووس و عارو، بۆ چى یە ئیمان و دین
 خاچ و ئینجیلی لە جینى تەفسىرو قورئان دادەنى
 مەدرەسە دەيكاتە جیبى قىسىس و رەهبان و كەشیش
 بانگە ناقووسى لە تەكێش پىرى مەتران دادەنى

ئىبنوئەسىر یەكێكە لە مێژوونووسە ناودارەكانى جیهانى ئیسلامى، ئىبنو حەجەرى
 عەسقەلانیش یەكێكە لە شەرەزانەكانى ئیسلامى كە كتیبەكەى بەناوى خۆیەوێهتێى
 (ابن الحجر) كە جاران شەرە بەم كتیبە دەكرا و فەقیكان دەیانخویند تێدا فێرى شەرعى
 ئیسلامى دەبوون، جا حاجى دەلیت:

نى یە (ابن الاثیر) بێتە كەمان
 بەردى (ابن الحجر) بكاتە نیشمان

كاك ئەحمەدى شیخ یەكێكە لە زانا بەرزەكانى ئیسلام كە خزمەتێكى زۆرى
 موسلمانانى كردووە چ لە رێگای تەریقەت یاخود لە رێگای شەرعیەت، بۆیە حاجى

دهلیت ئیستا نهوهی مابیت کاک نهجمه دی شیخه جیگره وهی شیخ مهعروف، که
خزمهت به قورئان و موسولمانان بکات.

کهس نه ماوه به غهیری کاک نهجمه

شه یخی مهعرووف و عالیمی نه رشه د

چاکه ئیستا دهکا له بو کوردان

ته رجه مهی شهرعو نایه تی قورئان

حاجی قادر گه لیک بهوه نیگه رانه که میللهت له نایینی خوئی دوور ده که ویته وه،
غهیره دین جیگای پیاوانی ناین ده گرنه وه وه کو ده لیت تهوا مزگه وته کان ده بنه دیر،
له جیاتی بانگدانی الله اکبری مزگه وتیش وه کو دیره کان ناقوس لیده دریت، پیاوانی
مهترانی مهسیحی شوینی قازی ده گریته وه و موفتیه کانیش ده بنه رهه بان*:

مهسجید ده بیته دیره ناقووسیان موئه ززین

مهتران ده بیته قازی، موفتی ده بیته رهه بان

سامیری یه کیکه له سیحربازه کانی سه رده می موسا، داوای له بهنی ئیسرائیل کرد
که زیری بو کویکه نه وه، به لکو گویره که یه کیان بو دروست بکات، نه وانیش واته
بهنو ئیسرائیل به گویمان کرد، نه ویش گولیکی بو دروست کردن، باوه ریان پی هینا،
کاتیک موسا گه رایه وه نیو بهنی ئیسرائیل شه م وه زعه ی دیت زور نیگه ران بوو
(فَكَذَّلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٧٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
مُوسَى) (طه: ۷۷-۸۸)

سامیری گوساله یه طور په ی که طه پراری دهکا

ساحیری نه صلی هه یه غه مزه ی مه غه مازی دهکا

* (دیاره لهو سه رده مه دا بیروکی وا هه بووه که کوردستان بگریته نه رمه نستان و موسلمان بگریته دیان.

خوای گهوره هیتو دهسه لاتییکی ئەوتۆی دابوو به حەزرەتی سولیمان، که توانای هەبوو لە گەل هەموو گیانلە بەرێک قسە بکات، (يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ) (النمل - ۱۶)، یە کێک لەو گیانلە بەرانەمی قسەمی لە گەلدا کردوو هەموو بوو: (حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِي النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) (النمل - ۱۸)، هەر وەها ئەنگوستیلە کەمی حەزرەتی سولەیمان که لە پەنجەمی کردوو، هەموو شتیکی بۆ فەرەهەم کردوو:

خەتی دەورەمی روخی داو وەکو مووری سولیمانی

خەییالی کردوو زولفت بە حیلە خاتەمی لادا ل ۴۸

ئەو پۆژەمی خوای گهوره عەهدو پەیمانی لە مەرۆف وەرگرت و فەرمووی: (الست بربکم) مەرۆفە کانیس لە وەلامدا گوئیان: (قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ) (الاعراف - ۱۷۲)، کەواتە زولفیش بۆ رەتدانەوێ لەشکری سولتان که خەت و خالە، ئەوا کەوتە سەر خاک و سەری دانا، هەر وەکو چۆن ئەو پۆژەمی مەرۆف پەیمانیدا که جگە لەو خواپە هیچی تر نیە، ئەو پۆژەش ناوێراوێ پۆژی (الست):

زولفی بۆ دەفەمی هوجوومی لەشکری سولتانمی خەت

کەوتە سەر خاک و سەر کەشی دانا وەکو عەهدی الست ل ۵۷

حەزرەتی یوسف لای باوکی گەلێک خۆشەویست بوو، بۆیە براکانی نێزەییان پێی بردو خەریکی فەوتاندنی بوون، چەند سالیێک لە سۆزو خۆشەویستی باوکی دور کەوتەو، باوکیشی لەتاو دووری کورە کەمی چاوەکانی کوێر بوو، بەلام لە پاش ئەو ماوێ دوورو درێژە، حەزرەتی یوسف کراسە کەمی خۆی بۆ نارد، باوکی فەرموو: (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِي) (یوسف - ۹۴)؛ کاتیکیش مژدە هیئەنەرە کە کراسە کەمی هیئەو بەسەر چاوی حەزرەتی (یعقوب) بیان دا هیئە چاوەکانی

روشن بوونهوه: (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي
أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) (یوسف - ۹۶)، حاجی قادریش کاتیک دهیهو یت گلهیی له
خزمانی بکات له نهیانتوانی بهرگی له حاجی بکهن، یه کسهر کارهساتی سهزهرهتی
یوسفی دیتتهوه یاد:

ئهو دهمی هاتمه سهر شه کوه له خزمو کهسی خۆم

روستهم و یوسفی گۆل پیره هه نم کهوتهوه بیسر ل ۶۴

له شهوی ئیسراء و میعراج پیغه مبهه (ﷺ) چوه ئاسمانه کان و هینده له خوای گهوره
نزیک بووه ههتا دوری نیوان کهوانیک (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ) (النجم - ۹)، شاعیر
ئهو قاب القوسین بوته ره مز بو ئه برۆی یار:

جودایی باسی مه که فهصلی (قاب القوسین)ت

کهمانی ئه برویی تۆ بوو له بهزمی خاصی عه لیم ل ۸۱

لولاک ئاماژهیه بو ئه و هه دیسه قودسیه ی که ده فه رمو یت: (لولاک لولاک لما خلقت
افلاک)، واته: گهر تۆ نه بوای دنیامان دروست نه ده کرد، ههروهها (ارسلناک) ئاماژهیه
بو ئه و نایه قورئانیه: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الانبیاء - ۱۰۷)، ئهم دوو
فه رموودهیه ده رباره ی گه ورهیی پیغه مبهه (ﷺ) گو تراوه، که واته هینده به سهر خاوه نی
جه لالو که مال که خوای گه ورهیه باسی گه ورهیی ئه و پیغه مبهه (ﷺ) بکات:

خهلاتی عیسه زه تی (لولاک) و تاجی (ارسلناک)

به سه ئه نایی جه لالو که مالی خو لقی عه ظیم ل ۸۱

پیغه مبهه (ﷺ) له پۆژی کۆتایی شه فاعهت بو ئومه تی خۆی ده کا به ئیزنی خوای
گه وره، جا گهر بیته تۆ شه فاعهت نه که ی، من ده چمه دۆزه خ گهر بیته هه رده م له ژیر
ئیه حرام دایم:

به بهر شه فاعه تی خۆتی نه گهر نه خه ی (حاجی)

لیبایی که عبه له بهر کا ده بی بجیته جه حیم ل ۸۲

کیوی طور ئەو کێویە که حەزرەتی موسی سەلامی خۆی لی بیّت، داوای له خوا کرد که ببینی خۆی گەورە فەرمووی ناتوانی ببینی، بەلام سەیری ئەم کێو بە نووری خۆم پیشانت دەدەم کاتیک موسی نۆرەکهی دیت له هۆش خۆی چوو (قَالَ رَبُّ أَرْنِي أَنْظِرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا) (الاعراف- ۱۴۲).

له‌سەر طووری روخت موسا که فیرعه‌ونی خەتی لادا

له سپیری زاری تۆی پرسی جهوابی (لن ترانی) بوو ل ۱۰۲

حەزرەتی (یوسف) یش بەهۆی خۆشەویستیەکی زۆری باوکیەوه، براکانی نێرەبیان پێ برد بە پیلانیک هەلیاندایە ناویر (فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ) (یوسف ۱۵)، پاشان کاروانیک هات بۆئەوهی ئاو له بیره که دەر بهینی دیتیان مندالیک له‌ناو بیره‌که‌یه (وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ) (یوسف- ۱۹).

مه‌گەر بیستووێه‌تی خەطت له نێو چاهی زەنە‌خ‌دان‌ت

ئە‌سیری یوسفه‌ بۆیه‌ نزوولی کاروانی بوو ل ۱۰۲

ئەو موعجیزه‌یه‌ی خۆی گەورە بە حەزرەتی موسای دا‌بوو، هەرکاتیک دەستی له‌ باخه‌لیا دە‌ناو پاشان دە‌ریده‌هینا دەستی سپی دە‌بوو دە‌ره‌وشایه‌وه (وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَيَّ جَنَاحَكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءِ آيَةٍ أُخْرَى) (طه- ۲۲).

(حاجی) ده‌لیت ئە‌وشتە‌ی خۆت که هه‌ته‌ ئاشکرای مه‌که‌ چونکه‌ ئە‌و هه‌تله‌ی که هه‌یه‌ له‌ مابه‌ینی یه‌هودیه‌کان وه‌کو شه‌ری به‌درو حونینه‌ که شه‌ری به‌در له‌ سالی (۲ک) له‌ نیوان موسلمانه‌کان و کافره‌ قوریشیه‌کان بوو، شه‌ری (حونین) یش له‌ نیوان موسلمان و هۆزی هوازین ثقیف رویدا له‌ سالی ۱۵ کۆچی.

ظاهر مه‌که‌ ده‌لاله‌تی به‌ موسای یه‌دی به‌یزات

بۆ‌ هه‌نتی یه‌هودی که شه‌ری به‌درو حونینه‌

۱۲۲ل

شہرہ وی پیغہ مہبر (ﷺ) لہ شاری مہ کہہ بؤ قودس وہ لہ وی شہوہ بؤ ناسمانہ کان بہ لگہی قورثانی ہدیہ (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الاسراء - ۱)، بہاوری پتی جویرائیلی تہ مینہ تا کو گہیشتنہ (سدرہ المنتہی) ئیتر لہو شوینہ جویرائیل گوتی: توأم نیہ، (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزَّلَةً أُخْرَىٰ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ) (النجم: ۱۳-۱۴)، حاجی قادریش ہر تہو باسہ دہوروژینی کہ پیغہ مہبر (ﷺ) توانی رویشتنی زیاتری ہہ بوہ لہ سدرہ المنتہی بہ لام جویرائیل لہ ریگا و ہستاو توانای لہوہ زیاتری نہ بوہ۔

شہوی میعراجی سو بجانہ بہ قہدری سہروی توی زانی

ل ۱۲۷ (سدرہ) جویرئیل بوی لہ نیوہی ریگہ لایداوہ

شہیتان کاتی خوئی داوای لیکرا سہجدہ بؤ نادمہ ببات، کہچی شہیتان یاخی بو

سہجدہی نہ برد، پتی گوترا بؤ سہجدہ نابہی؟

لہ وہ لامدا گوتی من چاکترم لہ نادمہ چونکہ من لہ ناگر دروست کراوم و تہو لہ قور (فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ، إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ، قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَلَسْتُ كَبْرَتْ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ، قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ) (ص - ۷۵)۔

کاتیک شہیتان محرابی برؤی دیوہ، لہم کارہی خوئی پہ شیمان بوتہوہ، کہ بؤ چ

سہریپچی لہ سہجدہ بردن کردوہ۔

کہ شہیتان تاقی میحرابی برؤی توی دی گوتی (یارہب)

ل ۱۲۷ لہ سہجدہی حہزرتی نادمہ سہری خوم بؤچی باداوہ

(الست) تہو پڑوہی کہ خوای گہورہ عہرزی بنی نادمہ می کرد (الست بریکم) لہ

وہ لامدا گوتیان (قالوا بلی)۔

حاجی قادر شیکایہت دہکات لہدہست شکاندنی جامی مہی، کہچی ساقی

ههروه کو رۆژی (الست) په یمانی داوه حاجی مهی ههردهم پر بکات:

ساقی کهریمه بادهی بهزمی (الست)

۱۵۸ ل

حاجی له جامی قهلبی شکاوه شیکایهتی

حاجی قادر کۆبی زۆر به تهنگ پیشکهوتنی ولاته کهیهوه بووه، چاکیشی زانیوه
تهنها ریگای پیشکهوتن له ریگای خویندن و خوینده واریهوه ده بیته، لیته دا حاجی وه کو
که سیکی موسلمان و پروا پتهوه هانی خه لکی نه دا بو خویندن، به لگهشی نه وه یه که
پیغه مبهه (ﷺ) ده فرمویت (اطلب العلم ولو بالصین).

رهنگه له سهردهمی حاجی قادر کهسانیک هه بووین دژی خوینده واری بووینه
خوشیان به موسلمان زانیووه، حاجی قادر بو ده مکوت کردنیان نه وه فرمووده یه
هیئاوه ته وه که تاینی نیسلام یه که مین هانده ره بو وه ده ست هیسانی زانست و زانیاری
گهر له دوورترین شوین بیته:

بوچی فرموویه تی نه بی بی نه مین

۱۸۶ ل

اطلبوا العلم ولو بالصین

کاتیک نوح پیغه مبهه له گه له که ی بیزار بوو داوای له خوای گه وره کرد له ناویان ببات
(وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا) (نوح- ۲۶)، خوای گه وره ش
فرمانی پی کرد که شتیه که دروست بکات برواداره کان و له زینده وهرانی تر نیرو مییه که
هه لگه ری له گه ل خویدا له ناو نه وه که شتیه، (قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ اثنین
وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ) (هود- ۴۰)، حاجی
قادری کۆبی نه م به سه رهاته وه کو چیرۆک به شیوهی هونراوه ده گێریتته وه:

نه وه رۆژه به نه مری چه بیبی مه ننان

نه م عالمه پاکی بوو به تو فان

ده بیاری نه ما له جینسی ذی رووح

۱۹۵ ل

غهیری نه مه هاته که شتی بی نوح

حاجی قادری کۆبی هەلساوه فەرموودەییەکی پینغەمبەری (ﷺ) تیکەلکشی دێرە
هونراوہیەکی خۆی کردووہ کہ پینغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت: (حب الوطن من الایمان):
ناری بە حدیث و نەصی قورئان
حوبیی وەتەنە دەلیلی ئیمان
ل ۱۹۶

سەرچاوەکان:

- ۱- دیوانی شیخ رەزای تالەبانی / شەرح و لیکۆلینەوہی شوکر مستەفا / دەزگای ئاراس.
- ۲- عەلاتەدین سەجادی، میژووی کوردی، چ ۱، بەغدا ۱۹۵۲، ل ۲۱۰، منیش لە دیوانی حاجی
قادری کۆبی (کریم شارەزا، سردار میران) وەرگر تووہ.
- ۳- دیوانی حاجی قادری کۆبی / کەریم شارەزا، سردار میران، پێداچونەوہی مسعود محمد،
۱۹۸۶، ل ۱۲.
- ۴- میژووی ئەدەبی کوردی، ب ۴، ل ۱۲۰، د. مارف خەزەندار.
- ۵- رۆژنامەیی کوردستان، ژمارە ۳، ۱۸۹۸/۵/۲۰، ھەموو سەرچاوەکان لەو رۆژنامەیان
وەرگر تووہ.

رهه‌ندی نایین له شیعرى مه‌حوی

مه‌حوی (۱۸۳۲-۱۹۰۶) یه‌کیکه له شاعیره ناوداره‌کانی کورد، که شوین په‌نجه‌ی له شه‌دبی شیعرى کلاسیکی کوردیدا دیارو به‌رچاوه، هه‌روه‌ها یه‌کیکه له‌و شاعیره کوردانه‌ی که ده‌توانین بلین هه‌قی خۆی دراوه‌تی که دیوانه‌که‌ی به‌ لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌یه‌کی تیروته‌سه‌ل و گیرانی کۆرو قیستقال و نویینی نامه‌ی دکتورای له‌سه‌ر کراوه‌و نوسراوه.^(۱)

وه‌کو ناشکرایه لای هه‌موو رۆشنبیران، مه‌حوی له‌و بارو زروفه‌ی سه‌رده‌مه‌ی تیدا ژیاوه خویندنی حوجره‌و مزگه‌وته‌کان باوی هه‌بووه، (مه‌حوی) یش وه‌کو هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی چۆته حوجره‌و فرچکی به‌ خویندنی زانسته‌کانی ئاینه‌وه‌و گرتووه، سه‌ره‌رای زانسته‌کانی ئاینی له‌ خیزانیکى ناینپه‌روه‌ری صوفیدا په‌روه‌رده بووه، مه‌لا عوسمانی باوکی خه‌لیفه‌ شیخ عوسمانی ته‌ویله بووه، خۆشی خه‌لیفه‌ی شیخ به‌هائه‌دینی کورپی شیخ عوسمان بووه.

گومان له‌وه‌دا نیه (نالی و سالم و کوردی) به‌ سینکۆچکه‌ی قوتابخانه‌ی شیعرى بابان له‌ قه‌له‌م ده‌درین، کاتیکیش باس له‌ که‌له‌شاعیریکی تری ریبازی کلاسیکی کوردی وه‌کو مه‌حوی ده‌که‌ین که به‌ یه‌کیکه له‌ ته‌واوکه‌رو درێژه‌پیدهری قوتابخانه‌ی شیعرى بابان ده‌ژمی‌ردری، مه‌حوی سی سالیکی پاش نالی هاتۆته دونه‌یاوه، له‌ ئاخرو ئوخره‌ی شه‌ماره‌تی باباندا ژیاوه، به‌ رووخاندن و له‌ناوچوونی شه‌ماره‌تی بابان نیگه‌ران بووه:

له‌ ده‌وروی دلمی که‌ دئ ئەم هه‌موو غه‌م و ته‌عه‌به

ده‌روونی که‌ یله‌ له‌ زووخاوو ده‌رد و تا به‌ له‌ به‌

وتی: ببی دلّه! وهك تۆ خهراپو شیفته حال

به لئی ههیه له من ناشفته تر: ولاتی به به ل ۳۵۳

مه حوی گه لیک نازارو نه شکه نجهی خه لکی سولیمانی و ده ورپشتی به چاوی خۆی بینیه، نهو رۆژگاره ی که مه حوی تیدا ژیاوه شاری سولیمانی ببوه مهیدانی ناکۆکی و زۆرانبازی نیوان به ره ی هه ق و ناهه ق، به لام مه حوی وه کو شاعیرێکی جه به زه هه چکاتیک ناماده ی نه وه نه بووه مهیدان چۆل بکاو سه ری ناواره یی خۆی هه ل بگری و خۆی له ئیش و نازاری نه ته وه که ی بدزیته وه، به لکو که وتۆته ململانییه کی سه خته وه له گه ل به ره ی ناهه قدا، به پیچه وانه ی گه لیک له رونا کبیرانی سه رده مه که ی خۆی که نه یانته وانی یا خود چاویان به راییی نه هات میرنشینی بابان به م شیوه بینن.

هه رچۆنیک بیته نه گه ر ئیمه بمانه وی لیکۆلینه وه یه کی تیروته سه ل له سه ر شیعری مه حوی بکه ین نه م هه ویره ناوی زۆر ده ویت، چونکه شیعری مه حوی هه مه لایه نه یه (نایینی، سۆفیزی، فه لسه فه، کۆمه لایه تی... تاد) له هه موو لایه نه کانی شیدا شیعری به هیزی وتوه، بیخودی شاعیر ده لیت (شیعری مه حوی چه کوش کاریه قوورسه و داخراوه، نه بی زۆر لئی وردبیته وه، نه بی ته ماشای کتیبی بو بکه ی، نه بی له شه رحه کانی هه دیسو ته فسیری قورئان و زانسته کانی نایینی و شاعیره گه وره کانی فارسی شاره زا بین^(۲)).

نه مه وامان لی ده کات که بلین هه چ شاعیرێکی سه رده می مه حوی له پروی فه لسه فه و بیری قوول و ورد شیعریان وه کو مه حوی نه گوتوه.

مه حوی له به ره نه وه ی ده رچوی حوجره و مزگه وته کانه، به رونا وناشکرا ئاینو که لتوری ئیسلامی له شیعره کانیدا، رهنگی داوه ته وه، جا شاره زا بوون و ناشنا بوونی به میراتی که له پووری مه حوی که هه لقاوی زاده ی بیری سه رده مه که ی بووه و سود وه رگرتنی له که له پوری نایینی ئیسلامی و به سته هه ردوو جه مسه ری به یه که وه.

جا وەنەبىتت كە دەلئىن مەھوى ئاين و كەلەپورى ئىسلامى لە ھۆنراوہ كانى رەنگى داوہتموہ، لايەنەكانى ترى وەكو (كۆمەلايەتى، سىياسى، تاد) فەرامۆش كرديتت، بەلكو ديوانى مەھوى پرە لە شىئىرى ھەمە جۆر:

وتى: ميوەى بەھەشتە شىئىرى مەھوى

خودا نەبىرى لە باغم دارى بەردار ل ۱۲۰

ليكولەرەوہ كاتيك ليكولئىنەوہيەك لەسەر شاعيريك دەكات، ناچار دەبىتت پەنا بۆ شىئىرەكانى دەبات، چونكە ئەوہ دەبىتتە يارمەتيدەريكى باش بۆ ليكولەرەوہ جا بەم پيئە ديوانى مەھوى پرە لە شىئىرى ئاينى و سوفيزم، بۆيە ئەو ليكولەرەوانە سوفيزميان كرڈۆتە دەروازەيەك بۆ چوئە نيو دونياى شىئىرى مەھوى، كەواتە مەھوى شاعيريكى سۆفيە بەماناى وشە، بەلام گەليك جاريش وا دەبىتت مەھوى توانجو پلار دەگرئتە ئەو كەسانەى ئاين دەكەنە پەنايەك بۆ ئەوہى مەرامەكاتى خۆيان تيدا بشارنەوہ، گەليك جاريش دەبينين خودى سوفيتتى خۆشى پروشكى تانەو تەشەرى بەردەكەوى:

شىئىخ ھەمەوئىدىكى دەدا پەندو نەصيحەت

ئەو قوربەسەرەى دابوہ بەر فەحش و فەضيحەت

خۆش ھاتە جواب و وتى حەقتە، فەقەط من

قووطاعى طەريقم نەكو قووطاعى طەريقتە ل ۳۳

مەھوى لە رۆژيكي خراپدايە، زياتريش شاعير دەست بەدووعايە لەبەر ئەو كەسانەى كە ھەردەم چاكەيان لەگەل دەكا، پيغەمبەر(ﷺ) لە فەرمودەيەكدا دەفەرمويت: (اتق شر من احسنت اليه) ئەى ئەوہ نيە خەليفەى يەكەمى موسلمان ئەبوبەكرى صديق(رضي الله عنه) ھەردەم چاكەى لەگەل مەسطەحى پوورزاي دەكردو مەسەرەفى دەكيشا، ھەر ئەو مەسطەحە گەورەترين بوختانى بە كچى ئەبوبەكر كرديو كە دەكاتە حەزەرەتى عائشەى

خیزانی پیغمه‌مبەر (ﷺ) له رووداوی ئیفک^(۳):

هەر ئه‌و که سه که خه‌یری دوعای خیری دیوه لیم

دائیم دوعامه شه‌رپری له‌من لا‌بدا خودا ل ۴

مه‌حوی گه‌لیتک په‌رۆشه بۆ برایانی خۆی که ریگای خوشه‌ویستی خویان ونکردوه و ریگای راستیان لی گۆراوه، جا مه‌حوی هه‌لساوه نایه‌تیکی قورئانی (اقتباس) وه‌رگرتوه که ده‌فه‌رمویتی: (وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اَتَّبَعَ الْهُدٰی) (طه- ۴۸)، واته: سلاو له‌سه‌ر ئه‌و که سانه‌ی که شوین هیدایه‌ت و ریازی راسته‌قینه که وتوون:

بۆ گوم بوانی چۆلی مه‌جبه‌تیه‌تی، خودا

ته‌بشیری (والسلام علی تابع الهدی) ل ۵

مه‌حوی وه‌کو مرۆفیککی باوه‌ر به‌خوا، هه‌موو ئیشیککی که ده‌یکل پشت و په‌نای به‌خوا به‌ستوه بۆ هیچ په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌که‌وتوه که ئه‌و ده‌ردوو به‌لایانه‌ی له‌ دنیا تووشی ده‌بیئت.

شیخی سه‌عدی له‌ هۆنراوه‌یه‌ کدا ده‌لیت که مه‌لا مسته‌فای صفه‌ت کردویه به

کوردی:

قایه دیواری ئومه‌ت تۆی هه‌بێ بۆ پشتیه‌وان

کی غه‌میه‌تی نوح بیته که شه‌تیه‌وان

جا مه‌حوی شاعیر سوودی له‌م نایه‌ته وه‌رگرتوه که خوا ده‌فه‌رمویتی: (وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلٰی اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا) (الطلاق- ۳)،

موسته‌غنیه له‌ مه‌ننی سه‌فینه و سه‌فینه‌وان

هه‌ر که سه که ئیشی هه‌ر به‌خودا بی، نه‌ ناخودا ل ۶

له‌سه‌رده‌می ژیانی مه‌حوی، زۆر ناهه‌قی کراوه و گوتراوه به‌رامبەر به‌ خه‌لکه‌که بۆیه مه‌حوی نه‌یتوانیوه به‌رامبەر ئه‌م هه‌موو ناهه‌قیه بی ده‌نگ بیئت، چونکه مرۆفی حق

خواز ھەرچەندە دان بە خۆيدا بگريت ناتوانيت ھەتاسەر لە قسەيەكى نارەوا يان
 كاريكى نابەجى بى دەنگ بيت، ھەروەكو پىغەمبەر(ﷺ) دەفەرمويت (قل الحق ولو
 على انفسكم) مەحويش دەلييت:

ھەتا حق ناصيرە، ھەر ھەقمە مەنظور

وھەكوو (مەنصور) ئەگەر بىمكەن بە دارا ل ۸

مەحوى دەپارپتەوھە لە خواى گەورە، كە (عفو) يەكپكە لە سيفتەتەكانى خواى
 گەورە، دەلييت ئەى خواى گەورە عەفوم بکە لەبەر خاترى جاھى پىغەمبەر(ﷺ)،
 ئيشارە ھەيە بە دوو رۆھەكانى مەدينە كەھاتنە لای پىغەمبەر(ﷺ) بيانويان ھيناوھ،
 كە ناتوانن نامادەى جەنگ بن لەگەڵ پىغەمبەردا(ﷺ). (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ
 حَتَّى يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ)

عەفوم كە (يا عفو) بەحق جاھى ئەو شەھە

ئايەى عولوى جاھى ئەو ئەيسەتى (عفا) ل ۱۲

پىغەمبەرى ئىسلام(ﷺ) لە كتيبەكانى ئاسانيدا، ناوى ھاتوھ بە ئەحمەد، كاتيک
 عيسا پىغەمبەر(ﷺ) بە لايەنگيرانى خۆى دەلييت، پاش من پىغەمبەريكى تر ديت
 بەناوى ئەحمەد برۆاى پىبھينن، ئەو پىغەمبەرە ھەلبژيردراوى خوايە لەلايەن
 فريشتەكانى خوا بەناوبانگە بە مەحمود، ديارە ئەحمەدو مەحموديش ھەريەکن. (وَإِذْ
 قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
 التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
 سِحْرٌ مُبِينٌ) (الصف - ۶).

مەحمودى (فى السما) يە، ھەبيبي خودايە ئەو

مەقبولى بارەگاہ، ئەو موختارەو موصلەفا ل ۱۲

مەحوى لەتاو دوورى يارەكەى تووشى چاوييشە بوو، بەلام بەھاتنى تووزى ريگای
 بەرپيى چاوييشەكەى ئەما، ھەروەكو چۆن ھەزرەتى يەعقوب لەتاو دوورى يوسفى

کۆری چاوه‌کانی کوێر بوو، به‌لام کاتیک کراسه‌که‌ی یوسفیان هیناوه‌سه‌ر چاویان
 دادا. چاوه‌کانی چاک بووه، (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ
 أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) (یوسف- ۹۶):

یه‌عقوب- وه‌ش که (مه‌حوی) یه‌ چاوه‌ تیشه‌داری هه‌یجر

چاوی به‌ گه‌ردی راهی به‌شیرت گه‌لی شکا

ل ۲۲

شه‌هید که‌سه‌یکه‌ نه‌ ده‌شۆری نه‌ نوێژی مردووی له‌سه‌ر ده‌کریت ئه‌وه‌ دۆستی مه‌حوی
 که‌ مه‌وله‌وه‌یه‌ مردوو، له‌ ئاسماندا وه‌شی الصلا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌ ده‌لیت به‌ فریشته‌کان
 ئاماده‌بن بۆ نوێژی جه‌نازه، چونکه‌ شه‌هید مه‌لانیکه‌ نوێژی له‌سه‌ر ده‌کا:
 وه‌قتی نوێژی سه‌رجه‌نازه‌ی بۆ شه‌هیدی عیشق دۆست
 مه‌وج ئه‌دا ئه‌م ئاسمانه‌ له‌ ده‌نگه‌ی (الصلا)

له‌ ساڵی ۴۱ کۆچی کاره‌ساتیکه‌ی دلته‌زین روویدا له‌ جیهانی ئیسلامیدا شه‌ویش
 شه‌هید بوونی جه‌زه‌رتی حوسین به‌ده‌ستی له‌شکری یه‌زیدی کوری معاویه، کاتیکیش
 شاعیر شوینی کوشتنی دلداره‌کانی خۆی دیت وتی من یه‌زیدم ئه‌وه‌ شوینه‌ش که‌ره‌لای
 دووه‌مه، کتیبه‌کانی میژووش ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ باشتر روون ده‌که‌نه‌وه:
 تورکی من کوشتارخانه‌ی عاشقانی دی، وتی

من (برنجی بر یزید) ئیسه‌ره (ایکنجی کربلا)

ل ۲۹

دونیا پیاوی تیا نه‌ماوه، ئه‌م دونیا‌یه‌ جیگای مرۆقی مه‌ردی تیا ناییته‌وه، ئه‌ی ئه‌وه
 نیه‌ مه‌نصوری جه‌لاج ده‌کرێ به‌داراو یونس پینغه‌مبه‌ریش ماسی قووتی ده‌دا.
 کاتیک یونسی پینغه‌مبه‌ر(ﷺ) سواری به‌له‌م ده‌بیته‌، پاشان فری ده‌ده‌نه‌ ناو ئاو
 ماسیه‌ک (النون) قوتی ده‌دات، پاشان به‌هۆی ته‌سبیحاتی یونس پینغه‌مبه‌ر(ﷺ)
 ماسیه‌که‌ فری دایه‌ که‌نار رووبار (وَدَا النُّونُ إِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

ناژه‌له‌ کانه‌وه وه‌ستام خۆم نه‌ده‌م به‌سه‌ریا وه‌ گه‌لاداریشی پێ‌دا نه‌وه‌رینم چه‌ند ئیشی تری پێ‌ده‌که‌م (وَمَا تَلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى، قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى) (طه: ۱۷-۱۸)، (مه‌حوی)یش ده‌لیت منیش خۆم راگرتوو به‌قه‌د بالای یارم نه‌ونه‌بی‌ت ناتوانم خۆم راگرم ماوه‌ی ژیا‌نم نه‌ماوه‌:

به‌یادی قامه‌تی ماوم به‌پێ‌وه

ل ۴۱ علی ما مثلها موسی توکا

شه‌ره‌ف و گه‌وره‌یی به‌ زانسته، له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئه‌و زانسته‌ خ‌وای گه‌وره‌ له‌ یه‌که‌م ئایه‌تیدا به‌ (اقراء) ده‌ستی پێ‌کردو به‌سه‌ر پێ‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) دابه‌زاند (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق - ۱)،

شه‌ره‌ف هه‌ر عیلمه، نایینی که‌ نه‌شه‌ره‌ف

ل ۴۲ موشه‌رپه‌ف بوو به‌ نه‌مر نه‌وه‌ه‌ل به‌ اقرأ

مه‌حوی گله‌بی له‌و مامۆستایه‌ ده‌کات کاتی‌ک به‌ ده‌سته‌کانی له‌و قوتابی‌یه‌ی داوه‌، که‌واته‌ ئه‌و ده‌سته‌ی برزی وه‌کو ده‌ستی ابو‌ه‌ب کاتی‌ک به‌ ده‌سته‌کانی ئاماژه‌ی بو‌ پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد قسه‌ی ناشیرینی پێ‌گوت، که‌واته‌ ده‌ستی ابو‌ه‌ب وشک بی‌ت وه‌کو وشک بوو (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ) (المسد ۵):

زلله‌ی موعه‌للیم ئه‌و گوئی پوومه‌تیه‌ خسته‌ ته‌ب

ل ۶۴ (تبت يدا ابي لهب) ی بئ‌ئ‌ه‌ده‌ب (وتب)

یارم ئازاری دام به‌هۆی که‌سه‌کانی ده‌رووبه‌ری که‌ هه‌موویان فتنه‌ نه‌گێرن ئه‌و فتنه‌ چیا‌نه‌ ئاگری دۆزه‌خ خۆش ده‌که‌ن، هه‌روه‌کو چۆن خاوه‌نی جماله‌ الحط‌ب که‌ خێزانی (ابو له‌ب) به‌ درکی نه‌گواسته‌وه‌ بو‌ سه‌ر رینگای پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ): (وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ، فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ) (المسد - ۵):

ئازاری دام و هه‌رکه‌سه‌ کردی له‌ گردی خۆی

ل ۴۷ هیزم که‌شی جه‌هه‌نمه‌ (جمالة الحطب)

مەحوی کوشتهی دەستی یارەکیهتی، پاش ئەوێ دەیکوژێ ئیمانەکەشی دەبا
(بیغەمبەر ﷺ) دەفەرمویت (من قتل قتیلا فله سلبه)) هەرکەسیک یەکیکی کافر
لەشەردا بکوژیت کەل و پەلەکەشی بۆ خۆی دەبات:

هەم دەمکوژیت و دین و دلێشم دەبا، دەلێ

ل ۴۹ من (من قتل)، ئەمیشە قەتیلە (لی السلب)

رافیزیەکان تیرەیه کەن قسە ی ناشیرین بە حەزرەتی عائشە ی دایکی موسلمان دەلێت
دەربارە ی رووداوی (تیفک)، (تەماشای سورەتی النور بکە)، مەحویش دەلێ من وەکو
حەزرەتی عائشە وام هەرچەندە خەلکی قسە ی خراپم جانیوم پێ بدەن ئەوا من بە هیچ
شیوەیهک وەلامیان نادەمەوه:

ئەگەر واعیظ دوصەد طەعنه بدا، طەعنیکی لی نادەم

ل ۵۰ ئەگەرچی موستەحەققێ لەعنه، با بو رافض بئسەب

فەجری کاذب زاراوێهکی شەرعیە کاتیک بەری بەیان روناک دەبیت، خەلکی
واهەست دەکات بەیانیه، بەلام پاشان دنیا تاریک دەبیتەوه، ئیمە بە خۆمان دەلێین
پیاو، خوای گەورەش بەو کەسانە دەلێ پیاو کە کرین و فرۆشتن ناتوانیت خویان لەبیر
بباتەوه، ئەوانە پیاو ئیمەش بەناو پیاوین هەرۆه کو فەجری کاذب و فەجری صادق
هەردوکیان پێیان دەگوترێ بەیانی (رَجَالٌ لَا تُلْهِيمُ تِجَارَةً وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ) (النور - ۳۷)

بەناو ئیمەش ریحالیین و، ریحالی (هم رجال) هەم

ل ۵۴ بە فەجری ناو دەبەن، صەد حەیف، ئەگەر صادق، ئەگەر کاذب

مەحوی دەلێ حەیفە موسلمانێ ئیماندار لە خوای خۆی غافل بیت گەر بۆ
ساتیکیش بیت، چونکە دلێ موسلمان عەرشێ خوایە (قلب المؤمن عرش الرحمن):

دلێ عەرشێ خودا (مەحوی) خەجالەت بە لەبەر غەفلەتی

ل ۵۵ کە بۆتە بوتکە دە ی بێ بەرەمەن یا دەربری بێ راهیب

مه حوی زۆر بیزاره له سهرده مهی خۆی که مرۆف خراپ هیه وه کو شهیتان ئازاوه ده گێری و نازاری دلی خه لکی ده ده ن، یه کیک له وکه سانه مه حوی شاعیره، به لام مه حوی گوئیان پی داناو هه واله ی خویان ده کات چونکه مه حوی ئیمانداره و خوی به سه که یارمه تی ده رو پشتیوانیکی چاکه (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) (آل عمران- ۱۷۳):

به و خودایه و به س، له شهیطانی شهقی مه حوی په ناه

به س له غه دری شهیطنه ت پیشه وه به بهر که س شکات ل ۶۱

خضر ئاوی هه یاتی خوار دۆته وه هه تا رۆژی قیامه ت نامری، مه حوی ده لێ من وه کو خضر نیم و چا و برمه ژیان، من هه ر نه وه نده دمه وی بژیم هه تا ده گه مه ده رگای یار:

(خضر) نه گه ر چاوی هه یاتی برییه ئاوی هه یات

من له خاکی ده ری جانانه مه هه ر چاوی هه یات ل ۶۳

مه حوی ده لێ نه فسی مرۆف بی ده سه لاته، جله کانی خۆی لی به لایه ناتوانی کاری خۆی به رپوه ببا چ جای نه وه نه و نه مانه ته گه وره یه که (قورئانه) هه لبگری، چونکه کاتی خۆی داوا له ئاسمان و زه وی کرا که نه و نه مانه ته بگرنه نه ستۆ، به لام شانی خۆیان نه دا بهر، مرۆف خسته یه سه ر شانی خۆی به وه ش زولمیکی زۆری له خۆی کرد (إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) (الاحزاب- ۷۲)،

له بهر باری مه حه ببه ت ئاسمان و ئه رز نه نالینسن

چییه نه م ده عوییه ت زا هید، جلی لی باره گا پیرت

مه حوی شاعیر ئاماده یه ده ستی به یعه ت له ناو ده ستی که سیك بنییت که شایه نی نه و به یعه ته بییت، ئیتر من چ پیویستم به موعجیزه ی حه زره تی عیسا هیه که مردووی زیندو ده کرده وه (وَأُبْرِيءُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ) (آل عمران- ۴۹)،

یاخود کاتیک حهزرهتی موسا دهستی له باخه لیا دهنا دهستی سپی دهبوو (وَاضْمُ يَدَكَ
إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى) (طه- ۲۲).

به دهستی غونچه ده می، دهستی دا که بهیعت بۆم

چ ناره زوومه له (عیسا) ده م و له (موسا) ده ست ل ۷۱

زه مزه م نه و بیره به که ناوی لی هه لده قولی، خه لکی ناوی لی ده خواته وه، نه م بیره له
سه رده می (حه زرته ی ئیسماعیل) ه وه هیه، خه لکی ئیستاش کاتیک ده چنه حج
هه ندیکی له گه ل خۆیان ده هی ننه وه بۆ مو تفرک، مه حوی ده لی زه مزه م به و پیروزیه ی
خۆی ناتوانیت نه و شته خاوین بکاته وه:

زه مزه م چیه، به زه مزه مه ی نایات و صد حدیث

پابونه وه له شه ننی نیه طیفه تی خه بیث ل ۹۰

مه حوی دووری و ناره حه تی دلدارانی به روژی حه شر لی کدا وه ته وه، که له و روژه دا
چه ند پوخساریک خه جاله ت و ره نگ زه ردو شه رمه زار ده بن (مه حوی نه م نایه ته ی
وه رگرتوه و تیکه لی نه م دیپه هۆنرا وه یه ی کردوه): (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ)
(الغاشية- ۱).

نه هوالی روژی فیرقه ت و نه حوالی عاشقان

له و روژه دا مو طایقیه (هل اتی حدیث) ل ۹۰

(قابیل و هابیل) هه ردو کیان کوری حه زرته تی ناده من، به لام نه و دوو کوره، ده ستیان
به کوشتنی یه کتری کرد، نه وه بوو قابیل هابیلی برای کوشت نه مه ش یه که م مروقه که
خوینی پزاین (فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (المائدة- ۳۰)،
جا چۆن دل له ت و پاره پاره نه بیته که برا برای ده کوژی، که هه ردو و کیانیش کوری
حه زرته تی ناده من:

دل له ت ده بی که هه ردو و جگه رگۆشه ی ناده من

قابیله نه شقیایه (ابو الانبیاء) یه شیث ل ۹۱

دوینیا هیچه هەر هه مووشمان ده لئین هیچه، به لام سهیر له وه دایه که سمان دهست له
ئاره زوو هکانی هه لئاگرین ههروه کو پیغه مبهه (ﷺ) له فرموده یه کدا ده فرمویت:
(الدنیا جیفه و طالبها کلاب)، دوینیا شتیکی بۆگه نه مروقی عاقلیش عه شقی شتی
بۆگه ن نابیت، ته نها سهگ نه بیت که عه شقی شتی بۆگه نه:

دنیاکه هیچه، جومله ده زانن که چی چ کهس

مهردانه بۆ خودا نیه دهس هه لگرتی له هیچ ۹۸ ل

یار به لیوه کانی، لیوه له رزه ی به و که سانه خست، که ئاموژگاری خه لک ده که ن که
هه رگیز به شوین په پیره ی دلداران نه که ون، نه گینا نه و ته و به نه صوحه ی کردوو به بۆت
راناگری، توبه ی نه صوح واته نه گه رانه وه بۆسه ر گونا، یاخود چۆن شیر له گوانی
مانگا هاته ده ر جاریکی تر ناگه ریته وه بۆ گوانی ئاواش مروق که ته و به ی نه صوحی
کرد نابیت بگه ریته وه سه ر گونا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا)
(التحریم - ۸)،

لیوی ده ر خست و به ناصح لیوه له رزه ی خست نه گه ر

بی ته به سسوم ده بیته ئافه تی ته و به ی نه صوح ۱۰۲ ل

هه ر کاتیک یار ته ماشای مه حوی ده کا به تیغی برۆی سینه ی مه حوی شه ق ده کا،
به و سنگ شه ق کردنه مه حوی رزگاری ده بیت و ده حه سیته وه، چونکه هه رچی پیسی
هه یه ده ری ده هینئ، ئایه تی (الن نشرح) ئیشاره یه بۆ سه نگ شه ق کردنی پیغه مبهه (ﷺ):
(أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ، وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ) (الشرح: ۲-۱)،

که تیغت دل ده کا دوو قه د، ده دا ته بشیری (قد افلح)

ده نو سه ریت له سه فحه ی سینه ته فسیری الم نشرح ۱۰۳ ل

به خه نده ی ده می ئیشاره ده کا که خه م مه خو سه رته نجام هه ر بۆ ئیمه چونکه
خوامان له گه له، به تیغی برۆکانی شی هه ره شه ده کا و ده لئ که یف خو ش مه بن

سه‌رئه‌نجامی ئیوه هه‌ر دۆراندنو په‌شیمانیه وشه‌ی (لاتخزن) ئیشاره‌یه بۆ ئه‌و نایه‌ته‌ی که خوا ده‌فه‌رمووت ده‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ئه‌بویه‌کری صدیق کاتیک کافره‌کان هاتنه‌سه‌ر ئه‌شکه‌وت ئه‌بویه‌که‌ر ترسا له دیتنیان (لَا تَحْزَنَنَّ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) (التوبة- ٤٠) به‌خه‌نده‌ی له‌ب ده‌داتن مژده (لاتخزن) به مه‌حزونان

ده‌می تیغی برۆی ئیفشا ده‌کا ته‌هدیدی (لاتفرح) ل ١٠٤

دلی مه‌حوی هیشتا هه‌ر خه‌فه‌تباره، جا خوای گه‌وره له‌به‌ر خاتری هه‌زره‌تی موسا سلاوی خوای لی بی کاتیک دوعای کردو گوته‌ی خواجه دل و ده‌روم ناسوده بکه‌و ئیش و کارو هه‌ول و کوششم بۆ ئاسان بکه‌و گرپی زمانم بکه‌ره‌وه‌و زمانم پاراو بکه‌ (قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي، وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي، وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي) (طه: ٢٥-٢٧)،

دلی مه‌حوی له‌ سینه‌ی ته‌نگیا هه‌رما به‌دل ته‌نگی

به‌ جاهی موسه‌وی بۆمه‌ش وه‌کو بۆ ئه‌و بو (رب اشرح) ل ١٠٤

هه‌رکه‌سه‌یک بیه‌ووت بگاته لای خواو لیکای خوا بکات ده‌بیت کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام بدات و ده‌ست له‌ دنیا هه‌لگرێ، به‌مه‌ش ده‌بیت خۆی یه‌کا لا بکاته‌وه‌ نه‌فسی خۆی به‌ره‌لا نه‌کات (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا) (الکهف: ١١٠)،

چ خه‌یالیکه لیکای بی به‌ فه‌نا بونی جه‌سه‌د

تا پریشان نشود کار بسامان نرسد ل ١١١

به‌سیه‌تی مه‌حوی هینده ده‌سته‌و دامینی ئه‌م‌وئه‌و ده‌بی بۆ راپه‌راندنی کاری دونه‌یای خۆت، که به‌مه‌ش خۆت تووشی هاوبه‌شی په‌یداکردن ده‌که‌ی، پتویست به‌وه‌ناکات خۆت ته‌سلیمی خوای خۆت بکه‌ پشته‌ی خۆتی پی‌به‌سته (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (الاخلاص- ١).

مه‌حویا با به‌س بی شیرکی ته‌شه‌بووت به‌م‌و به‌و

بگره به‌س دامه‌نی ته‌وحیدی (هو الله احد) ل ١١٤

له شهوی ئیسراو میعراج پیغه مبهەر (ﷺ) داوت کرا بۆ ئاسانه کان، حهز ره تی جویرائیل یا وهری بوو، پیغه مبهەر (ﷺ) سواری گیاندارێک بوو پینی ده گوترا بوراق، کهواته مه حوی شانازی بهو پیغه مبههره (ﷺ) ده کات که بوراق له ژیری ه تی و جویرائیلش یا وهری ه تی: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) (الاسراء - ۱)،

بنازم بهم شههی مه ه سهیره بۆ گهشت و گوزاری نهو

سواری که: بوراقی ته وسه نه جیهریلیه شاتر ل ۱۲۶

مه حوی هه رکاتێک به دیداری یاره که می ده گا وه کو تروسکایی ناگر دلی روشن ده کاته وه، هه رکاتیکش لینی دور ده که ویتسه وه رهش هه لده گه ری، هه ره وه کو چۆن حهز ره تی موسا له ریگای گه رانه وه یدا بۆ میسر ناگریکی دیت، به خیزانه که می گوت من ناگریک ده بینم و ده چم پشکو ناگریکتان بۆ ده هینم بۆ نه وه ی گه رم ببنه وه (إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ) (النمل - ۱۰)

ویصالت ناره هیجرت روژه رهش، وه ک ئاقتابی تو

له تو نه زدی که پشکویه، خه لوزه گه ره له تو بی دوور ل ۱۲۹

مه حوی ده ئیت مرؤف ناییت له خوی رازی بیته و بلیت من له خه لکی چاکترم نه گینا به ده ردی شه یتان ده چیت، چونکه شه یتان خوی بهزل زانی کاتیک داوای لیکرا سه جده بۆ ئاده م ببات، به لام سه ریچی نهو فه رمانه ی کردو گوتی: من له ئاده م باشترم چونکه ئاده م له قور دروست کرا وه و من له ناگر (قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ) (الاعراف - ۱۲)

هه رکهس ته که لومی به (انا الخیر) ه وه ک بلیس

نه مرؤ سه بی خیطاییه (یا أيها البزان) ل ۱۳۵

ناهو ههناسهی مرۆقی ستم لیکراو به کهم مهزانه چونکه ئەو ههناسهی له سینهی مرۆقی ستم لیکراو دیتته دەر عهرشی خوا دهلهرزینیتتهوه، یاخود هیچ پەردەیهک نیه له نیوان دوعای مهظلوم بارهگای خوادا (عرش الرحمان یهتزل لبکاء المظلومین):

با زۆری بی، به کهم مهگره ناهی بی کهسان

بەم سروه بایه عهرشی خودا دیتته ئیهتیزاز ل ۱۳۶

رۆژ تووشی دهردیکی بی دهрман بووه، له بهیانی تاكو ئیواره ههراثووچۆیهتی ئوقره ناگرئ، تاكو رۆژی قیامت بهردهوام ده بیته، ئەمەش هه مووی دهردی دلداریه تووشی بووه، هه زه تهی عیسا که مردووی زیندوو ده کردهوه، توانای نیه راگرتنی رۆژی نیه (وَأَبْرِي الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأَخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ) (ال عمران - ۴۹)

ئەم گالراوهی له عیشقه تا قیامت ههرده بی

صەد مهسیحا چاری ناكا، دهردی بی دهرمانه رۆژ ل ۱۳۹

شهو رۆژی بی تاقەت کردوو، چونکه ئەو کاتهی پیغه مبهەر (ﷺ) چوو بو ئاسمان شهو بو، واته رۆژ بۆیه هینده بی تاقه چونکه پیشبرکی بی بوو له گەل شهودا بو ئەوهی له رۆژدا بچیتته ئەو سه فەرە، به لام شهرفی ئەم سه فەرە پیغه مبهەر (ﷺ) بهر شهو کهوت و رۆژ لیبی بی بهش بوو (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) (الاسراء - ۱)،

شهو شهوی ميعراجی شاهی ئەنبیا بی، واده بی

بیههستی، بهلکی سوجهی بو ببا هه رانه رۆژ ل ۱۴۰

شهو ميعراج و رۆشتنی پیغه مبهەر (ﷺ) بهر شهو کهوت، بۆیه هه تا دونیا مایه رۆژ

ئیره یی به شهو ده بات:

من به فیدای ئەو زاته م، بهو، ئەو شهوه بوو بەم شهوه

تا قیامت هه ر هسه د با بهو شکۆهو شانە رۆژ ل ۱۴۱

هه زه تی عیسا ویل و سه رگه ردا نه، ده گه ریت به ئاسماندا به دوای پیغه مبهردا (ﷺ)
 تاكو ئیستاش له ئاسمانه (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء - ۱۵۸)،
 پاشان هه زه تی عیسا له ئاسمان دیته خواره وه، کاتیکیش ده مریت له شاری مه دینه له
 ته نیشته گۆری پیغه مبهردا (ﷺ) ده نیژریت (ئیستا له ره وهی پیغه مبهردا ﷺ شوینیك
 هه به به بۆشی ماوه ته وه پاش مردنی هه زه تی عیسا له وی ده نیژریت):

ئهوی ئه و ویل به بورجی زه مینه

ده بهس پر وا مه سیحا بۆ سه ما، بهس ۱۴۶ ل

مه حوی گه یشتۆته قه ناعت که خه لکی ده ورپشتی مرۆقی نامه ردن، بۆیه مه حوی
 دهستی له هه موویان هه لگرتوه، رووی داوه ته خوا به رستی، ته نها پشت به خوا
 ده به ستم (فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ) (التوبة - ۱۲۹)،

نا نه هلیسی ئه م نه هالییه مه علومی من که بو

شو کری خودا، خودا بهس، ئومیدم نه ما به کس ۱۴۷ ل

هه ناسهی یار وه کو ئه و هه ناسه ییه که له ده می عیسا ده رده چوو کاتیك فووی
 نه کرد بهشت به کاری خوا گیانی پیاده کرا، ئاواش ئه و هه ناسهی سه رلیوه ی یار بو من
 مایه ی ژیا نه (رَبُّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ) (ال عمران - ۴۹)
 له زولفیا ونه پۆ، لیوی هه ر له کارایه

ئه و ئا فتابه گه ر ئا وا بو ه، مه سیحا خو ش ۱۵۲ ل

قه ناعت که نزیککی نه پراوه یه، جا هه ر که سیك خاوه نی ئه و گه نجینه یه بیته ده بیته
 پاشا، جا ئه و خاوه نه قه ناعته گه ر گه داش بیته هه ر پاشایه (القنعة کنز لایغنی):

گه دا شه ه، چونکه (لایغنی) یه که نز

شه هه نشاهی هه موو دنیا یه قانیع ۱۶۷ ل

مه حوی خو شحالو سوپاس گوزاره که له وانهی عیشق روزهرده و سهرفرازه، لیږدهدا مه حوی نهو روزهردییهی خوی بهو مانگایه دهچوینی، کاتیک بنو اسرائیل دهیانویست خویان لهو مهسهلهیه بدزنهوه که داویان لیکرابوو سهری بپن، مه حوی ههولئی داوه زهردی نهو مانگایه به روزهردی خوی بچوینی (إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ) (البقرة- 69)، (بو زیاتر شارهزا بوون دهتوانریت ته ماشای تهفسیرهکان بکریت):

شوکر روزهردی عیشقم، نوسراوه

لهسر پروم نایهتی صفراءُ فاقِعٌ ل ۱۶۷

مه حوی وهکو مروثیکی خاوهن باوهپر پروای بهوه هدییه که روژیک دادیت حسابو کتاب دیتته گوری، نهو روژهش گه لیک تهنگه کهس بههاواری کهسهوه نایهت (لِکُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ) (عبس- ۳۷)، جا نهو روژه ته نهها شهفاعهتی پیغه مبه (ﷺ) به هانای نهو خه لکه دیت که دهفهرمویت (انا لها) نهمن بو نهوکاره شیاوم له شهفاعهت بکهم، دیاره (مه حوی) یش ئومیدی بهو شهفاعهته هدییه:

له نیشی ئومتهتی بی حهشرو نهشری

له حهشردا ههر بهوه، بهو پهفعو راجیع ل ۱۶۹

پیغه مبه (ﷺ) کۆتایی پیغه مبه رانه (لا نبی من بعد) گه ورده و سهروهری هه مووشیانه، ئیمامی بو هه موو پیغه مبه ران کردووه له شاری قودس کاتی چوونی بو قودس و پاشان بو ئاسمانه کان، کهواته چون حهزرتی موسا دهگاته ئاستی پیغه مبهری ئیمه، ههروهها حهزرتی عیسا که سواری گوئی دریژ دهبوو چون دهگاته پیغه مبهری ئیمه که سواری بوراق بووه:

ههر شوانی کهی ده بیته ههم قهرینی شاهی من

سواری کهر نابی بیته ههم تهکی سواری بوراق ل ۱۷۹

ئیمامی عەلی (ع) دۆنیای سێ بەسێ تەه لاق داوه (انی طلقتهها ثلاثه)، مه حوی وه کو شوین پی هه لگري ئیمامی عەلی ده لئ ئەم دۆنیایه وه کو نافره تیکه هه ر پۆژیکه له باوهشی یه کیکه، دۆنیاش هه ر پۆژیه بۆ یه کیکه بۆیه ده بیته ته لاقی بدهی دهستی خۆی لی بکه یه وه.

تا له مائی ده رنه کردووی ئەم شهوی صد شوو کهره

(مه حوی) ئازانه بده تو سێ به سێ دنیا طه لاق ل ۱۸۰

کاتیك زه مین له رزه په یدا ده بیته، زه وی هه رچی له ناویدا هه یه فری ئی ئەداته ده ره وه، رۆژیکه زۆر به سامه، کاتیکیش یار په چهی له سه ر رووی خۆی لاده دا لایه نگیرانو هه واداران ی هه رایه کی شه وتو ده خو لقی ن وه کو رۆژی حه شری لی دیت (إِذَا زُلْزِلَتْ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا، وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا) (الزلزلة: ۱-۲)،

له په رده ی جیلوه یه کتا روونایه شو یی صد مه حشه ر

نیقابی لاده له و چیه ره، ببینه زه لزه له ی مه خلوق ل ۱۸۱

به هاتنی پیغه مبه ر (ع) که دا پیغه مبه ر (ع) هه موو ئاینه کانی تر به تال بونه وه، چونکه پیغه مبه ر (ع) جیاوازی هه یه له گه ل ئەوانیتردا، هه رچی پیغه مبه رانی پیش پیغه مبه ره (ع) ته نها بۆ قه ومه کانی خۆیان بوون، به لام پیغه مبه ر (ع) به ره حمه ت بۆ هه موو دۆنیا ره وانه کراوه (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الانبیاء - ۱۰۷)، بۆیه ش ده بیته وه کو پیتی الف به ژن وبالای له ناو هه موو پیته کانی تر دا ریك ویی کتره:

بالاته وهك ئەلیف له حروفاتی کائینات

مافه وقی تو کوژاوه یه ناوی له ته حت و فه وق ل ۱۸۳

له لای مه حوی گوته ی بی کرده وه هیچ سو دیکه ی نیه، با مرۆف له پینج فه رزه ی نویش هه ر بلئ (ایک نعبدو ایک نستعین) سوودی چیه، گه ر ئەم گوته یه له کرده وه ی رۆژانه یدا ره نگ نه داته وه (ئیمامی غه زالی) ده فه رمو یته: (العلم بلا عمل جنون و العمل

بدون علم لا یكون)، احياء علوم الدين، لیڤه‌دا مه‌حووی مه‌به‌ستی سوره‌تی فاتیحه‌ که
موسلمان له پینج فه‌رزه‌کانی نوێژدا ده‌لین (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحة - 5)،

له دڵدا خه‌لق و خوا بوو، فائیده‌ی چی

که ده‌م پر بێ له (ایاک ... و ایاک) ل ۱۸۷

له‌به‌ر گه‌وره‌یی به‌رپێژی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خۆای گه‌وره‌ ناسمانه‌کانی دروست کردوه، که
له‌حه‌دیثیکی قودسیدا ده‌فه‌رمویت (لولاك لولاك لما خلقت الافلاك) لیڤه‌دا مه‌حووی
ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی له‌ هۆنراوه‌که‌ی خۆیدا به‌کاره‌یناوه‌:

خودا، تۆ لاگری له‌ولاکه‌ مه‌حووی

به‌ جاه‌ی پادشاهی ته‌ختی (لولاك) ل ۱۸۷

پیاوانی به‌ دیمه‌ن خواپه‌رست، له‌ دونیادا هینده‌ چیشتی (نيسك) یان خواردوه، بۆیه
له‌ دواپۆژدا لوتیان بۆنی میسک ناکات، جا ئه‌وانه‌ی بۆنی میسک ده‌که‌ن دیاره‌ ئه‌هلی
به‌هه‌شتن، جا بۆیه‌ ده‌بیته‌ پێشپێکی که‌ران پێشپێکی بکه‌ن بۆ ئه‌مه‌ی بگه‌نه‌ به‌هه‌شت و
بۆنی میسک بکه‌ن (خَتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ) (۱۸۸)

مه‌ئلوفه‌ زه‌وقی زاھید ئه‌وه‌نده‌ به‌تامی نيسك

بێگانه‌ ماوه‌ شه‌می له‌ نه‌شته‌ی خیتامی میسک ل ۱۸۸

ئه‌بویه‌ کری صدیق یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ) هه‌روه‌ها هاورپێ پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ)
بووه‌ له‌ سه‌فه‌ری بۆ شاری مه‌دینه‌، پاش کۆچی دواپی پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ) بۆته‌ جینشینی
پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ).

له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا کۆمه‌لیک که‌س له‌ ئایینی ئیسلام هه‌لگه‌رانه‌وه‌، ئه‌بویه‌ که‌ر
هیترشی کرده‌ سه‌ریان دايمرکاندنه‌وه‌، هه‌روه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا
ده‌ستی پێکرد، چونکه‌ گه‌لیک له‌ یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ) که‌ قورئانیان له‌به‌ر بوو له
شه‌ردا شه‌هید ده‌بوون یاخود خۆیان ده‌مردن بۆیه‌ له‌ ترسی فه‌وتان قورئانی هه‌موری

کۆکردهوه، سه رهرای ئەم چاکانه ههشتا ههندیک کهس سفله نهو قسهی ناشیرین ده رهق ئەم ذاته بهرێزه ده کهن:

ئەو سه گانهن سهپله، سه ببو ره فضی ذاتی وا ده کهت

هیممه تی ئەو به عدی ریحلهت نه بوه وه ئەم دینه حهک ل ۱۹۵

ههروهها ته ماشای له خوا ترسانی عومهری کورپی خهتاب بکهن، کاتیک نه یویست گۆله ناسکه کهی پیغه مبهه (ﷺ) که هه زه تی فاطمه به ژاکی و توشی حه رام بهیت له سه ره باخی (فده هک) ئەو باخه بوو نزیک خه به ره که به ره پیغه مبهه (ﷺ) که وتبوو هه تا خۆی له ژياندا بوو بژێوی مال و مندالی پی ده کرد، کاتیک کۆچی دواپی کرد هه زه تی فاطمه داوای ئەو میراتهی کرد له ئەبو به کری صدیق، ئەویش گوتی پیغه مبهه (ﷺ) باوکت ده فه رمویت (نحن معاشر الانبياء لانرث ولانورث) واته: ئیمه نه میرات وه رده گرین نه میرات ده ده بین. جا لهم به سه رهاته هه زه تی عومه ره (ﷺ) په شتیوانی ئەبو به کری گرت، مه به ستیشی ئەوه بوو که ناییت جه رگی پیغه مبهه (ﷺ) خوار دنی حه رام بخواو ئەم فه رمووده یه ش راسته:

وه رعی فاروقی ته ماشا کهن، وتی: ناکا قوبول

غیره تم ژا کاوی ئەو گۆل باغه بو باغی فده هک ل ۱۹۵

هه ر کاتیک مه حوی ره وی یاری ده بینێ وه کو تیشکی ره ژ ئە دره وشیته وه، زۆر هه ولتم دا شتیکی لی فیتر بيم، به لام به داخه وه هه یچی لی حالی نه بووم، به لام ئە مسال به شه و ديم، کاتیک یار ره وی دائه په وشى تاريك دادی وه کو شه وی لی دیت، ئەم تاریکیه مونسبه له گه ل به خت په شیم ده گونجی (وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا) (الشمس - ۱)، (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) (الليل - ۱)،

به ده رسی من نه شا (والشمس) ی پاری پاری طه لعه تت، ئە مسال

ئه یجازه م ده مو تالا کردنی (و اللیل) ی خه ط طو خال ل ۲۰۱

وهززی بههار وهززی رازانهوهی دهروهشته، مروّف خهیریکی کهیفوسهفا دهبیت، جا نهوانه ی له کونجی مزگهوتدا وهززهکانی تر خهیریکی خواپه رستین لهم وهززه دا هه موویان دینه دهرو شوشه ی شه ره بیان لیّ ده خه نه گهر. هه رکاتیکی شه رابه که له ناو پیاله ده که نه قولقولی لیّوه دیت (مه حوی لهم بهیته دا ئاماژه ی به سوره تی ئیخلاص کردوه که باسی تاک و ته نیایی خواده کات): (قل هو الله احد) (الإخلاص- ۱)، که به لگه یه بوّ خواپه رستی.

ده بیینی (قل هو الله) خوینه کانی کونجی مزگه وتان

پوهو سه حرا، که ده بیهن وا سورا حیی هاته وه قولقول ل ۲۰۵

مه حوی زۆر بیزاره له کارگێری ده ولت، کۆمه لیک که سه ده ستیان به سه ر دامو ده زگای کۆمه ل داگرتوه، له راده به ده ر خراپن که وه کو ده جالیان لیّ هاتوه، نه و ده جاله ی که مروّف له دین لاده دا جا بوّیه بوّ کۆتایی هاتن و رزگار بوون لهم ده جالانه پیوستیان به عیسیاه که هه یه بوّ نه وه ی بیان کۆژی، مه حوی سوودی له و که لتوره ئیسلامیه وه رگرتوه که عیسا له ناخری زه مان دیته خواره وه ده جال ده کۆژی:

ده رچوو له هه ددی غایه عوروجی ده جاجیله

یا ره بیی توّ بکه ی که بکا عیسه یه که نزول ل ۲۰۷

من هینده کاری چاکه م کردو خوّم له پینا و عه شقی توّدا کوشت، چونکه ئومیدی زۆر به وه هه یه، که خوا ده فهرمویت: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ) (الزلزلة- ۷).

به لام توّ به پیچه وانه وه به ده ردی دووریت منت کوشت قه د نه وه ت به خه یالدا نه هات که خوا ده فهرمویت: (وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ) (الزلزلة- ۸).

هه یاتم سه رفی عیشتت کرد به ئومیدی (فمن يعمل)

به هیجرت کوشتم و نه تکرده وه فکری (ومن يعمل) ل ۲۰۸

زولفی یار هیئنده ره شه وه کو تاریکایی کوفر خستویه تیه گهردهنی مه حوی خهریکه ده یخنکینیی، به مهش بوته ئافهت به لا بۆسه ر دلئی هه موو موسلمانیک، ههروه کو چون حکومهتی موسلمان جزییهی نه خسته سه ر نه هلی ذمه که ههقی پاراستی نه وان بوو نه م جزییه:

بنازم من به کوفری زولفی تو نهی ئافهتی ئیسلام
که نهستویهندی جزییهی خسته مل ئیمانی خاص و عام ل ۲۱۵

من به رامبه ر خوای گه وره گه لیک شه رمه زارم، چونکه نه و وه کو منی ناشتوه به سیو بو نه وهی روو سوور بم، که چی من به هیی شه رمه زاری بو ده گرم، مه حوی لی ره دا بروای به وه هیه که خوا جن و ئینسی بو په رستنی خوی دروست کردووه (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي) (الذاریات- ۵۶)

له روو سووری عیبادهت لام و رووزه ردی خه جالهت مام
به ناوی سیوی ناوم باغه وان و، من به هی ده گرم ل ۲۱۸

کاتیک روژی قیامهت دیت و هه رکه سیک به ره و مهیدانی لی پرسینه وه ده که وه ترئ، خه لکی پۆل پۆل راده وه ستن بو لی پرسینه وه، جا نه وان هی له دونیا یه کتریان خو شو یستوه له گه ل یه که ده بن جا له هه ر چ گروپ و تا قمیک بن (بمشر المرء مع من احبه) یا خود (المرء علی دین خلیله) جا مه حوی ده لی گه لی دۆست و براده ران خو تان له من پیاریزن با حه شرتان له گه ل حه شری من نه بیته و به ناگری من نه سو تین:

سبهینئ (بمشر المرء) هه برا گه ل، فرسه ته نه مرۆ
ته به پررا بن له من با کهس نه بی حه شری له گه ل حه شر م ل ۲۲۱

من وهكو تهیری قهقنهس لیت دور كهوتوه تهوه، چونكه قهقنهس هیئنده بهرز ده بیتهوه تاكو له رۆژ نزیك ده بیتهوه ههتا خۆی دهسوتینی، منیش له تاو دوریت ناگریکی تهوتۆ له گیانمايه وهكو ناگری دۆزهخه (يَوْمٌ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ) (القمر - ٤٨)

به تۆغرکردنی من بومه قهقنهس

که ئەو چوو بۆ سه فەر، من بۆ سه قەر چوم ل ٢٢٦

مهحوی بۆته نیچیری نهفسی خۆی، بهدوای رینگاچارهیهك دهگهڕێ بۆ نهوهی رزگاری بی له دهستی، دیاره په ناشی بۆ خوا بردوو به لكو به هانایهوه بیته.

له سه رۆشنایی نایه ته کانی قورئان نهفس به سیفهتی (اماره) وهكو (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) (یوسف - ٤)، جار جاریش به سیفهتی (لوامه) وهكو (لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ) (قیامه ٢)، جار جاریش به (مطمئننه) ناو دهبرێ (يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ) (الفجر ٢٧)، ئەم سی نهفسه ههه ئه وه نهفسه له گه ل روحدا یه کین، به لām له گیانی خۆیدا به ته بیعدت (ئه مارهیه) و فرمان ده دا به به جیهینانی ئاره زووی خۆی، وه له پاش نهوه که بهندهیی طاعت مهشغول کرا وای لێدی له نیوان نهحوالی موخته لیفه ده مینیتته وه له رووی زۆر هینانی هیزی ئاره زووی به دهوه ئاره زووی به هیز ده بی کاروباری ناباری دی به سهرداو تاوان ده کاله بهر هیزش هیزی (اطمئان) روو ده کاته وه بۆ لای ههق و عیبادهت و سه رزه نشتی خۆی ده کا له سه ر گونا هه و کاته دا ناو ده برێ به (لوامه) وه ئەگه ر ته و فیقی بی خودا له م حاله په سه ته رزگاری بی و شیفای بۆ بیته داده مه زری ناو ته برێ به نهفسی (مطمئننه):

ئه سیرو صدیدی قهیدی کهیدو شهیدی نهفس ئه ماره م

له دهست ئەم ماره به دچاره چیه چارم، خودا چاره م ل ٢٢٨

له رۆژی هه‌شردا هه‌رکەس ده‌فته‌ری کرده‌وه‌ی ده‌درینسێ ده‌لێ کرده‌وه‌کانی خۆت
 بھۆینه‌وه‌و بزانه له دنیا چت کردووه (اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا)
 (الاسراء- ۱۴)، مه‌حوی له‌و رۆژه‌دا سینهی خۆی ده‌کاته‌وه که قورئانی تیا‌یه ده‌لێ
 ئه‌وه کرده‌وه‌ی منه:

به ناخوون صورته‌تی یارم له سه‌فحه‌ی سینه نویسو

له هه‌شردا وه‌قتی نه‌شری نامه کردن، منم و سیپاره‌م ل ۲۲۹

مه‌حوی وه‌کو هه‌رکەسیکی تر پیر بووه له‌گه‌ڵ ئه‌م پیریه‌ش دوو سیفه‌تی له‌گه‌ڵدا چرۆ
 ده‌که‌ن وه‌کو نه‌مام سه‌رده‌که‌ن و بالا ده‌که‌ن ئه‌ویش ته‌ماع و ته‌مه‌ن درێژی هه‌روه‌کو
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: (یشیب ابن ادم و یشب فیه خصلتان: الحرص و طول الامل)

پیری نه‌مامی باغی جوانیمی کرده‌ پووش

تازه‌م دره‌ختی طولی ئه‌مه‌ل ده‌رده‌کا چرۆ ل ۲۵۴

مروّف له خاك بوه و ده‌بیته‌وه خاك، كه‌واته هه‌تا زووه برۆ خۆت له‌به‌رده‌رگای
 (ابوتراب) كه كونی‌هی هه‌زه‌تی (عه‌لی) یه (ﷺ) وه‌ربده هه‌تا نه‌بویه‌وه خاك وه‌کو
 ده‌فه‌رمو‌یت (كلکم من ادم و ادم من تراب)

له دایه‌ی خاكت ناخه‌ر هه‌ر ده‌بی بگریته باوه‌ش خۆی

بکه خاکی به‌سه‌ر خۆتا له قاپیی (بو تراب) ی زوو ل ۲۵۶

شه‌و زۆر به‌پیت و به‌فه‌ره، خوای گه‌وره گه‌لێک گه‌وره‌ی کردووه، چونکه له شه‌ودا
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چه‌ ئیسرا و میعراج (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى) (الاسراء- ۱)، هه‌روه‌ها هه‌ر له شه‌ودایه که نایه‌ته‌کانی
 قورئانی پیرۆز له ده‌ شه‌وی ناخیری مانگی په‌مه‌زان دابه‌زیوه (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ) (القدر- ۱)، دیسان دابه‌شکردنی رزق له نیوه‌ی مانگی شه‌عبان بووه، که واته

ئەو شەرەفو گەورەییە بەر شەو کە وتوو.ە

هیندە صاحب سیرە (میعراج) و شەوی (قەدر) و (بەرات)

خاسە جاتی ئەون و، مومتازە بەم ئەسەرارانە شەو ل ٢٥٩

پینغە مەبەر (ﷺ) لە سالی ٩ی کۆچی نامەى بۆ پاشاکانی دەوروپشتی خۆی نارد، کە
بێنە سەر ڕینگای راست کە ئاینی ئیسلامە وەکو پاشای حەبەشى هەر قەلى رۆم
خوسرەوی پەرویز، بەلام نوسرەوی پەرویز بێ ئە دەبی کرد بەرامبەر پینغە مەبەر (ﷺ) کە
نامە کەى دراند، پینغە مەبەر کە ئەم هەوالەى زانی فەر مووی: (اللهم مزق ملکه، کما
مزق کتابی) کەواتە وەکو مەحوی دەلى ئە دەب زۆر باشە بۆ مرۆف هەر وەکو دوعای
چاوازار وایە خەلکی دە پارێزی:

خودا بیدا ئە دەب (حرز الامان) یکه عەطییە ڕەب

چبوو جەرگی بری غەیری ئە مەى نامەى درى خوسرەو ل ٢٦٢

شاعیر سەرى لەو سۆرماوە کە مرۆفی عاقل دنیا دیدە گوئى بە دنیا ناداو حەلال
حەرام لیک جیاناکاتەو و لە خوا ناترسى، بەلکو بە پینچە وانەو مرۆفى لە خواترس
دەبیت کردەو ەى چاکە بکات، چونکە هەموو کردەو ەبە کى چاکە لە ترسى خواو ەبە
هەر وەکو پینغە مەبەر (ﷺ) دە فەر موویت (راس الحکمة مخافة الله):

عە جییم دى لە عە قلى ئەو کە سە واتى دە گا مەردە

کە چى وەك خان و خانم دائیما دل خۆش و بى دەردە ل ٢٧٠

هەر کاتیک یاری سەوزى کەواشین دیت تە ماشای خەستە خانەى عیشق دە کا، مرۆفى
خەستە دە کە ویتە حالى حەلوە لا دە کە ویتە گیاندا ن ئە و کاتە خەلکی لە سەرى سۆرەتى
(ياسين) ی لە سەر دە خوینن (يس والقوان الحکیم) (یس - ١)، یا خود یە کسەر گیانی
دەردە چیت، بە مەش دە بێتە شین و گریان لە سەر ئەو نە خۆشە کە گیانی دا:

لە سەیری خەستە خانەى عیشق ئەوى سەوزەى کەوا شینە

لە سەز هەر خەستە دى یا خویندنى یاسینە، یا شینە ل ٢٨٣

پیری تهریقته ده زانیت هه رکاتیک بگریته نهوا یه کسه ره همی خوا ده گاته فریای،
 بویه پیری تهریقته به ریشی (سپی) یه وه فرمیسک به سهر ریشدا دیتته خواره وه، وه کو
 مندال (فَلْيُضْحِكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا) (التوبة- ۸۲).

له گه لّ فه ریادو گریه حاضره فه ریاد پهس (مه حوی)

لیبکوار پیری طهریقته طیفلی ساوا بی ل ۲۹۶

هه لگرتنی نهو په یانه گه لیک زه همه ته که نهو دلّهی من باری عشقی یاری
 هه لگرتوه، که چی ئەم گه وره یه به زه وی و ناسمان و چیاکان هه لئا گریی (أَنَا عَرْضْنَا
 الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
 الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) (الاحزاب- ۷۲):

خودا گرتوو دلّم، چۆنن به گز شوّرو شه ری عیشقا

به نه صصی ئایه نه فلاك و زه مین ئەم باره ناکیشی ل ۳۰۳

دونیا ته مه نیککی گه وره ی هه یه وه کو ده لّین (پیره دونیا) جا ئەم دونیا گه لیک
 مرۆقی پیگه یاندوه، پاشان له ناوی بردوون (یه کیك) لهو مرۆقه به ده سه لاتانه
 (ذوالقرنین) که رۆژه لات و رۆژناوای له ژیر ده ستدا بوو، که چی که لی کهوت دنیا به
 گالته وه گوتی کوا نهو ده ولته و ده سه لاتهی هه تبهو، ذوالقرنین ناوی له قورئاندا
 هاتوه که خوا ده فه رمویته: (قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي
 الْأَرْضِ) (الكهف- ۹۴).

ههروه ها ده گپ نه وه هه جاجی کورپی یوسفی شه فه فی کاتیک له سه ره مه رگ بوو ئەم
 ئایه ته ی ده خوینده وه (مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي، هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِي) (الحاقة: ۲۸-۲۹)،

دنیا به نه وه سه وه ده می مه رگی وتی که (ذول

قرنین) ی دی زه لیله له کن خۆت ته تو که لی ل ۳۰۸

مه حوی ده لّی من وه کو میرو له وام با واعیظ هینده له پاشمله باسم نه کات، گه رچی

من وه‌کو میروله وام بچوکم به‌لام زه‌بری کاره‌گیرشم هه‌یه گهر هینده باسم بکات وه‌کو نه‌و که‌سه‌یه که میروله بخوا بای لی به‌رده‌بێ جگه له‌وه‌ش غه‌یبه‌ت کردن وه‌کو نه‌وه‌یه گۆشتی مردووی برای خۆت بخۆی: (وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمُ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا) (الحجرات- ۱۲)

به غه‌یبه‌ت کردنی نه‌م بینه‌وايه توشی خه‌جله‌ت دێ

بلی واعیظ به‌س نه‌م میرووله بخوا وازی لی بی‌نی ل ۳۱۱

ههر که‌سیک له قورئان وردبیتته‌وه له نه‌ینیه‌کانی قورئان حالێ ببی زۆر به‌ ئاسانی بۆی ده‌رده‌که‌ویت که به‌هه‌شت و دۆزه‌خ وه‌کو یه‌ک نین (لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ) (الحشر- ۲۰)

تی‌ده‌گا هه‌رکه‌س بکا فه‌می رووموزی مه‌عنه‌وی

هیجرو وه‌صله‌ نارو جه‌ننه‌ی ئایه‌تی (لا یستوی) ل ۳۱۶

من نازام به‌ تیری کێ پیکام، هه‌رقسه‌یه‌ کیش بکه‌م ده‌بیتته بوختان چونکه‌ من دلنیا نیم، ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بیت که بلیم خه‌به‌ری راست له‌لای جوهره‌بنه‌وه‌یه.

له‌ که‌لتوری ئیسلامه‌وه هه‌یه (جوهره‌ینه) کۆتایی که‌سه که له‌ دۆزه‌خ رزگاری ده‌بیت (له‌ ئیمانداره‌کان) بۆیه نه‌و کۆتا هه‌والی له‌لایه‌و نه‌و هه‌مووکه‌سیک باشت ده‌زانیت.

دل شه‌که‌تی تیری کیم؟ چاوی بزانی مه‌گه‌ر

توهمه‌ته هه‌رکه‌س بلیم (عند جهینه الخبر) ل ۳۳۸

هه‌رکاتیک یار راست ده‌بیتته‌وه، رۆژی قیامه‌ت دیت، به‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی من له‌ کۆرپی مه‌ی خواردنه‌وه دانه‌نیشاوم نه‌ی بۆ سه‌رخۆش بویه. کاتیک رۆژی قیامه‌ت دیت خه‌لکی وه‌کو سه‌رخۆش وان که‌چی سه‌رخۆشیش نین، به‌لام له‌به‌ر سه‌ختی نه‌و رۆزه‌یه (وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ) (الحج- ۲)

هه‌ستانت نه‌و قیامی قیامه‌ت نیه، چیه

بێ‌ده‌خلی چه‌نگ و نه‌ی و مه‌ی له‌مه‌ست نه‌چم ل ۳۴۲

مه حوی ده میکه گفتوگو ده کا، به لام بی سووده چونکه نهو گفتوگو یه ی که ده یكات هیچی لی حالی ناییت، نهوه ی ده یلیش زۆر دووره له راستیه وه چونکه مه حوی زانستیکی که می هه یه، نهویش که هه یه خوا پییداوه: (وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الاسراء - ۸۵).

هه ر گفتوگو مه، که چی هه ر ده لیم وتی ناگه م
هه ر چوست و جو مه، که چی هه ر ده رۆم و پی ناگه م
چاو رواو گوشه یی نهو نه بروه م نه دی

دل بۆ به به حری عولووم له ئه لف و بی ناگه م ل ۳۴۳

له سه رده می عه باسیه کان زۆر نازارو نه شکه نهجی ئیمامی (ئه جمه دی کوری هه نبه ل)
یان دا بۆ نهوه ی فه توای نهوه ی پی بده ن که قورئان خالق هه پیدای بووه، به لام ئیمام
ئه جمه ره زای خوای لی بی ت نه م ناهه قیه ی نه سه لماندو به لکو سوپ بوو له سه ر نهوه که
قورئان خالق نیه و شتیکی نه زه لیه:

حادیث نیه، قه دیه، که لامی خودا به هه ق

ده م بۆ حه ده ت به ناهه ق نه به ن (ضال) و گو مپ ره هان ل ۳۷۵

خوای گه و ره له ماوه ی شه ش رۆژدا ئه رزو ئاسمانی دروست کردووه، گه راوه ته وه ش
سه ر عه رشی خۆی (ئیمه ش نازانین هه ر رۆژه ی درێژی چهنده، هه روه ها (عه رش) یش
هیچ زانیاریه کیان نیه)، به لام ئیمامی مالیک ده فه رمویت (استوری معلوم و کیفیه
مجهول و السؤال بدعه و الايمان به واجب: (وهستانه که حه قیه ته ی هه یه، چۆنیه تیه که ی
شاراوه یه، پرسیار کردنی بیدعه یه، باوه رپوون پیی واجب ه). (خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ) (السجدة - ۴):

باوه ر بی خودا که له سه ر عه رشه موسته وی

ئه هه ما به ئیستیوایه کی بی چوون و که س نه زان ل ۳۷۵

تۆ ههردهم ناوی ئهو خوايه بيه ذكرى (الله اكبر) بکه، كه ئهو خوايه هيچ مندالی نيه و شهريك و هاوتای بۆخۆی دانهناوه (وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا) (الاسراء - ۱۱۱)، ههروهها له سورهتی ئیخلاصیش دهفرمویت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ) (الإخلاص: ۱-۲).

نهیگرتوه شهريك و موعین و ژنو وهلهد

ل ۳۷۷

بۆ ئیمهیه له نایهتی (عز) نهم قسه عهیان

پینغه مبهر (ﷺ) له سه زهوی ناوی (موحه محمد) ه، له ئاسمانیش ناوی (ئهحمده) ه، چه زههتی عیسا مزگینتی دهدا به خهلكی خۆی كه پاش من پینغه مبهریکی تر دیت به ناوی ئهحمده، په پیرهوی ئهو بکهن (وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ) (الصف - ۶).

یهعنی په یه مبهری عهربی، هاشمی نسهب

ل ۳۷۹

ئهحمده له ئاسمان و موحه محمد له سه زهه مین

سەرچاوه كان

- ۱- لیکۆلینهوه و لیکدانهوهی دیوانی مهحوی (مهلا عبدالکریمی مدرس، فاتح عبدالکریم)، ههروهها قیستیفاتی مهحوی له ههولێر، نویسنی نامهی دکتورای وه کو د. بدیع مهحوی، د. نیراهیم شوان، د. احمدی مهلا..
- ۲- لهبارهی مهحوی لوتکهوه / پینشهکی رونکردنهوه و ناماده کردنی عبداللأ خالید ناگرین، چاپی یه کهم ۱۹۸۶، نه مینداریهتی گشتی روشنبیری و لاوانی ل ۸۹.
- ۳- تفسیری نامی بۆ قورناتی پیروژ، دانانی مهلا عبدالکریمی مدرس / بهرگی ۵ له ل ۳۳۱
- ۴- هه مان سەرچاوه / ل ۵۲

۵- تەفسیری نامی مهلا عبدالکریمی مدرس / بهرگی ههوتهم / ل ۱۷ .

تیبینی: - هۆنراوه کان له دیوانی مهجوی، لیکولینهوه و لیکدانهوهی، مهلا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپی دووهم، ۱۹۸۶، چاپخانهی ئوفیسی حسام.
ئ. د. شای تەفسیری ئاسان بۆ تیگه‌یشتنی قورئان، دانانی (برهان محمد امین) کراوه.

شیخ رهزای تاله‌بانی

شیخ رهزای تاله‌بانی ۱۸۳۷ له گوندی (قرخ)ی نزیک چه‌مچه‌مال له دایکبووه، شاعیر ناوی خۆی وه‌ک نازناو به‌کارهیناوه، هه‌ندیک جاریش (لامیع)ی به‌کارهیناوه.

جومعانه‌ی پراوه به‌خودا موفلیسه (لامع)

نه پوولی حه‌مامی هه‌یه نه پاره‌یی تووتن

شیخ رهزا له بنه‌ماله‌ی شیخانی تاله‌بانین، سه‌ر به‌ ته‌ریقه‌ی قادری. شیخ وه‌کو سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی چۆته حوجره‌ی مزگه‌وته‌کان و فیتری خویندن و نووسینی بووه، سه‌ره‌تا له‌لای باوکی ده‌ستی به‌ خویندن کردووه پاشان ناوچه‌کانی کوردستان گه‌پراوه، ماوه‌یه‌کیش له‌شاری کۆیه له‌لای مه‌لای نه‌سه‌عی جەلی زاده خویندویه‌تی، شیخ رهزا هه‌یشتا باوکی له‌ ژياندا بووه سه‌فه‌ری بۆ نه‌سته‌مبول کردووه، له‌م شاره‌دا گه‌لیک شت فیبربووه و چاوی کراوه‌ته‌وه، له‌ ریگای هاتنه‌وه‌یدا هه‌وائی کۆچی دوا‌یی باوکی ده‌زانیت. شیخ رهزای شاعیر هه‌تا باوکی له‌ ژياندا بووه، ژيانیکی ساده‌و زاهیدانه‌ی رابواردووه، به‌لام پاش کۆچی دوا‌یی باوکی ده‌یه‌ویت له‌ ژيانی ته‌سکی ده‌رویشایه‌تی بچیتته ده‌ره‌وه، بۆیه له‌گه‌ڵ شیخ عه‌لی برای دانویان به‌یه‌که‌وه ناکولیت، زۆربه‌ی کیشه‌کانیشیان له‌سه‌ر مو‌لک و مائی باوکیان بووه بۆیه له‌ رقی برا‌گه‌وره‌ی شاری که‌رکوک به‌جێده‌هێلێ:

به‌م حاله‌ نه‌گه‌ر ده‌فه‌عیی تر بچمه‌وه که‌رکوک

شیخ رهزا

مه‌علوومه به‌ مه‌ردی نه‌پراوه له‌سه‌رم تووک

شیخ ره‌زا واهه‌ست ده‌کا شیخ عه‌لی برا گه‌وره‌ی له کیسه‌ی باوکیان ده‌ست کراوه
بووه بۆ خزم و بیگانه، به‌لام بۆ براکانی وانه‌بووه، بۆیه برابیه‌کانی موفلیس و پروتن:

بیگانه هه‌موو صاحبی جاه و جه‌به‌روتن

بیچاره برای (شیخ عه‌لی) موفلیس و پروتن

پرواناکه‌م شیخ ره‌زا که‌سی بواردبۆ له داشۆرین، هه‌ر که‌سیکی نه‌گه‌شیتبیته دلی به
شیعر هه‌یرشی کردۆته سه‌ری، ئەم هه‌یرش کردن و جنیودانه گه‌لیک جار بۆته مایه‌ی
گله‌یی کردن و بیژاری ده‌برین به‌رامبه‌ر به‌ بنه‌ماله‌ی تاله‌بانی، پۆژیک حاجی عه‌لی
قه‌ردار دیته لای شیخ عه‌لی و ده‌لیت: من پیاویکی حاجی و دیندار و موخلیسی
ته‌کیه‌ی تاله‌بانیم، که‌چی شیخ ره‌زا له شیعریکدا منی هانیوه‌ته ریزی میناس گاوور،
ئه‌مه چۆن خوا قه‌بوول ئە‌کا! شیخ عه‌لی زۆری پی‌ناخۆش ده‌بیته و ده‌نیرتیه دوی شیخ
ره‌زا هه‌رله ده‌رگا‌که‌وه ره‌زا ئیمه ته‌قه‌لا ئە‌ده‌ین دلی دوو مسولمان پراکتشین که‌چی تو
به‌دوو قسه‌ی هه‌یچو پوچ لیمانی ده‌تورینیت، چۆن مسولمانیکی حاجی وه‌کو حاجی
عه‌لی ده‌به‌یته ریزی میناس گاوور، شیخ ره‌زا ده‌لیت نازانم من له‌ده‌س ئە‌م خه‌لکه بۆ
کئ سه‌ری خۆم هه‌لگرم، به‌یانی زوو مینایش ده‌رگای لیم گرتووه و ده‌لیت: من
هه‌رچه‌نیک گاوورم به‌لام پیاویکی به‌ وجدانم، خوا چۆن هه‌لئه‌گریت من ده‌به‌یته ریزی
حاجی عه‌لی^(۱).

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه شیخ ره‌زا به‌ شیعریک هه‌یرش ده‌کاته سه‌ر شیخ قادری برای، به‌لام
شیخ قادر لئی قبول ناکا ده‌ست ده‌داته گۆزه‌یه‌که و رایده‌وه‌شیینی، شیخ ره‌زا هاوار
ده‌کا و ده‌لیت:

کاکه قاده به‌ۆزه

ده‌ستی شکاندم به‌ گۆزه

شیخ رەزای تالہبانی لہ ہونہریدا شوین لہ ریزی پیشہوہی شاعیرانہ کہس نہیتوانیوہ شان بہ شانی بدات. مامؤستا علاءالدین سجادی دلئیت (جہریرو فہرزذق دوو شاعیری گہورہی عہرہبن لہ داشوریندا، بہلام گہر ہاوجہرخی شیخ رەزا بان لہ ولاتی حیجازوہ نہدہویران روو بکہنہ عیراق^(۲)).

بہلام نئم ہونراوانہی شیخ رەزا کہ باس لہ داشورین دہکات وہنہبیٹ لہ کردہوہ رہفتاریدا رہنگی دابیٹہوہ، بہلکو تہنہا بو ہونہری شیعہر بووہو بہس، بہلام نئم ہونہرہ لہ لای ہہندیک کہس نئمہ گران بووہو، وہلہسہر بنہمالہی شیخ رەزا گران وہستاوہ. شیخ رەزای تالہبانی لہ دوولاوہ کہوتوتہ بہر کاریگہری ٹایبن، لہ لایہن فرچکی بہ حوجرہی مزگہوتہکانہوہ گرتبوو کہ تیدا فیبری علومہکانی شہرعی بوو لہ گہل ہہردوو زمانی عہرہبی و فارسی، لہ ہہردوو سہفہری نئمہمبؤلیشی فیبری تورکی بوو، لہ لایہکی تریشہوہ شیخ رەزا کورپی شیخ عبد الرحمانی تالہبانیہ، کہ خاوہنی تہکیہو شیخی تہریقہتی قادری بوون، نئموانہ لہہردوو لائوہ کاریان کردہ سہر شیخ رەزای تالہبانی کہ بکہویٹہ بہر کاریگہری ٹایبن و کہلتوری ٹیسلامی لہ ہونراوہکانیدا رہنگبداتہوہ، وہکو زانراوہ، سہرہتای ہونہری شیعہری شیخ رەزا بہ زمانی فارسی لہسہر شیخ عہبدوالقادری گہیلانی بووہ، کاتیک شیخ رەزا بو یہکومجار لہ گہل باوکیدا دہچیٹہ بہغداو زیارہتی شیخ عہبدوالقادری گہیلانی، بو یہکہمجار لہ مہرقہدی شیخدا نئم شیعہرہ فارسیہی وتوہو:

این بارگہ غوث الثقلین است

نقد کمر حیدرو نجل حسنین است

مادرش حسین نسب است و پدر او

ز اولاد حسن، یعنی کریم الابوین است

دیوانی شیخ ل ۱۸۱

ئەم شیعەری شیخ رەزا تاكو سالانی ههشتاكان له‌سه‌ر هه‌ردوو دەرگای مەرقلەدی شیخی گەیلانی نووسرابوو، وادیاره له‌بەر ئەوه‌ی به‌ فارسیه لایان برد^(۳).

شیخ رەزا هاوچەرخ‌ی سولتان عبدالحمیدی سولتانی عوسمانی بووه که سولتانیکی به‌هیز بووه، به‌لام شیخ رەزا لیتی نەترساوه، سولتانی عوسمانی خۆی به‌جینشینی پیغه‌مبەر (ﷺ) زانیوه، که‌واته ده‌ییت وه‌کو پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌ به‌زه‌یی و ره‌حمەت بی‌ت به‌رامبەر به‌ هاوولاتیان، چونکه پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌ ره‌حمەت بۆ هه‌موو دنیا نی‌ردراوه (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) به‌لام سولتان عبدالحمید لای شیخ رەزا بۆته گۆی‌دریژی موسلمانان، چونکه پیچه‌وانه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) بۆ نازارو ئەشکه‌نجی:

کاش يك روزم بمابین همایون ره دهند
تا (حمید خان) را بگویم ای (حمیر المؤمنین)
بعثت تو بر خلاف بعثت پیغمبر است
(انت ما ارسلت الا رحمة للعالمین)

بنه‌ماله‌ی شیخ رەزا سه‌ر به‌ ته‌ریقه‌تی قادرین، که له شیخ عب‌دوالقادری گەیلانی سه‌رجه‌له‌که‌ی ده‌ست پێ‌ده‌کات، یاخود باشتر بلێین ته‌ریقه‌ی قادری به‌ ناوی ئەوه‌وه ناو‌نراوه، شیخ رەزاش ده‌لیت من سه‌گی ئیمامی عه‌لی مرتضام و ده‌رویشی شیخ عب‌د القادرم، که هه‌ردوکیان ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر ئیمامی عه‌لی کوری ئەبی طالب (ﷺ) دیاره ئەم رینگایه‌ش راسته‌و رینگای به‌ره‌و خوا چوونه:

من نسیم نامم رەزا_ کلب امام مرتضی
درویش عبدالقادرم_ راهم به‌ مولا میرود

شیخ عبدالرحمانی باوکی شیخ رەزا کورپی ره‌جمانی شیخ مارفی نووه‌یی بووه ته‌مه‌سوکی ته‌ریقه‌تی له‌و وه‌رگرتوه، هه‌ر ئەویش ئیجازه‌ی ئیرشادی پێداوه، که‌واته په‌یوه‌ندیکی به‌هیز له‌ نیوان ئەو دوو بنه‌ماله‌یه‌دا هه‌بووه، بۆیه شیخ رەزا ژینانی خۆی

به سولیمانی بهستۆته‌وه و خۆزگه‌ش به سه‌گی به‌رده‌رگای کاکه نه‌جمه‌دی شیخ ده‌خوازیت.

مه‌ربووطه‌ حه‌یاتم به سولیمانی و خاکی

خۆزگه‌م به سه‌گی قاپیه‌که نه‌جمه‌دی کاکى شیخ ره‌زا

(شمر) سه‌رله‌شکری سوپای نه‌مه‌ویه‌کان بوو، له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی زه‌یدی کوری معاویه، کاتیک هێرشیان کرده سه‌ر بنه‌ماله‌ی عه‌لی کوری نه‌بی طالب، خه‌لکی عیراق بیعه‌تیان دا به حوسین که بیته خه‌لیفه‌ی موسلمانان، به‌لام له تریک شاری که‌ربه‌لا کاره‌ساتیکى گه‌وره‌ روویدا که له میژوودا وینه‌ی که‌مه، بنه‌ماله‌ی عه‌لی کوری نه‌بی طالب زۆربه‌یان شه‌هید کران به‌ده‌ستی سوپای (شمر) بۆیه‌ نه‌م ناوه شوومه له میژوودا، له نه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا ره‌مزه بو شتی به‌دو شوم، لیره‌دا شیخ ره‌زا نه‌و خراپه‌یه‌ی ده‌ره‌قه‌ی کراوه له‌لایه‌ن خزم و که‌سه‌کانیه‌وه به‌م رووداوه‌ی ده‌چوینى، مه‌به‌ست له ال عبا پیتغه‌مه‌به‌ر (ع) و عه‌لی و فاطمه‌و حه‌سه‌ن و حه‌سینه‌:

تعدایى که با من اقربا کرد

ندیدم شمر با ال عبا کرد

چیرۆکی (اصحاب الکهف) له قورئانی پیرۆزدا گه‌لیک به ناوبانگه که ژماره‌یان له نیوان (۳-۸) بووه له ترسی زولمی پادشا ده‌قیانوس و لاتیان به‌جیه‌تشتوه سه‌گیکیان له‌گه‌لدا بووه (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ) (الکهف- ۲۲).

اصحاب الکهف به سه‌گه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت، شیخ ره‌زا خۆی ده‌چوینى به‌و سه‌گه‌ی اصحاب الکهف و ده‌لئى کى به ره‌وای ده‌زانیت سه‌گی اصحاب الکهف به‌چیته به‌هه‌شت و منیش سه‌گی به‌رده‌رگای تۆم بچمه دۆزه‌خ چونکه تۆ له اصحاب الکهف پایه‌به‌رزتری ده‌چیته به‌هه‌شت، که‌واته سه‌گه‌که شت له سه‌گی اصحاب الکهف ده‌بیته

گه‌وره‌تر بیټ، جا که سه‌گی اصحاب الکهف بچیتته بهه‌شت منیش سه‌گی بهرد‌ه‌ر‌گای
تۆمه ده‌بیټ بچمه بهه‌شت، شایانی باسه ئەم چوارینه له‌سه‌ر کیلی گۆری شیخ ره‌زا
نوسراوه:

يارسول الله چه باشد چون سگ اصحاب كهف
داخلي جنت شوم در زمره اصحاب تو
او رود در جنت من در جهنم كي رواست
او اصحاب كهف من سگ اصحاب تو

بنه‌ماله‌ی (خادم السجاده) له بنه‌چه خه‌لکی (کۆیه‌ن، به‌لام هه‌ندیکیان که‌وتونه‌ته
که‌رکوک، به‌ ریکه‌وت به‌رمالیکي پیغه‌مبه‌ریان که‌وتۆته لایان و خه‌لکی بو موتفه‌رک
ده‌چن ماچی ده‌که‌ن، ئەم بنه‌ماله‌یه خۆیان به‌خزمه‌تچی ئەو به‌رماله‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)
ده‌زانن، شیخ ره‌زا ده‌لیت هه‌رکه‌سینک بچیت ئەو به‌رماله‌ی ماچ بکات، بی گومان خاوه‌ن
به‌رمال رۆژی دوايي له گۆره‌پانی مه‌حشر شه‌فاعه‌تی بو ده‌کا:

سجاده شریفه‌یه تقبیل اید نلر
بی شبهه در شفاعت سجاده صاحبی

شیخ ره‌زا ده‌لیت هیچ که‌سینک نیه زیانی لی نه‌که‌وتبیټ له‌ده‌س زه‌مانه، ئاده‌م به
فرت و فیلی تۆ هه‌ل‌خه‌له‌تا، گه‌مت ده‌رخواردی‌دا تا‌کو له به‌هه‌شتا ده‌رکرا (وَقَالَ اهْبِطُوا
بِعُضُكُم لِبَعْضِ عَدُوِّ) (الاعراف - ۲۴)

ادم به‌ دسیسه‌ تۆ اغلواس

نه‌ حبه‌ سبب شدو نه‌ حوا

قابیل و هابیل کوری چه‌زهره‌تی ئاده‌من، قابیل هه‌ستا به‌ کوشتنی هابیلی برای، بۆیه
نیستاش هه‌ر کوشتنیک ده‌کریت، قابیل تیدا به‌شداره، چونکه ئەو یه‌که‌م که‌س بووه

کوشتنی داهیناوه، که‌واته زه‌مانه ریگا پیشانده‌ری هزاره‌ها که‌س وه‌کو (قاییل)ه،
(فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (المائدة - ۳۰)

من سنگ زدم به فرق هابیل

ای رهنمای صد چو قاییل

ئه‌ی زه‌مانه تو وه‌کو ئه‌و گورگه شه‌رمه‌زاره‌یت، کاتیك براکانی یوسف گوتیانه
باوکیان یوسف گورگ خواردی و کراسه به خوینه‌که‌یان بو هینایه‌وه (قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا
ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذُّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا
صَادِقِينَ) (یوسف - ۱۷)

ماند به حدیث گرگ معجوب

یوسف نه ندریده، پیش یعقوب

شیخ ره‌زا له‌خوا ده‌پاریته‌وه، که رۆژیکدا بی‌ت زیاره‌تی که‌عبه بکات بچیته‌ حج،
دیاره حج یه‌کیکه له‌و واجبانه‌ی خوی گه‌وره له‌سه‌ر موسلمانانی فه‌رز کردووه، هه‌ر
له‌م سه‌فه‌ره‌دا حاجیان ده‌چنه زیاره‌تی گۆری پیغه‌مبه‌ر(ﷺ)، له‌و شوینه‌شدا خۆی
بکاته‌ قوربان‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌لکو به‌هیممه‌ت و به‌ره‌که‌تی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ)
خه‌م و خه‌فه‌تی له‌ کۆل بییته‌وه:

کی بود یارب گواف کعبه و زمزم کنم

بعد از ان رو در مزار سید عالم کنم

یارسول الله بجال گوشه چشمی فکن

تا شوم قربان تو خودرا خلاص از غم کنم

شیخ ره‌زا له‌ ناستی گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌سته وه‌ستانه، هه‌رچه‌ند زمان
بزانی‌ت، ناتوانی‌ت باس له‌ گه‌وره‌یی ئه‌م ذاته به‌ریزه‌ بکات چونکه مه‌دحی ئه‌و
پیغه‌مبه‌ره‌(ﷺ) له‌ قورئاندا هاتووه (وانك لعلى خلق عظیم) هه‌روه‌ها حه‌زه‌ره‌تی
عاشه‌(ﷺ) ده‌ریاره‌ی ده‌فه‌رموی‌ت: (كان خلق القرآن) که واته شیخ ره‌زا گه‌ر عه‌ره‌بی و

فارسی و زمانانی تریش بزانییت بی‌سووده، تهنها ئه‌وه‌نده نه‌بیّت سه‌لاوات بۆی بنییری:

زبان فارسیم هست و لهجه‌ی عربی

بصد زبان دیگر عاجزم ز نقد نبی

بقدر علم خدا از صلوات و سلام

بروح شاه و سالت: محمد عربی

هزره‌تی عیسا سلاوی خوی لی بیّت، کاتی خۆی خوی خوی گه‌وره به‌رزی کرده‌وه بۆ ناسمان (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء - ۱۵۸)، پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیش محمد (ﷺ) کۆچی دوابی کردووه له ژێر خاکدایه، ئه‌وه تا گۆری پیروزی له شاری مه‌دینه‌یه، شیخ ره‌زاش سه‌ری سورمایه، که بۆچی عیسا پیغه‌مبه‌ر له ناسمانه و پیغه‌مبه‌ری ئیسلامیش له ژێر خاکدایه وه‌خته جهرگم بسوتیّت و بییته که‌باب، ناچار بووم پرسیارم کرد له پیریکی خاوه‌ن عه‌قل که ئه‌مه بۆ وایه؟

له وه‌لامدا فه‌رمووی هه‌ردووکیان خراونه‌ته ته‌رازوو شای ئه‌نبیا گه‌لیک گرانو قورسه له هه‌موو رویکه‌وه گه‌یشته سه‌ره‌زه‌وی، به‌لام ئه‌ویتر سه‌رکه‌وت بۆ ناسمانی

چواره‌م:

مسیح بر فلك و شاه انبیا بتراب

دل ز اتش این غصه بس که بود کباب

سؤال کردم ازین ماجرا ز پیر خـ

چو غنچه لب بسخن بر گشود داد جواب

که قدر هردو بمیزان قدر سنجیدنـ

که چون گرانتر ازو بود در همه ابواب

نشست کفه میزان مصطفی بزمینـ

بآسمان چهارم مسیح شد بشـ

هه موو مهفتوونی چاوت بریتیه له ناسۆی هه ر بهرزو بلندهوه، که ناسۆی پر
 کردبوو (مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى) (النجم - ۱۷)، روخساریشت وه کو چیشتهنگاو وایه
 که رۆژی تیا هه لیدی دنیا روناک ده بیتهوه (وَالضُّحَى) (الضحی ۱) گهنده مووی
 پرومه تیشته وه کو شهوه که روناک تیا دا ون ده بیته: (وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى) (الضحی -
 ۲)، (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) نه مه هه موو هیزی بازووته له گهل نایه تی (قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ
 أَدْنَى) (النجم - ۹)، نهو شتانهش که له بونه وهدا هه یه هه موو نیشانه و ده سه لاتی
 خویاه و هیچی تر.

سرمه مفتون چشم (ما زاغت)
 نا نه دلریش خال هنـــــــــــــــدویت
 عارضت (والضحی) خطت (واللیل)
 قل هو الله حرز بازویـــــــــــــــت
 (قَاب القوسین) را نمیدانــــــــــــم
 جز کمانهای هردو ابرویــــــــــــت
 نسخه کائنات و هرچه در اویست
 شرح رمزی ز مصحف رویــــــــــــت

ل ۱۷۰

شیخ رهزا وه کو مسولمانیکی خاوهن باوهر، بروای به شه فاعه تی پیغه مبه ر (ﷺ)
 هه یه، که شه فاعه ت بو موسلمانان ده کات له رۆژی حه شر جا داوا ده کات و ده لیت یا
 رسول الله نهو رۆژه به گوشه ی چاویشت بیت ته ماناشایه کم بکه، له سه ر ناوی (که وشر)
 یش ده رم مه که و با لیوه کانه م به و ناوه ته ر بکه م، چونکه گهر که سیك بیه ویت
 به خته وه ری ده ست بکه ویت ده بیت بته به ر قاپی تو:

کن در از یا رسول الله
 نظری سوی من بگوشه عین

بنوازو مراثم از لب حوض

تر کن از اب کوثرم شفتین

ای بکویت سعادت ابـدی

ل ۱۷۲

له رۆژی عاشورا موسلمانانی شیعه مه‌زه‌ب شیوه‌ن ده‌که‌ن بۆ شه‌هید بوونی
بنه‌ماله‌ی عدلی (ﷺ) ئەو بنه‌ماله‌یه له ده‌شتی که‌ربه‌لا له سالی ۴۱ کۆچی شه‌هید
بوون، جا له‌و رۆژه خوین وه‌کو ده‌ریا ده‌روات، خه‌لکی له‌سه‌رو سنگی خۆیان ده‌ده‌ن له
عه‌شقی ئەو بنه‌ماله‌یه، ده‌نگی شین و هاوار ده‌چیتته ناسمان:

در ماتم ال علی خون همچو دریا می‌رود

تیغ است بر سر می‌زنند ده‌ست بالا می‌رود

از عشق ال بو الحسن این تیغ زن و ان سینه‌زن

ل ۱۷۵ داد فغان مرد و زن تا عرش اعلی می‌رود

دوو گو‌له بۆغۆشه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌کاته حه‌سه‌ن و حوسین، حوسینی له
که‌ربه‌لا شه‌هید کرا گیانیان بووه قوربانی سه‌رومالیان به‌تالا چون، دیاره ناییت ئەو
خوینە‌ی که به‌ناهق رژا به‌ فیرو بچیت:

پیرامون شمع خدا یعنی حسین مجتبی

جانها همی گردد فدا سرها بی‌غما می‌رود

کوتاه کن اینکار را بدعته مکو این کار را

این سوک ال حیدرست این خون نه بیجا می‌رود

دیاره شاعسر له‌سه‌ر ته‌ریقه‌ی قادریه، که له شیخ عبدالقادره‌وه ده‌ست پی‌نده‌کات،
شیخ عبدالقادریش نه‌وه‌ی نیمامی عدلیه، بۆیه هه‌ست ده‌کریت پروودای که‌ربه‌لا
کاریگه‌ریه‌کی له‌سه‌ر شیخ ره‌زا هه‌بیته ریشی تیده‌چیت له شینی حه‌سه‌ن و حسینی له
رۆژی عاشورا به‌شداری کردیته گهر هیچ نه‌بیته وه‌کو ته‌ماشاکه‌ریک له سۆزی بۆیان

جولابی بویه ده‌بینین بکوژانی ال‌علی، یه‌زیدی کوری معاویه و شمری سه‌رله‌شکری سوپای نه‌مه‌وی ده‌لئیت چۆن ده‌ستان چوو خوینی بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ)؟ شه‌وا له رۆژی عاشورا له ناوچه‌ی کاظمیه که شوینیکه له به‌غدا شیعه‌کانی تیدا ده‌ژین گۆری نیمام موسای کاظمی تیدایه خوین وه‌کو گولاله سووره ده‌روا تا ده‌گاته تا‌قی کیسرا:

از ابن سعد بی وفا شامی شمر پرجفـا

بر ال بیت مصطفی چندین تعدی می‌رود

بغداد گردد لاله‌گون در روز عاشورا بـخـون

و از کاظمین ان سیل خون طاق کیسرا می‌رود

ل ۱۷۶

شیخ ره‌زا نیمانی خۆی یه‌که‌لا ده‌کاته‌وه، که باوه‌ری به تا‌ک و ته‌نهایی خوی گه‌وره هیه له‌گه‌ل پیغه‌مبهر (ﷺ) و یاوه‌ره‌کانی، خۆشی به دوور ده‌گریت به شیعه‌کان، چونکه ئەم شیعانه جنیو به که‌سو و کاری پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌ده‌ن:

ایمان بخدا دارم و پیغمبر و اصحاب

نه شیعه سبایم و نه بایی سباب

سه‌رچاوه‌کان:

۱- شیخ ره‌زای تاله‌بانی / ژبانی په‌روه‌رده‌ی بیروباوه‌ری و شیعی / د. مکریم تاله‌بانی ده‌زگای ناراس / ل ۳۶.

۲- شیعو نه‌ده‌بیاتی کوردی / علاء‌الدین سجادی / چاپخانه‌ی معارف.

۳- شیخ ره‌زای تاله‌بانی / ژبانی په‌روه‌رده‌ی بیروباوه‌ری و شیعی / د. مکریم تاله‌بانی ده‌زگای ناراس / ل ۱۸.

ئەدەب

ئەدەب (۱۸۵۹-۱۹۱۶) یەکیکە لە شاعیرانی کلاسیکی کوردی، یەکیکەشە لە درێژه‌پێدەری قوتابخانەی شیعری نالی.

لە سەرەتای سەدەی نۆزدە لە کوردستانی باشور، نالی توانی قوتابخانەیەکی شیعری کوردی دابهێنیت، ئەم قوتابخانەیە توانی هەرزوو بە زوو پەلوی خۆی بهاویت و لە بەشەکانی تری کوردستان بلاو بێتەوه، بە تاییهتی لە کوردستانی رۆژه‌لاتدا، بۆیە دەبینن (ئەدەب) یش کەوتۆتە بەرکاریگەری شیعری نالی، لە هۆنراوەکانیدا بە روونو ناشکرا بۆنی شیعری نالی لیتوێ دیت.

ئەدەب بە گوێرەی بارو زروونی سەردەمەکی خۆی چۆتە بەر خۆیندن و سەرەتاش لە حوجرە دەستی پێکردوو، فیزی خۆیندن و نوسین و زانستەکانی شەری بوو، بەلام چونکە ئەدەب کۆری پیاویکی بەدەسەلات و دەولەمەندو دەست رۆیشتوو بوو، پاش فێربوونی ئەلفو بی، باوکی لە گوندەکی خۆیان (نەرمەنی بلاغ) ماموستای تاییهتی بۆ راده‌گریت، پاش پێگەیشتنی، نوسەریکی تاییهتی هەبوو، کە ئەوەش وایکردوو ئەدەب یەکەمین شاعیری کلاسیکی بیت، لە ددایینی کتیبیکی کۆندا رۆژی کۆژی دوایی و سالی کۆچ کردنی بە تەواوی تۆمار کرایت کە بەم شیۆهیه (وفات مرحوم عبدالله خان مصباح دیوان شب شنبه ۱۹ جماد الاخر ۱۳۳۴) واتە کۆچی خوالیخۆشبوو عبدالله خانی مصباح دیوان شەمی شەمە ۱۹ جەمادی دووهم ۱۳۳۴ی هیجری کە دەکاتە بەرامبەری ۱۹۱۶/۵/۲۲ ز. (۱)

ئەدەب هەرۆه‌کو موسلمانێکی خاوەن عەقیدەی تەواو بروای بە ئەرکەکانی ئیسلام.

ههیه ئەوەتا له هۆنراوهیهکی درێژدا باسی سیفەتەکانی خوای گه‌وره ده‌کات، له بهرامبەر باس له خه‌یالی مرۆف ده‌کات، که ئەم خه‌یاله پرۆپووجهی مرۆف هه‌یه‌تی هه‌رگیز له‌گه‌ڵ توانای گه‌وره‌یی ئەودا یه‌کناگریته‌وه:

ئە‌ی هه‌دی کبریات وه‌رای فه‌می ماسیوا

وه‌ی هه‌صری ئیعتیلان له وه‌می مه‌ ماوه‌را

پێغه‌مبەر(ﷺ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کدا ده‌فه‌رموویت (کل شیء لم یبدأ بسم الله فهو ابتر او اجدع) واته هه‌رکاریک به‌ ناوی خوا ده‌ست پێنه‌کریت ئەو کاره به‌تاله یاخود بئ به‌ره‌که‌ته.

ئە‌ده‌ب وه‌ک مرۆفێکی باوه‌ردار به‌خوا پێغه‌مبەر(ﷺ) یاخود بلێین بۆ جیبه‌جی کردنی ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی پێغه‌مبەر(ﷺ) ده‌لێت چۆن ده‌بی‌ت سه‌ره‌تای نوسینی هه‌رنامه‌یه‌کم به‌ناوی تۆ ده‌ست پێنه‌که‌م؟ یاخود سه‌ره‌تای پرۆدانی هه‌رکاریک به‌ (هو العلا) ده‌بی‌ت ده‌ست پێبکری‌ت.

چبکه‌م ئە‌گه‌ر نه‌که‌م سه‌ری نامه به‌ نامی تۆ

چ بلێم ئە‌گه‌ر نه‌لێم سه‌ری ده‌فته‌ر هو العلا ل ٤٣

وشه‌ی ئە‌زهل و ئە‌به‌د گه‌لێک جار به‌یه‌که‌وه دیت، گه‌لێک که‌سیش ئە‌م دوو وشه‌یه به‌یه‌که‌وه لێکدراوه‌ته‌وه، به‌لام وشه‌ی ئە‌زهل جیاوازه له وشه‌ی ئە‌به‌دی.

وشه‌ی ئە‌زهل واته شتی‌ک سه‌ره‌تای نه‌بی‌ت کۆتایشی نیه، خوای گه‌وره ئە‌زله‌یه چونکه نه سه‌ره‌تای هه‌یه‌وه نه کۆتایی، به‌لام ئە‌به‌دی شتی‌که سه‌ره‌تای هه‌یه، به‌لام کۆتایی نیه، بۆ نمونه مرۆف سه‌ره‌تای هه‌یه، واته رۆژێک هه‌یه که مرۆفی تیدا دروست کراوه، به‌لام کۆتایی نایه‌ت ده‌می‌نیته‌وه هه‌تا هه‌تایه.

ئەدەب دەلیت سەرەتاو کۆتایی هەموو شتەکان بە دەستی تۆوێه، سەرەتاو کۆتاییت نیه.

ئەووەل ئەتۆی و ناخر ئەتۆ هەرچی ئەتۆی

ل ٤٣

نەت ئییتدا له ئەمەل و نەت ناخر ئییتها

مەولەوی شاعیریش دەلیت:

ئەزەل و ئەبەد بە بێ بیدایەت

ئەبەدی و ناخیر وەبی نیهایەت

ئەزەل پەیمانی دەگەل ئەبەد کرد

ئەزەل هەلیگەرد ئەبەد وایکرد^(٢)

خوای گەورە دروستکەری هەموو گیانلەبەریکە (وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) (الانعام-١٠١)، وە رزقەری گیانلەبەریکە (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا) (هود-٦)، کە خالق و رزاق و ستارو عەفو هەموویان بەیەکەوه لەناوێ جوانەکانی خوای گەورەن، جگە لە خالق و رزاق عەیبی ئادەمیزادیش دادەپۆشی، هەرۆه کو پیغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت (من ستر عیب المؤمن ستر الله عیبه) جگە لەوێش لە تاوانەکانی خەلکیش چاوپۆشی دەکا (ان الله لعفو غفور) الجمع ١٦٠. هەرۆه ها پیغەمبەر (ﷺ) فیتمان دەکات کە بلین (اللهم انک عفو کریم تحب العفر فاعف عنا).

خەللاقی ئینس و جانی و پرزاقی دام و دەر

ذوالعطل ل ٤٣

سەتتاری عەیب پۆش و خەتابە خشی

ئەوی خودای گەورە کە تۆ خالقی ئەو هەموو شتە لەسەر ووی هەموو شیانەوه مرۆفە ئەو مرۆفەش لە سەرەتاو له یەک دلۆپە ناو دروستکراوه (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ) (الطارق: ٥-٧)، لەم مرۆفەش

چەند ھۆزو نەتەوہی جیا جیا دروست کراوہ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ) (الحجرات - ۱۳).

تۆی ساتیعی بەدیع لەیەك قەترە ناوی خام

چەندین ھەزار چێھرە دەکەى یەك لە یەك جودا ل ۴۳

ئەدەب دەلیت خوای گەورە داھینەر و دروستکراوی ئەرزو ناسمانە، ھەرچی ئەو
شتانەى لە ناسماندا ھەبە کە مەبەست ئەو ھەموو ئەستێرانەى کە ھەردەم لە
ھاتوچۆدانە بەبێ ئەوہی ھێچ یەکیکیشیان بەر ئەوێتر بکەوێت، یاخود بە مانایەکی تر
بەلین ناسمان دەریایەکی سافە ئەستێرەمان مەلەى تێدا دەکەن ھەر وەکو خوای گەورە
دەفەرموویت: (لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ) (یس - ۴۰).

تۆی موبدیعی موحیتی سەماواتی سەرنگون

تا کەشتی کەواکیب تێدا بکەن شەنا ل ۴۳

گەردوون بەھەموو بەشەکانیەو وە ئەوانەى لە زەوی و ناسماندا ھەبە دروستکراوی
خوای گەورە، بۆیە کاتێک مەرۆف بەر لە دروستکراوہ کان دەکاتەوہ سەری سوڕ
دەمیئێ لە دروستکراوہ کانی، چونکە بە جوۆریکی وردو سەرنج راکیش دروستکراوہ
(وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ، وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ)

سەتحو فەزا ئەگەر بەنەزەر پڕ مەشائین

لا شى غير ذاتك في السطح والفضا ل ۴۳

شاعیر پڕوای تەواوی بە چارەنوس ھەبە کە لە ئەزەلەوہ بۆ مەرۆف بریار دراوہ کە واتە
مەرج نیە کاتێک دوو ھیزی دژ بەیەکتەر یەکیکیان بەھیزو ئەوێتریان بێ ھێز بکەونە
کیشەو مەلمانێ ھیزە بەدەسەلاتە کە سەربکەوێت، کاتێک لە چارەنوس ئەم سەرکەوتنە
نەنوسرابێ.

جاریك پیغه‌مبه‌ر (ع.س.ع) (ابن عباس) ی له گه‌ل خزیدا سواری وشتری کردبوو پیتی
 فرموو نه‌ی غولام گهر هه‌موو دنیا بیه‌ویت زیانت پی‌بگه‌یه‌نیت ناتوانن گهر خوا حه‌ز
 نه‌کا له چاره‌ت نه‌نوسراییت، ههر هه‌موو دنیا ناتوانن سووت پی‌بگه‌یه‌نن گهر خوا
 مه‌یلی له‌سه‌ر نه‌ییت.

گهر دوو جیهان به جدی قه‌زا مشوه‌ره‌ت بکه‌ن

لا یقضى المقتدر الا بما قضی ل ٤٣

سیفه‌تی (رحمان و رحیم) دوو ناوون تاییه‌تن له خوا‌ی گه‌وره، نه‌و خوا‌یه‌ی ره‌جمی زۆری
 هه‌یه بو‌ مرۆفه‌کان جا نه‌گهر نیعه‌ته‌کانی خوا‌ی گه‌وره بژمی‌رین له ژماره‌ نایه (وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا) (ابراهیم - ٣٤)، بۆیه مرۆف هه‌موو کاتیک له ستایشی
 خودا بی‌ت هیشتا ناتوانیت هه‌قی نه‌و نیعه‌ته‌تانه بداته‌وه (ما عرفناك حق معرفتك و
 ما عبدناك حق عبادتك).

گهر تۆ سپیهر و هه‌فت زه‌مین بینه یه‌ک زمان

یه‌ک زه‌ره که‌ی سه‌نای سیفاتت دوو جیهان ل ٤٣

به‌خشش و به‌ره‌که‌تی نه‌وه‌نده زۆره زه‌وی و ناسمانی پرکردوو که نه‌وه‌ش سیفاتی
 (غنی) یه به‌خشش و به‌ره‌که‌تی بو‌ مرۆفه‌کان که هه‌رکه‌سیک به‌شی خۆی به‌رده‌که‌ویت
 که نه‌مه‌ش سیفه‌تی (کریم) ی خوا‌یه

خوانیکه نیعه‌ته‌ت به سه‌راپای دوو جیهان

له خوانه هه‌رکه‌سی به‌قه‌ده‌ر قیسه‌ته‌ی ده‌با ل ٤٣

خوا‌ی گه‌وره پله‌ی (کمال) هه‌و بی‌ قسووره ئی‌مه‌ش مرۆفی که‌مه‌ته‌رخه‌م و گونا‌ه‌کار،
 به‌لام چونکه تۆ غه‌فوری ئومیدمان به‌ عه‌فوی تۆ هه‌یه:

تۆ خالقی غه‌فورو ئی‌مه‌ عه‌بدی پر قسور

تۆ ساحیبی عه‌تا و ئی‌مه‌ قالبی خه‌تا ل ٤٣

جا گهر خاوهن عهفو بیت تاوانبار، کێ ههیه پهناى بۆ ببهین؟ جگه له خوا کهواته
 گهر خوا به عهفوى خۆى لیمان نهبورى له ههله کافان چاوپۆشى نهکات کهسیک نیه
 دالدهمان بدات:

گهر تۆ گوناھى ئیمه نه بهخشی به عهفوى خۆت

کێى دى ههیه بچینه پهناھى به ئیلتجـا

ل ٤٣

کهواته ئیمه توپشوى رۆژى سزایمان نیه، بۆ ئهوهی به رووی سپی بگهینه تۆ بهلام
 چونکه تۆ تاوان بهخشی، ئیمش لیّت دهپاریینهوه به گهوهیی خۆت لیمان ببوره:

غهرهز ئهوهی موقهپر، به حهقیقهت ئهدهب

کوا تاعهتی که بیبى به رۆژى جهزا سـزا

ل ٤٤

خۆت دهستگیری گومرههو عاسی بهرهحمی خۆت

ههرخۆت مهگهر ئیمه له مهعاصی بجهیتسه لا

ئهدهب روو له پیغه مبهـر (ﷺ) دهکات و دهلیت به له دایکبونت ئهرزو ئاسمان رووناک
 بۆه، ههروهها ههموو زینده وهران شانازی بهو پیغه مبهـره دهکهن ههتا فریشتهکانی
 ئاسمان، ماسی ناو دهرياش، له سهر لاپهـرهکانی میژوو ئهوه دهخوینیتتهوه له پیغه مبهـر
 (ﷺ) که دایک بوو تاقی کيسرا له ئیمپراتوریهتی ساسانی شەقی بردوو ئاگری ئاگر

پهـرستان کوژایهوه: (انطقت نار الجوس وانشقت ایوان کيسرا)

ئهی نوری ئیهتیدات له ماهی ههتا سهما

وهی فهخری ئیستیفات له ماهی ههتاسهرا

حهـزرتی ئادهـم سهلامی خواى لیبیت که باوکی ههـموو مرۆفه (کلکم من ادم و ادم
 من التراب) به یهکهمین پیغه مبهـریش داده نریت، بهلام پیغه مبهـری ئیسلام (ﷺ) کۆتا
 پیغه مبهـر، بهلام ههـزرتی محمد (ﷺ) له جیهانی جیسم دواکهوتوه، کهچی له جیهانی
 رۆحدا پیشکهوتوه:

ئەوی شاھی ئەنیسیا، که وجودی شەریفی تۆ

ئەقەدمترە له خیلقەتی مەخلووقی دوو سەرا ٤٥ ل

لیژەدا ئەمەوێت ئەو هەلەیهی بەرێژ محمد حەممە باقی راست بکەمەوه که دەلیت ئەم بەیتە ناماژیه بۆ قورئان که دەفەرموی (کنت نبی و آدم بین التراب و الطین (٣) نازانم کام سورەت و ئایەت خوا ئەو قەسەیه دەفەرموێت، دەبوایه کاک محمد دەستنیسانی ئەو سەرچاوهی بکردایه:

ئادەم ئەبو بەشەر که به زاهیر له سولبی وی

هیشتا قوری گەلاله بوو تۆ خەمی ئەنییا ٤٥ ل

له دێرە هۆنراوهی سەرەوه شاعیر هەر باسی چۆنیەتی دروستکردن و دەست نیشانکردن و هەلبژاردنی پیغەمبەر(ﷺ) دەکات له پیش دروستکردنی بونەوهر دەست نیشانی پیغەمبەر(ﷺ) کراوه مەبەستیش له دروستکردنی جیهان پیغەمبەر(ﷺ) بووه:

تۆ هەر ئەوهی که حەزرەتی خالق به دوی خەلق

مەنزوری هەر وجودی ئەتۆ بوو له ما سیوا ٤٥ ل

هەر دەولەتیک کاتیک سەربەخۆیی وەرده‌گریت سکهی پارهی به ناوی خۆیه‌وه دەبیئت، لیژەدا ئەدەب پیغەمبەرایەتی به سکهی پارهی زیڤرەوه چواندووه، بۆیه ئەدەبوو پیغەمبەریش به ناویکی تره‌وه بووايه، جگه له ناوی پیغەمبەری ئیسلام(ﷺ).

رایج نەبوو تەلای نبووت به ئیسمی غەیر

بۆیه به ناوی ئەشەرەفی تۆ سکهکە لیڤرا ٤٥ ل

شەوڤرەوی پیغەمبەر(ﷺ) له شەوی ئیسرا و میعراج ئیسپاتی هەیه به فەرموودهی قورئان (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الاسراء - ١)، ئەم سەفەرەوی پیغەمبەر(ﷺ) به هاوڤییه‌تی جویرائیل بۆ حزوری خوی گەوره تاكو (سدره المنتهی)

جویریلی له گه‌لدا بوو، له پاش نهوه زیاتر ریځگای پینه‌دراوه (عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) (النجم - ۱۴)، نه‌دهب ده‌لیت دیاره نهو کهسه زۆر به‌ریزوو به قه‌دره کاتیك جویرانیل به‌ریده‌کاتو ده‌بیته هاوه‌لی له هه‌مانکاتیشدا نهو کهسه به‌ریزه له‌لای زاتیکی گه‌وره ده‌عوه‌ت کراوه:

رۆحو‌لنه‌مین که به‌دره‌قه‌ی ره‌ه بوو بۆ حزوور

تا سیدره بوو ئیجازه‌ی په‌روازه‌ی موته‌ها

شاعیر ده‌لیت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هینده به شه‌وق و حه‌سه‌ره‌ته‌وه به‌ره‌و نه‌م سه‌فه‌ره رۆیشت له ماوه‌یه‌کی که‌مدا گه‌یشته حزووری خوای گه‌وره، ته‌نانه‌ت به‌ینی نه‌وو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مابه‌ینی دو‌که‌وان بوو (فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى) (النجم - ۹)

تۆ خۆت به بالی شه‌وق فریت تا به جینگه‌یه‌ک

به‌ینی حدووس تا‌قیده‌م دوو که‌وانی ما

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هینده گه‌وره‌و خۆشه‌ویسته بۆیه ده‌عوه‌ت‌کرا بۆ حه‌وت ئاسمانه‌کان به‌لام حه‌ززه‌تی عیسا که نه‌ویش یه‌کیکه له پیغه‌مبه‌ره (اولو العزم) که‌کان له چواره‌مین ته‌به‌قه‌ی ئاسمانه بۆیه گه‌ر هه‌ول‌بداو کورسی له‌ژێر پییه‌کانی دابنێ ناگاته پله‌و پایه‌ی که تۆ هه‌ته.

عیسا له چه‌رخ‌ی چاره‌وه کورسی که دابنێ

ده‌ستی کوا به کۆنگه‌ره‌یی قه‌دری تۆ ده‌گا ل ۴۵

له مو‌عجیزه‌کانی حه‌ززه‌تی موسا دار عه‌سای ده‌ستی بووه، داوای کردووه خوا بیینی (قَالَ رَبِّ ارْنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ) (الاعراف - ۱۴۳)، هه‌روه‌ها بۆ به‌ریه‌چدانه‌وه‌ی ساحیره‌کان موسا مو‌عجیزه‌ی گۆچانی ده‌ستی به‌کاره‌یناوه که هه‌رکاتیک فرییداوه

بووه به ئەژدیها ماری ساحیرهکانی لول ئەدا (فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ)
(الاعراف - ۱۰۷)، شاعیر ده‌لێت گهر رێنمای تۆ نه‌بوایه، چه‌زهره‌تی موسا ئەم کارانه‌ی
بۆ نه‌ده‌کرا.

گهر تۆ نه‌بایه هادیی موسا به‌نه‌خلی توور

بۆ ده‌فعی سیحر چۆنی ده‌بوو ئەژده‌ها عه‌سا

ل ۴۵

هه‌روه‌ها به‌ په‌حمی خوای گه‌وره‌ چه‌زهره‌تی یونس سلأوی خوای لی بی‌ت له‌ سکی
ماسیدا رزگاری بوو، کاتیک له‌ سکی ماسیدا ته‌سبیحاتی خوای کرد، رزگاری بوو،
گهر وانه‌بوایه هه‌تا رۆژی قیامه‌ت له‌ناو سکی ماسیدا ده‌مایه‌وه (وَدَا النُّمُونِ إِذْ ذَّهَبَ
مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) (الانبیاء - ۸۷)،

ره‌هه‌مت نه‌بایه ناجیی یوونس له‌ به‌تنی حووت

تا رۆژی ره‌ستخیز له‌ ده‌ریادا

ل ۴۵

قوره‌یشه‌کان داوای موعجیزه‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) کرد که مانگ شه‌ق بکات
پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌ په‌نجه‌ی ئیشاره‌تی مانگی کرد مانگ دوولەت بوو (اقْتَرَبَتْ
السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ) (القمر ۱).

ئه‌نگوستی تۆ ئەگه‌ر نیه ره‌هه‌بر به‌ نبیه‌هت

بۆچی ئیشاره‌تت مه‌هی دوو هه‌فته شه‌ق ده‌کا

ل ۴۵

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌لێک له‌وه گه‌وره‌تره که من ستایشی بکه‌م به‌ هۆنراوه، چونکه
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وه تێپه‌ر بووه خوای گه‌وره‌ی کردووه، جا هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت به
هۆنراوه باس بکات، ئەوه مه‌به‌ستی ئەوه‌یه خۆی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌لبداته‌وه و خۆی
پێ هه‌لبکێشی:

قه‌درت له‌وه‌ی ئەجه‌له به‌ قوربانی خاکی پات

تا شه‌ئنی به‌ مه‌دحی بی عولوو ئیرتیقا

ل ۴۵

مه دحه تگه رت به مه دحی ئەتۆ خۆی ده کا بلیند

گه نه سه زایی قه دری ئەتۆ کوا ههیه سهنا

منیش که دیم به هۆنراوه باسی گه ورهیی پیغه مبهەر (ﷺ) ده کهم هه ر مه به ستم

ئه وهیه به هۆی ئەو پیغه مبه ره وه که م و کورپی خۆم بشارمه وه

قه سدی منیش له عه رزی جه ساره ت به حه زره ت

جو برانی نه قسی حاله به نامت له (ما معنی)

گه رمن پیاویکی باش بم یان خراپ، ئەوا به هه ر شیوه یه ک بیت ئومیدیکی زۆرم به

شه فاعه تی پیغه مبهەر (ﷺ) (ئالی عه با) ههیه که بریتین له پیغه مبهەر (ﷺ) و عه لی و

فاطمه و حه سه ن و حوسین (ﷺ) کاتیکی پیغه مبهەر (ﷺ) هه موویانی له ژێر عه با که ی

خۆی دانا، منیش هینده م به سه له رۆژی مه حشه ردا له ژێر چه تری ئەودا شه فاعه تی کم

بۆ بکا، چونکه من خۆ به کرده وه کا تم رووم ره شه و ناتوانم بچمه حزور، به لکو وه کو

ئالی خۆت له ژێر ئەو عه بایه جیگام بکه یته وه

گه ر سالحه ئەده ب و گه ریش (تالخی) شه هی

ئومیده واری عه فووته تۆ خه مسه یی عه با

هینده م به سه له حه شر که چه تری شه فاعه ت

من روو سیه ه له سایه یی ره حمه ت وه لانه خا

به هانه دین محمد دامه زین هری ته ریه تی نه قشبه ندیه، بۆیه سو فیه کان له کاتی

ته نگانه هاواری بۆ ده بن، ئەده ب له لای شاه ی بوخارا ده پارێته وه بۆ خۆشه ویسته که ی

که هینده به ته نگ ئەوینی راسته قینه وه یه، به لکو ئەمه خوایه به به ره که تی پیری

بوخارا داوا کاریه کانی بیته جی

ئه ده ب به و غایه تی تۆ پای به ندی

به فریادت بگا شاه ی بوخارا

ههناسه شیرینه کانی یار ههردهلئی ههناسهی چهزهرتی (عیسا)یه کاتیک فووی به
مردوودا ده کرد، زیندووی ده کرده وه (فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرَجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي) (المائدة- ۱۱۱)

به م ته رزه که جانپهروهه نوتقی شه که رینت

۲۹۹ ل ئەنفاسی مه سیحیکه، له ناو دورجی گه وههردا

موعجیزه ی چهزهرتی عیسا نه وهنده بوو که مردووی زیندوو ده کرده وه و کوپرو
به له تی خۆش ده کرده وه به ئیزنی خوای گه وه، به لام ئیمپرو نه وه ههناسه نهی له نیوان
لیوه کانت ده رده چی جاریکی تر گیانیکی به بهردا ده کاته وه، که جیاوازیم ههیه له گه ل
گیانله به رانی تر دا:

ئیعجازی هه رچی بووی، مه سیحا له که م و زور

۴۶۲ ل ئەمپرو له له بی تو به چه ته رساوه، سه ری کرد

له شوینیکی تر دا هه ر ده رباره ی موعجیزه ی عیسا پیغه مبه ر که مردووی زیندوو
ده کرده وه ده لیت:

تا پیده که نی، موعجیزه ی عیسا ده شکینی

۵۲۶ ل غه رزه له له بی تو، کی بکا: خه نده به ئیعجاز؟

دیسان ده لیت تو ههروه کو عیسا پیغه مبه ر، گه ر یه کیک سه دسالیش بیته مردووبن
ده توانیت به ههناسه کانی خۆت زیندووی بکه یته وه، چونکه نهیسی قسه کان له وه دایه
که خاوه نی موعجیزه ی

جان دینییه بهر موردهیی سه د ساله به گوftar

۷۳۶ ل ئەنفاسی مه سیحه ئەمه به خودا نه که لامه

ئه ده ب خۆشه ویسته که ی له لا هینده جوانه پی پی وایه ئەمه له مروژ ناچیت به لکو
وه کو فریشته یه، چونکه له وه قه ناعه ته نیه مروژ هینده جوان بیته، ههروه کو به سه رهاتی

ههزره تی یوسف پیغه مبهەر کاتییک خیزانی عهزیزی میسر کۆمه لیک ئافره تی بانگهیشت کردو ههریه کهی چه قۆیه کی دایه دهستیان، ئینجا یوسفی پی پیشاندان، سه رسام بوون به جوانی یوسف و دهستی خویان بری گوئیان: (فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ) (یوسف - ۳۱).

ئهو طه له تهی حۆراییی و لوتفی مه له ک ئاسات

حاشا که که سیک دیویه له ته رکیبی به شهردا ل ۳۰۰

ئهدب گه لیک له خۆی رازیه که ریبازی شیعرى رپچکه یه کی تایبه تی خۆی گرتووه و خه لکی لاسایی ده که نه وه، شیعره کانی که له ده م ده رده چیت یه که سه ر خه لکی ده یقۆزنه وه، ههروه کو چۆن مه سیح مردووی زیندوو ده کرده وه و ده بووه شیفای نه خۆشی ئاوا شیعرى ئهدب له و ته رزه قسانه یه.

ئیکتیفا ده کړی به ته رزی شیرینت ئهدب

گه ر موداوا بی به ئیعجازی مه سیحا ئیکتیفا ل ۳۲۸

ئاوی که وشر له ههنگوین شیرینترو له شیر سپیتره، ئه هلی به ههشت لیی ده خۆنه وه، ئه م ئاوه خه لاتى پیغه مبهەر (ﷺ) کراوه (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ) (الکوثر - ۱)، ماچ کردنی ده می یار هه رچی شیرینی هه یه هه موو بر دو هه یچی نه هیشت و ناوو ناوبانگی شیرینی که وشری برد.

شه هدی ده می قه درى نه باتی نه هیشت

وه که له له بی له ززه تی که وشر شکا ل ۳۳۷

باوکه ئاده م ده می که له فیره ده وسه له سه ر ئاوی که وشر دانیشتوه لیی ده خواته وه، ماوه یه کیش له فیره ده وس ده ر کراوه، به لام له که نار لیوه کانی یار دانیشتوه ههروه کو ئاوی که وشر وایه.

گا ساکینی فیره ده وس و ده می خاربی جه ننا ت

گاهى له له بی که وسه رو کونجی دووله بی یار ل ۴۸۴

ئىستا كاتى ئازارو سزادانە، نەخىر ئەمشەو كاتى خۆشى و رابواردنە لەگەل يەكتىرى،
سەرى كولم و روومەتیشى وەكو چرا دەدرەوشىتەو وە ھەر وەكو نورى خودا، سىنەش
ھەر وەكو باخ و باخاتى بەھەشت وایە ھەنگوینى دەم ز زارى ھىندە شىرىنە توانج پلار
لە ئاوى كەوسەر دەدا.

فەر مووى كە: چە ھەنگامى گلە و وەقتى ئەزايە

ئەمشەو: شەوى عەيش و تەرەب و سوع و سەفایە

سەيرى سەرى كولمەم كە دەلئى نوورى چرايە

سىنەم كە دەلئى رەوزى رىزوانى خودايە

شەھدى دەھەنم كە دەدا تەعنە لە كەوسەر

ل ۵۱۱

قسەكانى تۆ ھىندە شىرىنە خۆشى دەبەخشىتە گيان و دل، كە ئەمە وای كردو وە
وەكو ھەناسەى مەسىح روح بە لەش بىەخشىتەو، ياخود سەرەتا قسەكانت لەگەل
ئاوى كەوسەر تىكەل دەكەيت، ئىنجا دەيدركىنى بەمەش نەمى مسۆگەر دەكەيت:

نوتقى روح ئەفزانە لەو لەعلى لەبى جانبەخشا

يا بە ئاوى زىندەگىيە ھەوزىكى كەوشەر تىكەلە

ل ۷۳۱

خۆزگە بەو خالەى كە لەسەر لىوتە دەلئى كافرىكى دۆزەخىە كە لەسەر ئاوى
كەوشەرى لىوت دانىشتەو لىبى دەخواتەو، ديارە كافرىش ناگاتە سەر ئاوى كەوشەر،
بەلام شاعىر خالى سەرلىوى بە كافرو لىوى بە كەوشەر چواندو وە:

خۆش بە حالى خالەكەى ھىندو و لەسەر گەنجى لەبت

كافرىكى دۆزەخى، سەيرى لەبى كەوشەر دەكسا

ل ۳۴۴

ئەدەب بەچاوى خۆى تەماشای خۆشەويستەكەى دەكا، لای وایە ھەرچى كچانى
جوانى دنيا ھەيە كە وەك فرىشتە وان دىن تەماشای تۆ دەكەن پرىدەل ھەسەت
ھەلئەكىشن دەلئىن (يا لىتنى كنت تراب)، كاتىك ئەھلى دۆزەخ سزادەدرىن خۆزگە
دەخوازن دەلئىن خوايە خۆزگە دەبوینە خۆل، ئاواش ئەو كەسانە كاتىك خۆشەويستى

ئه‌ده‌ب ده‌بینن ئەم خۆزگه‌یه ده‌خوازن.

هه‌ر فریشته ته‌له‌تێک، فه‌خری به‌ نووری خیلقه‌ته

هات و پرووی نوێ دی ده‌لێ (یا لیتنی کنت ترابا) ل ۳۷۰

ئه‌ده‌ب ئاماژه به‌ کێوی طور ده‌کا، کاتێک موسا پیغه‌مبه‌ر داوای بینینی خوای کرد. خوای گه‌وره‌ نوری خۆی پیشان دا، که له‌ بناری ئەو کێوه‌ دارخورما هه‌بووه‌.
(فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا) (الاعراف - ۱۴۳).

روخساری فروزنده‌ طه‌رازی قه‌دی نه‌خت

نورێکه ته‌قازایی ته‌جه‌للایه له‌ بالآت ل ۳۹۵

بسکه‌کانت و کاکۆله‌کانت هه‌مان شیوه‌ی هه‌زره‌تی عیسیایان هه‌یه‌ چۆن عیسا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) موعجیزه‌ی مردوو زیندوو کردنه‌وه‌ی هه‌بوو؟ تۆش به‌ هه‌مان شیوه‌ ده‌توانی مردوو زیندوو بکه‌یته‌وه‌

گه‌رته به‌ ده‌می ده‌کا زینده‌ سه‌د دلێ میرده

ئیعجازی مه‌سیحیکه ده‌کا زولقی چه‌لیپات ل ۴۰۴

هه‌ر کاتێک زولقت له‌سه‌ر ده‌م و چاوت لاده‌که‌وی، چاوه‌کانت به‌دیار ده‌که‌ون ده‌دره‌وشینه‌وه‌، هه‌روه‌کو چۆن هه‌زره‌تی موسا ده‌ستی له‌ باخه‌لیا ده‌ناو ده‌ریده‌هێنا ده‌سته‌کانی سپی ده‌بوو ده‌دره‌وشایه‌وه‌ (وَاضْمُمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى) (طه - ۲۲).

به‌ غه‌مزێکت له‌سه‌ر کوڵمت وه‌لاچوو زله‌تی گێسو

یه‌دی به‌یزای هه‌یه‌ قوربان، ده‌لێی ئەو چه‌شمی بيمارت ل ۴۰۸

له‌ شوینیکێ تردا ده‌لێت له‌ شه‌ودا روژه‌ه‌لاآت، تاریکای شه‌و به‌سه‌رچوو روناکی دنیای داگرت، هه‌روه‌کو چۆن موسا پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی له‌ باخه‌لیا ده‌رده‌هێنا سپی ده‌بوو ده‌دره‌وشایه‌وه‌:

له‌ شه‌ودا روژ تلووعی کرد سیاهی شه‌و فه‌نا بوو، چوو

یه‌دی به‌یزایی نواند دیسان دلێ فیرعه‌ونی سه‌ححارم ل ۵۷۸

به له دایکبونی پیغه مبهەر (ﷺ) دنیا روناک بۆوه، ئیمپراتۆریه تی ساسانی له نزیك بغداد (سلمان پاک) که ئەو شیروان سه رو کایه تی ئیمپراتۆریه تی فارسه کانی ده کرد، ئەو له دایکبونه ی پیغه مبهەر (ﷺ) سه ره تایه ک بوو بۆ له ناو بردنی ئەو ئیمپراتۆریه ته، هەر له و رۆژه دا تا قی کیسرا شه قی برد (انطقت نار الجوی و انشقت ایوان کسرا)

بۆ شکستی قه سری دینم جوته ئە برۆی تا قی تـ

چونکه نووری ئە جمه دی بوو تا قی کیسرا بوو شکست ل ٤١٤

خدری زینده ده لێن ناوی حه یاتی خوار دۆته وه، هه تا رۆژی قیامه ت نامریت، که واته ئەو که سه ی مژگینی هینا گیانی خسته وه جهسته ئە مری پی به خشی ههروه کو چۆن خدر نامریت ئە ویش نه مری پی به خشین:

قاسید مه گهر خو جهسته قه ده می خدری بوو، که وا

مژده ی حه یات و زینده گی جاویدان گه یشـ ل ٤١٩

من مردبووم پیش ئە وه ی تۆ بیته لام، به لام وا ئیستا زیندوو بومه وه گهر لیشم ده پرسى چۆن؟ له وه لامدا ده لێم هه لیکم بۆ ره خسا توانیم خۆم بگه یه نه ده مت و هه ناسیه ت هه لمژم، ئەو هه ناسه شت وه کو ئیعه جازی مسیح وایه که چۆن مردووی زیندوو ده کرده وه:

ئە مرۆ ئە ده ب که مردبوو زیندوو تـ

فه رموو به چی؟ به ماچی وه ک ئیعه جازی ئە مشه وت ل ٤٣٨

ئە نگوستیله ی حه زره تی سلیمان واته ئەو ئە نگوستیله یه ی که له په نجه ی حه زره تی سلیمان بوو، ده ی توانی هه رچی بیه ویت بیکـات، منیش وام هه سه ت کرد ئەو ئە نگوستیله یه م له لایه بۆیه ده توانم هه رچه کی به ویت ئە نجامی بده م، به لام ئە نگوستیله ی تۆ به هیتر تر بوو رووت لى وه رگێرام من هیچم پی نه کرا:

ئەو ده مه ی ماچی له بت، خه وفی عیتابی تۆم نه بوو

خاته مم پی بوو که من یادی (سلیمان) م نه کـرد ل ٤٥٨

قوره‌یششیه‌کان داواى موعجیزه‌یان له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد که مانگیان بۆ شه‌ق بکات، خواى گه‌وره‌ ئه‌و کاره‌ی بۆ ئاسان کرد، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ په‌نجه‌ی ئیشاره‌ی کردو مانگ بوه‌ دوولته‌ (اَقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ وَأَشَقُّ الْقَمْرُ) (القمر - ۱):

هه‌رکەس له‌ توانای نه‌زاره‌ی مه‌ به‌ روونى بۆ

هه‌رکەسێک بۆ جارێک تۆی دیبی‌که‌ رووت وه‌کو به‌هه‌شت وایه‌، ئیتر ئه‌و ته‌وقه‌

ئه‌کرێته‌ (مل) هه‌تا رۆژى قیامه‌ت که‌ فوو ده‌کریت به‌ نه‌فخی صور (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ) (یس - ۵۰):

هه‌رکەسێ جارێ ئه‌تۆی دیبی‌و به‌هه‌شتی ته‌لعه‌تت

چه‌نبه‌رى موو ته‌وقى ملیه‌ تا به‌ وه‌قتى نه‌فخی سوور

حه‌زه‌تى موسا به‌ (که‌لیم) ناسراوه‌، چونکه‌ له‌ کێوی طور قسه‌ی له‌گه‌ڵ خودا کردوو (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (النساء - ۱۶۴)، به‌لام گه‌ر هه‌زه‌تى موسا تۆی دیبا، پێوستی به‌وه‌ نه‌ده‌بوو بچێته‌ سه‌رکێوی طور قسه‌ له‌گه‌ڵ خودا بکات:

گه‌ر له‌ (ئه‌یمن) دا ته‌جه‌للای رووی تۆی دیبا (که‌لیم)

بۆ به‌شه‌ر هێنده‌ی مه‌سافه‌ت بۆی ده‌چوو سه‌رکێوی طور؟

به‌هه‌شت پره‌ له‌ حۆری (حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ) (الرحمن - ۷۲)، ئه‌و حۆریانه‌ هێنده‌ جوانن، جوانی وا له‌ دنیا دا نیه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ئه‌وانه‌ ناگه‌نه‌ جوانی تۆ

با خولدی به‌رین پرېی له‌ قیلمان و له‌ حۆری

باوه‌ر مه‌که‌ بيبی‌ وه‌کو تۆ صوره‌تى مومتاز

پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌رده‌مه‌که‌ له‌ رووی ناینیه‌وه‌ پێی گوتراوه‌ سه‌رده‌می (فه‌تره‌ت) واته‌ دین نه‌ماوه‌، بۆیه‌ خواى گه‌وره‌ دوا پیغه‌مبه‌ری نارد که‌ خاته‌مه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا خاته‌م به‌ مانای ئه‌نگوستیله‌ش به‌ردی گرانبه‌های داده‌نن بۆ جوانی

کهواته پیغه مبهەر (ﷺ) خاتمه و بهرده گرانبه ها کهش ناینه:

دین نه ما بوو بی وجودت دین به تۆوه نه قشی بهست

دین نگین تۆ بووی به خاتمه ئه و موسه جده تۆ عه قیق ل ۵۳۴

ئهو سه رچاوه ی که به هه شتیه کان ئاوی لئ ده خۆنه وه له به هه شت ناوی
(سه لسه بیل) سه، به لام ئه م سه رچاوه یه گه ر تیکه ل به بوئی خو شی تۆ نه بیته، وه ک
ژه هرتال ده بیته، به لام به هو ی بۆنو به رامه ی تۆوه خو ش بوو به سه ر خه لکیدا
ده به خشریته وه (عینا فیها تسمى سلسبیل) (الانسان - ۱۸)،

حه زه له بی شه ربه تی میه رت له مینوو سه لسه بیل

سه لسه بیله بی مه زه ی قه هرت له مینادا ره حیق ل ۵۳۰

دله سه رده می موسا پیغه مبهەر هونه ری سیحرو جادوو گه ری باوی هه بوو بۆیه خوای
گه وره ش مو عجیزه یه کی وایدا به حه زه ته ی موسا، کاتیک ئه و گۆچانه ی ده سته فری
ده دا ده بوو نه ژدیها (قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأَ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا
مَآرِبٌ أُخْرَى) قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى ﴿۲۲﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى (طه: ۱۸-۱۹)،
مو عجیزه ی دوو هه می حه زه ته ی موسا هه ر کاتیک ده سته له باخه لیا ده ناو ده ری ده هی نا
ده سته سپی ده بوو ده دره وشایه وه (وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِمَّنْ غَيْرِ
سُوءِ آيَةِ أُخْرَى) (طه - ۲۲)،

مو عجیزه ی مووسای له ناو دوو نه ژده هادا جیلوه دا

پی م ده لئ یه ک میه ری روو و یه ک زولقی وه ک شو عبانه ل ۷۴۴

حه زه ته ی یوسفی کوری یه عقوب یه کیکه له پیغه مبهه رانی به نی ئیسرا ئیل، ئه م
پیغه مبهه ره به جوانی ناسه راوه (وَقُلْنَا حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
كَرِيمٌ) (یوسف - ۳۱)، که زولیا خای خیزانی عه زیزی میسر عه شقی جوانی ببوو، نه وا
منیش له بهر جوانی سه رتاسه ریت له جیهاندا بومه نه سیرو له ناو چالدا تووشی
میحنه ت بووم (چونکه یوسفی میسریش له ناو چالدا فری درا هه تا کاروانیک هاتن

وهفایی

وهفایی ناوی حاجی میرزا عبدالرحیم، کوری مهلا غهفوره له شاری سابلانغ - مههاباد هاتۆته دونیاوه، وه ههر لهویشدا خویندنی به پایان گهیا ندوه، پیری نههری - بهههستی شیخ عوبیدللا عاشق و شهیدای شیعرهکانی بووه. وهفایی بانگ کردۆته وه لای خوئی ئهویش چوه لهوئی بووه به هاوازو نوسهری تاییهتی شیخ.

وهفایی دوو جارن دیدهنی مائی خوی کردووه، جاری سییم هاتۆته سوله یانی لهتهک شیخ سهعیدی ههفیدو سهید ئهحهدی خانهقاو حاجی توفیق بهگ - پیره میرد ئههجارهیش بۆ مائی خوا بهرئ کهوتوه، سالی ۱۹۰۲ زایینی له چۆلی شامدا کۆچی دوایی کردووه، هاوریکانی لهو دهشته دیمه ناشتیانه.^(۱)

وهفایی ههروهکو شاعیرانی تری کلاسیکی کوردی، گهلیک لایهنی ونو شاراره له ژیا نیدا ههیه، وهکو سالی له دایکبوونو کۆچی دوایی کردنی و باری ژیا نی کۆمه لایهتی و کارو پیشه ی، له مانهش گرنگتر میژووی دانانی هۆنراوهکان له لای شاعیرانی کلاسیکی باو نهبووه، نازانریت که ی هۆنراوهکانی داناوه، چونکه میژووی دانانی هۆنراوهکان یارمهتی ده رتکی باشه بۆ لیکوله رهوه.

وهفایی له حوجره ی مزگه وتهکان دهستی به خویندن کردووه و بۆته مهلا، به قسه ی ماموستایان هیمنو عبدالرحمن زه بیحی، وهفایی له شاری سابلانغا قوتابخانه ی هه بووه، ده رسی به مندا لان وتووه (۲)، جگه له وهش وهفایی گه لیک نزیک بووه له شیخ عوبیدللا ی نههری که جیگه ی بر او متمانه ی شیخ بووه، له هه مان کاتی شدا نووسهری شیخ بووه لهو رۆژوهه چۆته خزمه تی شیخی نههری له سالی ۱۸۶۶ ز هه تا

كۆچى دوايى شىخ لە سالى ۱۸۸۷ زايىنى.^(۳)

وہاى ھەتا لە جىھاندا بوو، گلەبى زۆرى لىكراوہ، گوايە شىئەركانى بۆ جوانى سروشت و خەت و خال و ئەگرىجەى ئافرەتان نوسىوہ، ئەو گلەبىيەى خەلكى وەھاى نىگەران و غەمگىن كرووہ، لەدوا سەفەرى ھەجىدا بە پىرەمىردى شاعىرى گوتووہ، خەلكى پىم دەلەين ھۆنراوہكانت بۆ ئافرەت نوسىوہ لە راستىدا وانى، بەلكو ھۆنراوہكانم بۆ خۆشەويستى پىغەمبەر(ﷺ) نوسىوہ، ئەوا دەچم بۆ ھەج گەر ھۆنراوہكانم بۆ خۆشەويستى پىغەمبەر(ﷺ) نوسىبى ئەوا لەوى دەمرم ە لەلاى پىغەمبەر(ﷺ) دەمىنمەوہ، ئەگەرنا دىمەوہ.

پىرەمىرد دەلەيت لەم سەفەرىدا بۆ ھەج وەھاى كۆچى دوايى كروو لە لىو چۆلى ھەرەبستاندا بەدەستى خۆم ناشتم^(۴)، گەرچى ئەم قسەبىيەى وەھاى لای ھەندىك لە لىكۆلەرەوانى شىئەرى وەھاى جىگاي گومانە^(۵)، رەنگە ھۆبەكەشى بۆ ئەوہ بگەرپىتتەوہ، كە ھۆنراوہكانى بەدەنگى گۆرانى بىژانەوہ گوتراون.

پاش لەچاپدانى بىرەوہرىەكانى وەھاى لەلايەن (ھەمەى ھەمە باقى)بەوہ، كە ئەم بىرەوہرىە بە دەستخەتى وەھاى خۆى نوسراوہتەوہ لە سالى ۱۸۹۵ زايىنى بە فەرمانى شىخ ەبدولقادرى ھەرى نوسىوہتەوہ، ھەر ئەويش بريارى دابوو لە ئەستەمبول بۆى چاپ بكات، بەلام رىكنەكەوت تاكو ئەم دەستنوسە لە كىتەبخانەى موھەممەدھزر دۆزرايەوہ، بە چاپكردنى ئەم بىرەوہرىانەى وەھاى گەلەيك لايەنى شاراوہ لەسەر كەسايەتى وەھاى ھەلدراوہتەوہ، بگرە زۆر لايەنى مىژويش لەسەر شۆرشەكەى نەھرى لەم بىرەوہرىانەى وەھاى بەدىار دەكەوئت كە وەھاى چ دۆست و مورىدىكى دلسۆزى شىخ بوو، چ سۆزو ئەويىنىكى بەھىزى بۆ شىخ عوبىدلالو شىخ ەبدولقادرى كورى ھەبوو، زۆربەى ھۆنراوہكانىشى بۆ خۆشەويستى پىغەمبەر(ﷺ) و ئەو بنەمالەبە گوتوہ، كە ئەمەش ئەم تارمايە ئەرەبىيەتەوہ كە خوينەرەوانو لىكۆلەرەوان لەسەر وەھاى ھەيانبەوہ كە دەيان گوت وەھاى ھۆنراوہى بۆ جوانى ئافرەتان نوسىوہ.

وهفایی شاعیر له هۆنراوهیه کدا که بۆ خۆشهویستی پیغه مبههری (ﷺ) نوسیوه ده لیت ئومیدم به پارانه وه و شه فاعه تی پیغه مبههر (ﷺ) ههیه له رۆژی دوایی.
 کاتیک وهفایی ده چیتته سه ر گۆری پیغه مبههر (ﷺ) رپوی نیه لئی نزیك بیته وه ههروه کو ئه و دزه ی که به رامبه ر خاوه ن مال گه رده ن که چ راده وه ستیت هه یچ رپوی قسه کردن و سه ره له پری نی نیه:

یاره سوله للاً ده خیله ک روم نیه بیته ——— وزور
 وه ک دزان گه رده ن که چ و شه رمه زار ویستام له دوور

مرۆف له ژياندا کارو کرده وه ی چاکه ده کات بۆ نه وه ی سه رمایه کۆیکاته وه بۆ رۆژی دوایی و رزگار بوون له ناگری دۆزه خ، ههروه کو پیغه مبههر (ﷺ) ده فه رمویت: (الدنيا مزرعة الاخرة) به لām ئه و که سانه ی ئه و سه رمایه یان نیه له رۆژی دوایدا رهنگ زه رده ن له ترسان ههروه ها رپوره شیش به رامبه ر به خوای گه وره، نه خوازه لا ئه وانه ی پیرن و موویان سپی بووه، جا ئه و که سانه هینده په شیمان هه تا فرمیسیکی سوور له چاویان دیت، دیاره وه فایش خۆی به یه کیک له وانه ده زانیت:

گه رچی سه رمایه م نیه خۆ موسته حه قی ره حمه ته ———
 رهنگی زه رد رپویی ره ش موویی سپی و فرمیسیکی سوور

ئهم بئ سه رمایه ی وهفایی له وه وه دیت که تووشی هه وای نه فس بووه، ئه و نه فسه ی که هه رده م مرۆف به ره وه هه لدی ر ده بات (ان النفس لامارة بالسوء) ههروه ها شهیتانیش له لایه کی تر زه مینه خۆش ده کات بۆ له رپگه لادانی مرۆف له رپگای راست، دیاره هه رکه سیکیش تووشی نه فس و شهیتان بیته که وتۆته قۆناعی بئ شعوریه وه:

وه ک له گۆشه ی بی شه، تووشی دامو داو
 تووش نه فس و تووشی شهیتان بووم غه ریب و بئ شعور

پاش ئهم هه موو گوناوه له رپگه لادان و تووشبوون به هه وای نه فس و شهیتان، وهفایی خۆی به موسته هه قی ره حمه ت ده زانی له لای مهستی حه ق که پیغه مبههره (ﷺ) داوا

دهکات که دهستی بگری له ناگر دووری بخاتهوه بیخاته سه ریگی نور.

موسته حه ققی ره همه تم نهی مهستی حهق نهی دهستی ههق

دهستی من بگره له نارو بمخه نیو ده ریایی نور

گیان نهوه هاتوته سه ریو، خه ریکه دیتته دهه، نه فه سیش خه ریکه راده گیریت نیستا
له نیوان ترسو تکا کردن دایه یا خود ده بیته هه موو کرده وهیه کی مرۆف که دهیکا
ده بیته له نیوان خه وف ره جادا بیته، ئایا خوا کرده وه کانی وه رده گیریت یا نا؟ هه روه ها
رجا بکات بو نه وهی لی ره وه بگری، نهو گیانهی که هاتوته سه ریویش چاوه ریی
فه رمانی خوا دهکات که بیته دهه یا خود به رده وام بیته له ژیان.

روح له سهه لیوم، نه فهس گیره له نیو خه وف ره جا

چاوه ریی فه رمانی تویه بجیته دهه، یا بیته ژوور

وه فایی هینده پیغه مبهری (ﷺ) خوشیستوه گهه ریو خۆل و خاکی به رده رگای
پیغه مبهری (ﷺ) بو دهست بدات، له بهه رده رگای بمینیتته وه باشتر و خوشتره له گولژاری
به ههشت و له زهتی، لی ره دا وه فایی وه کو سو فیه ک شوین پیی (رایعهی عه ده وی)
هه لگرتوه که ده لیته (خوایه گهه له ترسی دۆزه خ ده ته پرستم به ناگری دۆزه خ
بسوتینه، گهه له خوشی به ههشت ده ته پرستم، بی به شم بکه له خوشی به ههشت، وه
نه گهه خوشم ده ویی له میه ره بانی خۆت بی به شم مه که) وه فایش له به رده رگای
پیغه مبهری (ﷺ) پی خوشتره لهو خوشیهی به ههشت، به لام نهو خوشیه که به ریوته
گیانی وه فایی به هوی نهو نووره پرشن گداری که له پیغه مبهه (ﷺ) ده رده چیته نارامی
لی هه لگیراوه، وه فایی له نا کاوی کدا پیغه مبهه (ﷺ) رووی خۆی بو دهرده خا، بو
دلدا نه وهی وه فایی هاتنه سهه ری خۆی که نه مهش مانای نه وهیه که من شه فاعه تکارم بو
نهو که سانهی گونا هکارو عاصین له رۆژی داویدا:

پرووی وه ده رنا مووی په ری شان کرد دلی پی دامه وه

یه عنی ههه نه منم شه فیعی عاصیان رۆژی نشوور

سیراجه‌دین ده‌کای، به‌لام وه‌لام ئاداته‌وه، ئه‌مجاره‌یان بانگی شیخی نه‌هری ده‌کا به‌هانایه‌وه دیت بۆیه له‌و کاته‌وه وه‌فایی هه‌وای ئه‌فین و خۆشه‌ویستی شیخی نه‌هری ده‌که‌ویته می‌شکیه‌وه، شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری جگه له‌وه‌ی که پیری ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌به‌ندی بووه له ناوچه‌ی شه‌مزینان، له هه‌مان کاتیشدا رابه‌رایه‌تی بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخوازی کوردی کردووه، به‌تایبه‌تی له راپه‌رینه‌که‌ی سالی ۱۸۸۰-۱۸۸۱ی زاینی، گهر میژوونوسان بیان‌ه‌و‌یت له‌سه‌ر ئه‌م راپه‌رینه‌شتی دروستیان ده‌ست بکه‌و‌یت، با چاوێک به (بیره‌وه‌ریه‌کانی وه‌فایی) دا بگێرن، که وه‌فایی توانیوه‌تی گه‌لێک لایه‌ن له‌سه‌ر ئه‌م راپه‌رینه‌تۆمار بکا.

وه‌فایی له سالی ۱۸۶۶ی زاینی چۆته خزمه‌ت شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری (واته سالیێک دوای نه‌وه‌ی له‌جیی شیخ محمد سالی مامی ده‌بیته شیخ) له‌و رۆژه‌وه‌ی وه‌فایی بووه‌ته موریدی شیخی نه‌هری تا‌کو رۆژی کۆچی دوایی کردنی، دوایش بو پنه‌ماله‌که‌یان، که‌سیکی دل‌سۆزو برواپیکراو بووه له‌لایه‌ن شیخی نه‌هری پنه‌ماله‌که‌یانه‌وه ته‌نانه‌ت بووه‌ته نوسه‌ری شیخ و مۆری که‌سایه‌تی شیخی نه‌هری له‌لای بووه هه‌تا جارێکیان وه‌فایی ده‌لێت شیخی نه‌هری (عه‌مامه‌ی خۆی له‌سه‌ر نام، وه‌کو بلینی میژهری لایه‌تی له‌سه‌رم بنی)

له‌خه‌وما رێگه‌ی به‌من پيشاندا قوتبی جیهانی
 ئه‌ی به‌نده‌ی خۆم وه‌فایی گیانت بۆته بریانی
 زۆر که‌س ده‌که‌ونه شوین چنگ خستنی ناو و ناوبانگیان
 ناوبانگی عه‌شق بزری چاکتره له‌ نه‌زرانی

وه‌کو له‌سه‌ره‌تاوه ئاماژه‌مان بۆکرد وه‌فایی سۆفیه‌کی دل‌سۆزی شیخی نه‌هری بووه، چۆته به‌رده‌رگای شیخ به‌لکو ئه‌میش وه‌کو سه‌گێک قه‌له‌ی بکات، هه‌روه‌کو سه‌گه‌کانی تر، بۆیه ده‌نگێک ئه‌دا به‌گوێچکه‌ی وه‌فایی که ناومێد نه‌بیته به‌یه‌کیک له‌سه‌گه‌کانی

قبول بکات:

چومه زیاره تی سه گه کانی بهرده رگانه که ی یسار
به لکو منیش وه که یه کیتک له وانه بئمه سه رنه ژمار
له غه بیه وه بوو مزگینیا نندا به گویتچکه ی دلّم
وتی وه فایی ناتومید مده نامان و هـاوار
همان دیسان له چوارینیتی تردا به سه گی به ریپی دانه نی که ده لیت:

ناخر سه گی خاکی تۆ بووم به جو دایی
مروهت نه بوو تیغت له سه ری صیدی حه ره مدا
روحم به نیشاری قه ده مت بۆچی ده ره نجی
روحم که به من بایه وه کو دلّی چییه؟ ده مدا

وه فایی له هۆنراوه یه کی تردا که بۆ خۆشه ویستی پیغه مبه ر(ﷺ) گو تویه تی، که
رۆحی خۆی کردۆته گولۆ و گولزاری مه دینه که نارامگای پیغه مبه ره(ﷺ) داوای
لوتف و مه رحه مه تی لیده کا:

روحم به فیدای ئه ی گولّی گولزاری مه دینه
لوظفت هه بی روو وابکه، مه قصودی مه دینه

وه فایی هینده عه شقی پیغه مبه ر(ﷺ) بووه، ته نها بۆ جارێک نه گهر پیغه مبه ر(ﷺ)
پیتی بلّی وه فایی سه گیتی ئه مینه، ئه م وشه یه له لای وه فایی گه لیّک به رخه و به هه موو
ده ولّه تی دنیا و قیامه تی ناگۆرپه ته وه، لیره دا ئه م قسه یه ی وه فایی گه لیّک تریک له م
وته یه ی عومه ری کورپی خه تاب خوای لّی پازی بیّت، جارێک له سه فه ری حه جیدا
پیغه مبه ر(ﷺ) پیتی فه رموو ئه ی عومه ر له دوعا کردندا بۆ به شمان نه که ی ن جا عومه ر
ده لیت ئه م قسه یه له هه موو شتیّک خۆشتره له لام

بهو خال و خهت و صوره تی گیسوی هه ته حه قیه
مانی که په ریشانی حه قه صه نه محانه یی چیه

نایدەم بە ھەموو دەولەتی دنیاو قیامت

ل ١٤٩

جاری بەو ھەفایی بلی کەلی ئەمینـــــــ

لە ھۆنراوێھەکی تردا و ھەفایی بۆ شیخ عەبدولقادری کورپی شیخ عوبەیدوللای نووسیووێھە کە بە غەوسی سانی ناسراو، غەوسی یە کەم شیخ عەبدولقادری گەیلانیەو غەوسی دووھم عەبدولقادری نەھریبە.

لێرەدا بە پێویستی دەزانم ئەم بۆچونە ی بەرپرێز محمد علی قەرەداغی راست بکەینەو کە دەلیت: (غەوسی سانی شیخ تەھای باوکی شیخ عوبەیدوللایە) لە راستیدا و ھەفایی شیخ تەھای نەدیوێھە و موریدی ئەو نەبوو.

و ھەفایی دەلیت من سەگی بەردەرگام و ئیستا بی جیگا و رینگام، هیچ شوینیک نە تیا بھویمەو ھە بۆیە ھەردەم چا و لە دەستی شاھەنشام کە لە توانای ھە یە جیگام بۆ بکاتو ھە بە لکو بۆ ساتیکیش بیست بھەسێمەو، دیارە ئەم شوینەش بەردەرگای شاھەنشایە:

خاکی سەگانی دەرگەھم، خواھندە ی بی جیگا و رەھم

چا و لە دەستی شاھەنشەھم یا غەوسی سانی ھیمەتی

(الست) ^(١) ئەو پرسیارە یە کە خوای گەورە لە نەوێ ئادەمی کرد، ئایا من پەرورەدگاری ئیوێم و ئیوێم لە نەبوون دروست نە کردوو، وتیان بە لێ تۆ ئیتمەت دروست کردوو، تۆ پەرورەدگاری ئیتمە ی ئەم پەیمانە مان قبول کرد (وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا) (الاعراف - ١٧٢).

ئەم ئایەتە پێرۆزە زاھیرە لەو ھەدا کە خوای گەورە نەتەوێکانی چین چین لە پستی باوکی خوێنەوێھە دەر کردوو، گەلی فەرموودە ی وا ھدیە کە نەتەوێکان لە پستی نەفسی ھەزرتی ئادەمدا دەرکراون.

له سه حیچی بوخاریدا هاتووہ خوای گه وره به قودره تی خوئی نهوانه ی دهر کردووہ وه کو میروولہ ی ورد زور وردی وه کو عه ره ق له له شی مروّف دهر بی به وشه ی (بلی) وه لامی خوایان داوه ته وه، هه روه ها خوای گه وره نه م په یمانه ی له شوینیک که (بطن نعمان) له نزیك خاکی عه ره فاتدا وه رگرت له سه ر قسه ی (ئین عه باس)، هه ندیکیش ده لئین له خاکی (سه راندیب) له شوینی تریش هاتووہ له قورئاندا (لِقَاءَ یَوْمِکُمْ هَذَا قَالُوا بَلَى) (الزمر - ۷۱)، (قَالُوا أَوْ لَمْ تُك تَأْتِیْکُمْ رُسُلُکُمْ بِالْبَیِّنَاتِ قَالُوا بَلَى) (غافر - ۵۰)، (أَلَمْ یَأْتِکُمْ نذِیرٌ ۸ قَالُوا) (تبارک: ۸-۹).

وه فای هینده عاشقی ریبازی سو فیکه ری پیره که ی خوئی بووه که شیخ عوبیدوللایه ده لئ وه ره نه م جار هه روه کو جاری پیشوو که هه موو په یمانی (الست) دا نه مجاره ش عه هد بکه جامی خو شه ویستی به ده سه وه بگره، بو نه وه ی هه تا نه به د مه ست و سه ر خو شی نه و خو شه ویستی به، چونکه نه وه ریگای خو شه ویستانه:

دیسان له سه ر عه هدی (الست)

جامیک له جامان بگره ده ست

هه تا نه به د مه خورو مه ست

هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِیْنِ ل ۱۰۰

له دیوانی وه فای چاپخانه ی کوردستانی هه ولیر، کو کردنه وه و بلاو کردنه وه ی گیوی موکریانی (هَذَا طَرِيقُ الْعَاشِقِیْنِ) کراوه به (نه وه یه ریگای عاشقان) هه ندیک له گورانی بیژانیش نه م هه له یان قوستوته وه کردیانه به گورانی، لایان وایه که ریگای عاشقان نه وه یه کچیک و کوریک یه کترین خو ش بووئ و نه مه عاشقانیه، به لام لای وه فای نه م عه شقه جو ریکی تره عه شقیکی حه قیقیه بو خو شه ویسته که ی.

له شوینیکی تر دا که بو عه شقی حه قیقی گوتویه تی منی شیت و شهیدا کرد، نه و کاته ی به جامیکی خو شه ویستی عه هدی (الست) و به ده سه تی خوئی هات پر به دلئی

شکستهی خۆی جامی خۆشهویستی خۆی دامی که ئەمەش عەهدو پەیمانە وەکو رۆژی
(الست):

گوتم: ئەى شوخى چاوبەستم، خەرابو عاشق و مەستم
بەیننەوه، کاتێک دیت پێى بلی کوا ئەو سۆزو خۆشهویستیهى بۆ ولاتەکهى خۆت
هەتبوو؟ هەروەها کوانى ئەو عەهدو پەیمانەى رۆژى (الست) دات:

دلّه سەرەتاش هەر سەفەرى بویت تۆ هەر خۆت دەبەست

تاکهى غەریبو ناواری سەرمەست

که (وەفایى) ت دی له جێى من بلست

کوانى ئەفینى ولاتو کوانى پەیمانى (الست)

هیچ شتێک له خۆرایی ناگر ناگریت و ناسوتیت، تۆش به خۆرایی نەسوتاوی بەلکو به
پرووتەوه دیاره که بەعەشقی خۆشهویستیهوه سوتاوی، بەلگەش به ناشکرا بەرووتەوه
دیاره هەروەکو چۆن نوری خۆی گەوره له کێوی سینادا کردیه ورده خۆلەمیش، ئەم
سوتانەش ناوا له سینەیدا دیاره: (رَبُّهُ قَالَ رَبُّ أَرِنِي أَنْظُرُ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ
انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ
مُوسَى صَعِقًا) (الاعراف- ۱۴۳)،

به خۆرایی نیه سوتاوی پوتە عاشقی شهیدا

له روتى دیوه جیلوهى ناتەش (سینا) له سینەدا

دیسان دەربارەى کێوی سینا دەلێت بەهۆی جوانی تۆ له سینەمدا وەك عەكسى
رۆژ رەنگ دەداتەوه، ئیستاش مەستو سەرخۆشى تەجەلای کێوی سینام بێهۆش بوو.

خۆشا بەو رۆژه عەكسى پرتەوی حوسنت له سینەمدا

ئەوئیستاش مەستو مەخموری تەجەلای طورری سیناکەم

دهردی عهشق دهردیکی بئ دهزمانه، منیش به دوای نهم عهشقهوه ویل و سهرگردان بومیه، کاتیکیش لیتی نزیك ده بیهوه به وهلامی (لن ترانی) ناگرم تیبهرده بئ و دهسوتیم (لن ترانی) ناماژیه بۆ وهلامی موسا پیغه مبهبر سلاوی خوای لی بیّت، کاتیك داوای بینینی خوای گهورهی کرد، خواش به (لن ترانی) وهلامی دایهوه ناتوانی من بینینی بهلام تهماشای کیوی طور بکه

له دهردی بئ دهزمانی که وتومه سهرگردانی
به رحمت بگره ها دهستم، خوماری ناشکرا کـ
دلّی دا دلّ شکستی خۆی، هه لستا هات به دهستی خۆی

به جامیکی (الست) ی خۆی، (وهفایی) شیت و شهیدا کرد
ل ۳۶

ئهو چاوهی که ههردهم مهست و سهرخۆشه، به بادهی رۆژی (الست) که رۆژی عههد کردنه، جا وهره له سهر نهم عهده دهستم بگره و رزگارم بکه، سویند بهو دین و نایینه که تۆ له سهری:

چاو بازهی چاو مهسته، لهو بادهی ئه لهسته

دهستم بگره ههسته، تۆ و دین و نایینت
ل ۳۱

به دلّویك بادهی ئه و عهشقهی که له رۆژی (الست) عههدا، منیش بهو بادهیه مهستم، نه گهر به دلّویکیش بیّت نه جاتم بده لهو ده ریا بادهیه که ههقه ئه وه من ههر رۆوی تیده کم:

به سهر مهستانی بادهی ساغیری عههدی ئه لهستت که ی

به قه طریکی نه جاتم دهی له دهست خۆم روو له ده ریا کم
ل ۸۰

له ورۆژی که عههدی (الست) وه عهدا، نیستا ههسته وهره به جامیکی دهست لهم بادهیه بده دهستم، چونکه نهم ریگیایه بهسته دهری گولزاره بۆ ئه وهی مهست و خامۆش بئ، ههر چه ندهی لهم هاتو چوهه بیتم و یچم به دهوری پهروانه دا بسوتیم و گوناهی تۆی تیایی، بهلام به شعرعی شهم ههر گوناهی منه، چونکه که شهم ته تویته وه، پهروانه به

مرۆقی له خوا ترس نابیت له خوای خۆی غافل بیته ههركاتیک له خوا غافل بووی شتی دنیات ده که ویتته دلوه، دیاره دلێ پر له باوه ریش دلێکی تهواوه بی که مو کورپی، کاتیکیش غافل بووی شتی تر ده که ویتته بهرچاوی ئەم دلەش به لنگهی نه خویشیه، جا بۆ چاره سه رکردنی ئەم نه خویشیه، سوڤیه کان سالی جارێک چله ده کیشن بۆ تیمارکردنی ئەم نه خویشیه:

غافل بووم جارێک له ناکاو، رهنگی غهیریکم کهوته چاو

قهلبی سه لیمی ناتهواو (نه خویش بووم لیم) نازاری گرت

کاری دلێم چل رۆژه بوو نهک بینکاری و دهرویهزه بوو

مهقصودی من (پیرۆزه) بوو ئەو رۆیی بۆ ئیماری گرت ل ۲۶

نه هری دورخرایهوه بۆ حیجاز له شاری طائف نیشته جی بوو، پاشان به نیازی سه ههری حج ده چیتته شاری مه که که ی پیرۆز له (۹) ی ذوالحجه سالی ۱۳۰۰ کۆچی به رامبهه به (۱۲) ی تشرینی به که می سالی ۱۸۸۳ ی زاینی کۆچی دوا بی کرد له نزیک ئامینه خانی دایکی پیغه مبهه (ﷺ) به خاک ده سپێردیته، کاتیک حاجیانی شاری سابلاغ ده که رینه وه هه والی کۆچی دوا بی شیخ بلاوده که نه وه^(۸)، وه فای بهم هه واله زۆر ناره حهت ده بیته قه صیده به کی ماته مینی ده نووسیته و ده لێ ئەو که سه ی نیشته جی بیت له بهر ده رگای تۆ به هه شت جیگایه تی، ئە ی شیخی نه هری تۆش خاوه نی لوتفو که ره می، هیچ له لوتفت که م نابج گه ر منیش له ریزی سه گه کانی به رده رگات قبول بکه ی، به لکو خوا بکات بچمه به هه شت.

لیزه دا ئەو عه شقه پاکه ی وه فای به دیار ده که ویت که وه فای چهند دل سوژی بیرو باوه ره که ی بووه وه عه قیده به کی تهواوی هه بووه به به هه شت:

موقیعی خاکی ده رگای تۆ حه رمی جه نه ته جیگای

له لوطفی تۆ چ که م نابج منیش له ریزی سه گانت بم

ئیراهیم پیغهمبەر سلاوی خوای لئیبتت یه کیکه له پیغهمبهره کانی ههروهها باوکی
پیغهمبهرانیسه بویه ههریهک مهسیحیهکان و جولهکهکان دهلین ئیراهیم پیغهمبەر له
ئیمهیه بهلام خوای گهوره وهلامیان دهاتهوه و دهفرمویت: (مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا
وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) (ال عمران - ۶۷).

وهفایی روو له عاشقهکهی دهکات و دهلیت خاکی رووت رایکیشام بۆلای خۆت ،
بهلکو له جوانی و بههری نورانیت شاد بېم، بۆ ئهوی ههر به خاوینی بئیمهوه،
ههروهکو چۆن ئیراهیم پیغهمبەر(ﷺ) خاوینه که لهسەر ئایینی ئیسلامه.

به جهذبهی خالی رووت بهلکو به باغی حوسنی تو شادبم

دهبج من ههر لهسەر ئایینی ئیراهیم نازهر بــــ

وهفایی لهناو دهروونی خۆشهویستهکهی سینه بۆته پارچهیهک ناگرو گری تیبهه بووه
ههروهکو چۆن کیوی سینا لهتاو پرتهوی نوری خوا بوه خۆلهمیش و گری گرت ناوههاش
سینهی من گری گرتووه، ههروهها چاوهکانیشم بۆته گۆمی خوین و خوینی لی دهتکی
ههروهک چهشمهی مینا:

سینهم ههموو سوتاو لهتاو ناوری سینا

دیدهم ههموو پر خوینه لهبهر چهشمهی مینا

هیچ کهسیک کوشتهی من نیه، تهنها ئه و کهسه نهبتت که خۆم تامهزرۆی جوانی
بریمه و به دواي کهوتوم، چاوهپریش دهکهم ههتا رۆژی حهشر که ئه و پۆزه ههقی هیچ
کهسیک لهسەر هیچ کهسیک نامینتی (وهکو کورد دهلیت ههقی بزنی شاخدار لهسەر
بئشاخ نامینتی) ئه و رۆزهش منیش ههقی خۆمی لی دهستینم (چاومهست، باده،
مهیکهده، مهیخانه) ئهوانه ههموویان پههمزی سوفیهکانن بۆ بیرى تهریقته
بهکاریانهیناوه

کوشندهی من نهبوو هیچ کهس مهگهر سهر دائیرهی حوسنی

له رۆژی حهشری خوینی خۆم له چاوی دهستینم

هەر به بۆنه‌ی کۆچی دوا‌یی شیخی نه‌ه‌ری قه‌سیده‌یه‌کی نووسیه‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تا‌دا پیشانی که‌س نه‌داوه‌و بۆ که‌سی نه‌خویندۆته‌وه، هه‌تا شه‌ویکیان له‌ خه‌ونیدا له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک که‌سدا له‌ خزمه‌ت نه‌ه‌ری ده‌بن، هه‌ر که‌سه‌یک نوسخه‌یه‌کی شه‌و قه‌سیده‌ی له‌لایه‌وه ده‌بخوینیته‌وه، هه‌ر له‌و خه‌وه‌دا شیخ پێی ده‌لیت (وه‌فایی تۆش نوسخه‌ی خۆت ده‌ره‌یه‌نه)، وه‌فایی ده‌لیت پاش شه‌و خه‌ونه‌ قه‌سیده‌که‌م پیشانی خه‌لکی‌دا و بلاوم کرده‌وه له‌ نیو خه‌لکاندا.

هه‌موو خۆشه‌ویستی و چالاکی مرۆف له‌ دنیا‌دا به‌ هێزی چاوه‌وه ده‌بینریت نوورو روناکی وه‌فایش شیخ عوبه‌یدوللا نه‌ه‌ریه، کاتیکیش شه‌و تووره‌ نه‌ماو کۆچی دوا‌یی کرد، هه‌رچی نوورو بینایی چاوم هه‌بوو کوژایه‌وه که‌واته‌ دنیا‌ش بێ نوورو روناکی خۆشه‌ویستی له‌زه‌تی نابێ

نیشاطو عوشه‌رتی دنیا به‌ نه‌شه‌و قوه‌تی چاوه

نه‌من چیبکه‌م له‌ دنیا‌یی که‌ رۆیی نووری بیناکه‌م ل ٧٤

له‌سایه‌ی سه‌ری شه‌و بایه‌ی له‌لای تۆوه دیت دلو دینی جارێکی تر زیندو کرده‌وه به‌هۆی نوورو به‌ره‌که‌تی جه‌نابه‌ته‌وه، هه‌روه‌کو چۆن جه‌زه‌رتی عیسا سلاری خوی لێ بیت مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه به‌ ئبزنی خوا وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُتْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ (ال عمران-٤٩)،

نه‌سیمی فه‌یضی تۆ دینو دلی دووباره ئیجیا کرد

دریغا وه‌ک مه‌سیحا باعیشی ئیجیای مه‌وتاکه‌م ل ٧٧

زانا‌یان ده‌لێن (موت) بریتیه له‌ (عدم الحیاة) و شتی عه‌ده‌می خه‌لقو ئیجادا‌ری لێ ناکات خه‌لق به‌ مانای ته‌قدیر مردن هه‌رچه‌نده‌ عه‌ده‌می بێ هه‌ر موقه‌ده‌ره له‌لای خوا بریاری له‌سه‌ر دراوه.

هه‌ندیکی تر ده‌لێن شتی عه‌ده‌می هه‌رچه‌نده‌ له‌ وجودی خۆیا پێویستی به‌ خه‌لقو ئیجادا‌نیه، به‌لام هه‌ر روحی به‌ مه‌حه‌ل بۆ په‌یوه‌ندی مردن پێویستی به‌ خه‌لق هیه^(٩).

لێزه‌دا وه‌فایی له بابه‌تیکی فه‌لسه‌فی ده‌دویت که مردنی شیخی نه‌هریه، گه‌رچی نه‌بون بۆته سه‌به‌بکار، به‌لام وجودیشی حه‌قه، چونکه خوای گه‌وره به‌ تواناو ده‌سه‌لاتداره‌و هه‌ر خۆش موختاره که واده‌ی ئەم ئەجەله ده‌هینی.

عه‌ده‌م باری سه‌به‌بکاره‌ وجودیکی حه‌قه دیاره

ل ۷۹

بۆ خۆی فه‌ععال و موختاره خوداوه‌ندی ته‌واناکه‌م

هه‌موو موسلمانیکی خواناس ده‌زانیت که شه‌یتان دوژمنی گه‌وره‌ی موسلمانان و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) (إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ) ئەمه‌ش مه‌علومه‌و ئاشکرایه که وه‌فایی ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) ئەه‌لی قیبله‌یه، جا هه‌رچۆنیک بیت پیاوی باش بیت یان خراب، ئەم پیغه‌مبه‌ره‌ش گه‌وره‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه، ئیمه هه‌موو دل به‌ غه‌م ده‌بین، شه‌یتان که‌یف خۆش ده‌بیت، به‌لام من عه‌شقی تۆم هه‌ر له دل دایه، گه‌ر سه‌دجاریش ده‌رم بکه‌ی، من ده‌ستت لی هه‌لناگرم چونکه من سه‌گیکی تۆم نانی به‌رده‌رگای تۆم خواردوو، وه‌فام هه‌یه بۆت. سه‌گ به‌وه‌فایه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، جگه له‌م ده‌رگایه‌ی تۆ هه‌یج ده‌رگای تر شک نابم :

یارسول الله ده‌زانی تۆ که شه‌یتانه عه‌دوت

هه‌م له‌تۆ مه‌علومه ئەمنیش ئومه‌تی تۆم هه‌رچی هه‌م

که‌ی ره‌وایه‌و غه‌یره‌ته تۆ که (فخر الانبیاء)ی

دوشمنی خۆت شاد بفرموی ئومه‌تی خۆت دل به‌غهم

داغی تۆم هه‌رپیویه سه‌دجار ده‌رم که‌ی دیمه‌وه

ل ۸۵

من سه‌گیکی تۆم وه‌فایی روو لی ده‌رگای کێ ده‌که‌م

شهادهت پلهیه کی بهرزه که خودا ئەیکاته بهشی ههندیک له پیاوانی خواپهرست
بهرامبەر بهو شهادهتەش خودا پاداش گهورهی داناوه، که هاوشانی شهادهت بیئت،
ئەویش بهههشتی فراوانه، وهفایش به دەستی ئەو شههید بووه، که چۆته بهردهرگای،
بۆیه دهبیئت شههیدیش بجیته بهههشت:

دهیفهرموو لهسەر خاکی دهری خۆی که منی کوشت

جهننەت بهسه بۆ خۆینی شههید نهظـمـری من

وهفایی گولیک شک دهبات، بهلام ئەو گولە گولێ ئاسایی نیه که له باغاندا هیه،
بهلکو ئەو گولەهی وهفایی گولیککی مهعنهویه له باغی خۆشهویستی و ئەژیندا، ئەم
گولە له جوانیدا ههروهکو ئەو مانگه وایه که له دهشتی کهنعان دایه و پرووناکی
کردۆتهوه دیاره له ماهی کهنعان مهبهست ههزرهتی (یوسف)ـه که له دهشتی کهنعان
براکانی فریاندایه ناو بیرهوه (و القوه فی غیابه الجب) (یوسف).

گولیکم بوو له باغی دولبهریدا ماهی کهنعانی

دلێکم بوو له ریزی عاشقان مهجنون به سوتانی

من هینده چاوهپێی به ئومیدی هاتنهوهی خۆشهویستهکهی خۆم بووم نههاتهوه لهم
شهوه تووشی مالتویرانی بووم ههردوولام لهکیس چوو.

ههمدیسان وهفایی خۆی به پیری کهنعان چواندوه که ههزرهتی یهعقوبه هینده به
ئومیدی گهراوههی ههزرهتی یوسف بوو لهتاواندا ههردوو چاوی کویر بوون دهبیئت
منیش وهکو ههزرهتی یهعقوب چاوهپێی گهراوههی عهزیزیک دهکهم دووریش بیئت
لهچاوم، کویر نهجم وهکو ههزرهتی یهعقوب:

به ئومیدی عهزیزیک دوور له چاوم پیری کهنعان بووم

بهجاری مالی ویرانم ئەویشم چوو ئەمیشم چوو

وهفای وهك مرۆفییکی خاوهن باوهرو پروا پتهو به بوونی خوا، عهقیدهی تهواویشی به تاكو تهنهایی خوای گهوره ههیه، كه ههركهسێك برۆای به تاكو تهنهایی خوا هه بیتهو بلی (لا اله الا الله) داخیلی بهههشت ده بیته، با گوناھیشی زۆر بیته بۆیه ده لیته هینده داخداره بۆ بینینی قه دو بالآت، تۆش خۆت پیشانندهو با له بینینت مه حروم و بیبهش نه بیته:

داغدارى نهلقى بالآت با له روت مه حروم نه بێ

من كه فیلی وه صلی جهننهت هه رچی نه هلی وه حده ته

دلدارو خۆشهویسته كه ی وهفایی په یمانی له گه لدا کردوو، ده رگای خیری له روودا کردوو بۆیه به یعهی دا به گیانی بۆ نه وهی به بهههشتی شاد بکات، مادام وایه وهفایی نه مه فرسه تیکی چاکه نه م فرسه ته له کیس خۆت مه ده یار نهوا به یعی و یصالی رووی له گه ل تۆ کرده وه جهننهتی داوه به روح نامرد وهفایی فرسه ته

دل له سینهی مرۆفدایه، سینهی منیش له تاو تاوری شهوقی كه مالی تۆ ناگری گرتوو نه مه چ سینیه كه؟ سینه نیه، به لكو کیتی سینایه ناگری گرتوو. وهفایی گه لیک جاری تریش له ناو دووری بیره كه ی سینهی خۆی به کیتی سینا چواندوو كه موسا پینغه مبه ر عه شقی بینینی جوانی خوای گه وره بووه، به لام له تاو پرتهوی نووری خوا خۆی پینه گیراوه، کیتوه كه بووه به خۆله میش و ناگری گرتوو:

سینهم له شهوقی میهری كه مالی تۆ

سینهم چ سینه، تاوه كو سینا پر ناوره

په روانه هینده عاشقی ناگرو رووناکیه به ده وره ناگردا ده سوریتته وه، هینده لیسی نزیک ده بیته وه، تاكو باله کانی له ناگر ده داو ده سوتی، من نهو په روانه یه نیم ته نها نه وهنده نه بیته عه شقی خهنده یه کی تۆمه، خهنده یه کم بۆ بکه، تاكو نهو ناھو ناله

بەپێتەوه، چونکە ئەو دڵەى من ناگە بەو ناگرەى لە دەروونم بەربووه هەرکەسینکیش سوتانى ناگرى نەدیبى با مەنعى گریانم نەکات کە لەتاون ئییش و نازارى ئەو ناگرە دەگریم. سۆفیهک هاتەلای شیخ مەعروفى کرخى گوتى: خەلکى گالتەم پێدەکەن کە سۆفیم، شیخ مەعروفیش لە وەلامدا گوتى ئەو خەلکە سۆفیانیان کردووه: سوفى گوتى نەخێر: شیخ گوتى با بەینى تامى بکەن ئینجا گالتە بە سوفى بکەن.^(۱) وەفایى شاعیریش بە هەمان شیوه دەلێت گەر ئەو خەلکە نەسوتاون بۆ مەنعى گریانم دەکەن کە من سوتاونم بەو عەشقهوه:

عاشقى خەتیکى تۆم با بەس بێ بە ئاهو نالە بىم
بولبولم پەروانە نیم حەز بە سوتانم مەکە
دلى من ناگا لەبەر ئاورى دەروونم دیتە جۆش
تۆ کە سوتانت نەدیووه مەنعى گریانم مەکە

لە وەرزی بەھاردا ژیان لە نوێ دەست پێدەکاتەوه، بە هۆى باران بارین و دەرکەوتنى تیشکى رۆژ، گیاو گۆل سەرلەنوێ سەر لە زەوى دەردەھینى، دەشت و دەر سەرتاپا سەوز دەبیت، پاشان ئەم گیایە لە شوینى خۆى وشک دەبیت:

دیسە نسیمی بەھار نەرم نەرم هاتە خوار
دونیای زیندوو کردووه بە نەمرى پەروردگار

ل ۲۶

پازاندنەوهى بەھەشت بە جوانى ئەو دارو درەختە جوانو ریکوپیکانەیه کە مرۆڤ تێیدا سەرسام دەبیت ئەوا لەلای وەفای شاعیریش بەدوو لەبى مەستى بۆتە خاوەنى ئیعیجازى حەزرەتى عیسا، کە حەزرەتى عیسا توانای زیندوکردنەوهى مردووی هەبوو بە ئیزنى خوا هەروەھا چاکردنەوهى کوێرو بەلەک:

فیردەوسى جەمام بە نیھالى قەدى طویمام

ل ۴۶

بەعنى بە دوو لەب صاحیبى ئیعیجازى مەسیحام

له‌لای شاعیرانی کلاسیکی کوردی برۆ وه‌کو نیوکه‌وان وایه که به قاب‌القوسین باس ده‌کریت به‌لام ئه‌و برۆتیک نانه و دهم داخستن به‌رامبه‌ر وه‌فایی نابیت هه‌بێ، چونکه لوطفی تۆ وه‌کو ده‌ریایه‌ک وایه، هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ خوای گه‌وره‌ نزیک بۆوه هه‌تا گه‌یشه‌ نزیکى خوا، ته‌نها (قاب‌القوسین) مابوو که مه‌قامى بێ‌جیگا و شوینی خا و ده‌ست نیشان ده‌کا:

برۆت تیکنا، ده‌مت ویکنا له‌ ده‌ریای لوطفی تۆ دووره

له‌ قوربى قابه‌ قوسین و مه‌قامى لامه‌کانست بم ل ۵۳

وه‌فایی له‌ لاوانه‌وى شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هرى، باسى گه‌لیک لایه‌نى ئایینی و پیغه‌مبه‌ران و موعجیزه‌یان ده‌کات، چه‌زه‌تى ئاده‌م که خوای گه‌وره‌ دروستى کرد برديه به‌هه‌شت و له‌وى نیشه‌جێ بوو، به‌لام ناگادار کرایه‌وه که له‌م داره نه‌خوا له‌ دواى شه‌یتان هه‌لیخه‌له‌تاندن و داره‌که‌یان خوارد، خوای گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شت ده‌ریکردن و هاتنه سه‌رزه‌وى:

به‌دواى دانه‌ بۆگه‌را، به‌ ده‌ریای عیلمى نه‌سه‌ماوه

له‌به‌ر چى هاته‌ خوار ئاده‌م له‌سه‌ر فیره‌ده‌وسى نه‌علاکه‌م ل ۷۸۰

په‌ناى بۆ چ برده‌به‌ر دار ئه‌و که ده‌یزانى ده‌بێ شه‌قا بێ؟

نه‌ ئاخیر صاحیبى ئایات و موعجیز بوو زه‌که‌ریاکه‌م؟

پیری که‌نعان واته‌ چه‌زه‌تى یه‌عقوب هینده‌ گریان له‌تا و دوورى چه‌زه‌تى یوسفی کورى هه‌تا چاوه‌کانی کویر بوو و روناکی تیدا نه‌ما:

له‌ سیرى نوری چاوانى عه‌جبه‌ بێ‌نوورو جیکمه‌ت بوو

بلێ بۆ چ پیری که‌نعانى ده‌گریا، نوورى عه‌یناکه‌م ل ۷۸

هه‌مو شتیک بۆ چه‌زه‌تى سوله‌یمان ته‌سخیر کرابوو، به‌هۆی ئه‌و نه‌نگوستیله‌ی له‌ په‌نجیدا بوو، (ئاصه‌فی کورى به‌رخیا)ش وه‌زیری چه‌زه‌تى سوله‌یمان بوو، وه‌فایی ده‌لێ

ئەوا ئەو ئەنگوستیلەیی پەنجەیی حەزەرەتی سولەیمان بزر بوو، بەلام قودرەت و حیکمەتی
تۆ هەرماوێه:

سولەیمان خاتەمی ون بوو له قودرەت ماوێه نه بفرموو

بلا صەخرەیی بە ئاودادام بەلا ئاصەف لە دەریاکەم ل ٧٨

حەزەرەتی موسا لە گەڵ خودا قسەیی کردوو، نازناوی (کلیم) ی هەییە (و کلم موسی
تکلیم) جا پیش حەزەرەتی موسا چەند هەزار بی تاوان هەبوون لە سەر ریگای ئەویش
رۆیشتن، جا ئەو کەسانە رۆژی جەزا دەبی وەلامیان چی بی:

کەلیم ئیستا نەبوو بوو چەند هەزار مەعصوم لە سەروی چوو

دەبی جەوابی چی بی رۆژی جەزا گوستاخی موساکەم ل ٧٨

سەرچاوه کان:

- ١- دیوانی وه فایبی / لیکۆلینەوهی محمد علی قەرەداغی / بەغدا - ١٩٧٨، چاپخانەیی کۆری
زانپاری کورد.
- ٢- هەمان سەرچاوهی پیشوو.
- ٣- بیرەوه ریه کانی وه فایبی / لیکۆلینەوهی محمد علی قەرەداغی / بەغدا - ١٩٧٨.
- ٤- بیرەوه ریه کانی وه فایبی / لیکۆلینەوهی محمد علی قەرەداغی / بەغدا - ١٩٧٨.
- ٥- الست له شیعری شاعیرانی دیرینمان / نەزاد کەهور / رۆژنامەیی یە کگرتوو.
- ٦- تەفسیری نامی / بەرگی ٣ ، دانراوهی مەلا عبدالکریم مدرس.
- ٧- بیرەوه ریه کانی وه فایبی ، لیکۆلینەوهی حەمەیی حەمە باقی.
- ٨- تەفسیری نامی / بەرگی ٣ ، دانراوهی مەلا عبدالکریم مدرس.
- ٩- تەسەوف چیه؟ شیخ امین شیخ عەلاتە دین نەخشەبەندی.

رهه‌ندی نایینی له شیعره‌کانی (ناری)

حمدی کوری مه‌لا نه‌حمدی کوری مه‌لا محمده، له گوندی ساوجی کۆن له نزیک مه‌ریوان له سالی ۱۸۷۴ له‌دایکبووه، شاعیر به‌مه‌به‌ستی خۆیندن چۆته‌هوجره‌ی مزگه‌وته‌کان، سه‌ره‌تا له‌لای باوکی ده‌ستی کردوه به‌خۆیندن، پاشان به‌مه‌به‌ستی ته‌واوکردنی خۆیندنه‌که‌ی و په‌یداکردنی زانستی زیاتر گه‌لیک شوینی کوردستان گه‌راوه‌وه‌کو سنه‌و سلیمانی هه‌ولێر دواجاریش چۆته‌ره‌واندزو کۆتایی به‌خۆیندنه‌که‌ی هیناوه‌و نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لا نه‌سه‌عه‌دی خه‌یلانی وه‌رگرته‌وه، له‌سالی ۱۸۹۷ زاینی که‌نیجازه‌ی وه‌رگرته‌وه‌ده‌چیته‌مه‌ریوان ده‌ست ده‌کات به‌وانه‌گوتنه‌وه‌ی فه‌قییان، له‌سالی ۱۹۰۴ زاینی حسین به‌گی بیلو داوای لێده‌کات به‌چیته‌بیلو له‌وئ بېته‌موده‌رسی ئه‌و گونده، ناری تا‌کو کۆچی داوای کردنی له‌سالی ۱۹۴۴ له‌بیلو ده‌مینیته‌وه، بۆیه‌به‌کاکه‌حه‌مه‌ی بیلو ناسراوه.

کاکه‌حه‌مه‌ی بیلو شاره‌زایی هه‌بووه‌له‌کیش و عه‌ره‌روزی عه‌ره‌بی، چونکه‌ئه‌و سه‌رده‌مه‌ئهم‌ماده‌یه‌وه‌کو ده‌رس خۆینراوه.

هونراوه‌کانی ناری له‌سه‌ر کیشی عه‌ره‌روزی گوتراوه‌هه‌موو پېته‌کانیشی به‌کارهیناوه‌شاعیر که‌متریش له‌شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی و پېشتریش وشه‌ی بێگانه‌ی به‌کارهیناوه‌ناری به‌کیکه‌له‌و شاعیرانه‌ی کورد که‌گرنگیه‌کی زۆری به‌راوانبێژی داوه، که‌ئهم‌ش به‌کیکه‌له‌خاسیه‌ته‌کانی، جگه‌له‌وه‌ش زمانیکه‌ی ته‌رو پاراوی هه‌یه‌له‌خۆیندنه‌وه‌ی هونراوه‌دا، ئهم‌ش وای کردوو هونراوه‌کانی بېنه‌ویردی سه‌رزمانی خۆینهران.

شاعیری کورد عه‌لی که مال باپیر گه لیک سهرسام بووه به هۆنراوه‌کانی ناری شاعیر، نه‌ک ههر نه‌وه‌نده‌ش به لکو شانازیش به‌وه ده‌کا که له هۆنراوه‌ نو سیندا شوین پیی ناری هه‌لگرتوه، وه‌کو ده‌لی:

بی ئە دەب نام له‌لام وایه ئە‌گەر بی‌تو بلی‌م
 ئە‌ی (که‌مالی) شیعه‌کانی من له‌هی ناری ده‌کا
 به‌یادی طبعی شه‌که‌رباری (ناری) ده‌کا
 غه‌زه‌خوانه (که‌مالی) بۆیه واشیرینه ئە‌شعارم

له‌ رووی ناوه‌رۆکی‌شه‌وه شیعی ناری بریتیه له شیعی دل‌داری و ستایش و پیداهه‌لدان، نیشتمانپه‌روه‌ری، شیعی ئاینی وه‌کو ستایشی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) یاخود سوود وه‌رگرتن له که‌لتوری ئیسلامی به‌کاره‌ینانی هه‌ندیک ئایه‌ت و فه‌رمووده.

سه‌ره‌تای دیوانی ناری به‌ سوهرتی (یاسین) ده‌ست پیداکات، یاسین یه‌کیکه له سوهرته‌کانی قورئانی پیرۆز که باسی گه‌وره‌یی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌کات (یس، وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ، عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌یه‌کی قودسیدا هاتوه‌ ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) (لَوْلَا لَوْلَا لَمَا خَلَقْتَ الْاَفْلَاكِ) دیسان هه‌موو ئە‌هلی دڵ‌واته‌ عه‌شقانی خودا حه‌ز به‌ خو‌ده‌رخستنی خویندنی سوهرتی (طه) ده‌که‌ن که ئە‌م سوهرته‌ش هه‌ر ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) دابه‌زیوه (طه، مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى)

سوهرتی یاسین که وه‌صفی حه‌زه‌رتی له‌ولا ده‌کا

ئە‌هلی دڵ‌ماییل به‌ جیلوه‌ی سوهرتی طاها ده‌کا

ئاسمان ک‌پ‌یاریکی زۆر به‌ وه‌فایه، ئە‌و رۆژه‌ی له‌یاد ناچیت که پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) چوه ئاسمان و له‌لای خ‌وای گه‌وره‌ ده‌عه‌وت ک‌را (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ (الاسراء - ١).

ئاسمان وەك مشتەری هەردەم بە میزانی وەفا

كەسبى هەر شامى بە یادی دەولەتى ئەسرا دەكا

حەزرتى عیسا بە نەصى ئایەتى قورئانى پیرۆز لە ئاسمانەکانە، بەلام لەبەر
گەورەیی پیرۆزی پێغەمبەر (ﷺ) كە چووە ئاسمان، ئیتر ئەركى ئەو بەرز بونەو هیه دەكا:

گەر تەصەوركا مەسیحى تەختى عەرشى ئەعظمى

تا ئەبەد ئەركى بەیانی رەفەعتى عیسی دەكا

ئەو نوورەى لە پێغەمبەرەو دەردەچیت، هەرەو كۆ ئەو نورەى خودای گەورە لە كیوى
طورى دا بۆ حەزرتى موسا، هەرەو ها تیکەل بوونى موعجیوهى حەزرتى موسا
كاتیک دەستى لە باخەلیا دەنا دەستى سپی دەبوو دەدرەوشایهوه (وَاضْمُ يَدِكَ إِلَى
جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضًا...) (طه-٢٢).

نوورى عیشتى تۆ لەسەر طورى دلى موسى مەگەر

دای لەسەر سینەى بە شەوقى دل یەدى بەیضا دەكا

ئەگەر خودای گەورە حەز بکات و بیهویت نەسیمی گولشەنى خۆى بدات بە
خۆشەویستى خۆى لەلای زۆر ئاسانە هەرچی ناخۆشى ژيانى هەیه بیگۆریت بە خۆشى،
هەرەو كۆ ئەوكاتەى نەمرود بۆ تۆلەسەندنەوهى بتەكان لە حەزرتى ئیبراهیم ئاگرێكى
گەورەى كردهوه بۆ ئەوهى حەزرتى ئیبراهیم بجنە ناویهوه، بەلام خودای گەورە
نەیویست بیسوتینى، بەلكو فەرمانى دا بە ئاگر بۆ ئەوهى سارد بیتهوه بە سەلامەتى
رزگارى بێت:

بۆ خەلیلان گەر نەسیمی گولشەنى لوظفت ببی

نارى نەمرودى بە سەحنەى (جەننەتو لەئوا) دەكا

تاقی کیسرا نزیك سهلمانی پاکی ئیستا پایهتهختی فارسه ساسانیهکان بوو، به له دایک بوونی پیغمبهر (ﷺ) ئەو تاقه شهقی برد ناگرو روناکی فارسهکان کوژایهوه، ئەمه بهلگه بوو لهسهر فهوتانی دهسهلاتی فارسهکان له عیراق وه له سالی ۱۵ ک له سهردهمی خهلیفه ی دووهم عومهری کوری خهتاب (ﷺ) دهسهلاتیان نهما.

ناریش دهلیت به له دایکبوونی پیغمبهر (ﷺ) نورهکهی وهکو بروسک دای له تاقی کیسرا دهسهلاتی فارسیش وهکو کهفی سهرئاو لهناو چوو ریسوا بوو.

تاقی کیسرا بۆ به بهرقی نوری حوسنی شەق ئەبێ

سهیلی حوکمی ناری فارس زایل و ریسوا دهکا

سویند به خالقی هه موو عالم له ئادههوه که یه کهمین کهسه تاکو دهگاته پیغمبهر (ﷺ) هه موو پیغمبهرهکان یه کهیه که دان دهئین به گهورهیی پیغمبهری تۆ:

ئە ی حەبیبی خالیقی عالم له ئادەم تا به تۆ

ئە نیسیا یە ک بە یانی حەزرتی والا دەکا

(وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) یه کیکه له سورهتهکانی قورئانی پیرۆز، جا کهشف کردنو ئاشکرا کردنی ئەو شهوه بههۆی تۆوه بووه، چونکه تۆ وهکو تیشکی رۆژ وایت هه رکاتیك تۆ به دیار کهوتی شهو ناچیت زوناکی سهرتاپای دهگریتهوه لیردها شاعیر وشه ی (الضحی) به کارهیناوه که کاتی ئەوهی رۆژ بهقهده رمیک بهرز دهبیتهوه دهبیته چیشهنگاو له هه مان کاتیشدا ئیشارهت به سورهتی (وَالضُّحَى) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (الضحی: ۱-۲) دهکات:

کاشفی (واللیل) ی طوره ی په رچه می شه برهنگی تۆ

نافتابی طه لعات ته فسیری (الضحی) دهکا

ئینجا شاعیر باس له گهورهیی و خۆشهویستی پیغمبهر (ﷺ) دهکات به تایبهتی شهوره ی پیغمبهر (ﷺ) له مه کهوه بۆ قودس و پاشان بۆ ئاسمانهکان (سُبْحَانَ الَّذِي

أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ
آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (الاسراء - ١):

نایه تی مبعراجی پایه ی قهوسه نیت عه جه ب

وه صفی ئیفرات له تهختی نازی (اوادنی) ده کا

پیاوانی چاک و خواترس له لایهن خوی گه وره وه شه رابینکیان ده دریتی تی که له له
زنجبیل (عیناً فیها تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا) (الانسان - ١٧)، نهو شه رابهش ههروه کو نهو ناوه
شیرین و سازگاره وایه که له رۆژی دواپی ده دریتی ته ئومه تی پیغه مبه ر که به ئاوی
(کهوشر) به ناوبانگه (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ) پیغه مبه ر (ﷺ) به دهستی خوی نهو ناوه
سازگارو شیرینه ده داته ده ست نهو که سانه که له دنیا دا له خوداترس بوینه
بی فه رمانیان نه کردوه

سه لسه بیلی لوطفی تو بی شک له عه رصه ی مه حشه ردا

توشنه له ب، قانبع له باده ی جامی (اعطینا) ده کا

ناری شاعیر دهسته وه ستانه له ئاست باسی وه صفی پیغه مبه ردا (ﷺ) چونکه
پیغه مبه ر (ﷺ) چاکترینی دروستکراوی خوی گه وره یه، جا نه گه ر بیته به سه د ده فته رو
هه تا رۆژی مه حشه ر بنوسمه وه گه وره یی ته واو ناییت

(ناری) یا وه صفی جه لالی هه زره تی خیرالبشر

که ی به سه د ده فته ر هه تا مه حشه ر ئینشا ده کا

دنیا له لای گه لیک له شاعیرانی کلاسیکا به پیژیژیکی جادوگه ریان چواندوه جا
مروقی چاک نهویه بتوانیت له مه کری نهو پیژیژنه رزکاری بیته، چاکترین شتیش
نهویه سی به سی ته لاقی بده ی، ههروه کو عه لی کورپی نه بی طالب ده فه رمویت: (انی
طلقتها ثلاث) (ناری) ده لی پیاو نهو که سه یه دنیا ی ته لاق بدا:

که سی ده رچوو له دوا ی مه کری دنیا

که مه ردا نه ته لاقی سی به سی نه دا

گهردوون بۆ له حزهیه کیش له بهزمی خۆی ناکهوێت به دهستورو یاسای ئەدەب شەرم
له پیاوانی خوا ناکات، ههروهکو (شه‌مری) که سه‌رله‌شکری سوپای یه‌زیدی کوری
معاویه بوو هێرشی کرده‌سه‌ر نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر له دهشتی که‌ربه‌لا هه‌مووی
شه‌هیدکردن له‌وانه‌ش (حسین کوری عه‌لی) یه‌کیکه‌ له‌ ال العبا. پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جا‌ریک
له‌ گه‌ڵ جو‌له‌ که‌یه‌ک کیشه‌ی ده‌بیته‌، ئه‌ویش عه‌باکه‌ی به‌سه‌رخۆیدا ئه‌کاو (عه‌لی و
فاطمه‌ و حسن و حسین) ئه‌خاته ژێریه‌وه‌ بۆ‌لای جو‌له‌ که‌که‌ ده‌روات، پاشان جو‌له‌ که‌که‌
ئه‌ترسی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌:

فه‌له‌ک بۆ گه‌ردوشی تو‌ له‌ حزه‌یه‌ ته‌رکی جه‌فا نا‌کا
به‌ قانونی ئەدەب شه‌رمی له‌ خاصانی خودا نا‌کا
مه‌گه‌ر ئه‌و ماده‌ره‌ی شم‌ری سه‌گو بوجه‌ه‌لی مه‌لعونه
که‌وا قه‌ت نه‌رکی غه‌م پێدانی (ما تحت العبا) نا‌کا

عبدالرحمن کوری ملجم بکوژی عه‌لی کوری ئه‌بی طالب، ئه‌م کابرایه‌ ده‌چێته‌ شاری
کوفه‌ له‌ نزیك شاردا ئافره‌تێک ده‌بینیت به‌ناوی (قطام) حه‌زی لێده‌کاو ده‌چێته‌ داخو‌ازی
به‌لام ئافره‌ته‌که‌ ده‌لیت ماره‌یه‌کم له‌سه‌ر (٣) هه‌زار دینارو عه‌بدیکم بۆ بکری و،
مه‌رجیکێ تریش کوشتنی (عه‌لی کوری ئه‌بی طالب)ه‌، چونکه‌ که‌سو کاری له‌شه‌ری
نه‌ه‌روان کوژرابوو له‌ دژی عه‌لی شه‌ریان ده‌کرد، پێک دین ده‌چیت عه‌لی شه‌هید ده‌کا،
فرزدق شاعیر عه‌ره‌ب ده‌لیت:

و لم أر مهراً سافه ذو شجاعه	کمهر قطام من فصیح و اعجم
ثلاثه الاف و عبد و قینه	و ضرب علی بالحسام المسمم
ولا مهر اغلی من علی و ان علا	ولا فتک الادون فتک ابن ماجم
ولاغرو وللاشراق ان ظفرت به	کلاب الاعادی من فصیح و اعجم
فحربه وحشی سقت حمزه الروی	وحنف علی من حسام ابن ملجم

جه‌رگی ابن ملجم پارچه‌ پارچه‌ بیته‌ که هه‌چ ره‌حمیتک و سۆزی له‌ دلدا نیه‌ که هه‌رش

دهکاته سەر عەلی ئەیکوژیت:

به تەرزى ئیبنو مەلجەم پارەبێ جەرگی کهوا رەحمی

به ئاهو سوزشی سینەى حەزینی مورتەزا ناکا

شاعیر یەقینی وایە ابن مەلجەم زۆر تێنوووە بەخوینی ئەولادی پێغەمبەر(ﷺ)،

ئەمەش وادەکات که هیچ ترس لەدڵدا نەبیّت:

یەقینم وایە توشنەى خوینی ئەولادی موخەمەد بوو

که قەت خوڤى له هەنگامەى خرۆشى کەربەلا ناکا

روداوی کەربەلا گەلیک شتیکی گەورەیه بەلای موسلمانانەوه چونکه لەم شەرەدا

نەوهی پێغەمبەر(ﷺ) هەموویان شەهیدو لەناوچون بە فەرمانی یەزیدی کوری

معاویە، ئەو لەشکرەى حسین گەلیک پەریشان بوون لە تێنوان بۆیه دەلێن (من سقانی،

قد نجا). هەرکەسیک هەندیک ئاوم بەداتێ رزگاری دەبیّت لە رۆژی حەشردا، چونکه

لەشکری حسین سەرچاوهی ئاویان لێگێرا بوو

حوسەین ئاسا لە مەوجی خوین دا پەیهووستە فەرموویه

دەسا بۆکەس خەیاڵی (من سقانی قد نجا) ناکا

ناری پەیهوەندی توندو تۆلی لەگەڵ بنەمالەى شیخ مەحمودی حەفیدا هەبووه، لە

هۆنراوهیه کدا که بۆ شیخ بابە عەلی نویسه، شاری بەغداد دەشوبهیتنی بە میسرو

شیخ بابەعەلی بە یوسفی دووهم و دەلیت ئاگاداری خۆت بە نەوهک بەکەوینە داوی

عەزیزیک چونکه حەزرتی یوسف کاتیک گەیشته میسرو چوو مالى عەزیزی میسرو

خیزانەکەى که زولێخا بە حەزی چوه یوسف خەریک بوو تووشی گوناھی گەورەى بکات

(قالت هیت لك) یوسف بەلام یوسف خوێ نەدا دەست:

بەغدا که وه کوو میسره ئەتۆ یوسفی ثانی

ووریا بە نەوهک یاری عەزیزی بە نیهانی

بتخانە ئەنیو مەکرو فسوونیکى زوبانی

(شق القمر) لهت کردنی مانگ یه‌کیکه له موعجیزه گه‌وره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتیك قوره‌یشیه‌کان داوایان کرد مانگیان بۆ لهت بکات، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به په‌نجی ئیشاره‌ی کردو مانگ دوولت بوو (اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ) (القمر - ۱) ناری ده‌لیت پارێزه‌ری شه‌و رۆژ له‌لای روح الامین شه‌و بوو هاوړی و یاری له سه‌فه‌ری

شه‌ویدا، لی‌رده‌ا شق القمر ئیشاره‌یه بۆ پیغه‌مبه‌ری مه‌زن (ﷺ):

حافیظی رۆژو شه‌وت (روح الامین)

یاوه‌ری تۆ صاحیبی شه‌ققولقه‌مه‌ر

هه‌ر له شوینیکی تردا ده‌رباره‌ی (شق القمر) ده‌لیت:

وه‌ها چاکه له میعراجی وه‌فادا

له پرووتانا به‌له‌ب شه‌ققولقه‌مه‌ر که‌م

شاعیر پاکانه بۆخۆی ئه‌کات که دووره له هه‌موو ئیشیکی خراب، بۆیه داوا ده‌کات که به قسه‌ی مرۆفی ناپاک قه‌د بپروا نه‌که‌ن گۆی له قسه‌ی پیاوی خراب نه‌گرن، چونکه سویند به‌خودایه‌ی که عالم الغیب ناگاداری هه‌موو شتیکه‌و شاهید که‌من وه‌کو هه‌زه‌تی یوسف بی‌گونا‌هه تاوانم، هه‌روه‌کو چۆن زولیک‌ا بوختانی به‌هه‌زه‌تی یوسف کرد شه‌وها به‌ختان به‌من ده‌کریت.

زولیک‌ا خیزانی عه‌زیزی میسر هه‌زی له یوسف کرد که له مائی شه‌ودا کاری ده‌کرد، تاکو رۆژیک هه‌موو ده‌رگا‌کانی له‌سه‌ر یوسف داخست (وَرَأَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ) (یوسف - ۲۳):

عالیمولغه‌ییم خودایه بۆ گه‌واهی من که وه‌ک

یوسفی سیدیقی میسریم و له توهمه‌ت بی‌به‌ریم

دیسان دهرباره‌ی عه‌شقی زولیکا بۆ جوانی یه‌سف ده‌لیت بۆ په‌یدا بوونی شه‌وه‌کتی
مرۆف ده‌بیته‌ هه‌وا خواپه‌رستی هه‌بیته‌ هه‌روه‌کو جوانی یوسف سه‌وه ره‌واح بۆ عه‌شقی
زولیکا بۆی (وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ) (یوسف - ۳۱):

له‌بۆ ئه‌ربابی شه‌وه‌کت لازمه‌ زیبی هه‌واخسواهی

ره‌واجی حوسنی یوسف، شو‌رسی عه‌شقی زوله‌یخا بوو

هاروت و ماروت دوو که‌س بوو هه‌ندیک ده‌لین دوو مه‌لائکه‌ن، هه‌ندیکیش ده‌لین
دوو پاشان به‌لام زۆرباش بوینه‌ به‌ مه‌لائکه‌ به‌ناوبانگن (وَمَا اُنزِلَ عَلٰی الْمَلٰٓئِكِيْنَ بِبَابِلَ
هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ اَحَدٍ):

ئه‌گه‌ر هاروت و ماروت له‌چاه‌ی زیله‌تا جووتن

به‌ فیتنه‌ی چاوی مه‌ستی پرخوماری ژن نه‌بوو چی بوو؟

قابیل و هابیل مندا‌لانی هه‌زه‌تی ئاده‌م ده‌ستیان کردن به‌ کوشتنی یه‌که‌تر، قابیل
هابیلی کوشت، چونکه‌ هه‌وا به‌ زگی‌ک کورو کچی‌کی ده‌بوو، کچی یه‌که‌م نه‌درا واته
ماره‌ ده‌کرا له‌ کوری دووه‌م، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ رێک نه‌که‌وتن (فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيهِ
فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ) (المائدة - ۳۰).

ئه‌گه‌ر قابیل به‌ قاتل بوو له‌ حه‌ق بی‌ مایلو و غافل بوو

سه‌به‌ب گول‌زاری روخساری عوزاری ژن نه‌بوو چی بوو؟

هه‌زه‌تی یوسف کاتی‌ک خۆی نه‌داده‌ست زولیکا رای کرد به‌ره‌وه‌ ده‌رگا زولیکا له
پشته‌وه‌ کراسی راکیشا (وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدٰى
الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْءًا اِلَّا اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ) (یوسف -
۲۵)، پاش ئه‌وه‌ چه‌ند سال‌ که‌وته‌ زیندانه‌وه‌ ئه‌ویش به‌ هۆی مه‌کرو داوی ژنه‌وه‌ بوو:

له‌ زیندانی جه‌فادا، بی‌ سه‌فا ما، ماهی که‌نه‌انی

به‌مه‌کرو داوی ته‌زویری به‌کاری ژن نه‌بوو چی بوو؟

ئاوی که و شەر ئه‌و خه‌لاته گه‌وره‌یه که دراوه به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چونکه کافره‌کان ده‌یانگوت (ابتر) واته و جاغ کویر، خوای گه‌وره‌ش له جیاتی ئه‌وه خه‌لاتی کرد به ئاوی (که و شەر) جا ئه‌گهر ئاوه مه‌نع کراوه له‌عاشقانی خوا، ئه‌وه بوچی ئه‌ولیا خه‌می هه‌رگه‌وره‌یه‌نه تاکو بگه‌نه سه‌ر ئه‌و ئاوه‌و لای ی بخۆته‌وه:

ئه‌گهر که‌وسه‌ر له عاشق مه‌نعه بوچی

خه‌می زولفی که‌مه‌ندی ئه‌ولیا بوو

ئه‌و شوخه نه‌خشینه کاتیك تیری موژهی خوئی داویتی زۆر بی‌مروه‌تانه به‌رامبه‌ر خوئی تیرباران ده‌کات و ده‌یکوژیت به‌مه‌ش ده‌بیته‌ شین و پۆرۆ.

سوره‌تی یاسین (یس والقران الحکیم) ئه‌و سوره‌ته‌یه کاتیك مروّف له سه‌ره‌مه‌رگدا بیته‌ به‌سه‌ریدا ده‌خوینریت، کاتیکیش مرد ته‌لقین ده‌دریت و به‌مه‌ش ده‌بیته‌ شین و پۆرۆ.

له‌به‌ر تیری موژهی بی‌مروه‌تی ئه‌و شوخه نه‌خشینه

له‌هه‌رجی ده‌نگی یا ته‌لقینه، یا یاسینه، یا شینه

حه‌زه‌تی عیسا موعجیزه‌ی ئه‌وه بوو کویر و به‌له‌ک و نه‌خۆشی چاک ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه به ئیزنی خوا (أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ) (ال عمران - ٤٩).

وه‌کو له پێشه‌وه باس له (ال العبا) کرا پیغه‌مبه‌رو نه‌وه‌کانی عه‌لی و فاطمه‌ش، جا ئه‌وه چ ئینسانیکه له‌لای تو ئالی عه‌با واته پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و مال و مندالی تووشی زیلله‌ت ببن به‌ده‌ستی کافری به‌دزاته‌وه:

بو ئینسانه له‌لای تو زومره‌بی ئالی عه‌با

قه‌یدی زیلله‌ت بی به‌ده‌ستی کافری به‌دزاته‌وه

موعجیزه‌ی حه‌زره‌تی موسا گۆچانه‌که‌ی ده‌ستی بوو کاتیک فریسی ده‌دا ده‌بووه
 نه‌ژدیهای گه‌وره له دژی ساحیره‌کانی فیرعه‌ون، فیرعه‌ون داوای له سییحر بازه‌کانی
 خۆی کرد که پیشبکری بکه‌ن له‌گه‌ل موسا خه‌لکیان کۆکرده‌وه (وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ
 مُجْتَمِعُونَ، لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ، فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ
 أَئِنَّا لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ، قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، قَالَ لَهُمْ مُوسَى
 أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ، فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ،
 فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ) (الشعراء - ٤٥).

موعجیزه‌ی (موسی) له رووی دا سیحرو جادوو چی ده‌کا

هیممه‌تی رۆسته‌م بیی نه‌فگه‌نی گورگی—ن چی یه؟

مانی گه‌وره‌ترین وینه‌کیشی فارس بووه، مانی ره‌نگی داوه‌ته‌وه له نه‌ده‌بی
 کلاسیکی کوردی، زۆربه‌ی شاعیرانی کورد باسی (مانی)یان کردووه، نه‌قاشه‌کانی چین
 شوین ده‌ست و په‌نجه‌یان دیاره له هونه‌ری نه‌خشه‌سازی، به‌لام هه‌رکاتیک جوانی
 حه‌زره‌تی یوسف بیته پیشه‌وه جوانی و زینه‌تی شیرین چیه؟

نه‌قشی مانی ده‌رکه‌وی نه‌ققاشی چین ریسوا ده‌بی

حوسنی یوسف جله‌وگه‌ربێ زینه‌تی شیرین چیه؟

شاعیر وه‌کو مرۆقیکی خاوه‌ن باوه‌رو عه‌قیده‌یه‌کی بته‌و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری له
 دلدا چه‌سپاوه له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوووه فه‌رمویه‌تی نیمانی ته‌واو
 نابیت نه‌و که‌سه هه‌تا منی له هه‌موو که‌س خۆشته‌ نه‌وی، جاریک عومه‌ری کورپی
 خه‌تاب عه‌رزى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ی کرد تۆم له‌هه‌موو که‌س خۆشته ده‌ویته‌ ته‌نها خۆم
 نه‌بیته، نه‌ویش فه‌رمووی هیشتا نیمانت ته‌واو نیه، عومه‌ر گوتی نیستا تۆم له‌هه‌موو
 که‌سیک خۆشته ده‌ویته هه‌تا نه‌فسی خۆشم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی نیستا نیمانت
 ته‌واو بوو.

نارى ئەو خۆشەويستىيەى ھەيە بۆ پىئغەمبەر(ﷺ) ئەو ھە پىنج خشتە كيدا ستايشى ئەو پىئغەمبەر(ﷺ) دەكات بە شاھەنشاو گەورەى دنياو قيامەتى دادەنيتت وەكو گەوھەرى زىر تاجەو لەسەرى نراو، رۆژىكى پىرشنگدارە لەنىو ھەموو پىئغەمبەراندە ياخود پىئغەمبەرانى تر ئەستىرە بن ئەویش رۆژ بۆيە ھەركاتىك رۆژ دەرىكەوئى زوناكى ھەموو ئەستىرەكان ون دەبىتت، بەھاتنى ئەو پىئغەمبەر(ﷺ) ھەرچى شەرعىيەتى پىئغەمبەرانى پىشوو ھەبوو بەتال بوو (وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

ئەى شەھەنشاھى شكوھى عىززەتى رووبى زەمىن

گەوھەرى تاجى رىسالەت، شەمسى بورجى مورسەلەن

شەوى ئىسراو ميعراج يەكىكە لە موعجىزە گەورەكانى پىئغەمبەر(ﷺ) كە لە شارى مەكە بۆ بيت المقدس لەوئىشەو بۆ ئاسمانەكان، ئەو شەو ھەموو مەلك كەوتنە ئاھەنگ گىپران، ھەر ئەو شەو ھەرىش و كورسى بوە تەخت كورسى ئەو پىئغەمبەر(ﷺ):

ئەى شەوى ئەسرا مەلك خورپەم لەبۆ ئاھەنگى تۆ

ھەرىش و كورسى بوو بە تەخت و مەسنەدى ئەو رەنگى تۆ

ھەر ئەو شەو كە تۆ سەركەوى بۆ ئاسمانەكان باخ و باغاتى بەھەشت ھەموو شەرمەزاربوو لەجوانى تۆ، بۆ دلدانەوھى زاتى تۆ ئەوھا رىزمان گرتى بەرەنگى دەنگ:

گولشەنى جەننەت خەجالەت ما، لە جیلوھى رەنگى تۆ

بۆ نەوازش زاتى ھەق ھەم سوجبەت و ھەم دەنگى تۆ

تۆ وەكو مانگى، ھەركاتىك ھەلدەنى وەكو مانگ ئەدرەوشىيەتەو وەكو مۆم وای لەنىوان سەرجەم پىئغەمبەراندە روناكىت ديارە لە دوورە بەھۆى ئەو روناكىەو ھەناسرىتەوھ:

پرتەوى بەدرى جەمالت، شەمعى جەمعى ئەنبىا

زىنەتى حوسنى كەمالت سۆزى شەوقى ئەولىا

ئىنجا بەدو پەرى تەواضوعەو نارى شاعىر بەراوردى خۆى لەگەل پىغەمبەردا (ﷺ)
 دەكات دەلىق من گەداو بىنەواوم، لە بەرامبەرمدا تۆش خاوەنى جوانى گەنجى
 دەسەلاتى و خاوەن سەخاوەتى من چ لە سزا بىكەم كە بىنەواو پەشىمانم، جا جگە لەتۆ
 چ شتىكى تر هەيهە من رووى تى بىكەم ئەى شەفاعەت كارى كۆمەلەى خراپكاران :

من گەداو بىنەوا، تۆش خاوەنى گەنجو كەرىم

من نەخۆش و بى دەوا هەر تۆى دەوا بەخش و حەكىم

چى لە هەنگامى جەزا كەم بىنەوا خواھو نەدىم

روو لە كووى كەم غەيرى تۆ ئەى شافعى زومەرى لەئىم

شاعىر كەوتۆتە شىوون و قورپىوان كە عومرىكى درىژى بەسەر بردووه، بەلام
 تەمەنىكى بىن بەرھەم كە هىچ زەخىرەى رۆژى دوايسى كۆنەكردووتەو، بۆيه دەبينىن
 دەستەو ئەژنۆ دانىشتوھەك وەك مندالىكى هەتىوى بىنداىك كە هىچ كەسىك نىھ دەستى
 مېھرەبانى بەسەردا بەئىن، جا ئەوئىش لە داخانا هىچى بۆ نەماووتەو تەنھا ئەوئەندە
 نەبىت، دانىشيت فرمىسكى تەر بىژىت و سەرتاپاى لەشى خۆى لە قور دەگرى، هەتا
 ئەو كاتەى (شای لولاك) مەبەستى پىغەمبەر (ﷺ) لە حەدىشى قودسىدا هاتووه (لولاك
 لولاك لما خلقت الافلاك) دى پزگارم بكات.

با بىكەم شىوون لەداخى باخى عومرى بىنەسەمەر

دەستە ئەژنۆ دابنىشم وەك هەتىوى بىن پەدەر

با بە ئەشكى دىدە تەر كەم خاك و خۆلى راگوزەر

خۆ لەقور بگرم بە جارى هەر لەپىن تا تەوقى سەر

بەلكى لوتفى شاهی لەولاك بىنەجاتم دا لەشپن

نارى شاعىر كەوتۆتە ژىر دەستى هەواو نەفسى خۆى، ئەو نەفسەى كە هەردەم
 مروّف بەرەو شتى خراپ دەبات (وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ
 رَبِّي) (يوسف)، تىشوى رىنگاشى لا نىھ بۆ ئەوئەى لە رۆژى دوايدا رزگارى بكات،

چونکه له رۆژى مه‌حشه‌ردا روت و بى‌چاره كه هيجى له‌لا نيه ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌بیت ره‌حه‌تى زۆرى پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) شك ده‌بات چونكه له‌و رۆژه‌دا (شفیع المذنبین) ه. پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ فه‌رموده‌یه‌ كدا ده‌فه‌رمویت له‌ عه‌رزى ابوذر الغفارى ده‌كاو ده‌لێت (يا اباذر اعد اسفينه فان البحر عميق فستكثر زاد فان السفر طويل):

بوردەبارى دەستی نه‌فسى كافرئ ئه‌مماره‌ خوُم
بى‌زه‌خیره‌و زادى رێگه‌ى ئاخیره‌ت بى‌چاره‌ خوُم
ده‌سته‌پاچه‌و رووسياه‌و عاجزو بى‌كاره‌ خوُم
رووت و قوتى مه‌حشه‌رو بى‌سايه‌ وو ئاواره‌ خوُم
بى‌ به‌فريادم له‌وئ‌دا يا ده‌ليله‌لمجرمين

سه‌ره‌پاى ئه‌و هه‌موو خراپه‌كاره‌ى كه هه‌مه‌، به‌لام ئومیدم زۆره به‌و ئايه‌ته‌ى كه
خوای گه‌وره (لاتقنطوا من رحمة الله).

من كه مه‌شه‌ورم به‌ مه‌حكوم و موتيعى نه‌فسى شوم
كه‌ى به‌ ئومیدو خه‌يالئى ئيعتبارو ئابـــــــــــــــرووم
قه‌ت له‌ فه‌رمانئى ئيتاعه‌ت يه‌ك قه‌ده‌م پيشو نه‌چوم
ئىسته‌ من قانيع به‌ خو‌شهى ئايه‌تى (لاتقنطوا) م

ئهو سه‌گه‌ى له‌ گه‌ل كۆمه‌لئى يارانئى ئه‌شكه‌وت كه‌وت (ويَقُولُونَ سَبْعَةَ وَاثَمِنُهُمْ
كَلْبُهُمْ) (الكهف)، ئهو سه‌گه‌ له‌ به‌هه‌شت ده‌بیت ده‌چيته به‌هه‌شته‌وه، نارئ ده‌لێت ئه‌و
له‌ به‌هه‌شت من له‌ دۆزه‌خدا ده‌بم، ده‌ ئه‌ى خو‌شه‌ويستئى هه‌موو دروستكراوه‌كان تاكو
زوه‌و به‌زه‌يبه‌ بۆمان بنیره، ئه‌گه‌ر ئه‌و سه‌گئى اصحاب الكهف بووه، منيش سه‌گئى
تابعينم:

گه‌ر سه‌گئى دواى فه‌وجئى خاسانئى خوایئى كه‌وتوه
يانئى ده‌رباره‌ى ده‌رى ئه‌صحابئى كه‌هفئى گه‌رتوه

ئەو له جەننەتدا موقیم و من له دۆزه خـدا بووه
ئەو حەبیبی خالیقی عالەم تەرەححوم تا زوو
ئەو سەگی ئەصحابی کەهفو و من سەگێکی تابەین

ناری سەفەری کۆچکردنی نزیک بۆتەو و وەرە وەرە خەریکە هەنگاوی بۆ دەهاوی،
بەلام مەنزلی گەلێک دوورو درێژو ریگاکەشی پرمەترسیه، جا کەوایه بۆ هیندە
غافلی ئەو خاک بەسەر، برۆ هەتا زوو و روو له باره گای پیغەمبەر (ﷺ) بکەو گەلێک
بپاریتو و بلی ئەگەر باشترین دروستکراوی جیهان، ئیمە زۆر به ئیخلاص شوین
هەلگری سونەتەکانی تۆین له خۆتمان بژمیتره.

(ناری) یا ئامادیه نزیکه هەنگامی ســـــــــه فەر
مەنزلی دوورو درێژو چۆله ریگەت پرخەتـــــــــەر
تا بکەو غەفلەت نوشینی خاکی، ئەو خاکت بەسەر
روو له رهوزهی موستهفا که بیژە یا خەیرولبەشەر
نیمە تویشەو ریگە جوز ئیخلاصی خەیرولبەشەر

سەرچاوه کان:

- ۱- دیوانی ناری/ کۆکردنەو و ساغ کردنەو هی پیشه کی و له سەر نووسینی کاکەو فەلاح ۱۹۸۴.
- ۲- نورالابصار فی ماقب ال ابن المختار.

بیخود

بیخود (۱۸۷۵-۱۹۵۵) شاعیریکی زمان پاراوو ته‌رزمانی کورده، هه‌روه‌ها یه‌کیکه له شاعیره کلاسیکه‌کانی کورد، به‌کۆچکردنی بیخود ئه‌ستیره‌یه‌کی تری شیعری کلاسیکی کوردی به‌ره‌و نه‌مان و ئاوابوون چوو، یاخود به‌مانایه‌کی تر بلێین دواچۆره‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی له‌ده‌ریای ئه‌ده‌بی کوردی به‌ره‌و کۆتایی ده‌رۆیشت.

شاعیر له‌سه‌رده‌می‌ک له‌دایکبووه، که‌خویندنی حوجره‌سوخته‌خانه‌باوی هه‌بووه، له‌هه‌مانکاتیشدا له‌خیزانیکی زاناو نایینپه‌روه‌ر له‌داکبووه هه‌ر له‌مندالیه‌وه می‌شکی به‌بیری نایینه‌وه زاخاو دراوه، کاتیکیش ته‌مه‌نی گه‌یشتۆته (۶-۷) سالان هه‌روه‌ک مندالانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی چۆته به‌ر خویندن و فیری ئیملاو نه‌حوو سه‌رفی زمانی عه‌ره‌بی بووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شاره‌زایی په‌یدا کردووه له‌زمانی فارسی و تورکیدا، هه‌روه‌ها شاره‌زایی له‌زانسته‌کانی نایندا، کاتیکیش خویندنی ته‌واو کردووه له‌ناوچه‌کانی کوردستاندا به‌مامۆستایه‌تی خه‌ریک بووه و ده‌رسی گوتۆته‌وه به‌تایبه‌تی له‌پاش ئه‌وه‌ی له‌جیگای کاکی بۆته موفتی، که‌واته له‌و رۆژه‌وه‌ی پینه‌ناوه‌ته حوجره‌تاکو رۆژی کۆچکردنی سه‌رقالی کاروباری ئایینی بووه، بۆیه‌ده‌یینین زۆر به‌ناشکراییی کاریگه‌ری ئایینی به‌شيعه‌کانیه‌وه دياره، یاخود به‌مانایه‌کی تر بلێین ئاین له‌شيعه‌کانی بیخود ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

ئه‌گه‌ر بێتو چاویک به‌دیوانه‌که‌یدا بخشینین بۆمان ده‌رده‌که‌ویت زۆریه‌ی شيعه‌کانی لاوانه‌وه بووه بۆ پیاوانی ئایینی و دۆسته‌کانی یاخود پیا‌هه‌لگوتن بووه بۆ پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی وه‌کو خه‌لیفه‌راشدین(ﷺ).

بێخود توشی موبته لای ههواو نهفسی خۆی بووه، مهعصیهت و گونا ههواو باریان کردوه دهردی بێ دهوایه، بهلام هینده بهسه بۆ شاعیر که پینغه مبههر (ﷺ) پشت و په نایه تی ئه و پینغه مبههری که به موعجیزه کارماز شاهیدی بۆ داوه که پینغه مبههری (ﷺ) خوایه:

به دهس ههواو نهفسه وه ئه گهرچی بهنده موبته لام
 هیلایکی باری مهعصیهت که لایکی دهردی بێ دهوام
 بهلام ئه مه م کیفایه ته که نهعت خوای موسسته فام
 خولاصه من له له ههردوو لا که سیکه مه لجه ئو په نام
 که گفتوگو به وه حشی یو غه زال و سوسه مار ئه کا

نزاو پارانه وهی موسا پینغه مبههر له سههر کیوی طور که خوای گه وره نووری خۆی پیشان بدات کاتیکیش که میک له نووره کهی خسته سههر کیوی طور کیوه که سووتا، داوی ئه م به سه رهاته دیته سه رباسی پینغه مبههر (ﷺ) که چون ئاده می فریشته سه لاوات له سهری لی دهدهن پاشان به موعجیزه ی خۆی به هیمایه ک مانگ شهق ده کا.

قوره ی شیه کان داوایان له پینغه مبههر (ﷺ) که موعجیزه یه کیان پیشان بدات، داوی ئه وه یان له پینغه مبههر (ﷺ) کرد که مانگیان بۆ له ت بکات پینغه مبههر (ﷺ) به په نجه ی مانگی شهق کرد، خه لکه که هه موو ئه وه یان دیت، قورئانیش ئیسپات ده کات (اَقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ) (القمر)، بێخودیش ده لی:

هه تا ته جه للی خودا له عاله ما بکا ظه ———— ور
 به ناگری گولی چه مه ن چیا بیته کی ———— وی طور
 فریشته و ئاده می ئه لێن هه تا ئه بهد له خ ———— وارو ژوور
 سه لاتی حه ق له سههر شه هی که شهق ئه کا قه مه ر له دوور

له کۆنهوه دروست بوونی ئادهمیزاد بۆته جینگای مشتومرێکی زۆر، ئایا سههرهتای دروست بوونی ئادهمیزاد چۆن بووه، خوای گهوره له قورئاندا ئهم باسهمان بۆیه کالاً دهکاتهوه ههروهکو له سورهتی (السجده) دهفرموی: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ) (السجده - ۷).

بیخود له ژێر کاریگهری ئهم ئایهته دهلیت:

قوربانی ئهو خودایه که دورپێکی وا یه تيم
به شه وچرای ئیمه له ماع و له طين ئه کما

شهړی خهندهق له نیوان قورهیشه کان و موسلمانانه کان روویدا، مه بهستی قورهیشه کان ئه وه بوو به یه کجاری موسلمانانه کان له ناویبهن، بۆیه هیرشیان کرده سه ر شاری مه دینه، موسلمانانه کان له سه ر پێشینیاری سه لماتی فارسی خهنده قیان له ده وروپشتی شاری مه دینه لیدا، هه موو موسلمانان کاریان تیدا کرد، پینغه مبه ر (ﷺ) که میك ئاوو که میك جویان بۆهینا، به به ره که تی ئهو پینغه مبه ره (ﷺ) توانی هه موو ئهو خه لکه تیژ ئاوو خواردن بکات، که موسلمانانه کان سه ریان له وکاره سوپما، ئهم موعجیزه ی پینغه مبه ر (ﷺ) له شیعرى بیخود به م شیوه یه ره نگى داوه ته وه:

ئه گه ر له فه یضی ئهو نه بێ دوو هۆقه جۆو یه ک چتیر

چلۆن له رۆژی خهنده قا کیفایه تی هه زار ئه کا

له شه وى ئیسرا و میعراجدا پینغه مبه ر (ﷺ) چووه ئاسمانه کان تا کو گه یشته سد ره المنته ی (وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزَّلَهُ أُخْرَى، عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى) (النجم - ۱۴)، که ئه مه ش یه کی که له گه و ره بی پینغه مبه ر (ﷺ) که به ده یه ها موعجیزه ی تری هه ئیه:

تۆ سیدره نشین بازی، صاحیبی سه د ئیعجازی

پینغه مبه ری مومتازی، ده ستی من و دامانت

ل ۱۷

شهکردنی مانگ به پهنجهی پیغه مبهەر (ﷺ) شتیکی بهلگه نهویسته، کاتیکی
قورهیشیه کاندایان له پیغه مبهەر (ﷺ) کرد، ئهویش ئه و داوایهی بۆ جیبه جی کردن:

بهیضا به ئه مری ئه و بوو که وهستا دهقیقهیی

دوولت به دهستی ئه و بوو که مانگی ئیشاره کرد

ل ۲۵

دیسان ده بارهی شهری خهندهق بیخود دهلی:

ئه و بوو که یه ک چیترو مهنی جۆ له خهندهقا

رۆژی غهزا کیفایهتی بهو یه ک ههزاره کرد

ل ۲۵

بیخود له پیناسهی گهرهیی و ئیعجازی پیغه مبهەر (ﷺ) دیسان دهلیت:

به تیغی ره مزو ئیعجازی که مهندی

مههی شهق کردو بهستی بالی (خورشید)

ل ۲۴

بیخود نه ک ههرخۆی ده کاته قوربانی پیغه مبهەر (ﷺ) بهلکو خۆی ده کاته قوربانی

ئه و که سه که قوربانی پیغه مبهەر (ﷺ) ده بیته، ئه و بهندهیهش وه کو سه گیک ده بیته

دهرگه وانی شاهی عهره بی واته پیغه مبهەر (ﷺ)، ئه و شاههش نه سه بی قورهیشیه،

جهرگو دلی منیش به ستراوه به خۆشهویستی ئه وه وه.

قوربانی که سی بم که به قوربانی نه بی بی

وه ک بهنده سه گی دهرگه هی شاهی عهره بی بی

شاهی عهره بی یه عنی قورهیشی نه سه بی بی

جهرگی به دوو ئه برۆی ئه وه چنراوه دلی من

ل ۶۸

بیخود زۆر وه ستایانه باسی وه فاو دلئۆزی (ئه بوبه کری صدیق) ده کا که چۆن گیانی

خۆی فیدا کرد له ریگهی پیغه مبهەر (ﷺ) دا که چۆن به یه که وه کۆچیان کرد، پاشان

ئه بوبه کر له پیش پیغه مبهەر (ﷺ) دا چوه ناو ئه شکه وته که وه، هه موو کونه کانی ناو

ئه شکه وته که ی گرت ته نها یه ک کون نه بیته، ئه ویش قاجی خۆی له سه ر دانا بۆ ئه وه ی

هیچ زینده وهریک زیان به پیغه مبهەر (ﷺ) نه گهیهنێ، له ئه نجامدا ماریک به پیتی پیروزی
 نه بویه کریه وهدا، نا ئه مهیه گیان فیدا کردن له ریگه ی بیروباوه ردا، خوی گه ورهش
 واباسی ئه و کۆچه دهکا (إِذْ أخرجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
 لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) (التوبة - ٤٠).

خوصوص خه لیفه ی به که م ره ئیسی فبرقه ی ئیهتدا
 که ئه و بوو کردی رۆحی خۆی له ریی صد اقه تا فیدا
 که سی که پیتی موباره کی بخاته ژاژی نه ژده هه
 له بهر ره سولی موخته ره م نه وه ک گه زه ندی پی بگا
 به قین بزانه ئیسی وا له ئیسی یاری غار نه ک

له پاشان دیته سه رباسی خه لیفه ی دووهم (عومه ری کوری خه تاب) که ناوبانگی به
 دادپهروه ری له هه مو جیهاندا بلا و بوته وه، له سه رده می فه رمانه روه ابی ئه ودا خه لک
 زۆر به ئه مینی ژیاوون، جا لیته دا ده بینین بیخودی شاعیر په ندیک کی کوردی پر په پیستی
 ئه م دادپهروه ریه تیکه ل به شیعری خۆی کردووه که په نده که ده لئی (گورگ و مه ر
 پیکه وه ئا و ده خۆنه وه) هه رچه نده گورگ زۆر برسی مه ره، به لام کاتییک دادپهروه ری
 بلا و بووه مه ر له گورگ ئه مین ده بیته، که ئه مه ش دیاره هه ر له سه رده می عومه ری
 کوری خه تاب روو ده دات:

له پاش ئیمامی نامه وه ر (عومه ر) خه لیفه ی زه می
 دره ختی مه عده له ت سه مه ر چه مه ن طیرازی شه رع و دین
 هه ر له عه صری عه دلی یا مه ره له گورگ ئه بی ئه مین
 له جینگه یی جه نابی ئه و که بوو ئیتر سه گی له عی

ئینجا نۆره ی خه لیفه ی سییه م (عوسمانی کورپی عه فان) ه، خاوه نی شه رم و حه یا، که
 چۆن هاتووه له فه رمووده ی پیغه مبهەر (ﷺ) دا سوودی وه رگرتووه، که فریشته کانی
 ئاسمان شه رمیان له عوسمان کردووه (روی عن علی (ﷺ) قال دخل عثمان علی النبی

(ﷺ) و رکبته بادیه فغطی رسول الله (ﷺ) رکبته، فقیل دخل ابوبکرو عمرو علی فلم تفظها؟ فقال رسول الله (ﷺ) الا استحي من استحيت منه الملائکه):

له وه صفی خازنی سووهم یه گانه گه وههری حهیا
 ئیمامی مه جمهعی ئه ده ب، خه طیبی مینبهری حهیا
 هه رچی بلیم خه جاله تم له شهرمی جه وههری حهیا
 که سێ که دا بجا فه له که له پێی ئه ودا سه ری حهیا

له پاش کۆتایی هاتنی شهرم و حه یای خه لیفه ی سییه م، ده ست ده کات به ته و او کردنی خه لیفه ی چواره م (عه لی کورپی ئه بی تالب) که خۆ شه ویستی پیغه مبه ر (ﷺ) سووه، وه سفی ئه م به ر پێزه ده کات به نایه تی (وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) (سوره تی انسان)، که به (هل اتی) ده ست پیده کا له شانی (عه لی) و فاتیمه ی خێزانیدا هاتۆته خواره وه، له پاشادا باسی ئه و فه تحه گه وره یه ده کات که فه تحی قه لای خه بیه ره، به سه ر کردایه تی (عه لی کورپی ئه بی تالب) فه تح کرا، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی به یانی ئالای ئیسلام ده ده م به یه کێک له ئیوه که فه تحی قه لای خه بیه ر ده کا، بۆ به یانی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی کوا عه لی؟ ئالاکه ی داده ست و به رتی کرد له راستیشدا فه تح کرا:

له گه ل که سێ حه بیبی خزی خوا که بووی عینایه تی
 به یانی وه صفی ئه و ئه کا له (هل اتی) به نایه تی
 غه زه نه ریکی وا که وا درا هیدایه تی
 له پۆژی فه تحی خه بیه ردا به زۆری شان و رایه تی

دیسان هه ر ده رباره ی (عه لی) و قه لای خه بیه ر ده لیت (عه لی) قه لای خه بیه ری فه تح کرد، ئه و شمشیره ی به ده ستیه وه بوو، ناوی (ذوالفقار) بووه، که پیغه مبه ر (ﷺ)

ده‌بارەى عەلى و شمشیرە‌کەى دە‌فەر‌مویت: (لا فتى الا على لا سيف الا ذوالفقار):

بادى برۆى ره‌سولى خودا بوو به ——— اوهرى

هه‌یدەر که فه‌تخى خه‌یه‌رى به‌و (ذوالفقار) ه‌ کرد

دیسان ده‌بارەى عوسمانى کورپى عه‌فان که دوو کچى پینغه‌مبه‌رى (ﷺ) ماره‌ کردوو

(روقيه و ام کلثوم) پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەر‌مووى کچى تریشم هه‌بوایه‌ لیم ماره‌ ده‌ کرد (لو

ان لنا ثالثه لزوجناک):

بوچى نه‌بى به‌ صاحیبه‌ى نووره‌ینى نه‌بیره‌ین

عوسمان که بوژنى دوو گولئى له‌و نه‌وبه‌هاره‌ کرد

ئینجا نوۆره‌ى پیاویکی فارسیه‌ که ناوى سه‌لمانى فارسىیه‌، مهاجرو انصار

هه‌ریه‌که‌یان ده‌یانگوت سه‌لمان له‌ ئیمه‌یه‌، تاكو قسه‌ گه‌یته‌ پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) و فەر‌مووى

(سلمان منا اهل البيت):

بروانه‌ چۆن به‌ روتبه‌ى (منا) خه‌لات کرا

سه‌لمان که هاتوو به‌یعه‌تى به‌و تاجداره‌ کرد

ئهو شه‌وه‌ى که پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌دایکبوو، پارچه‌ نووریک سه‌رتاپا دنیاى روناک

کرده‌وه‌ هه‌ر ئەم نووره‌ بوه‌ هۆى کوژانه‌وه‌ى ئاگرى ئاگرپه‌رستان ه‌ شه‌ق‌کردنى تاقى

کیسرا، دیسان هیماکردن به‌ گه‌وره‌ترین مو‌عجیزه‌ى پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) (انطقت نار الجوس

وانشقت ایوان کیسرا).

به‌ ظاهر بوونى طاقى کیسره‌وى نه‌تدی که چى پینها

قه‌مه‌ر نازانئى چۆن بوو به‌یه‌ک ئیحای پینغه‌مبه‌ر

هه‌زره‌تى (ئیه‌راهم) سلوى خواى لئى بیته‌ کاتیک له‌ خه‌ودا فەرمانى پینکرا که

خۆشه‌ویسته‌که‌ى واته‌ هه‌زره‌تى (ئیسماعیل) کورپى سه‌ربریت:

شۆخى که یه‌ک موژه‌ى به‌ مه‌ثل بو ذه‌بیحى من

صه‌د خه‌نجهرى خه‌لیلى به‌دایم ——— واومه‌

ئەو کاتەمی که شاعیر دڵ پڕلەغەم دەبیّت پەنا بۆ حەزرەتی یوسف دەبات، کاتیک ئەو گرانیەمی بەسەر خەلکی میسردا هات بۆماوەی حەوت سالان یوسف پینغەمبەر دلی خەلکی دەدایەووە که سەبر بگرن هەموو تەنگانەیهک خۆشی بە دواوایە (قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنَ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ) (یوسف ٤٧، ٤٨)

ئەوێندە مەحوی غەم ئەمی ئەزیزی میسری بەلاغەت

دەهانێ یوسفی ثانی صیفەت، نەماوە نیشنام

شاعیر هێندە عاشقی ریبازەکی بووەن خۆی وەکو عەشقهکی زولێخا دیتە بەرچاوی

بۆ یوسفی بەجیماوی دەشتی کەنعان:

له کەنعانی فیراق و جان گودازیدا وەکو یەعقوب

له میصری ئیشتیاق و عیشق باویدا زولەمخا خۆم

حەزرەتی یەعقوب لەتاو دووری یوسفی کورپی چاوەکانی کویر بوو، کاتیک کراسەکی یوسفیان هینا یەعقوب فەرمووی (وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِي) (یوسف - ٩٤)، کاتیکیش مژدە هینەرەکه کراسەکی گەیانە حەزرەتی یوسف و بەسەر چاویاندا هینا رووناکی بۆ چاوی گەرایەووە (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا) (یوسف - ٩٦).

دەمی بوو چاوەرپی مژدە قودوومی ئیو بوو (بیخود)

خودا کردی نەسیمی پیرەهەن بۆ پیری کەنعان هات

کاتیک براکانی حەزرەتی یوسف بردیان بۆ شوون بزرکردنی بە فیللی سەیران، پاشان هەلیاندا یە نیو بیرو دواپی کاروان هات یوسفیان دەرھینا و لەگەڵ خۆیان بردیان بۆ مصر فرۆشتیان، چەند سالیك بزر بوو لە باوکی دابرا کەس نەیدەزانی سوراغی لەکوئی یە (قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ

السَّيَّارَةَ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (یوسف - ۱۰).

بۆچی نه‌رژئ سه‌یلی سروشکم وه‌کو بـاـران
 بۆچی وه‌کو یه‌عقوب نه‌به شوهره‌یی شاران
 له‌و یوسفه‌ پرسیمه‌ له‌ بیگانه‌و یـاـران
 هه‌رگیز نی یه‌ سـۆراخی له‌ هیج لاره‌ دلئ من

ل ۶۷

ئه‌و کاته‌ی کاروانه‌که‌ی (یوسفی)یان ده‌ره‌ینا له‌بیر، بردیانه‌ میسر، فرۆشتیان
 (وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ) (یوسف - ۲۰)

یوسف مه‌تاعی من نی یه‌ لیتم لاده‌ ئه‌ی عه‌زیز
 سه‌ودای نگینی خه‌تمی ریساله‌ت به‌ناومه‌
 بۆ گۆشه‌ییکی تیغی برۆی وه‌ک ژنانی میصر
 په‌یه‌هسته‌ ئاره‌زووی له‌پی ده‌ستی برآورمه‌

بیخود په‌ریشانه‌ له‌تاو دووری شیخ مه‌حمودی نه‌مر، هه‌روه‌کو چۆن یه‌عقوب گه‌لیک
 په‌ریشانی یوسف بوو، به‌لام له‌ دوا‌یی یوسف به‌ دیداری یه‌عقوب شاد بوو، شیخ
 مه‌حمودیش له‌ ئاواره‌یی هیندستان گه‌یشه‌وه‌ کویت به‌م زوانه‌ش به‌ دیداری دۆساتن
 شاد ده‌بیته‌وه‌

عاجز مه‌به‌ بیخود که ئیشه‌للا وه‌کو یه‌عقوب

ل ۴۵

نه‌زدیکه‌ ویصالی مه‌هی که‌نعانی کووه‌یتیم

په‌پوله‌ سوله‌یمان هه‌والگری چه‌زه‌تی سوله‌یمان بووه‌، که سوله‌یمان خاوه‌نی
 ئه‌نگوستیله‌ بووه‌، به‌هۆی ئه‌و نه‌نگوستیله‌وه‌ هه‌مووشتیکی بۆ فه‌راهه‌م کراوه‌،
 بیخودیش ده‌لئ مه‌گه‌ من لیتم دوورم به‌هۆی هوده‌ود هه‌موو شتیکی ده‌زانیت،
 هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌نگوستیله‌که‌یه‌وه‌ هه‌موو شتیکی جی‌به‌جی ده‌کریت:

واتئ مه‌گه‌ دوورم له‌تۆ ئه‌ی صاحیبی خاته‌م

ل ۴۵

هه‌ر هوده‌وده‌که‌ی به‌زمی سولیمانی کووه‌یتیم

هوده‌ودی حه‌زرتی سوله‌یمان توانی هه‌والی به‌لقیسی شازنی یه‌مه‌ن بۆ حه‌زرتی
سوله‌یمان به‌یئنی، ئەمه‌ وای کرد سوله‌یمان ده‌ست به‌سه‌ر مولکی یه‌مه‌ن بگرتیت (قَالَ
يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ) (النمل - ۳۸).

گەر هوده‌وده‌که‌ی بادی صه‌با بی له (سه‌با) تان

گەر ته‌ختی (سوله‌یمان)ی یه‌ نه‌یخاته هه‌واتان

ل ۶۱

بیخود چا‌ورونی له‌خۆی ده‌کات ئەوکاته‌ی نامه‌ی (نوری شیخ صالحی) به‌ده‌ست
گه‌یشتوه، نامه‌که‌ی به‌ کراسه‌که‌ی حه‌زرتی یوسف چواندوه، کاتیک بۆ باوکی
نارده‌وه، حه‌زرتی یه‌عقوب رۆشنایی بۆ چاوه‌کانی گه‌رایه‌وه، چونکه له‌تاو دووری
یوسف کوێر بوو:

له‌پاش هه‌مدو ئەناو شوکرو سوپاسی حه‌زرتی بیچوون

له‌پاش سه‌لوات و ته‌سلیمی شه‌فیعی ئومه‌تی جانی

وتم ئە‌ی خه‌ط‌و خامه‌ت سورمه‌ی چاوی مه‌ه‌جووران

وتم ئە‌ی بۆ‌یی نامه‌ت بۆ‌یی جامه‌ی ماهی که‌نعانی

ل ۱۲۲

یوسفی میصر هه‌ینده جوان بووه له‌لای شاعیر بۆ‌ته مانگ و وه‌کو مانگی چوارده
شه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه، بیخود ده‌لێ گه‌ردی به‌رپیی خۆت بۆ لیم قه‌ده‌غه ده‌که‌ی، من
هه‌روه‌کو حه‌زرتی یه‌عقوبی باوک چاوه‌رێ تۆزیککی ئەو گه‌رده‌م که بۆم بنی‌ری و چاوم
پێ رووناک بیه‌ته‌وه.

گه‌ردی ریت تاکه‌ی له (بیخود) مه‌نع ئە‌که‌ی ئە‌ی ماهی میصر

چاوی ئە‌م یه‌عقوبه موحتاجی جه‌واهی‌ر سه‌ورمه‌یه

ل ۱۵۲

په‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ ره‌حه‌ت بۆسه‌ر ئاده‌میزاد ره‌وانه کراوه، ئاینه‌که‌ی کۆتایی ئاینه
هه‌تا رۆژی هه‌شر به‌رده‌وام ده‌بیست، ئە‌م ئاینه‌ی زیندوو کردۆ‌ته‌وه، هه‌روه‌کو چۆن
حه‌زرتی (عیسا) مردوی زیندوو ده‌کرده‌وه (وَتُبْرِي الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ

ههروهها ههزهرهتی موسی دهستی لهباخهلیا ئهناو کاتیک دهریدههینا سپی دهبوو
ئهدهوشایهوه(وَاضْمُ يَدِكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ) (طه-۲۲)

هینده بو ئیحیای دلی مردوو یه دی بهیضای ههیه

گاورو جووش پئی ئهئین موسا دهسهو عیسا دهسه ل ۸۸

دیسان دهئیت:

یه دی بهیضای بهغهل پهروهدهیی ئیعجازی شوخیکه

له عهینی نهصلی شهو دا صاحیبی صوبجی گریبانه ل ۹۰

شاعیر گهلیک دووره له خو شهویستی بهلام چ دووریهک تا کو رۆژی مهحشر بهیهک
ناگهن ئهوه سهسهتهی دووریهشی ده مینیتتهوه تا کو لیدانی نهفخی صور (وَنُفِخَ فِي
الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ) (یس ۵۱)

چ دووری؟ دووریی تا رۆژی مهحشر

چ سهسهته؟ سهسهتهی تا نهفخی صوور ل ۱۱۲

ئهو رۆژهی خوای گهوره دنیای دروست کرد، ئهرواحی خهکی کو کردهوه فهرموی
(الست برکم) الاعراف، خهکه کهش له وهلامدا گوتیان (قالو بلی) بویه بیخود گلهیی
دهکاو دهلی ئیوه هینده بی رهمن بهرامبهه بهمن دهلی ئاسنگهه ری رۆژی (الست) دل و
دهروونی ئیوهی له ئاسن گرتوه:

هینده بی رهمن ئهلی ئاسنگهه ری رۆژی الست

دهرحهقی من له وحی دلتانی له ئاسن کردووه ل ۹۴

صافی

صافی ناوی کاک مسته‌فای کورپی کاک عه‌بدول‌لایه، له هیران له سالی ۱۸۸۳ له‌دایک بووه، وه له سالی ۱۹۴۲ هه‌ر له هیرانی مه‌ل‌به‌ندی له‌دایک‌بوونی کۆچی دوایی کردوووه، له گۆرستانی بنه‌ماله‌که‌یان نیژراوه.

صافی هیرانی به‌مه‌به‌ستی خویندن گه‌لێک شوینی کوردستان وه‌کو کۆیه‌و په‌واندز کوردستانی پۆژه‌ل‌ات گه‌راوه، تا‌کو ئی‌جازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌ر‌گرتوووه.

صافی هیرانی جگه‌ له‌وه‌ی مه‌لایه‌کی ئی‌جازه‌ پیدراو بووه، شیخی ته‌ریقه‌تیش بووه که‌ ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌شی له‌ باوک و باپیرانی بۆ ماوه‌ته‌وه، ده‌لێن شیخ سولیمانی باپیره‌ گه‌وره‌ی، گه‌وره‌و فه‌رمان‌په‌وای ناوچه‌ی هیران بووه، به‌لام له‌ نه‌جامدا وازی له‌ میریه‌تی و فه‌رمان‌په‌ایی هیناوه‌و، ریگی دینداری گرتوووه و پا‌به‌ندی ته‌ریقه‌تی قادری بووه، که‌ له‌ شیخ ته‌های به‌تلیسییه‌وه بۆی هاتۆته‌ خواره‌وه‌و، کاک مسته‌فای (صافی) شاعیریش هه‌رله‌سه‌ر ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ ماون و دا‌بونه‌ریتی خواپه‌رستی و شیخایه‌تیان له‌ هیران هه‌ر له‌باوه^(۱).

صافی هیرانی پاش مردنی کاک عه‌ولای باوکی ده‌بیته‌ جینشینی ته‌کیه‌ی قادری له‌ هیران، به‌مه‌ش قوناغیکی نوێ له‌ژیانی که‌سایه‌تی صافی ده‌ست پیده‌کا، پیش ئه‌و میژوووه صافی هیرانی خه‌ریکی خویندنی مه‌لایه‌تی بووه، هه‌یج ئه‌رکیکی ته‌ریقه‌تی له‌ نه‌ستۆدا نه‌بووه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌دایک‌بوونی و ئه‌رکیکی گران بخاته‌ نه‌ستۆی ئه‌ویش کاری ئیرشاد بووه، دياره‌ شیعه‌کانیشی له‌ چوارچۆیه‌ی ئه‌و بازنه‌یه‌دا ده‌خولیته‌وه که‌ بازنه‌ی سوفیزمه.

شاعىر لە تەمەنى ۳۰ سالىدا دەبىتتە جىنشىنى باوكى عالەمى مادى وەلا ناوہ بۆ
 عالەمى (مەعنەوى^(۲)) ھەولى داوہ.

شاعىر خاوەنى بەھرەيەكى شىئىرى بووہ، لە تەمەنى (۱۴) سالىدا دەستى
 بەشىئىرگوتن كرووہ.^(۳)

جوانى سروشتى كوردستان و سازگارى ئاوو ھەواكەى لەلايەك و لەلايەكى تىرىش كاك
 عەبدوللا (ئانى)ى باوكى و نىھانى شاعىرى كۆيە كاريان لى كرووہ و دەرگاي شىئىريان
 ۆب كرووئەوہ.^(۳)

صافى شاعىرىكى دل تەرو ھەست ناسك بووہ، ھۆنراوہكانى زۆربەيان بەدەنگو
 ئاوازي گۆرانىيۆزان لە كۆرو كۆبونەوہكان و ئاھەنگە تايبەتتەكان گوتراون، گەليك
 جاريش صافى لەو ئاھەنگە تايبەتيانە ئامادە بووہ، كەواتە ئەوہ دە مانگەيە نىتە ئەو
 قەناعەتە كە بلين صافى شاعىر زياتر ھەستى موسىقى بەھىز بووہ ھۆنراوہكانى
 موسىقاي بەھىزيان ھەبووہ.

صافى ھۆنراوہكانى لە بابەتى سۆفيزم ھۆنيوہتەوہ، بەلگەش ئەوہ گەليك زاراوہى
 سۆفيزمى لە ھۆنراوہكانى بەكارھىناوہ وەكو (باز، وجود، جيلوہ، تجلا، عشق.. تاد)
 صافى (شىخ عەبدولقادرى گەيلانى) بە پىرەو و رەشىدى خۆى دەزانى، ئومىدىكى
 زۆرىشى بەو پىرە ھەيە كە پىتى شاد بى و رەزامەندى خواش بەدەست بەھىنيت:

ئومىدى زۆر ھەيە (صافى) نەجاتى بى لەغەم چونكە

دەليل مەولو و تەھمەد ياوہرو يارىبازى گەيىلانە

خوای گەورە رىزى لە پىغەمبەر (ﷺ) گرت داوہتى كرد بۆلاى خۆى ھەرەكو خوداى
 گەورە دەفەرمويت: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
 الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الاسراء - ۱)، ئەو
 سىرە گەورەيە كە غەيرى گەورەيى تۆنەبى كە خەتمى رىسالەت بەتۆ كەرەم كراوہ

مۆرى گهورهیی کۆتا پیغه مبهرى (ﷺ) به تۆ به خشراره:

سیرری (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى) نیشانه‌ی شاهیدت

تورره‌یی خه‌تمی ریساله‌ت، مۆرى فه‌رمانی تووه

ئهو گهوره‌ییه‌و شه‌ره‌فه‌ ته‌ن‌ها به تۆ دراوه، له رۆژی هه‌شر شه‌فاعه‌ت کارو تکاکاری
خه‌لکی گونا‌هکاری ئومه‌تی، جگه‌ له‌تۆ که‌سی تر ئهو شه‌ره‌فو گهوره‌ییه‌ی نیه‌ بۆیه
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و رۆژه‌دا به ئیزنی خودا ده‌فه‌رمویت (انا لها) من بۆ ئه‌وکاره‌ ته‌رخان
کراوم یاخود من ریگه‌ پیندراوم.

پازی (لی وقت مع الله) خاصی تۆیه ئه‌ی حه‌یب

عاصیان بۆیه ئومه‌دی هه‌شرو میزانی تووه

ئهو خاکه‌ی که تۆ پیی له‌سه‌ر داده‌نی، خاکه ژیر پییه‌که‌ت که وه‌کو کل وایه، که
چۆن مرۆفی نه‌خۆش له‌چاویان ده‌که‌ن بۆ شفای چاویان، شاعیر ئهو نایه‌ته‌ی تیکه‌لکش
هۆنراوه‌که‌ی کردووه که خودای گهوره‌ ده‌فه‌رمویت (مازاغ البصر):

خاکى ژیری نه‌عه‌لکه‌نت، کوحلی (مازاغ البصر)

تووتیای (چشم)ی به‌صیره‌ت، گه‌ردی دامانی تووه

خودای گهوره‌ خه‌لقى هه‌موو شتیکی کرد له‌به‌ر گهوره‌یی و خۆشه‌ویتى
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌روه‌کو خودای له‌ فه‌رموده‌یه‌کی قودسیدا ده‌فه‌رمویت: (لولاك لولاك
لما خلقت افلاك)، ئه‌گه‌ر تۆ له‌دايك نه‌بویتایه‌ بونه‌وه‌رمان خه‌لق نه‌ده‌کرد، که‌واته‌ مادام
تۆ هینده‌ گهوره‌یی ئاده‌میزاد له‌ خۆشه‌ویستی تۆ خه‌لق کراوه، هه‌موو خه‌لق به
قوربانى تۆ بی‌ت:

خه‌لقى ئه‌رواحی هه‌موو عالم به‌ نتیجه‌ی حوبی تۆن

ئه‌ی هه‌موو ئه‌رواحی عالم بۆ به‌ قوربانى توو

خودای گهوره‌ ئه‌رواحی ئاده‌میزادی کۆکرده‌وه‌ی پێیانی فه‌رموو (الست بربکم)

ئه‌وانیش له‌ وه‌لامدا گوتیان (قالوا بلى) ئه‌وا روحی منیش به‌ستراوه‌ به‌ راحی تۆوه‌ له‌

عالمی نەرواح:

روح مهسته به راحی تو له نیو عالمی نەرواح

باطن له (بلی) دایه (ظاهر) لــــه (نعم)دا

صافی شاعیر هینده دلسۆزه بۆ پیری تهریقته کهی، بۆیه ده لیت گه دایی تو گه لیکم
پێ خوشتره له وهی که له ریزی شاهاندا بم، هه رکاتیکیش که گه دای تو بم ئه و کاته
ئه وهنده به سه که بیه قوربانی ژیر پیتی ده رگات.

شاعیر له قوناغی (فناء فی الله) که یه کیکه له قوناغه کانی سو فیزم (کل من
علیها فان) شاعیر لیره داتاو ته وه له ناو خوشه ویستی خودادا، له ناو نه و
خوشه ویستی هه دا ناگاداری هه یج شتیک نیه ته نانه ت ناگاداری خۆی نیه جگه له خودا.

گه دایی تو م گه لا بۆ خوشتره له و مه سنه دی شاهی

ئه وهنده م کافیه قوربان که عه بدی ژیری ده رگام

شیخ عه بدولقادر که دامه زینه ری ته ریه ی قادریه و صافی شاعیر سه ر به و
ته ریه ته یه نازناوی (باز الاشهب) پێ ده لێن، شاعیر ده لیت من راوی هه لۆو شاهین بۆ
ئه وه ش نه هاتومه ته راو، به لکو من به دوا ی راو کردنی که و ده گه رپیم و ویل و
سه رگه ردانی ئه وم:

بۆ شکاری مورغی وه حشی نه ک هه لۆو شاهینم

عه شقی چاوی بازی خۆم بۆیه راوی که و ده که م

له شوینیکی تر دا دیسان شاعیر نازناوی (بازی به کاره ی ناوه که نازناوی (شیخ
عه بدولقادی گه یلانی) یه، شاعیر ده لیت نه و دللی من که وه ک بالنده یه ناتوانیت له و
سنوره ی خۆی ده رچیت، چونکه پیره که م توانای راو کردنی سه د بالنده ی هیه، له
توانای مندا نیه:

طیری دل له م ناوه ده رناچیت و ئه و هه ددی چیه

چونکه بازه که نه خچیری سه د شاهین ده کا

(خاتەم) واتە ئەنگوستىلە، مەبەست ئەنگوستىلەى ھەزرەتى سولیمانە، كە بەھۆى ئەو ئەنگوستىلەو ھەموو شتتەكى بۆ جىبە جى كراو، ھەر بەھۆى ئەو ئەنگوستىلەشەو، گەرىتو داواى جامى جەمشىدش بكات، چونكە جەمشىد بەھۆى ئاوينە كەيەو ھەموو دىناى بىنىو، بۆيە پىرە كەى منىش ئەلقەى لىوى وەك ئەنگوستىلە وايە داواى ھەر شتتەك بكات بۆى مەيسەر دەبىت:

لەعلى لىوى شاھىدە مولكى دلم خاصى ئەو
حەقىە گەر بەو خاتەمە دەعوای جامى جەم دەكا

ھەرگىز ئىو مەلئىن پىرە كەى صافى بىو ھەيەو، بەھىچ شىو ھەك رونا داتە صافى، ئەو خەرىكە لە داخى ئەو گوى پى نە دانەى خۆى دەكوژى، بەلام من بەو ھەم پازىم بىكوژى و نەمكوژى من ھەموو كاتتەك نامادەم خۆم بىكەمە فىاكارى ئەو پىرەم:

قەط مەلئىن يار بىو ھەيە وا بەناحەق دەىكوژى
بىكوژى يا نەىكوژى (صافى) فىداكارى دەكا

لېرە شاعىر شوپىن پى مەھوى شاعىرى ھەلگرتو، كە ئەو ھىش نامادەيە بۆ پىرە كەى:

بىبى يا نەبىبى من دادو بىدادى دەكەم

گوى بداتى يا نەداتى ئاھ فەرىادى دەكەم

حەققى ئىخلاصە بەجى ھىنانى ئادابى خولووص

پى بزانتى يا نەزانتى من بەدل يادى ئەكەم

صافى شاعىر تووشى نەخۆشەيەك بوو، ئەو ھىش دووركەوتنەو ھىتى لەيار، ديارە ھەردەردىكىش دەرمانى خۆى ھەيە، دەرمانى ئە نەخۆشەيەش ئەو ھەيە كە يار بىتەسەرى و دەستتەك بەسەر برىنە كەيدا بەھىنەت بەمەش شىفای بۆ دىت:

ئەى رەفىقان عىللەتى دوورمە دەستم لى مەدەن

قەت شىفای ناى برىنم تا نەگاتە دەستى يار

عەشقى صافى بۆ ياره كەى وەكو ئەوئەبە كە مارىك خۆى لە گەردەنى يە كىك
ئالاندىبى بەھىچ شىئەبەك لى ئەبىتتەو، ئا بەم شىئەش عەشقى يار لە گەردەنى صافى
ئالاوە رزگارى نايىت ھەرچەند ھەول و كۆشيش دەكەم بى ئەنجامە:

طەوقى عەشقى وىم لە گەردندا نەجاتىم بۆ نىيە

كوششى بى فائىدەبە يادى خەلاصى رستگار

شاعىر شانازى بەو دەكەت كە گەدای ياره، چ باكى بە پادشاهى نىيە، بەھىچ
شىئەبەكيش چاوى لە دەولەت و دنيا نىيە، گەر چاوى يارى لىئە ديار نەبىت:

من گەدایى كۆچى يارم پادشاهىم كەى دەوى

دەولەتى دونيا و قىامەت بۆ چمە بى چاوى يار

وہفایى شاعىرىش لەدېرە ھونراوہبە كدا بۆ شىخ عوبەيدوللا نەھرى دەلئىت:

ھەتا رۆژى ئەبەد قوربان لەسەر عەھدى قەدىمى تۆم

بەھەشتم لى حەرام بى گەر بەبى روى توى تەمەناكەم

من وا ئولفەتم بە تۆو گرتووە بەھىچ شىئەبەك بەبى تۆو دوورى تۆ بۆ كەمىكيش
سەبورىم نايەت، كەواتە دەبىت تۆ ھەردەم لەبەرچاوم بى فەراموشىم بەتۆو دەبىت گەر
سەدجارىش لەبەردەرگای خۆت دەرم بەكەى بەناچارى دەگەرئەمەوہ لات چونكە تۆ
دۆستى ھەمىشەبى:

ئەگەر سەدجار دەرم كەى قەت بەبى تۆ صەبەرەكم نايى

بەزووبى دىمەوہ دەرگانەكەت ئەى دۆست ناچارم

دىسان وەفایى لەم بارەبەوہ دەلئىت:

داغى تۆم ھەر پىئەبە سەدجار دەرم كەى دىمەوہ

من سەگىكى تۆم وەفایى روو لە دەرگای كى دەكەم

شاعیر روو له دلداره کهی ده کات و ده لیت تۆ وه کو چرایه ک وای، ده سوتیی شهوم بو
 رووناک ده که یته وه، هه رکاتیکیش شهو مۆمه بکوژیته وه رووناکی نه مینیت روژی
 رووناکیش تاریک دادیت، که واته تۆ رووناکه ره وهی بینایی چاوه کافی ههروه کو شه
 مانگهی له ناسماندا ده دره وشیتته وه دنیای رووناک ده کاته وه:

ئه گهر شه معی ویصالی تۆم نه بی روژم شهوی تاره
 بینایی نووری چاوانم شه تۆی ماهی ضیادارم

خودای گه و ره گه لیک ناو صیفاتی ههیه له وانه (رحمن و رحیم) ههروه کو ده فرمویت
 (بسم الله الرحمن الرحيم) که لیته دا هه ردوکیان سیفته تی خودای گه و ره ن، هاتوه
 خودای گه و ره له سه د به شی ره جه تی خۆی یه کیکی ره وانه ی سه رزه وی کردوه شه وانی
 تری بو روژی دوایی هه لگرتوه، جا ئه گهر خه لکی بزانیت خاوه نی شه و ره حمو
 به زه بییه کی سیك سه جده ت بو نابات:

له سه فحه ی عیشقه وه گهر (سری ره حمت بیته نیو عالم
 هه تا مه حشه ر چ کهس سه جدیکی نابا شاهی غه فارم

حه زه تی یوسفی کوری حه زه تی یه عقوب له لایه ن برایه کانیه وه خرایه نیویره وه
 (وَأَلْقَوْهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ) (یوسف)، پاشان له لایه ن کاروانیکه وه له ناو بیره که هینایانه
 ده ره وه له گه ل خۆیان بردیانه میسر، پاش ماوه یه کی زۆر له به ندیخانه دا مایه وه، که
 شه به سه ره اته دریه له قورئان و کتیبه کانی ته فسیردا هه یه، پاشان بووه گه و ره ی
 میسر (اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ) له پاشان زولیکای ژنی عه زیزی میسر حه زی
 لیکرد، شاعیر هه ولی داوه شه به سه ره اته ده خاته قالیکی شیعی جوانه وه ده لئی
 من ماهی که نعام هه یه (ده بیته مبه هستی پیره کهی خۆی بیته که شیخی گه یلانیه)،
 که واته من چیم داوه له سه ودا سه ری زولیکاو یوسف:

مولکی میسر م بو چییه؟ گهر ماهی که نعام هه بی
 چیم له بازاری زوله یخا یوسفی سه ودا ده کهم

شاعیر هەر شیت و شهیداو مهستی یاره‌که‌یه‌تی که (باز الاشهب) ه واته پیری
گه‌یلانیه، بۆیه هه‌رده‌م له‌ژۆر چاودیری نه‌ودا خه‌ریکی خوداپه‌رستیه:
مه‌یلی من هه‌ر مه‌ستی و رهن‌دی و شاهید بازیه
وا له‌به‌ر می‌حرابی نه‌برۆت طاعه‌ت و ته‌قوا ده‌که‌م
شاعیر گه‌لیک بێزاره له‌ده‌سه‌ت دنیا، چونکه نه‌و دنیا گه‌لیک هیچه و هه‌رچی
به‌دکرداری هه‌یه تیدا نه‌نجام ده‌دریت.

قوتابخانه‌ی سروشتی (جان جاک رۆسو) پیتی وایه سروشتی مرۆف خاوینه به‌لام
کاتیگ تیکه‌لاوی ژینگه ده‌بیته، ژینگه‌ی به‌ره‌و خراپی و به‌دکرداری ده‌بات، صافی
شاعیریش گله‌یی له زه‌مانه ده‌کات، به‌لام بۆ خۆپاراستن شکایه‌ت کردن په‌نا بۆ شاه‌ی
بغداد واته گه‌یلانی ده‌بات، چونکه ئومیدیک‌ی زۆری به شێخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی
هه‌یه که بیپاریژی له دنیای به‌د کردار:

من له‌ده‌سه‌ت ده‌ورانی (دون) و عاله‌می وا به‌دعه‌مه‌ل

رووی شه‌کواو (تواضع) بۆ شه‌هی به‌غدا ده‌که‌م

هیران گه‌رچی شوینی له‌دایک‌بوونی (صافی)یه، به‌لام ئیمپرو نه‌و هیرانه بۆته پارچه
ئاگریک و دراوسی دۆزه‌خه، خۆپاراستن له ئاگره کاریکی زه‌مه‌ته بۆیه ده‌بیته پشت
به‌خوا ببه‌ستری نه‌گینا زه‌مه‌ته.

لی‌رده‌ا پرسیاریک دیته پێشه‌وه ئه‌ویش نه‌وه‌یه هۆی چیه‌یه شاعیر مه‌ل‌به‌ندی
له‌دایک‌بوونی خۆی لای بۆته پارچه ئاگریک؟

(صافیا) هیران وه‌کوو نیرانه جیرانی جه‌حیم

سا که وایتن (توکل) دائیما به‌خودا ده‌که‌م

(وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ) نه‌فخی صور نه‌و
ده‌نگه‌یه که هه‌زه‌ته‌ی ئیسرافیل له رۆژی دوا‌یی لی‌یده‌دا دنیا خه‌راب ده‌بیته،

پێغه‌مبەر (ﷺ) ده‌لیت: (چۆن دڵم به‌غهم نه‌بیّت که ئیسرافیل بلندگۆیه‌که‌ی له ده‌سته)؟

شاعیریش ده‌لیت: له‌ رووی ره‌حم و به‌زه‌بیه‌وه جارێک بنواپه‌هه‌ حالی ئیمه‌مانان که موشتاقی تۆین که له‌ رۆژی نه‌فخی صور که رۆژی هه‌شره‌ ده‌نگمان ده‌روات بۆ ئاسمان:

له‌ رووی ره‌حمه‌وه‌ جارێ بنوره‌ه‌ حالی موشتاقان

که‌ ناله‌ی وان به‌سانی نه‌فخی صوره‌وه‌ هه‌شره‌ رووی داوه‌

رۆژی هه‌شره‌ واته‌ دنیا خراببوون، نه‌و رۆژه‌ش که هات ئیتر ژیان نامینیت نه‌ رۆژه‌ چ رۆژی که دیاره‌ هه‌لاتنی شه‌وقی جوانیت هه‌ستانی رۆژی مه‌هه‌شره‌ ئاوابوونی عومری منیش نه‌مانی ژیانه‌:

له‌ شه‌رقی شه‌وقی وه‌صلت شه‌مسی عومرم وا غرووی کرد

له‌مه‌ولا چۆن نه‌بێ ژینم که‌وا مه‌هه‌شره‌ هه‌لسه‌تاوه‌

یاره‌که‌م وه‌کو ده‌ریایه‌ک وایه‌ هه‌نده‌ قوله‌ له‌ عه‌شقی حه‌قیقی، منیش وه‌کو غه‌واصه‌ (واته‌ نه‌و ئامیره‌ی ده‌چیتته‌ ژیرئاو که‌شقی ژیرده‌ریا ده‌کا) به‌ نه‌زانی خۆم خۆم پێدا داو نه‌مزانی که‌ هه‌زار غه‌واصی وه‌کو من له‌ قولی نه‌و ده‌ریایه‌ گه‌ژو داماره‌:

له‌ به‌حری عه‌شقی نیظه‌هاری غه‌واصیم کردو نه‌مزانی

هه‌زار غه‌واصی وه‌ک من له‌و عه‌میقی گه‌ژه‌ داماره‌

هه‌زهره‌تی نه‌یوب سه‌لامی خوی لی بیّت، تووشی نه‌خۆشی بوو، له‌سه‌ر ئهم نه‌خۆشیه‌ سه‌برو ئارامیکی زۆری گرت، له‌ کتێبه‌کانی ته‌فسیردا هاتوه‌وه‌ ژنه‌که‌ی داوای لێکرد که له‌به‌ر خوا بپارێته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی شیفای نه‌خۆشیه‌که‌ی بدات، نه‌ویش له‌ وه‌لامدا گوتی چه‌ند سال له‌ش ساغ بویه‌ نه‌وه‌نده‌ ساله‌ با نه‌خۆش به‌م، ئینجا له‌به‌ر خودا ده‌پارێمه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی شیفام بدا، هه‌زهره‌تی نو‌حیش ته‌مه‌نی گه‌لیک درێژ بووه‌ له‌ قورئاندا هاتوه‌ که (٩٥٠) سال به‌ته‌نها بانگه‌وازی بۆ خواپه‌رستی کردوه‌ (ولبت فیهم الف سنة الا

خمسین عامما) شاعیر دەلێت: من نه ئەو سەبرەهی حەزرەتی (ئەیبوب)م هەیه و نه
تەمەنی حەزرەتی (نوح)، تەمەنی من پینچ و دوو ماوه که روح رویشت نایەتەوه:

صەبری (ئەیبوب)م لە کێ بوو عومری نوحم چۆن ئەبێ
پینچ و دوو رۆژیکم ماوه روح که چوو ناییتەوه

یەدی بەیضا واتە دەستی سپی ئیشارەیه بۆ موعجیزەهی حەزرەتی موسی (سلاوی
خوای لی بیّت) هەرکاتیک دەستی لە باخەلیا دەناو دەری دەهینا سپی دەبو
دەدرەوشایەوه (وَاضْمُ يَدِكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ)
یاری منیش بەدەستی بەیضای خوێ هات تەلسمی دلمی گرت بەو هەموو
ئیعجازەوه مەیلی بەلای جادو دەروا:

یار یەدی بەیضای هەیه هات و تەلسمی دلمی بەست
بەو هەموو ئیعجازە وامەیلی لە جادوو کاریه

خودای گەوره وا وەصفی پیغەمبەر(ﷺ) دەکات (لولاك لولاك لما خلقت افلاك) گەر
هەموو عالەم و ئادەم کویتتەوه ناتوانیت ئەو وەصفه جوانەهی خودا بکات:
وا که مەولا وەصفی تۆی کردووه بە (لولا) روحەکم
عالەم و ئادەم چ یارای ئەنا خوانی تـهـوه

خودای گەوره ئەرواحی ئادەمی کوکردەوه پەیمانی لی وەرگرتن فەرمووی (الست
بریکم) ئەوانیش لە وەلامدا گوتیان (قالوا بلی) اعراف ۱۷۲، بەمەش سەلمانندی
هەبوونی تۆیه، هەبوونی تۆش قبول کرا جا چ بە نعم بیّت یاخود (بلی):

(اثبات)ی و جوودی تووه ئەرواحی فەریقین
تەصدیقی (الست) چ (نعم) بی چ (بلی) بی

هەمەدیسان لەسەر (قالوا بلی) شاعیر دەلێت نەهێنی (الست بریکم) شتیکی پەنەنە
لەعالمی عیرفاندا، تۆش چ کارت بەو هەیه و خۆت شیت دێوانە مەکه تصدیقی
ئەو (الست بریکم) بکه بە وشە (قالوا بلی):

ئەم سیرە پەنەنە بۆ عالمی عیرفانە

تۆ خۆ مەکه دێوانە هەر (قالوا بلی) بیکه

هەزەرەتی یوسف چەند سال کەوتە بەندیخانە بە دەستی عەزیزی میسرەو، هەزەرەتی
یەعقوبی باوکیشی گەلێک دلتەنگ و غەمگین بوو، چاوەکانی کوێر بوو لەتاو دووری
یوسفی کورپی، جا صافی دەلێت منیش وەکو یوسف کەوتومەتە زیندانی عەزیزێک،
بەلام بۆ دلتارامی خۆم تەماشای یەعقوب دەکەم دلی خۆمی پێدەدەمەو:

وەکو یوسف لە زیندانی غەما حەبسی عەزیزێکم

لەبۆ (تسکین)ی جارێ روو لەلای کەنعان نەکەم چیکەم

لای صافی دل بولبولە گەر بێتو لەدەورو خولیا شیوەن و زار نەکا چیکا:

دلی بولبول لە دەوری باغی گەل یاری نەکا چیکا

لەتاوی غونچە هەر دەم شیوەن و زار نەکا چیکا

لای صافی روژگار لەزەتی تیا نەماو، ئیستا هەمووی بۆتە زیللەت، بۆیه وا چاکە
یاران دەست لە دنیا هەلبگرن دلدارێ راستەقینە بکەین دیارە دلداریش لای صافی
خۆشەویستی خواو پێغەمبەرە (ﷺ):

زەمان لەزەتی روویی و لەدەوری زیللەتی واها

ئیتەر یاران لەمەولا روو لە دلدارێ نەکا چیکا

شاعیر ده‌لێت له‌ناهی گهرم ئیستا که لیوم وشک هه‌لاتوو له سه‌رچاوه‌ی
چاوه‌کانیشم خوین فرمیسکی به‌ به‌رده‌وامی لی نه‌یه‌ته‌ خواره‌وه‌ چبکا؟
که‌واته‌ له‌ دووری خو‌شه‌ویسته‌که‌ی هه‌م لیوی وشک بووه‌ به‌و‌ ناهه‌ گهرمه‌ که
هه‌ناسه‌یه‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌، چاوه‌کانیشی بو‌ نه‌وه‌ی بیتته‌ ته‌واوکهری خوین و ناوی
لیته‌تکی:

له‌ ناھی گهرمه‌وه‌ وا لیو به‌بارو خشکه‌ ئیسته
له‌ عه‌ینی چاوه‌کانی خوین و ناو جاری نه‌کا چبکا

صافی به‌ درێژایی شه‌و چاوی ناچیتته‌ خه‌و له‌تاو دووری یاره‌که‌ی خوا خوايه‌تی روژی
لی هه‌لبی بو‌ نه‌وه‌ی به‌ دب‌داری دل‌داره‌که‌ی بکات، نه‌گهر صافی به‌ روژ بیدارو هۆشیار
نه‌بیت بو‌ گه‌یشتنی دل‌داره‌که‌ی چبکا:

شه‌وی هه‌جران خه‌یالی یار ده‌کا نه‌سلا خه‌وی نایی
به‌یادی روژی وه‌صلی هه‌ز له‌ بیداری نه‌کا چبکا

صافی رووی دل‌داره‌که‌ی به‌ نوری ئیمان و خودا په‌رستی ده‌شوبه‌یتنی نه‌وکاته‌ی که
زولفی له‌سه‌ر روومه‌تی لاده‌دات بو‌یه‌ وه‌کو شیخی سه‌فان مه‌یلی نه‌وه‌ ده‌کات خو‌ی
به‌ره‌و رووی یار بسورپینتی، چونکه‌ روناکی هه‌رده‌م له‌ رووی یاره‌که‌م هه‌رده‌م
ده‌ده‌ره‌وشیتته‌وه‌(٤):

به‌ کوفری زولفی ئیسلامی به‌سته‌وه‌ بو‌یه‌ دل‌ ئیستی

وه‌کو سه‌نعانی دائیم مه‌یلی زینناری نه‌کا چبکا

خودای گه‌وره‌ له‌ قورنانه‌دا ده‌فه‌رمویت: (وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكِینَ بَبَابِلَ هَارُوتَ
وَمَارُوتَ) (البقرة- ١٠٢)، وشه‌ی ملکین به‌ دوو شیوه‌ خوینراوه‌ته‌وه‌ یه‌که‌م به‌ فه‌تحه‌ی
لام یانی دوو فریشته‌ نه‌م باره‌ مه‌واتره‌و جیگای شوبه‌ه‌ نیه‌.

دووهم باریان ملکین به کهره‌ی لام یانی دوو پاشا ئەم باره له خویندنه‌وه‌ی ابن عباس، حسن، ابوالاسود، ضحاک، وەرگیراوه زانایانی ته‌فسیر فەرموویانه ئە‌گۆنجی فریشته بووبن، بە‌لام له‌بەر ئە‌وه زۆر بە‌سەر دئی ئاده‌میزادا به‌حورمەت و خاوه‌ن شان بوون وە‌کو دوو پاشا ته‌ماشاکراون و ئە‌گۆنجی دوو پاشا بوون بە‌لام له‌بەر ئە‌وه زۆر ره‌وشتیان به‌رز بووه به‌ فریشته ناوبراون، ئیمه له‌سه باری یه‌که‌میان دلمان دامه‌زراره، چونکه خویندنه‌وه‌که مۆته‌واتره و پێویستی به‌ ته‌ئویل نیه، وە‌ نازل کردنی سیحر له‌سەر ئە‌و دوو فریشته‌یه مه‌عنای ئە‌وه نیه که مه‌قامی ریساله‌ت و پێغه‌مبه‌را به‌شیان بووه، چونکی به‌ قه‌طعی پێغه‌مبه‌ر ئە‌بێ له ئاده‌میزاد بێ بە‌لکو مه‌عنای ئیلهام و حالی کردنیانه له‌فه‌نی سیحر جادوگه‌ری.

وه هۆی ناردنی ئە‌ فریشتانه‌ش ئە‌وه بوو له‌و چه‌رخه‌دا ئە‌وه‌نده جادوگه‌ری باو بووه خه‌لك گومرا بوون و باوه‌ریان وا بووه که ریساله‌ت و پێغه‌مبه‌رایه‌تیش هه‌ر فه‌نی جادوگه‌ریه؟! خودای ته‌عالا ئە‌و فریشتانه‌ی ناردووه و فه‌نی سیحریان به‌ خه‌لك پیشان داوه بۆ ئە‌وه بزانه که نوبوه‌ت و ریساله‌تی پێغه‌مبه‌رایه‌تی باره‌ی به‌خش و فه‌زی خودایه په‌یوه‌ندی به‌ خویندنه‌وه نیه، بە‌لام جادووگه‌ری فه‌نه هه‌رکه‌سی بیه‌خوینی ئە‌یزانی دووره له‌ فیوضاتی ئیلاهییه‌وه هه‌رکه‌س باوه‌ری وانه‌بێ ئە‌وه گومرایه و به‌ هه‌له‌دا چوه.

وه ئە‌و شتانه‌ی که مه‌شه‌ورن له‌ناو‌دا له‌ بابه‌تی ئە‌م دوو فریشته‌وه که گیرۆده‌ی گونا‌هو تاوان بوون و خودای ته‌عالا خاترخۆی کردن له‌ مابه‌ینی عه‌زابی دنیا و عه‌زابی قیامه‌تا، وە‌ ئە‌وانیش عه‌زابی دنیاان ئیختیار کردووه و ئە‌وانه ئیستا له‌چالێکدا هه‌لواسراون له‌ (بابل) دا، وە‌تا قیامه‌ت به‌و جو‌ره ئە‌مینه‌وه، له‌سەر فەرمووده‌ی زانایانی ته‌فسیر ئە‌ساسیان نیه وە‌ له ئە‌حادیسی سه‌حیحدا نیه وە‌ موخالیفی نه‌صی قورئانه، چونکه خودا له‌باس فریشته‌دا ئە‌فهرمویت: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ

مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) وه تهفسیری بیضاوی ره دی ئەم شتانه ئەکاته وه ههروا تهفسیری فهخری رازیش بهم قسانه رازی نیه^(۵).

صافی شاعیر ئەم بهسه رهاتهی هاروت و ماروتی بهم شیوه خستۆته قالبی شیعریه وه که هارووت و مارووت بههۆی سیحریانه وه ریسواییان لیتوه دیاره:
سیحری دلّی مارووته که شهیدایی عوزاره
فیکری دلّی هارووته له ریسوای دیاره

سه رچاوه کان و پهراویز:

- ۱- دیوانی بیره وهری ۳۱ ساله ی کۆچی دوایی صافی / مدحت بیخه و لیکۆلینه وه ی ساغکردنه وه ی محمدی مهلا مسته فا هیرانی / کوردستان ۲۰۰۴.
- ۲- هه مان سه رچاوه.
- ۳- هه مان سه رچاوه.
- ۴- نه وزاد که هور / لیکۆلینه وه ی شه ده بی به راوردکاری نیوان دوو هۆنراوه ی صافی و مه حوی، رۆژنامه ی خه بات ژ ۲۰۱۳، ۲۷/۱۲/۲۰۰۵.
- ۵- تهفسیری نامی، بهرگی یه کهم، مهلا عبدالکریمی مدرس.

حمەدی

حمەدی (۱۸۷۸-۱۹۳۶) یه کیتکه له شاعیره بەرزو هەلکه‌وتو هەکانی کورد. شاعیر خامە ره‌نجیکی بی‌وچان بووه، له مه‌یدانی شیعی کلاسیکی کوردی، جا شاره‌زا بوون و ناشنا بوون له شیعه‌کانی حمەدی که هەلقولای بی‌ی سەرده‌مه‌که‌ی بووه، پتیوستی به ماندووبونیکێ زۆر هه‌یه، چونکه شیعه‌کانی هه‌مه‌ جوړو هه‌مه‌ لایه‌نه.

حمەدی شاعیر به مندالی به گویره‌ی بارودۆخی سەرده‌مه‌که‌ی چۆته حوجره‌ی فه‌قییان و ده‌ستی کردوو به خویندنی زانسته شه‌رعیه‌کان و که‌وتۆته به‌ر کاریگه‌ری تاینی ئیسلام، نه‌گه‌ر چی حمەدی مه‌لایه‌تی نه‌کردوو، به‌لام چونکه په‌روه‌رده‌ی حوجره‌ی مزگه‌وت بووه شاره‌زایی باش له تاین هه‌بووه، به به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی پرپه‌تی له شیعی تاینی، چه‌ندین رووداو و وشه‌ی تاینی تیه‌ه‌لکیشی شیعه‌کانی کردوو، جگه له‌وه‌ش چه‌نده‌ها شیعی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و یاره‌کانی دا هه‌لگه‌توه. نه‌گه‌ر فه‌لسه‌فه‌ی عه‌قلانیه‌ت له نه‌وروپا ته‌ئسیریکی زۆری کردیته سه‌ر پریره‌وی نه‌ده‌بو دیاری کردنی بابه‌ت و شیوه‌کانی، نه‌وا بی‌ی تاینی له ئیسلامدا هه‌مان رۆلی بینیه‌، روون کردنه‌وه‌ی نه‌م لایه‌نه زۆر شتی جه‌وه‌ه‌ریمان ده‌باره‌ی نه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیان بۆ روون ده‌کاته‌وه، چونکه هه‌موو شاعیره‌کانمان به شیوه‌گشتی مه‌لا بوون یان هه‌ر هه‌یچ نه‌بیته‌ ده‌وره‌کانی فه‌قیته‌یلن بینیه‌، زانسته‌کانی تاینی ئیسلامیان خویندوو، باوه‌ری تاینی له می‌شکیاندا چه‌سپاوه‌و په‌وتی بی‌کردنه‌وه‌یانی دیاری کردوو.

حهمدی ههروه کو شاعیره کلاسیکیه کانی تری کورد موسلمان بووه و، موسلمانیکێ راسته قینهش بووه، خو ئه گهر سه رنجیکێ ورد لهو شیعرا نهی بدهین که له ژیر ناوی (تەرجیع بەندی خواناسی) دایناون ده گهینه ئه و راستیه که ههمدی جووره ورد کاریه کی ئه و توۆی به کارهیناوه که کهم شاعیر ههیه توانیبیتتی بهم شیویه به ناخی ورده کاری دا شوڕیته وه:

به هه ر لادا ئه نواری درێژه بو ره جا ده ســـــــتی
 یه دی به یضایی موسایه که ده ربی بو عطا ده ســـــــتی
 به ماهی نه خشه بو بالی هومایی ده ولت دانـــــــی
 له هه ر لایئ که یه ک رووبی یا بی ریا ده ســـــــتی
 له سه ر عه رضی محبه بت گه ر حکومه ت دا بنی ره سمی
 که سی شه ققول قه مه ر نا کا به ری بو هه ر صه با ده ســـــــتی

دهستی دهسه لاتی خوای گه و ره هیند درێژو پر به خششه، له هه ر کو یه ک بی ت نه تگاتی که به خششت بداتی، یه دی به یضا ئامازه به و موعجیزه ی هه زه رته ی موسا ده کات که خودای گه و ره پپی دابوو، هه ر کاتی ک ده ســـــــتی له باخه لیا ده ره ی نا بایه سپی ده بوو ده ره وشایه وه، خودای گه و ره له قورئاندا ده فه رمو ی ت: (اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاَضْمُ الْيَدَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ) (القصص - ۳۲).

هه و ره ها باس له موعجیزه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده کات کاتی ک قوره ی شیه کان داوای موعجیزه یان له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد که مانگیان بو شه ق بکا، له راستیدا ئه و کاره ی کرد هه موو خه لکی مه که شه ق بوونی مانگیان به چاوی خو یان بینی، به گو یه ی قسه ی زانیانی گه ردوون ناس که چونه ته سه رمانگ پاشا وه ی ئه و شه ق بوونه باس ده که ن.

شەق بوونی مانگ راستیه‌که که مرۆڤى خاوه‌ن باوه‌ر ناتوانی حاشای لی بکا، چونکه خودای گه‌وره ده‌فرمویت: (اَقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ) (القمر - ۱).

یه‌کێک له‌و پیڤه‌مبه‌ره گه‌ورانیه‌ی که بۆ به‌نی ئیسرائیل ره‌وانه‌ کراره‌ (حه‌زهره‌تی موسایه) سلاوی خوای لی‌بیت، که به (که‌لیم) یش ناسراوه‌ چونکه له‌سه‌ر کێوی طور قسه‌ی له‌گه‌ڵ خودا کردوه (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (النساء - ۱۶۴)، پیاوی خودانه‌ناسی ئەو سه‌رده‌م فیرعه‌ون بووه، داوای ئەوه‌ی کردوه که خوای هه‌ره گه‌وره‌یانه (أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى) (النازعات ۲۴)، خودای گه‌وره‌ی هه‌زهره‌تی موسای ره‌وانه‌ کردو موعجیزه‌ی دارعه‌ساشی پێدا بۆ ئەوه‌ی بیانیه‌ینیه‌ته سه‌ر رینگای راستو خوداپه‌رسته‌ی شاعیره‌یش هه‌لساوه له‌م دێره هۆنراوه‌دا به‌رجه‌سته‌ی کردوه:

چ په‌روامه ره‌قیبانت نه‌گه‌ر فیرعه‌ون و هامانن
که‌لیمه عاشقی پیرت که نایه‌سه‌ر عه‌سا ده‌ستی

حه‌مدی له‌ قه‌سیده‌یه‌ کدا له‌ مه‌دحی پیڤه‌مبه‌ردا (ﷺ) باسی گه‌وره‌یه‌ی ئەو موعجیزه‌یه ده‌کات، که خودای گه‌وره ده‌عه‌وه‌تی پیڤه‌مبه‌ری (ﷺ) کرد بۆ ئاسمانه‌کان ئەو ئیسرا معراجیه‌ی پیڤه‌مبه‌ر (ﷺ) پاش ئەوه‌ی له‌ طائف گه‌راپه‌وه، کاتیک گه‌راپه‌وه مه‌که خودای گه‌وره شه‌وره‌وی پێکرد له‌گه‌ڵ جیبرائیل که سواری (بوراق) بوو، خێراییه‌ی ئەم بوراقه هه‌ریه‌ک هه‌نگای به‌قه‌ده‌ر ماوه‌ی بینینی چاو بووه، شاعیره‌ هه‌ولی داوه که زۆر سه‌رکه‌وتوانه ئەم موعجیزه‌یه‌ی پیڤه‌مبه‌ر (ﷺ) بخاته‌ قابلی شیعریکێ خۆی و ده‌لی:

وه‌ک گه‌ردی بوراقت شه‌وی میعراجت به‌جی‌ما
جبرائیل ئەمین نه‌یبوو ئیتر قوه‌وه‌تی شه‌هه‌به‌ر

حه‌مدی وه‌کو مرۆڤیکێ باوه‌ر به‌تو به‌ پاداش و سزای رۆژی دوایی ده‌لێت ئاگری دۆزه‌خ سزای ئەو که‌سانه‌یه که باوه‌ر به‌ تاکو ته‌نیایی خودا ناکه‌ن، به‌لکو ئینکاری ئەو راستیه ده‌که‌ن که خودایه ئەوا دۆزه‌خ جیگایان ده‌بیت، به‌لام ئەو که‌سه‌ی شوین هه‌لگری ئەو ناینه بیت ئەوا له‌سه‌رچاوه‌ی ئاوی که‌وشه‌رو باغومێرگی به‌هه‌شت پاداشتی

قارون یه کیچکه له کهسه هه ره نزیکه کانی موسا پیغه مبهه مرۆڤیکی هه ژار بوو، پاشان دهوله مند بوو به پیشه ی زیرینگه ری کلیلی خه زنه کانی چه ند که سانیککی به هیزه لیان ده گرت، له دوایدا خه لکی داوایان لی کرد له ریگای خودا سه رفی بکات، چونکه خودا چاکه ی له گه لدا کردووو دهوله مهندی کردووو، که چی قارون ده بیگوت له نه نجامی زانست و زانیاری خۆم په یدام کردووو، له نه نجامی نهو سه ریپچیه ی قارون، خودای گه وره به ناخی زه ویدا بردیه خوار (حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضِ)، هه مدی شاعیریش بهم شیوه یه نه م به سه رهاته ده لیت:

به نه قدو جنسه وه قاروون صیفه ت بروات و هه ر گوم بیته
وه یا خود هه ر بسوتی تا ده بیته گه ردی خاکسه تهر

موسا پیغه مبهه قسه ی له گه ل خودا کرد که خۆی پیشان بدات، خودای گه وره ش له وه لامدا فه رموی تو یه کیچکی له مه خلوقاتی من، توانای دیتنی منت نیه، به لام ته ماشای نه م کیوه بکه (کیوی طور) که پرته وی زاتی خۆمی بو ده نوینم، جا که نوری خودا دای له کیوی طور کردی به ماده یه کی هاردراو ورد وه کو سورمه ی چاو، له حاللی بوونی نهو وه زعه به هه بیته هه زه رته ی موسا بی هۆش کهوت:

نهو سوئاله ی نه کردبوو موسا
وه خته بوو بو خۆی بیته سورمه ی طور

میژوو نوس و موفه سیره کان گه یشتونه ته راستیه ک، کاتیک لافاوه که ی هه زه رته ی نوح هه لسا، پاشان که شتیه که ی نوح پیغه مبهه (ﷺ) له سه ر کیوی جودی گیرساوه، نه م جودیه هه ندیک لهو باوه رده ان له نزیک مه لاتیه ی کوردستانی باکوره، هه ندیک تر ده لاین جزیره ی (ابن عمر) له موسلی ئیستایه، هه رچوئیک بیته له ولاتی کوردان گیرساوته وه (واستوت علی الجودی) وه کو خودای گه وره ده فه رمویت، هه مدیش نه م به سه رهاته وا ده رده بریت:

وا له سه ر کیوی جودی هه زه رته ی نوح
نه م که لامه ده لاین له گه ل ناشوور

له زانستی کهلامدا زۆرجاران وشه‌ی ئەزەلو ئەبەد بە یەکه‌وه دیت، زۆر له
 خۆینەرانی‌ش وا هه‌ست ده‌که‌ن که جیاوازی نه‌وتۆ له نیتونیاندا نیه، به‌لام وشه‌ی ئەزەل
 به‌ گوێره‌ی زانایانی زانستی که‌لام به‌مانای نه‌وه دیت که شتی‌ک سه‌ره‌تای نه‌بی‌ت
 (لابدایه له) هه‌ر شتی‌کیش سه‌ره‌تای نه‌بی‌ت کۆتایشی نیه وه‌کو خودا شتی‌کی ئەزەلیه،
 واته سه‌ره‌تاو کۆتایی نیه به‌ گوێره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی نایدیای هه‌روه‌ها سه‌روشت ئەزەله لای
 ماده‌کان، به‌لام ئەبەدی به‌و شته ده‌لێن که سه‌ره‌تای هه‌بی‌ت و کۆتایی نه‌بی‌ت وه‌کو
 مرۆڤ له‌کاتی‌کی دیاری کراو دروست کراوه، به‌لام کۆتایی نیه گیانه‌که‌ی هه‌رده‌می‌نی‌ت
 له جیهانی به‌رز (حَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُّبِينٌ) (النحل - ٤)، شاعیر
 پیاوی‌کی خاوه‌ن باوه‌ر بووه به‌خودا و جیهانی به‌رزه‌خ هه‌وره‌ها به‌رواش به‌ ئەزەلی خودا
 هه‌بووه که خاوه‌نی هه‌ردوو جیهانه:

له ئەزەل تا ئەبەد خوا خوایه

جیلوه‌یه‌که که پر به دوو دنیایه

له‌و خودایه ئەزەلیه‌ی که هه‌مدی به‌روای ته‌واوی پێ هه‌یه جیگای گومان نیه خاوه‌ن
 قوده‌تی بێ‌هاوتایه نه‌مانناسیه وه‌کو نه‌وه‌ی شایانی ناسینه، هه‌روه‌ها به‌ندایه‌تی
 ناکه‌ین وه‌کو نه‌وه‌ی شایانی به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ین.

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (ما عبدنا حق عبادتك، ما عرفناك حق معرفتك)
 هه‌مدی شاعیر وه‌کو مرۆڤی‌کی شاره‌زا له نایین نه‌وه فه‌رموده‌یه‌ی کردۆته نیه به‌یتی‌کی
 خوداناس که ده‌لێت:

یا ئیلاهی به‌قه‌ده‌ری تۆ بێ شک

ما عرفناک حق معرفتک

خودای گه‌وره هه‌ر پێغه‌مبه‌ری‌کی نارد بێ موعجیزه‌یه‌کی‌شی داوه‌تی به‌ گوێره‌ی
 سه‌رده‌مه‌که، نه‌وه عیسا پێغه‌مبه‌ر مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه کۆی‌رو به‌له‌کی چاک

ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها موسا پیغه‌مبهر موعجیزه‌ی دارعه‌سای بی‌به‌خشی:

ئی‌عجازی ده‌م و ده‌ستی مه‌سیحاو که‌لیمی

هه‌ردوو ده‌م و ده‌ست که‌وته بازووی محمد

بۆ رزگاربوون له‌ده‌ستی فیرعه‌ون، موسا پیغه‌مبهر ئیشاره‌تی کرد به‌ رووباری نیل
 بوو به‌ دوو به‌شه‌وه، موسا و لایه‌نگیرانی په‌رینه‌وه و رزگاریان بوو، پاشان فیرعه‌ون
 لایه‌نگیرانه به‌ هه‌مان شیوه و یستیان له‌ نیل په‌رینه‌وه، به‌لام ئاوه‌که به‌یه‌ک گه‌یشته‌وه
 فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی خنکان بوونه عیبره‌ت بۆ دنیا (فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ
 بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ، وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ، وَأَنْجَيْنَا
 مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ) (الشعراء: ٦٤-٦٥)، که‌چی به‌ پیچه‌وانه‌وه پیغه‌مبهر(ﷺ)
 که‌ له‌شکری ئاویان لیبرا، له‌نیو په‌نجه‌کانی پیغه‌مبهر(ﷺ) ئاو زیادی ده‌کرد، تا‌کو
 سوپای ئیسلام تیرئاو بو پیوستی خۆیان جی‌به‌جی کرد ئه‌وا شاعیر ده‌لیت:

ئه‌و په‌نجیه‌ ده‌ریای وشک کرد به‌ ئیشاره‌ت

بۆ تۆشه‌ که‌چی جاری بووه جووری محمد

خودای گه‌وره‌ گه‌ر بیه‌ویت یه‌کی گه‌وره‌ بکاو خه‌لاتی پیغه‌مبهری(ﷺ) بداتی،
 جیاوازی نا‌کا چ ئه‌حمه‌د بی‌ چ موسا بی، چونکه‌ هه‌رخۆی ده‌زانی ئه‌م خه‌لاته‌ به‌کی
 ره‌وا ده‌بینی جیاوازی نا‌کا له‌نیوان و شوینان و شوینیکی تردا (اللّه يعلم حیث یجعل
 رسالته) شاعیر ده‌لیت:

خوا رۆژی له‌ هه‌رکس کرده‌وه یه‌ک شه‌و کیفایه‌تیه

چ ئه‌حمه‌د بی‌ چ موسا بی‌ چ عیسا بی‌ چ سینا بی‌

یه‌هودیه‌کانی سه‌رده‌می عیسا پیغه‌مبهر داوا‌ی ئی‌عجازیان له‌ عیسا پیغه‌مبهر
 کردو گوتیان: نایا خودا ده‌توانی سفره‌یه‌کیان بۆ بنیتری خواردنیشی له‌سه‌ر بی‌ت، پاش
 هینانی موعجیزه‌یه‌ش هه‌ر ئینکاری هه‌زه‌تی عیسا‌یان کرد (إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
 يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ) شاعیریش به‌م

شیوهیه دهلیت:

ئیبینی مه‌ریه‌م راده‌کیشی سفره‌ی خامی به‌هه‌شت

وه‌ک چه‌وارییون یه‌هودی ئیدیعیای ئه‌عجاز ئه‌کا

حه‌زهره‌تی موسی له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وه‌ بوو ده‌ستی له‌ باخه‌لیا ده‌نا، پاشان ده‌ری ده‌هیئا سپی ده‌بوو ده‌دره‌وشایه‌وه‌و زیانیشی پی‌نه‌ده‌گه‌شت هه‌روه‌کو خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَاضْمُمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ) (طه - ۲۲).

زولفه‌کانت قورصی پرومه‌تی وه‌ک قه‌مه‌ر گرتوه‌ چنگ

بو‌گروهی مونکیری حوسنت یه‌دی به‌یضایه‌ بو‌چ

خودای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا ده‌رباره‌ی عه‌سای ده‌ستی ده‌فه‌رمویت: (قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ) (طه - ۱۸).

که‌واته‌ ئه‌و عه‌سایه‌ی ده‌ستی موسا به‌کارو که‌لکی ئیمه‌ نایه‌ت، ئه‌وه‌ی به‌ که‌لکی ئیمه‌ دیتو ئیستا مایه‌ی شانازیانه‌ ئه‌و که‌ول‌و پۆست دارعه‌ساییه‌ که‌ به‌ده‌ستی شیخ مه‌حموده‌وه‌یه‌، چونکه‌ ئه‌و ئیستا جینگای ئومیدو بروای هه‌موو لایه‌کمانه‌.

خه‌رقه‌یی شاهو عه‌سای موسا له‌لام بی‌شه‌وه‌که‌ته

فه‌خری ئیمه‌ وا به‌ که‌ول‌و پۆستو دارمه‌ششاکه‌وه‌

حه‌زهره‌تی عیسا موعجیزه‌ی ئه‌و بوو کو‌یرو به‌له‌که‌و سکماکی چاک ده‌کرده‌وه‌، هه‌روه‌ها مردووی زیندوو ده‌کرده‌وه‌ به‌ ئیزنی خوا (وَأُبْرِيءُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ) (ال عمران - ۴۹)، شاعیر ده‌لیت: (ئیمه‌رۆ ئیمه‌ هیوامان بو‌گه‌رایه‌وه‌ جارێکی تر ژیاغان به‌به‌ردا کرایه‌وه‌، هه‌روه‌کو چۆن هه‌زهره‌تی عیسا موعجیزه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌بوو، که‌سێک بمردایه‌ جارێکی تر ژیاغانی به‌به‌ردا ئه‌کرده‌وه‌و زیندووی ده‌کرده‌وه‌):

زه‌مان ئه‌مه‌رۆ حه‌یاتیی وه‌ک مه‌سیحا کرد به‌به‌رمانا

ئه‌مه‌ل ئه‌مه‌رۆ ده‌می پشکوت به‌ ته‌سبیحاتی دانه‌ی به‌ر

شاعیر لە ستایشی ھەزرەتی (ئەبوبە کری صدیق) دا دەلیت قەلەم ھۆشیارو ناگادار
بە باسی کەسیکی گەورە دەکەین ئەویش خەلیفە یە کەمی پیغەمبەر (ﷺ) ئەو
خەلیفە ھێندە گەورەو بەرێزە لەلای خودا و پیغەمبەر (ﷺ)، چونکە ئیمانی ئەو
خەلیفە ھەو کو دەریا وایە بی کۆتاییە، دەریا لە گەورەیدا
سنوری نیەو ھێندە قوڵیشە کەس نایگاتی، جا قەلەم زۆر وریا بە نەوێک تووشی
بی ئە دەبیەکی بی بەرامبەر ئەو زاتە:

وریابە قەلەم باسی ئەبوبە کری صدیقە

ئیمانی کە دەریایەکی بی جەدو و عەمیقە

ئەبجاری لە باسی (عومەری کورپی خەتابدا) دەلیت ئە ی خامە وە کو خەنجەر لە کالانی
وەرە دەرەو، خۆت سازو ئامادە بکە چونکە باسی مرۆڤیکی گەلیک گەورە دەکەین
ئەویش (عومەری کورپی خەتاب) ە:

ئە ی خامە لەرووتا وەرقت عەینی سوپەر کە

راکیشە ئیتر شیر ی زویان باسی عومەر کە

عومەر ئەو کەسە بوو بە ئاشکرا بوو ئیسلام بی ئەو ی ترسی لە ھیچ کەسیک ھەبیت
ئەو رۆژە ی بوو ئیسلام ھەرچی ترس ھەبوو لە دلا موسلمانان نە ما بە ئیسلامبونی
عومەر بۆیە پیغەمبەر (ﷺ) نازناوی (فاروق) ی پیبە خشی، جا قەلەم ئەو لاپەرەییە
بە قسە ی جوان و شایستە پربکەو وە کو گەوھەر برازینەو:

بی پەرە بە بانگی بیلالانە کە عومەر

مەردانە لە سەرمانە لە دل دە فعی خە طەر کە

تە عریفی جەواد ی کە فی فاروق ئە کە ی تو

صە فحە لە قسە وە ک تە بە قی پەر لە گەوھەر کە

جاری سییەم باسی عومانی کوری عەفان دە کات، ئەو خەلیفە ییە خاوەنی شەرم و
حەییەکی گەلیک بەرز بوو، مەلانکە ی ئاسمان شەرمیان لە عوسمان کردوو، کە واتە

عوسمان له شهرم و حه یادا پشکی شیڤی بهرکه وتوو له زه میندا، له ده ریاشدا وه کو ئه و نه ههنگه وایه که له رووباردا جیگای نه بیته وه پیوستی به ده ریا ههیه، له دیانه تیش وه کو ئه و نه ستیره پرشنگداره وایه له ئاسماندا ده دره وشیتته وه، ههروه ها له سه خاوه تیشدا به و هه وره باراناویه ده چیت که ده باریت به سهر زه ویدا، زه وی پاراو ده کاو عوسمانیش مالو سامانی وه کو. ئه و بارانه ده به خشی:

عوسمان که نه ههنگیکه له ده ریای حه یادا
کیویکی به ته مکینه له دنیا ی وه فادا
جورمیکی مونیره له سه ماواتی دیانه ت
هه وریکی مه طیره که له ئافاقی عه طادا

عه لی کوری ئه بی طالب خه لیفه ی چواره م قه لای خه یبه ر له سهر ده ستی ئه و فه تح
کرا، ئه و فه تحه ش دیاره له نه زه لدا به بالای عه لیدا براوه، دیاره ئه وه ش گه وره یسه کی
زۆره بۆ عه لی کوری ئه بی طالب که ئه و سهرکه وتنه به ده ست به یئیت:

ئه و وه خته که شمشیڤی شه م شیڤی له ده م هات
ئه ی وت که ظه فەر بۆ عه لی تاسهر به قه ده م هات
بۆ فه تحی قه لای خه یبه رو مه یدانی جه به ل بوو
وه ک ناظری قه صریکی به رین روو به ئیره م هات

حه زه ته ی سوله یمان ئه نگوستیله ی له په نجه دا بوو، به هۆی ئه و ئه نگوستیله یه وه،
هه موو شتیکی بۆ جیبه جی ده کرا، شاعیر ده لیت جا یه کیك چۆن ده توانیت کتوی
یاقووت و زومرود به ده ست به یئیت؟ که ئیشاره یه بۆ چیاکانی کوردستان که هه موو
یاقووت و زومروده:

خاته می په نجه ی (سوله یمان) ی نه بی نه م بیستوه

کتوی یاقووت و زومرود قوبه قوبه سه وزو سور

خوای گه وره ئه رواحی ئاده می کۆکرده وه فه رمه سووی (الست بریکم) الاعراف،

ئەوانیش له وهلامدا گوتیان (قالوا بلی) شاعیریش ده‌لێت من نه‌وهی رۆژی ئەلستم
په‌یمانم داوه وه‌ر له‌سه‌ر په‌یمانە که ئەمێنمه‌وه:

طبیعه‌ت به‌رزه‌ ظاهر گه‌رچی په‌ستم

نه‌وهی ئەو شێره‌که‌ی رۆژی (الست)م

خودای گه‌وره له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموێت (لَيْسَ عَلَيَّ الْاَعْمَى حَرْجٌ... (النور - ٦١)
واته هه‌رکه‌سه‌یک گه‌ر کوێر بێت گله‌یی لێ ناکرێت، خودای گه‌وره له‌پێرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر
ناکات، دیاره حاجی فه‌ره‌ج له‌به‌ر هه‌ره‌وه‌یه‌ک بێت هه‌ره‌جی نیه چونکه عوزری هه‌یه:

توخوا مه‌نعی مه‌که‌ن هه‌رچی بکا حاجی فه‌ره‌ج

چونکه خوا فه‌رمووێته‌ی (لیس علی الاعمی حرج)

ته‌وبه‌ی نه‌صوح واته ئەو ته‌وبه‌ راسته‌ی که مرۆف ده‌یکا به‌مه‌رجێک جارێکی تر
نه‌گه‌رێته‌وه سه‌رکاری خراپی پیشووی. زانایان ده‌لێن: چۆن شیر له‌ گوان هاته‌ده‌ره‌وه
جارێکی تر ناچێته‌وه ناو گوانی ئاژه‌له‌که، که‌سه‌ی‌کیش ته‌وبه‌ی نه‌صوحی که‌کرد
جارێکی تر ناییت بگه‌رێته‌وه سه‌ری (توبوا الی الله توبه‌ نصحاً) شاعیر ده‌لێت شیخ
رۆژی ته‌وبه‌ی هه‌زاری وه‌کو من ده‌دات، به‌لام چ ته‌وبه‌یه‌ک؟ ته‌وبه‌ی نه‌صوح:

شیخی من ته‌وبه‌ی هه‌زاری وه‌ک منی دادا به‌من

تۆبه‌یه‌کی کرد که بێته‌ حاشیه‌ی تۆبه‌ی نه‌صوح

په‌ردی صیراط ئەو پرده‌یه که هه‌موو مرۆفێک ده‌بێت به‌سه‌ریدا په‌هه‌رێته‌وه
هه‌رکه‌سه‌ی‌کیش به‌ گوێره‌ی کرده‌وه‌ی خۆی، هه‌یه وه‌ک بروسک به‌سه‌ریدا ئەروا، هه‌شه به
گاگولکی... تاد.

حه‌مدی گه‌ر سه‌گی به‌رده‌رگای خودابێ، دیاره سه‌گ گه‌لێک به‌وه‌فایه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی
شاعیریش به‌وه‌فایه‌ بۆ خودا، بۆیه هه‌یچ باکی نیه له‌شه‌ری مه‌حشه‌رو په‌رینه‌وه‌ی له‌سه‌ر
په‌ردی صیراط:

حه‌مدی که سه‌گی ده‌رگه‌هی مه‌عشوقی خودابێ

باکی چی به‌ له‌و مه‌عه‌ره‌که‌ی مه‌حشه‌رو مه‌عه‌به‌ر

حهزهرتی موسا داوای دیتنی خودای گهوره کرد، خوداش له وهلامدا گوتی ناترانی
من ببینی بهلام ته ماشای نورم بکه له کیوی طور، کاتیک خودای گهورهی پرتهوی نوری
خویدا له کیوه که، کیوه که سوتاو موسی بی هوش کهوت: (قَالَ رَبُّ ارْنِي أَنْظُرُ إِلَيْكَ قَالَ
لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ
جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا) (الاعراف - ۱۴۳).

شاعیریش دهلیت توش سینهت دهرخه با پرتهوی جوانیت ده ربکه وئو ئاگر بهربیتته
دل و دهروم، ههروه کو چۆن کیوی طور نهیتوانی خوئی بگری له بهر پرتهوی جوانی
خودای گهوره، کیوه که سوتا:

دهرخه سینه پرتهوی با ئاگرئ بهرداته دل

طووری سینا با بسوتئ، ده رکه وئ بهوشه رطه نوور

نهمرودی پاشای شاری ئورفه بتپه رست بووه رۆژیک خه لکه که بو سهیران ده چن،
حهزهرتی (ئبراهیم) به بیانوی نه خوئی له گه لیا ناچیت (فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ) (الصفات -
۹۸)، کاتیک خه لکه که ده چنه ده ره وهی شار، ههزهرتی ئبراهیم ده چیتته نیو
په رستگاکه وهه موو بته کان ده شکینیت ته نها یه کیکیان نه بیت، کاتیک ده گه رینه وه وه
ئه و کاره ساته ده بینن ده لئین ئه و ئبراهیم ئه و کاره ی کردوه (قَالُوا سَمِعْنَا فَتَى يَدُكُرُهُمْ
يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ) (الانبیاء - ۶۰)، بو سزادانی ئاگریکی گهوره ده که نه وه ده بجه نه نیو
ئاگره که، خوای گهوره فه رمان ده دات که ئاگره که سار دیتته وه به سه لامه تی رزگاری
بیت (قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) (الانبیاء - ۶۹)، شاعیر ده لیت که
حهزهرتی ئبراهیم نازناوه که ی (خلیل) ه که عه شقی خودایه و ناماده یه بسوتیت
له پینا ویدا ئه ی نهمرو، چونکه چراش له روناکیه ک زیاتری ناویت:

خه لیلی عه شقه (حه مدی) موسته عیدی سووتنه نهمرو

چرا نه یو یستوه ئه ما له شوعله ی نه خگه ری زیاتر

ههروهها له شوینیکی تردا هه ر دهبارهی (خلیل الله) که ههزرتی (ئبراهیم) هه دهلیت:

(خلیل الله) ئەلین خۆی خسته ناگر

منیش که وتوومهته هیجری نیگارم

خودای گه وره له سورهتی (فاتحه) دهفرمویت (انعمت علیهم) واته نیعمهتی خۆم
پیدان شاعیریش دهلیت من سه گی گه وهی پیغه مبه رانمو داوای ره حمهتت لئه ده کم،
چونکه چگه له تو کئ هه به بپاریزی له (مغضوب علیهم) و (الضالین) جا مادام وایه
ئه ی پیغه مبه ری ناخرزه مان ئه و رۆزه ی خه لکه ی کۆده کریتته وه بۆ وه رگرتنی پاداش و
سزا له رۆزی حه شر لیم غافل نه بی، چونکه من گه لیک رووسیا هم، تۆش له و رۆزه دا
شه فاعه تکارى تاوانبارى ئومیدم به ره حمى تۆیه که رزگارم بکه ی.

من له (انعمت علیهم) با نه بم بئ هه ش خوا

خۆ سه گی کۆبی (ئه مپرو لمور سه لین) م ره حمه تی

(غیری) تو کئ من له (مغضوب علیهم) لئه ده دا

وهك (ولا الضالین) امین هیج نه بینم ره حمه تی

تو خوا غافل له (حه مدی) قهتت مبه رۆزی جهزا

رووسیا هم، ئه ی شه فیعه ل موزنبینم ره حمه تی

حه مدی باس له صیفاتى خودای گه وره ده کات یه کیک له صیفاته جوانه کانی
خودای گه وره (سه میع) که گوئیستی هه موو شتیکه وه کو که وتنه خواره وه ی گه لای
داریک له شه ویکى تاریکدا:

سه میعی بئ که ببئ دهنگی خشه ی مارو میرووله

له شهرحی دا که رو لالم نه گه ر سویمان و لوقمانم

دیسان (علیم) ناوه جوانه کانی خودایه که ناگاداره به هه موو شتیکه، به لام زانستی
حه مدی شاعیر دلۆپیکه له ده ریا، جا ئه و زانسته ی خودا له کوئ ئه مه ی من له کوئ؟

جگه له‌وه‌ش ئەو زانسته‌ی که من هه‌مه، هه‌ر خودای گه‌وره پیم‌ی به‌خشیووه:

عه‌لیمی کوللی شه‌ینی نوقطه‌ی په‌رگاری عیلمی بی

دلۆپینکه به‌یاناتم نه‌گه‌ر خۆی به‌حری عیلم—انم

(به‌صیر) خودای گه‌وره بینایه به هه‌موو شتی‌ک له‌و رۆژه‌ی له دنیا خه‌لق کراوه تا‌کو

کو‌تایی هاتنی دنیا (إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ) (تبارک - ۱۹)، که‌واته من ناتوانم وه‌صفی

ئەو خودایه بکه‌م:

به‌صیری رۆژی ئەووه‌ل کرده‌وی ئاخ‌رشه‌وی دی‌بی

چلۆن وه‌صفی ده‌نوسی بۆم نه‌گه‌ر بینایی چاوانم

حه‌مدی گه‌لی‌ک ده‌ترسیت له‌وه‌ی خودای گه‌وره تو‌وره بی‌ت قه‌هری خۆی بری‌ژیت،

بۆیه شاعیر هه‌رده‌م خه‌ریکی شین و گریانه، هه‌روه‌کو که‌سی‌کی شی‌ت جل‌وبه‌رگی له‌به‌ر

خۆی دارنی‌ووه، چونکه هه‌رده‌م بی‌ری دۆزه‌خی تۆم له‌به‌رچاوه ئەو دۆزه‌خه‌ی (وَقُودُهَا

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ)

له‌ترسی قه‌هری تۆ ره‌بی خه‌ریکی شین و گریانم

جگه‌رخوینن و دل غه‌مگین و شی‌ت و ویت عوریانم

به‌دلما فکری پرشنگی جه‌حیمی قه‌هری تۆ ده‌روا

گرئ ده‌گرم ده‌لئ دۆزه‌خ ده‌سووتئ هه‌ر به‌سو‌تانم

هینده گونا‌هم زۆره، گونا‌هه‌کانم به‌قه‌د کی‌وی‌ک ده‌بی‌ت، به‌لام که تۆ هه‌ردوو صیفات‌ی

(ره‌جمان و ره‌حیمت) هه‌یه، بۆیه هاتوومه‌ته به‌رده‌رگای تۆ لیم ببوری چونکه دیسان تۆ

خۆت ده‌فه‌رمووی: (لاتقنطوا):

وه‌کو کی‌وی گونا‌ه هاتوومه‌ته به‌ر باره‌گه‌های تۆ

که موحتاجی به‌قه‌د یه‌ک په‌ر کاهی عه‌فووی غوفرانم

کهمالی

(عهلی کهمال باپیر) ناسراو به کهمالی (۱۸۸۶-۱۹۷۴) یه کینکه له شاعیره کلاسیکیه کانی کورد، که درێژه پیدهری قوتابخانهی شیعرى بابان بوو، ئەو قوتابخانه یه ی که (نالی) دامه زڕینه ری بوو، به کۆچی دوایکردنی ئەم شاعیره مان دوا دلۆپ له ده ریای شیعرى کلاسیکی کوردی وشک بوو.

کهمالی شاعیر ههروه کو مندالانی سهرده مه که ی خۆی چۆته حوجره ی مزگه وته کان فیڕی خوینده واری بووه، به لام کهمالی درێژه بهو ژيانه ی خۆی نادات و بیته مه لا و مزگه وتیک ئاوه دان بکاته وه، به لکو هه ر له سهرده تای ته مه نی لایه تیه وه کهمالی تیکه ل به ژيانی سیاسی ده بیته له ناو بزوتنه وه ی رزگار یخوازی میله ته که ی، به تایبه تیش له سهرده می شیخ مه حمودی حه فید.

کهمالی جینگای برواو متمانه ی شیخ مه حمود بووه، له سه ر پاسارده ی شیخ دووجار چۆته ((تاران و کرماشان)) بو دیده نی کردنی ((پهزا شا)) و هه ندی بالیۆزی هه نده ران له ئیран و گه یانندی نامه به ناو بانگه که ی ((شیخ)) ی نه مر به کۆماری شوره وی^(۱). کهمالی جگه له کاری سیاسی له ناو بزوتنه وه ی رزگار یخوازی کورد و شیعر نووسین کاری رۆژنامه نووسیشی کردوه (سه رده می شیخ مه حمود، پاش پینکه اتنی جه معیه تی کوردستان ده رکردنی رۆژنامه ی ((بانگی کوردستان))، رۆژنامه ی ((پۆژی کوردستان)) یان ده رکردوه که ئەم رۆژنامه یه زمانگالی شیخ مه حمود بووه، به لام ئەم رۆژنامه یه هینده نه ژیاوه، هۆی نه مانیشی ئەو ته نگوچه له مه یه بوو که تووشی سلیمانی هات و جارێکی تر له لایه ن ئینگلیزه کانه وه داگیر کراوه^(۲).

کهمالی ئەگه رچی شاعیرێکی کلاسیکیه و له سه ر ریبازی کلاسیکیش هۆنراوه ی

نووسیوه، به لām وه کو شاعیرانی پیش که مالی پیی ناسرابون وه کو شیوه گرانی وشه کان داخستنی هۆنراوه کانیان، به لām که مالی به وه جیاده کریتته وه که زیاتر روونی و سادهیی (شفافیه) له هۆنراوه کانی به دی ده کریت که شه وهش وای کردوو خۆینهر به ئاسانتر له هۆنراوه کانی که مالی بگات له نه وانی تر.

نالی شاعیر دامه زریه هری بزوتنه وهی شیعرى بابانه، بۆیه له راستی دوورناکه وینه وه گهر بلین به شیوهیه کی راسته و خۆ ناپاراسته و خۆ نالی کاریگهری خۆی هه بووه له سه ر شاعیرانی دواى خۆی، من بهش به حالئ خۆم هه ر شه وه ننده ده بینم که مالی شاعیر هه وئى داوه شوین پیی نالی هه لبگری و لاسایی چامه که ی نالی بکاته وه که له شامه وه بۆ سالمی هاوپی ناردوو به چامه ی شاره زوور به ناوبانگه:

قوربانى تۆزى رینگه تم نهى بادی خۆش مروور
 نهى په یكى شارهزا به هه موو شارى شاره زوور⁽³⁾

که مالی هه وئى نه وهی داوه شه هۆنراوه ی خۆی بگه یه نیتته هاوشانی نالی شاعیر، به لām چامه که ی نالی گه لیتک به ره وه ژوورتره له هۆنراوه که ی که مالی⁽⁴⁾، به هه ر حال لیکۆله ره وه کاتیک لیکۆلینه وه له سه ر شاعیریک ده کات، ناچار ده بیته په نا بۆ هۆنراوه کانی شاعیر ببات، چونکه هۆنراوه کان یارمه تی ده ریکى باشه بۆ لیکۆله ره وه جگه له وهش که مالی خۆی دان به وه ده نیت که کاریگهری شاعیرانی تری به سه ره وه یه که شهش باشترین به لگه یه له سه ر نه وهی که مالی له شیعر گوتندا پهیره وه ی سالم و حه مدی پیوه دیاره:

له ریزی شاعیرانا بۆیه من شه مرۆ سه ره شه فـرازم
 له شاگردانی به زمی چه زره تی (مه حوی) شه که رازم
 له پاش مه حوی هه میشه پهیره وه ی (سالم) شه کم، لاکین
 به دل زۆر عاشیقی هه لبه سته ی (ناری) نیکته په روازم

دیوانی که مالی ل ۸۹

ههروهها دهلین:

پهیرهوی (حهمدی) نه کهم دائیم (که مالی) بویه وا
ویردی خاس و عامه نه شعاری ته ره ب ته فزایی من

دیوانی که مالی ل ۹۳

کاتیکیش که مالی (زیوهری) شاعیر هه لدهسه نگیینی وا باسی شاعیران ده کات:

زیوه ره کوردی یا زور تهبعی ته پرو ره وانه
بیخود له فارسی دا هوشیارو نوکته زانه
نوری موقه لیلیده بی پراو که ش—یعی نایه
شوگری به راستی نه یلیم ئوستادی شاعیرانه^(۴)

که من ده لیم که مالی دان به وه ده نیت کاریگری شاعیرانی وه کو (حمدی و سالم)
له سهره یا خود به مانایه کی تر بلین که مالی سه رسامه به شیعری (حمدی و سالم) نه مه
هه رگیز نه وه ناگه یه نیت که له نرخ و بۆچونه که ی (که مال عه لی باپیر) که م بکه مه وه که
ده لیت: (من پر کیشی نه که م و نه لیم نه گهر (که مالی) نه یه وی نه وه ناگه یه نن، به لکو
به پیچه وانه وه من نه وهنده ی جیپه نجه ره نگدانه وه ی نالی شاعر (که مالی) دا نه بینم
نه وهنده زه برو کار تیکردنی (سالم، مه حوی و ناری) له سهر نیه^(۵)، به لگهش نه وه یه که
چهند نمونه یه کی هینا وه ته وه.

نه وه ی له لای نیمه سه ماندراره نه وه یه که مالی چه ند جارێک له هۆنراوه کانیدا باس
له و شاعیرانه ده کات که نیمه باس مان لیه کرد، ته نها بۆ جار تیکیش باس له نالی
ناکات، جگه له دان پیدانان که ی خۆی، که واته ده بی نه وهش بگوتری بۆچونه که ی نیمه و
هی (که مال عه لی باپیر) یش له نرخ و به های هیچ کامیکیان که م ناکاته وه. به یضاوی
یه کیکه له ته فسیره به ناوبانگه کانی قورنانی پیروژ که قازی ناصرالدین داینا وه، جاران

فەقییەکان دەیان خویند، کەواتە ئەو خەت و ریحانەیی سەر پرووی یار هەر تەفسیری بیضاوی بتوانیت ئەم روو تەفسیر بکات:

دەوری پرووی داوێ خەتی ریحانەیی یارم پیم ئەلئی

حاشیەیی بیضاویە ئایاتی پرووی تەفسیر ئەکا

ل ۲۸

کوشتنی ئەحمەد موختار بەگی جاف داخو کەسەرێکی گەورە بوو بۆ میللەتی کورد، چونکە بە مردنی ئەحمەد موختار بەگی جاف کورد شاعیرێکی گەورەیی لە دەست دا، بە تاییبەتی لە دۆ دەرونی کەمالی بۆیە لە لاواندەوێ ئەحمەد موختاردا بە جەنات عدن لێکی دەداتەوێ کە خۆی سەفەری کردوێ بۆ بەهەشت، ئێمەیی لە دۆزەخ بەجی هێشتووێ خوای گەورە دەفەرمویت: (سَأُصَلِّيهِ سَقَرًا ﴿٢٦﴾ وَمَا أُدْرَاكَ مَا سَقَرٌ) (المدر: ۲۶-۲۷)

تەئریخی وەفاتی ئەخیرەو پرسسی گوتی پیم

جیێ عەدنی ئەو ئێمەیی جی هێشت لە سەقەردا

ل ۲۹

کەمالی خەوئەبیینی بە سەرچاوەی ژیان نۆشی دەکا، بەلام کاتیک بە خەبەردی و تەعبیری خەوێ وادەردەچیت کە ماچی یارە بۆیە لەسەر ئەو خەوێ شۆکری خوا ئەکات:

لە خەودا ئاوی سەرچاوەی ژیانم نۆش ئەکرد ئەمشەو

شۆکر سەبەیینی دیم ماچی دەمی تۆبوو لە تەعبیرا

ل ۳۴

کەمالی وەکو مەرۆقێکی باوەر بە قەزاو قەدەر باوەری بەوێ هەبە هەموو شتیێ لە قەدەرا نوسراوێ براوەتەوێ، گۆرینی لە دەسەلاتی کەسدا نیە:

من و جامی شەراب و زاھیدو ئەندیشەیی کەوسەر

بەدەستی کەس نییە حوکی قەلەم و ابوو لە تەقدیرا

ل ۳۴

یار بە برژانگەکانی خۆی تیربارانم دەکا، بەمەش خوینم ئەرژێ و شەھید دەبم، دیارە شەھیدیش کە دەکوژرێ و خوینی دەرژێ نوێژو شۆردنی لەسەر نیە بەجلی خوینینەوێ

دهچیتته مهیدانی مهحشر:

تیرهبارانی که کردم یار به برژانگی ووتی

نهم شههیدی عهشقه بو مهحشر جلی خوینین نهبا

ل ۴۱

مسولمانان له کاتی چه ج و عهمره دهچنه شاری مه که و زیارهتی که عهسه ده که نه
حهوت جار به دههوری دهسورپینهوه، به لام یاری کافر هه موو جارێک زولفی خوئی پیشان
دهدا بو من:

بو ته وافی که عهسهیی رووی چووم به موشتاقی که چی

زولفی کافر حسنی وا بو من مهحالی چین نهبا

ل ۴۱

هه ره عاشقی که گه بیتوو دانیشتنی بهردهرگاتی دهست بکه ویت له دونیادا، نهوا
به دلنیا ییه وه له روژی هه شریشدا کاتیک هه ره که سیک پاداشی کرده وهی خوئی دهدریتتی،
چونکه عاشق له دونیادا بهردهرگای توئی بهر که وتوو هه مافی خویهتی له کاتی حساب و
لیپرسینه وه داوای به هه شتی فیرده وه سه نه کات: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ) وه ههروه هه له گه ل ئیره م (أَلَمْ تَرَى كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ، إِرْمَ
ذَاتِ الْعِمَادِ) (الفجر - ۷).

نه گه ره دهستی که وئی دانیشتنی بهردهر که کت عاشق

له هه شریشدا موحه قهقهه مهیلی فیرده وه سه و ئیره م ناکا

هه ره مروقیکی ناقل و دونیادیده گه ره تیبهفکرئی و ورد بیتته وه نوری زاتی هه ق هه ست
پیده کا، به لام مروقی قه له ندهر نه و که سه جیاوازی ناکات له نیوان بتخانه که جینگای
به ده گو مرایه له گه ل هه ره م که پیره زترین شوینی خواپه رستهیه:

له هه رلا نه فکری نووری زاتی هه ق نمایانه

قه له ندهر بویه نه سلا فهرقی بتخانه و هه ره م ناکا

ل ۴۷

مه نسوری کورپی حوسینی هه لاج یه کیک بوو له سو فیه کانی سه رده می عباسی
هه ره کاتیک جه ذبه نهی گرت دهی گوت (انا الحق) ده لئین کاتیک کوشتیان به خوینه که بی

دەنوسرا (انا الحق) كەمالى شاعىرىش دەلىت منىش وەكو مەنسور ھەركاتىك بىكوژن و
خوینم برژى ئەوا خوینەكەم دەردى مىللەتەكەم دەنوسیتەوہ:

ھەر وەكو مەنسور انا الحق گۆ بوو گەر بىشمكوژن

خوینەكەم ئەتكى بەكوردى دەردى خوئى ئىنشا دەكا

ل ۵۰

ئەزەلى و ئەبەدى دوو زاراوہى فەلسەفین، مانای جىاوازیان ھەيە ئەزەل و اتە
سەرەتای نەبیت، ھەرشتىكىش سەرەتای نەبیت كۆتایشى نیە، بەلام ئەبەدى سەرەتای
ھەيە كەواتە دەبیت كۆتایشى ھەبیت، كەواتە كەمالى گوناهى چىە؟ كاتىك لە
ئەزەلەوہ لەچارەى نوسرابى كە دەبیت بىتتە دىلو یەخسیری كەمەندو پەرچەمى یار:

من ئەبى سووچم چىبى رۆژى ئەزەل سولتانی عەشق

دىلو یەخسیری كەمەندى پەرچەمى تاتام ئەكا

ل ۵۱

دنيا تەمەنىكى دوورودرژى ھەيە لای شاعىران بە پىرەژن ناودەبریت بۆیە ئەو
پىرەژنە داوا لە كەمالى دەكات كە بىخووزى، واتە بەدواى ھەواو نەفسى دونیا
بکەویت، بەلام ئەو دنيايە وەكو ئەو پىرەژنە وایە كە مرۆقى ئاقل بىخووزیت ھىچ
لەزەتىكى لى ناكات، كەمالى ئامادەنیە بەدواى ئەو پىرەژنە بکەویت، واتە دنياى
بەلاوہ دەست بەردارى دنيا بوہ، چونكە خوئى و لەزەتى دنيا گەلىك كەمەو كۆتایى
دیت (قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا) (النساء - ۷۷)

تکای لىم کرد ووتى بمخووزە دنيا زوو جەوايم دا

ووتم ئىنسانى عاقل مەيلى وەسلى پىرەژن ناکا

ل ۵۱

ھەرلەم بارەيەوہ مەحوى دەلىت:

تا لەمالى دەرنەكردوى ئەم شەوى صەد شوو كەرە

مەحوى ئازانە بدە تو سى بەسى دنيا طەلاق

ديوانى مەحوى ل ۱۸۰

سه فەری پۆژی قیامەت گەلێک دوورو درێژەو کۆتایی نایەت، جا مرۆفی ناقل
گەریهویت بچیتە سه فەریکی ئەوها دوورو درێژ دەبیئت تیشوی ئەو سه فەرهی پیی
بیئت، دیاره زادو زەخیرهی ئەم سه فەرهش کردەوهی چاکە، چونکە ئەو پۆژە تەنها
کردەوهی چاک بەهائای خاوەنەکهی دیت پیغه مبهەر (ﷺ) لەم بارهیهوه ناموزگاری
ئەبوزەری غەفاری دەکاو دەفەرمویت: (أعد السفينة فان البحر عميق فاستكثر الزاد
فان السفر طويل)، که مالی شاغیریش لەم بارهیهوه دەلیت:

ریی قیامەت دوورو بی پایانه تویشووی لازمه

پیاوی عاقل بۆیه مهیلی جه معی تویشوو زاد ئەکا

ل ۵۲

سامیری یه کێک بوو له لایه نگی رانی هه زه تهی موسا، پاشان که موسی (سلای
خوای لی بی) چوو بۆ خه لوه سامیری دهستی کرد به جادوو گه ری، به زیرو زیوی
(قبطی) یه کان گوێره که یه کی لی دروست کردوو ه جار جاره بۆرهی کردوو ه، به مه ش
کۆمه له که سیک بروایان پی هینا، کاتیک موسا گه رایه وه ناو قه ومه که ی لیانی پرسی
بۆچی باوه رتان پی کرد؟ ئەوانیش گوتیان ئیتمه سه ریچی کردمان له به لیته کانی تو
به تاره زووی خۆمان نه بوو، به لکو سامیری له زیرو زیوی ئەم گوێره که ی دروست کردو
ئیمه ش باوه رمان پی هینا. (ألقى السامري ﴿﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورًا فَقَالُوا
هَذَا إِلَهُكُم وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ) (طه: ۸۷-۸۸)

به باری عیلمی هفتا ساله وه دابووم به شاگردت

بژی ئەمی سامیری سه سامی دیدهی پر له ئەفسونت

ل ۵۸

که مالی له سایه ی هونه ره که ی، خۆی به ده وله مه مند ده زانی چونکه هونه ر رزقیکی
زۆره ئەو رزقه ش له خوا وه بۆ پیاو دیت، به لام ناییت ئەو هونه رمه نده ناشکور بیئت
بلیت خوای گه و ره رزقی که م کردم (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ) (الفجر - ۱۶)،

هونه ر رزقیکی زۆرو نیعمه تیکی گه و ره یه بۆ پیاو

هونه رمه مند ناشکوره گه ر بیئت خوا رزقی که م کرد

ل ۵۹

که مالی پروا و قهناعهتی بهوه ههیه که نهوهی مرۆف هه موو له پشتی هه زه تهی
 ناده مه وه پهیدا بوینه (کلکم من ادم و ادم من تراب) جا که له نهوهی ئاده م
 مرۆفیکى وه کو تو لى پهیدا بیته، نهوا ده بیته سه جدهی شوکر بو هه زه تهی ئاده م
 بیهم (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِ) (الکھف - ۵۰).

که دیم ئاده م نهوهی وه کو تو له پشتی دیتته دنیاهه

سوجوودی ئاده م برد ره جى شهیتانى له عینم کرد

ل ۶۲

ئاوی که وشهر خوی گه وره داویه تهی به ئومه تی محمد (ﷺ) کاتیک قوره هیشه کان
 گالته یان به پیغه مبه ر (ﷺ) ده کردو پیمان ده گوت وه جاغ کوپر، جا خوی گه وره نه
 هه وزی که وشهری پی به خشی که ئه م شاه سپیه وه کو شیر، شیرینه وه که ههنگوین،
 که مالیش له خهوا جامیک له ئاوی که وشهری خوار دۆته وه، کاتیک به یانیش له خه
 هه ئسا وه لیکن دانه وهی خه ونه که می ماچی ده می یار کردو وه (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ، فَصَلِّ
 لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ، إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ) (الکوثر: ۱-۳).

له خه وما جامی ئاوی که وسهری دامی پهری پرویی

سبهی زوو هاته دی شوکری خوا ماچی ده می تو م کرد

ل ۶۳

شیخی سه نعان ده لێن شیخیکی خاوه ن ته ریه ته بو وه چه نده ها موریدی هه بو وه،
 پاشان دلێ ده چیه که چه مه سیحیه ک، له دین وه رده گه پرێ ده چیه سه ر ئاینی عیسایی،
 که مالیش به ده ردی شیخی سه نعان چوو کاتیک که چه مه سیحی ده بینێ عه قلی نامینێ
 واز له ئاینی خزی ده هینێ ده چیه سه ر ئاین و مه زه بهی ته رسا:

که دیم زونناری زولفو په رچه می وه که شیخه که می (سه نعان)

قوبولئی مه زه بهی ته رسا و ته رکى عه قل و دینم کرد

ل ۶۲

که مالی وه کو مرۆفیکى خاوه ن نه زموون، هه رگیز پروای به پیاوی زالم نیه کاتیک

دەستيان پى لەكار كىشانەوہ ببنہ باشترین پياو ھەرۈە كو شىلى و بايەزىدى بەسظامى، بەلام ھەركاتىك فرسەتيان ۋەرگرت و گەرانەوہ سەركار ئەوا ديسان دەبنەوہ پياوہ كەى جارانو دەست بەزولم دەكەنەوہ ھەرۈە كو شەمرى سەرلەشكرى يەزىدى كورى معاويە كە چەند زولمى گەورەيان كرد كە خوین رشتنى ھەزرتى حوسىن بوو، كورد ئەلئى مار ئەمانى نىہ تاكو سەرى پان نەكەيەوہ:

زالمان كاتئ كە عدزل كـــــــران

ئەبن بە شىخى شىلى و بايـــــــەزىد

دوويارە ئەگەر بچنەوہ سەرکـــــــار

زولم ئەكەن ئەبن بە شەمرۈ يەزىد

شىخى سەنعان پىچەوانەى ئەمرى غەوشى گەيلانى كرد، غەوٹ كە نەوہى پىغەمبەرە (ﷺ) لەسەر رىگای ئەو رۆيشتوہ، چونكە ئەمر غەوٹ ھەرۈە كو ئەمرى پىغەمبەر (ﷺ) ھەتا قىامەت دەوام دەكا.

سەنعان خىلافى ئەمرى ئەوى كرد بوو بە گەور

ئەمرى ھەتاكوو رۆژى قىامەت رەوايە غەوٹ

لەرۆژى ھەشردا ھەموو كەس كۆدەكرىنەوہ ھەق لىپچىنەوہيان لەگەل دەكرىت ھەركەس ھەقى خۆى ۋەردەگرىت (هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَئِينَ) (المسلات- ۳۸)، كەسش ناتوانىت حاشا بكات لە ھىچ كوردەوہى خۆى، كەمالىش دەلىت ھىچ حاشا مەكە تۆ كوشتەى منى ۋ خوینى منت رژاندى بەوہش ديارە كە سەرپەنجەكانت بە خوینى جگەرى من سورە:

مەكە حاشا لە خوینم رۆژى مەحشەر قاتلم ھەرتۆىت

بە خوینى جەرگى من سەرپەنجەكەت رەنگىنە ئەيزانم

باخچەى بەھەشت (جنة المأوى) شوینىكە لە بەھەشت كە موسلمانان خۆزگەى بو دەخوازن كە خوا روھيان پىبكات بيان باتە ئەو شوینە (أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (السجدة- ۱۹)، كەمالى

ئاماده نیه بهتهنها بهبێ یارهکهی بجیته ئهو شوینه، بهبێ نیگای ئهو ئامادهش نیه خه یالی باده و سهبا بکات:

بێ ویسالت که تهمهنای جهننهتولهئا ئه کهم

ل ٧٩

بێ نیگهت چۆن خه یالی بادهوو سههبا ئه کهم

که مالمی هینده گیرۆدهی یاره کهیه تی، بههیچ شیوهیهک نایهویت بۆ که میکیش لیی جیابیتتهوه، ههر کاتیکیش له گه لیدا بیت بههیچ شیوهیهک بیر له حووری عین ناکاتهوه، که ئهو حۆریه چاوهگهش و چاوهشانه بۆ مروۆفی خواپهرست ئاماده کراون له بهههشت (وَحُورٍ عَيْنٍ، كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ) (الواقعة- ٢٢) ههروهها گهر بیتته گه داو خزمهتکاری بهردهرکی یار مهیلی فیردهوسی بهرین ناکا (جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا، خَالِدِينَ فِيهَا) (الکھف- ١٠٧).

که وهسلت دهست بدا بۆم هیچ خه یالی حووری عین نا کهم

ل ٨١

گه دای بهردهرکی تو بم مهیلی فیردهوسی بهرین نا کهم

شاعیر هه موو هۆش و بیری لای پینجوتینه چونکه یاری خۆی تیدایه، بههۆی بوونی یاره کهی هه موو پینجوتینی له لا جوانه نایگۆریتتهوه بهشاری سولیمانی خۆی له وشاره به کۆیله دهزانی بۆیه گهر سولیمانی بیتته بهههشت و دیاره بهههشتیش پره له حۆری (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾ كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ) (الدخان: ٥١-٥٤).

گهر سلیمانی بیتته جهننهت و پر بێ له حوور

ل ٨٢

په شه لام هه رمهیلی وهسلی یاره کهی پینجوتین ئه کهم

ئاوی کهوشر، ئهو ناوهیه که خوای گه وره به پیغه مبهر (﴿٥٣﴾) و ئومه ته کهی بهخشیوووه مروۆفی ئیماندار لیی دهخواتهوه، جا ههر کاتیک که مالمی بۆ جاریک له لیو یار دهمی تهر بکات، نیت پینجوتینی بهوه نیه وه کو ئه سهکهندهر کاتیک له سههره

مه‌رگیش بوو داوای ئه‌وه‌ی ده‌کرد له‌ئاوی به‌قا بخواته‌وه‌و هه‌تا هه‌تا نه‌مریت:

له‌ ئاوی که‌وسه‌ری لیئو ده‌مت ده‌م ته‌ر به‌کم جارێ

وه‌ک ئه‌سه‌که‌نده‌ر له‌ مه‌رگیشا هه‌وای ئاوی به‌قا ناکه‌م

ل ۸۸

که‌مالی گه‌یشتۆته‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌ ته‌نها به‌ روو له‌ خواکردن مرۆڤه‌ ده‌سه‌یته‌وه‌ ته‌نها ریگه‌ی خوا ریگای سه‌رفرازیه‌، ئه‌گینا ئه‌وانی تر هه‌موو کۆره‌ ریگانه‌و مرۆڤ توشی چه‌رمه‌سه‌ری ده‌که‌ن. ئی‌مه‌ له‌ ریگای فیتنه‌و ته‌فره‌قه‌ چیمان قازانج کردوه‌، هه‌ر ریگای خودا داوای یه‌ک ریزمان لی‌ده‌کا بو‌ ئه‌وه‌ی تووشی په‌راکه‌نده‌یی و سه‌رلیشێواوی نه‌بین (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ) (ال عمران - ۱۰۳).

خه‌لکینه‌ وه‌رن به‌سیه‌ ئیتر رووله‌ خودا بن

به‌س مایلی فیتنه‌و شه‌رو ئاشووب و به‌لا بن

به‌س ته‌فره‌قه‌و ویلی که‌ژو کیئو چی‌سا بن

زۆر عه‌یبه‌ که‌م به‌م نه‌وعه‌ په‌ریشان و گه‌دا بن

ل ۹۲

کاک ئه‌حمه‌دی شیخ یه‌کیک بوو له‌ پیاوه‌ ناوداره‌کانی سه‌رده‌می خۆی و شیخی ته‌ریقه‌ت بوو، پیاویکی خواناسانه‌ دو‌عا و شه‌فاعه‌تیا‌ن راده‌گیری له‌لای خوا‌ی گه‌وره‌، بۆیه‌ ئومیدی به‌وه‌ هه‌یه‌ کاک ئه‌حمه‌دی شیخ له‌لای خوا‌ی کردگار، چونکه‌ کاک ئه‌حمه‌د سه‌رۆکی ئه‌ولیا‌کانه‌و جیگری غه‌وشی گه‌یلانیه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا ئه‌و پیاوه‌ پشتیوان و په‌نای کوردانه‌:

سه‌گی ده‌رگانه‌ که‌ی کاک ئه‌حمه‌دی شیخ ته‌مه‌دارم

تکای عه‌فوم به‌که‌ رۆژی جه‌زا شیخ لای کردگاری من

ره‌ئیسێ ئه‌ولیا‌یه‌ قوطبه‌ یه‌عنی واریشێ غه‌وشه‌

په‌ناهو پشتیوانی کورده‌ مایه‌ی ئیفتخاری من

ل ۹۵

حهزهره تی یوسفی کوری یه عقوب، کاتیك له گه ل براکانیدا ده چیتته سهیرانو فیتلی لی ده کهن نه یخه نه ناو بیره وه ههروه ها ههزهره تی (عیسا)ش خوی گه وره به رزی کردوه بو ئاسمانه کان (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) (النساء - ۵۸).

چه شنی یوسف تو بچو ناو بیره وه ببیه غه ریق

ل ۱۳

یا بچوره ئاسمان ته نیا مه سیحایی بکه

یه زیدی کوری معاویه له سالی ۶۱ کۆچی له شوینی باوکی بووه خه لیفه ئه مهویه کان، به لام خه لکی عیراق رازی نه بون، داوایان له حسین کوری عدلی کرد که به یعه تی پی ئه کهن نهو ببیتته خه لیفه ی موسلمانان، شهرو کوشتار پویدا، سه ر کرده ی سوپای یه زید به سه ر کرده ی (شمر) بوو، ئالی عدلی هه موو کوشت، به مهش خوینی ئه م بنه ماله یه که وته ئه ستویان، به لام که مالی پیچه وانه ی (یه زید) که مالی خۆی به سه گ و پاسه وان ی به رده رگای پیغه مبه ر (ﷺ) نه ولادی پیغه مبه ر (ﷺ) ده زانیت:

خۆ یه زید نیم تا کوو بیه دوژمنی ئالی عدلی

شیت نه بووم تاب ی عه زابی زاتی ئه للاهم نییه

من سه گی قاپی رسول الله و نه ولادی (عدلی) م

ل ۱۱۴

به نده یی زارم خه یالی روتبه و جاهم نییه

خوی گه وره زاتیکی نه وتۆی له نه وه ی ئاده م به ره حه مت ره وانه کرد بو هه رچی گیانله به ره هیه له بونه وه ردا، ههروه کو خوی گه وره ده فه رمویت: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الانبیاء - ۱۰۷)، بۆیه گه ر من هه لئه ستم به مه دحکردنی نهو زاته به ریزه که هینه ده گه وره یه خوا باسی لیوه ده کات، خه لکی ئیوهش به پیاویتی بی باوه رو کافرو بی دین و ئیمانم تی مه گن، چونکه من هه رچهنده باسو مه دحی نهو پیغه مبه ره بکه م، ناتوانم مافی ته وای خۆی بده می قه لاه له ئاستیدا ده سته وه ستان ده بیته و زمان لال ده بیته له ئاستیدا به تاییه تی بو یه کیکی وه کو من که هینه ده

گوناهکارم له دههشتی مه عسیه تیشدا هه تا کو پیم کرابیت قسوورم نه کردوو، هه رچی کارو کرده وی پیسی شهیتانیش هیه، جیه جیم کردوو، که واته من مروقیکی رووره شو گوناکارم و پیغه مبه ریش (ﷺ) خاوینه و مه عسوومه له گونا، هه رچی گونا هیه نیه تی بۆیه من ناتوانم ههستم به مه دح و ستایشی ئەم زاته که پیغه مبه ره (ﷺ) له پاشان ئەم پیغه مبه ره (ﷺ) چ مه جیور به مه دحی یه کینکی وه کو منه، په کی له سه مه دح کردنی من نه که وتوو، ئەوهنده بهس که خوی گه وره له قورئاندا مه دحی ئەو پیغه مبه ره ده کات و ده فرمویت: (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) (القلم ۴)، که واته گه قورئان ده رباره ی به رزی هه ره لوتکه ی ره وشتی ئەم پیغه مبه ره (ﷺ) بدویت من هه ر چیه ک بلیم ناگاته ئەو مه دحی قورئانی پیرۆز:

نه که م گه مه دحی ئەو زاته ی که فه خری جین و ئینسانه

مه ئین خه لکی (که مالی) کافر و بی دین و ئیمانه

گوناهکارم ده م پیسه ئە گه ناوی نه به م هه قمه

چ مه دحی بکه م خۆمه دحی ئەو ئایه تی قورئانه

خوی گه وره له هه دیسیکی قودسیدا ده فرمویت (لولاك لولاك لما خلقت الافلاك)

واته له بهر تو نه بویه ئەی پیغه مبه ره (ﷺ) بونه وهرمان دروست نه ده کرد.

که مالی ده لئ ئەو پیغه مبه ره شه فیعی رۆژی ناخیره ته، هه رکه سیکیش لای وابیت

شه فاعدت ناکات بۆ ئیمه ئەوا نه فامه هیچ نازانیت:

شاهی له ولکه شه فیعی ئیمه رۆژی ناخیره ت

ئه همه قه هه رکه س بلئ له ولکه فریاره س نییه

سه ره تای دروست بوونی مروف له جو ره ئاو یکه له پشتی پیاو سینه ی ژندا پاشان به

تییه ر بوونی قوناغه کان ده بیته کۆر په له (فَلْيَنْظُرْ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ، خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ

دَافِقٍ، يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ) (الطارق - ۷)، پاش ئەوه ی هاته دونیا وه، ئەو

تهمه نهی بۆی دانراوه له دنیا دا به سه ری ده بات، پاشان ده مریت ده بیته وه به تۆزیک
خاک له زه ویدا (مِنْهَا حَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) (طه - ۵۴)

به چی مه غرووری خۆتۆ چۆره تاوێک بوویت له پێشاننا

که مر دیشیت عه زیزم تۆزۆ خاکی یا که میک گه ردی ل ۱۲۴

حه زه تی عیسا (سلای خوی لی بیّت) موعجیزه ی ئه وه ی هه موو هه رکاتی که
پێویستایه مردووی زیندو ده کرده وه و کو یرو به له کی چاک ده کرده وه به ئیزنی خوا،
ئیسّتا یار هه روه کو حه زه تی عیسا خاوه ن هه مان موعجیزه یه کاتی که خاکی که خاکی
له سه ره مه رگه و یار دیت و ده می ده خاته ده میه وه ئه وه ده بیته شیفا و سه ره له نوێ گیان
به بهر که مالی ده کریتسه وه (بِإِذْنِي وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى
بِإِذْنِي) (المائدة - ۱۱۰).

له کاتی مردنا نایه ده مم دم یاری بی دینم

به ئی عجازی مه سیحا هات و تازه ی کرده وه ژینم ل ۱۴۹

حه زه تی یه عقوب له تاو دووری بی هه والی حه زه تی یوسفی کور ی کو یرو بوو چونکه
حه زه تی یوسف چهند سال بوو لیبی دوور که وتبووه، سه ره تای ونبوونی حه زه تی یوسف
له ده شتی که نعان بوو، کاتی که براکانی به فیللی سه یزان بر دیان و، پاشان فریاند او ه ناو
بیر (وَأَلْقُوهُ فِي غِيَابَةِ الْجُبِّ) (یوسف - ۱۰)، پاشان له میسر سه ری هه لندا وه به دیار
که وتسه وه، له دواییدا حه زه تی یوسف له میسر وه کراسه که ی خۆی نار دو حه زه تی
یه عقوبی باوکی له دووره وه بوونی کراسه که ی کرد (إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تَفَنَّدُونِي) (یوسف - ۹۴)، له دواییدا کراسه که یان به سه ر چاویدا دادا، چاوه کانی چاک
بونه وه (فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا) (یوسف - ۹۶).

که مالی شاعیر سوودی لهم چیرۆکهی قورنانی پیروژ وەرگرتوه له قالبیکی شیعی

دایرشتهوه:

حهزهرتی یه عقووب رهسولی ره همان

یه کئی لئی پرسی ووتی به قسوربان

له میسر بوئی کراسست بوهاات

ل ۱۷۸

خۆ بییری که نعان نزیکه له لات

که مالی نامۆژگای بهرامبهره کهی ده کات و ده لئی تۆ هینده به دوای دنیا مه که وه
گوئی له دهنگی مه گره نه وه که هه لته له تیننی نه وه دهنگه ناخۆشترین دهنگه و خه لکی
بیزار ده کات، له جیاتی تۆ گوئی لهم دهنگه ناخۆشه بگری وهره گوئی له ناله ی دل و
دیقهت له خادم بگره.

خوای گه وره ده رباره ی ناخۆشترین و بیزارترین دهنگ ده فه رمویت: (إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ
لَصَوْتُ الْحَمِيرِ) (لقمان ۱۹).

له ده دهنگی (انکر الاصوات) ی دونیا به سیه گوئی مه گره

ل ۲۰۳

له شوری نه ی له ناله ی دل تۆ خادیم دیقه ته ی بگره

جگه له وه ی که له دهستی مه عسیه تدا هیچ قسوری نه کردووه، هه رچی له دهستی
هاتووه کردووه ته ی و نه سپی خۆی تیا تا و داوه و فه رمایشی شه ی تانی جی به جی کردووه،
به لام سه ره رای نه هه موو شته ش که مالی نا ئومید ناییت له عه فووی خوای گه وره
چونکه خوای گه وره به تاك و ته نیاو هه قی زانیه، دیاره یه کینک له ناوه جوانه کانی خوای
گه وره (العفو) تاوان به خشه:

له دهستی مه عسیه تدا تاكو توانیم نه سپی خۆم رانی

به جیم هینا هه موو کردار و پیشه ی پیسی شه ی تانی

له گه ل نه م حاله شا یاره ب له عه فوت نا ئومید نام

که چونکه تۆم هه میسه هه ر به ته نیاو تاك و هه ق زانی

سەرچاوەکان:

- ۱- دیوانى كەمالى / ئامادەكردن و ساغكردنەو و پىشەكى نووسىنى / كەمال عەلى باپىر، پىداچونەوئى شكور مصطفى / وەزارەتى روشنىرى بلاوكردنەوئى كوردى، ژمارە ۱۲۸، ل ۱۷.
- ۲- ھەمان سەرچاوەئى پىشوو، ل ۱۶.
- ۳- دیوانى نالى / لىكۆلئىنەوئى و لىكدانەوئى / مەلا عبدالكرىمى مدرس و فاتح عبدالكرىم، چاپخانەئى كۆپى زانىارى كورد / بەغدا ۱۹۷۶
- ۴- دیوانى زىوەر / ئامادە كردنى عمود زىوەر / دەزگای چاپ و بلاوكردنەوئى ئاراس، ھەولتەر ۲۰۰۳، ل ۱۳.
- ۵- دیوانى كەمالى / ل ۱۹.

هه‌مانکاتیشدا یه‌که‌م یه‌که‌م هاندهریش بووه بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی خوینده‌وارى له‌کاتى شه‌ودا، فه‌رموون شه‌وه‌تا ماموستا جه‌مال بابان له‌ پاداشتى منداڵیدا بۆمان شه‌گێرپیتته‌وه که باوکى مودیرى ناحیه‌ی سروچک (به‌رزنجه) بووه‌و (زیوه‌ریش) شه‌و ده‌مه ماموستای قوتابخانه بووه‌ چۆن هانى خه‌لکه‌ی داوه‌ دواى ته‌واوکردنى کارو فه‌رمانى رۆژانه یان شه‌و بین پێیان بخوینى. (٢)

که‌واته شه‌وه راستیه‌کى حاشاهه‌لنه‌گره که زیوه‌ر بۆ‌وچان به‌شه‌وو به‌رۆژ هه‌ستى به‌ماندوو‌بون نه‌کردوو له‌بلاوکردنه‌وه‌ی خوینده‌وارى له‌ناو رۆله‌کانى میله‌ته‌که‌ی، بۆ راستى شه‌م قسه‌یه‌ش دیوانى زیوه‌ر که پره له شیعرى په‌روه‌ده‌یى و شیعرى منداڵان. زیوه‌رى شاعیر پیاویکی نه‌فس به‌رز بووه، خاوه‌نى قه‌ناعه‌تیکى باش بووه، ناماده بووه به‌ بره‌ پاره‌یه‌کى که‌مى خانه‌نشینی ژيانى خۆى و مال و منداڵى پێ‌بژینى، به‌لام هه‌یچ کاتیک ناماده نه‌بووه ده‌ست له‌خه‌لکى پان بکاته‌وه، یاخود به‌شیعه‌ره‌کانیه‌وه که‌سابه‌ت بکات، هه‌رچاره‌ی به‌شان و بالای یه‌کێکدا هه‌لبێ له‌ به‌رامبه‌ریدا که‌میک پاره وه‌ربگرێ، شه‌وه‌تا زیوه‌ر کاتیک نامیلکه‌ی خۆى ناومزگه‌وت و سوفى که‌رمى چه‌رچى پێشکه‌ش به‌ حه‌سه‌ن به‌گى جاف ده‌کا ده‌لێ (تا عومرم گه‌یشتوته شه‌م وه‌فته شیعه‌رفرۆشیم نه‌کردوو شه‌وه‌ش هه‌روای بزانه‌ به‌گم (٣)).

من وای بۆده‌چم نه‌فس به‌رزى و قه‌ناعه‌ت زۆرى زیوه‌رى شاعیر بۆشه‌وه ده‌گه‌رپیتته‌وه، که پیاویکی له‌خواترس و به‌دین بووه، شه‌و له‌خواترسیه‌ی شه‌وجۆره که‌سایه‌تیه‌ی زیوه‌رى دروست کردبوو.

عه‌لى باپیر ئاغا له‌ نامیلکه‌ی گوڵده‌سته‌ی شوعه‌رای هاوسه‌رم دا ده‌لێت زیوه‌ر له‌سه‌ر نامه‌دانى شوعه‌رای ده‌ورى دوايه له‌ناو هاوته‌مه‌نه‌کانما، شیعرى زیوه‌ر له هه‌موویان ره‌وانترو ناودارتره، وه‌ک له شیعه‌را بالایه له‌ دیانه‌ت و شه‌خلاقى چاکیشدا دوو بالایه. (٤)

ھەرۋەھا پىرەمپىرد دەلىت: زىۋەر ئەخلاقى لە شىئىرى جۋانتىر بوو بە ھەموو مەعنەيە كەمە دىندارو بەويقارو قەناعتكار بوو. (۵)

زىۋەر لە ھۆنراۋەيە كىدا باس لە ژيانى نارەق خواردەنەۋە دەكا، گەرچى ئەو ھۆنراۋەيە دەچىتە قالدى ھۆنراۋەيە كى كۆمەلايە تىيەۋە، بەلام لە ھەمانكاتىشدا ناۋەخنانى ھۆنراۋەكە بابەتتىكى ئاينى گىرنگ دەرژۋىتى:

عەرەق ناخۆم كە توۋشى دەردى سەر بىم
گىرقتارى ھەزار دەردو خەتەر بىم
ھەرچى خوا ھەز نەكا ئەي كەم بە سىرپى
ئىتر بۆ شەرمەزارى ناۋ بەشەر بىم
عەرەق ناخۆم كە عومرم كورتو كەم بى
بەجۋانى بۆ گىرقتارى زەرەر بىم
عەرەق ناخۆم كە دوۋچارى ۋەرەم بىم
ھىلاكى خەستەكى قەلبو جگەر بىم
عەرەق ناخۆم كە مقطوع النسل بىم
ھەز واىە كەبابى سەدپسەر بىم

زىۋەر شاعىرى ھەۋلىداۋە لەرپىگى ئەم ھۆنراۋەيە، كىشە كۆمەلايە تىيەكان زەرەروزيانى عەرەق بىخاتە روو، كە ئەمانە ھەموو زىانەكانى دىنيە، بەلام لە رۆژى ھەشەرىش كە مرۆف كۆدە كرىنەۋە لەبەردەم دادگاي خوا پادەۋەستىن پىاۋى عەزەق خۆر بەرەو روۋى ئاگرى دۆزەخ دەبىتەۋە:

عەرەق ناخۆم ئەلئىن ((داء الكؤول))

زىۋەرى شاعىر گەلىك بىزارە لەبۆنى پىسى عەرەق، جگە لەۋەش نامادەيە ھەموو فەرمانىكى خۋاى گەۋرەو پىئەمبەر (ﷺ) جى بەجى بىكات (اطيعوا الله واطيعوا

الرسول).

لە بۆن و بۆگەنی بیزارە تەبعم

فیدای ئەمری خوداو پیغەمبەر بم

ل ٤٣

زیوەر کەوتۆتە سالتووە ریشی سپی بوو، بەلام ریش سپیەکی رووزەردو دڵرەشو
ئاخرشەرە، کە ئەمانە هەموو وای کردوو بەبیتە مرۆڤتیکێ بێ قیامت لەهەردوو جیهان
هەم لە دنیاو هەم لە قیامت:

ریش سپی، روو زەردو دڵ رەش پیری ئاخر شەر منم

لەم جیهان و لەو جیهان بێ قیامت و بێ فەر منم

شاعیر هیندە لە کردەوێکانی خۆی ورد دەبیتەو، هیچ کردەوێکی چاکی نیە، ئەم
بێ کردەوێش وای کردوو لەرۆژی گەردبووێ هەموو مرۆڤەکان لە مەیدانی مەحشەر
شەمەزار بیت.

زیوەر بروای تەواوی بە زیندوبوونەو حساب و لیپرسینەو هەیه:

هەرلەم رۆژەشدا هەرکەس کتابی کردەوێکانی ئەدریتە دەست ئەو کتابەش هیچ
شتیکێ لەبیرنەکردنەو هەموو تۆمارکردوو:

کردەوێ چاکم نیە وەختی کە سەیری خۆم ئەکەم

خاکسارو شەرمەزاری دەشتەکە مەحشەر منم

ئێستا زیوەر جلەوی بۆ نەفسی خۆی شل کردوو، ئەمنیشی بە ئارەزووی خۆی
هەرچیەکی بەوی پێدەکا، (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) (یوسف- ٥٣)، زیوەریش هیچ
قسوری نیە لەدنیا، بەلام لەرۆژی لیپچینەو پەکی کەوتوێ سواری سیارەیهێ بوو
کە پەکی رویشتنی کەوتوو پەنچەرە:

ئێستا سواری ئەسپی نەفسم بۆ چەپ و راست لنگ ئەدەم

ل ١٩

رۆژی ئاخر صاحیبی سەیارە پەنچەر منم

به لّام زیوهری شاعیر له گهل ئەم ههموو خراپهیهی خۆی ناو میّد ناییت ده پارێتتهوه و ده لّیت گهر خودایه تو له بهر ده رگای خۆت دهرم بکهی من چی بکهم؟ کێ ههیه ده رگام لی بکاتهوه، چونکه له رۆژهدا روورهشم که سیّک نیه په نای بو بیهم.

پوو له ده رگای کێ بکهم، گهر تو دهرم کهی چی بکهم

پوو رهشو و بی ئیلتیجا و بی کسه و موظطر منم

ل ۱۹

ده رویش کۆمه لّیک پیاوی خواناسن، سهر به رّیباوی قادرین، خۆیان یه کالآ کردۆتهوه بو خواپه رستی شوینه که شیان ته کیه ی پی ده لّین، سۆفیه کانیش به هه مان شیوه، به لّام سهر به رّیباوی نه قشبندین له خانه قا کۆده بنه وه زیوهری شاعیر باس له ده رویش شهریف ده کا ده لّی مادام ده رویشه بو ده ست به ذکری خوا ناکات، وه ئه گهر سۆفیه بو ناچیتته خانه قا:

ئه گهر ده رویش شهریف ده رویشه بو ذکری خودا ناکا

وه گهر خو سۆفیه بو روو له خه تمه خانه قا ناکا

ل ۳۰

شیعه مه زه به به کان هه لّهی گه وره ده کهن، که ههموو کاتێک جنیوو قسه ی ناره وا به رامبه ر عومه ری کوری خه تاب ده کهن، به لّام سونه مه زه به به کان عومه ریان خو شده وئ، جا ده بیّت ده رویش شهریف سونی بیّت ئینجا قسه و جنیوو به عومه ر ده دات.

جا نه گهر به م پیوه ره بیّت ده بیّت بو غه یری سونه مه زه به به ره واییت جنیوو بدات به عومه ر، به لّام زیوهری شاعیر هه رگیز ناییت مه ستی ته وه بیّت، به لکو وا باوه که شیعه جنیوو ده دن به عومه ر، به لّام سونه به پیچه وانه وه عومه ریان خو ش ده ویت، که چی سه ره رای ته وه که ده رویش سونه مه زه به به ئینجا هه ر جنیوو ده دات:

ئه گهر سونی ره وشته سه بی عومه ر بو نه کا دایم

وه گهر خو شیعه یه بو روو له سه ختی که ره به لا ناکا

ل ۳۰

شاعیر له هونراوهیهکی پرسیارو وهلامدا باس له عهقیدهی ئیسلام دهکات که دهلیت پیویست بهوه ناکات مرۆف له دنیا دا حساب بکات بۆ رۆژی دوایی، بهلام گهر مرۆف حساب بۆ رۆژی دوایی نهکات، چون له رۆژی دوایی کاتیک مرۆف گرد دهکریتهوه حسابی له گهله دهکریت چون وهلامی خوی دهداتهوه (يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) (المطففين - ٦).

من ئەلیم لازم نیه فیر بم له دنیا دا حساب

پیم ئەلین ئەی چون نه جاتی خۆت ئەدهی رۆژی حساب

زیوهر دهلیت بهسه بۆ نهوهی خوا لیترازی بیست، خۆشهویستی ئالو بهیتی پیغه مبهرت (ﷺ) هه بیست، بهلام نههلی سونهو جماعه دهلین نهخیر ههر نهوهنده بهس نیه، بهلکو ده بیست خۆشهویستی یاوه رهکانی پیغه مبه ریشته بیست بۆ خوا لی رازی بوون، چونکه نه مانه پشتیوانی پیغه مبه ر (ﷺ) بوینه له رۆژه سه خته کان خوی گه و ره ده فهرمویت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ) (فتح - ٢٩).

من ئەلیم ههر باری عه شقی ئالی هه یسدهر کافیه

نههلی سونهت پیم ئەلین سه رباریه حویبی صه حاب

له کاتی سه ره له دانی نایینی ئیسلام له نیمچه دورگهی عه ره ب، موسلمانه کان زۆر نازار ده دران له لایهن قوره یشه کانه وه، بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمانی به هه ندیک له موسلمانه کان کرد کوچ بکهن بۆ حه به شه، نه جاشی حه به شکی که سه روکی ولاتی حه به شه بوو، موسلمانه کان دالده داو یارمه تی زۆریشی دان، پیغه مبه ر (ﷺ) ئەم چاکه یه ی له به رچاو بوو، کاتیک مرد، نوژی مردووی به غائب له سه ر کرد، جا چاکه و پیاوه تی ئەم پاشایه هه موو دنیا ده یزانی:

چونکه نهووه له خزمه تی ئیسلامه کان کرد حه به ش

ناوی چاکه ی باقییه لای نه وروپا و ئاسسیا

نەفسی مرۆف هەردەم هەول دەدا بەدوای ئارەزووەکانی خۆی بکەوێت (إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) (یوسف - ۵۳)، ئەم نەفسە هیئەندە لەخۆی رازیە، هەرۆه کو فرعهون
وایه که خۆی زۆر بەگهوره دهزانسی و داوای خوایهتی دهکرد (...أَنَا رَبُّكُمْ
الْأَعْلَى) (النازعات - ۲۴) جا بەسه ئەمی نەفس هەتاکەمی ئاوا غهرووردهبی.

ئەمی نەفسی دەنی هەرۆه کو فیرعهونی له کیرا

ل ۱۰۸ ئەم هەشەت و مەغرورییه تاکەمی له هەموولا

ئەم هیلاکەتیە که بەهۆی نەفسهوه تووشم بووه وا له فرمیسکی چاوه کاتم غهرق
بووه، بەلام بۆ بهانا هاتنم خاوهنی دەستی سپی (یەدی بەیضا) که مەبەست حەزرهتی
موسایه، که هەرکاتیەک دەستی له باخەلیا دەنا دەستی سپی دەبوو:

بۆ غهرق و هیلاکەت لەشەتی ئەشک دەمادەم

ل ۱۰۸ پەیدا بووه وا صاحیبی حوسن و یەدی بەیضا

بازار سەرتاپا گیراوه، هەرۆه کو ئەورۆژەمی حەزرهتی (یوسف) یان هیئا بازار بۆ
فرۆشتن (وَشَرَوْهُ بِمَنْ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ) (یوسف - ۲۰).

بازاری هەموو گرتوو، وەك یوسفی ثانی

لافی ئەوهیه زینده بکا دینی یه—هوودا

تۆ راوهستەو ئیستا گوئ مەگره له قسهی پیاوخرایان که هەردەم دەیانەوی فیتنەو
ناشوب پەیدا بکەن، هەرۆه کو چۆن هامان که پیاویکی سیحربازبوو فیتنەو دووبەرەکی
بەهۆی سیحره کانیهوه پەیدا دەکرد، خوای گهوره دەفهرمویت:

گوئ مەگره له ئەقوالی رەقیبی وه کو هامان

ل ۱۰۸ ئیظهاری مەکه فیتنەو ثابت مەکه دەعوا

زولفی رەش لای شاعیرانی کلاسیکی رەمزە بۆ مار، کهواته زولفه کانی تۆ وه کو
ماره کانی فیرعهونه کاتیەک ساحیره کانی فیرعهون هاتن بەرامبەر موسا رایانگرت

هارووت مارووت دوو فریشتهن (وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ) (البقرة- ۱۰۲).

ئەوشتانەى که مەشهورن لەناودا لەبابەتەى ئەم دوو فریشتەووە که گیرۆدەى گوناھو تەوان بوون وە خودای تەعالا خاتەر خۆى کردوون لە بەینى عەزابى دنیا یان عەزابى قیامەت... ئەوانیش عەزابى دنیا یان ئیختیار کردووە ئەوانە ئیستا لە چالیکداھە لاسراون لە (بابل)دا وە تاقیامەت بەوجۆرە دەمێننەووە لەسەر فەرموودەى زانایانى تەفسیر ئەساسیان نیە وە لە ئەحادیثى صەحیحەدا نیە وە موخالیفی نەصی قورئانە چونکە خودا لەباسى فریشتەدا ئەفەرمویت: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) وە تەفسیری بیضاوی رەدى ئەم شتانە ئەکاتەووە فەخرى رازیش بەو قسانە رازى نیە^(۱).

کەسبى هارووتى ئەکا چاوى رەشت

۱۱۵ل

چەندە فەتتانە جەمالى ئەسمەرت

خوای گەورە موعجیزەیه کی گەورەى دابوووە حەزەرەتى سلیمان که زمانى گیاندارى دەزانى (يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ) (النمل- ۱۸)، جارێک حەزەرەتى سلیمان بەخۆى و لەشکرەکیەووە دەرویشتن نزیک بونەووە لەشارە میروولەیهک، یەک لە میروولەکان گوتى بە میروولەکان بچنە کونەکانتانەووە نەووەک سلیمان و لەشکرەکەى لەژێر پێیەکانیان پانتان بکەنەووە (يَا أَيُّهَا النَّملُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ) (النمل- ۱۸)، زیوهرى شاعیریش هەرۆه کو ئەو میروولە کەوتۆتە ژێرپێیان، بەلام با خەلك دلتیا بن من وەکو سلیمانم:

بە میثلى موورى بیچارە لەبەرپێى هەرکەسا کەوتووم

۱۲۳ل

هەتا رەنجیەدە خاطر بێ لە من شاهی سلیمانم

مرۆڤ موخه‌یه‌ره له مابه‌ینی کاری خراپ و چاکدا، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ مرۆڤی ده‌کات و له‌ریگا لاده‌دا نه‌فسی خراپی خۆیه‌تی، چونکه نه‌فسی مرۆڤ هه‌رده‌م به‌ره‌و کاری نارێك ده‌روا.....) كه‌واته زیوه‌ر ده‌لیت هه‌ر نه‌فسی خۆم به‌ره‌و هه‌لدیرو کارو کرده‌وه‌ی خراپم ده‌بات كه‌س تر نه‌یه‌.

بۆچی بوختان كه‌م كه‌ شه‌یتانه گوناهم پێ ئه‌كا

ل ١٤٤ من چ شه‌یتانم نییه هه‌ر نه‌فسمه شه‌یتانی خۆم

چیرۆکی نه‌مروود هه‌زره‌تی ئیبراهیم له‌ قورئاندا زۆر روون و ئاشکرایه، کاتیك خه‌لكی هه‌موویان بۆ سه‌یران ده‌چن (ده‌لێن ئه‌و پڕۆژه نه‌روۆز بووه) به‌لام هه‌زره‌تی ئیبراهیم ده‌فه‌رمویت (إِنِّي سَقِيمٌ) واته نه‌خۆشم و ناتوانم، کاتیك خه‌لكی ده‌روا بۆ كه‌شت، هه‌زره‌تی ئیبراهیم ده‌چیته‌هه‌ر ته‌خانه‌كه‌یان هه‌موو به‌ته‌كان ده‌شكێنی ته‌نها گه‌وره‌كه‌ نه‌بیته‌و ته‌وره‌كه‌ له‌سه‌رشانی داده‌نیته، کاتیك ده‌گه‌رینه‌وه‌ پرسیار ده‌كه‌ن كێ خواكافمانی شكاندوه‌؟ ده‌لێن: (قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدُكُرُّهُم يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ) (الانبیاء ٦٠)، هه‌زره‌تی ئیبراهیمیش له‌ وه‌لامدا ده‌لیته: (بَلْ فَعَلَهُ كَيْدُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن كَانُوا يَنْطِقُونَ) (الانبیاء - ٦٣)، ئینجا ئاگرێکی گه‌وره ده‌كه‌نه‌وه هه‌زره‌تی ئیبراهیم ئه‌خه‌نه ناویه‌وه، به‌لام ئاگره‌كه‌ فه‌رمانی پێ‌ده‌كړی سارد و سه‌لامه‌ت بیته (قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ) (الانبیاء - ٦٩)، ئه‌م به‌سه‌رهاته سه‌رده‌می نه‌مروود بووه له‌ پاشان خوای گه‌وره به‌هۆی می‌شوو له‌یه‌ك گیانی؟؟؟

گیرۆده‌ی نه‌مروود می‌زاجیكه‌ دلی من

ل ١٢٨ بێ‌بته‌شكه‌نی داخلی ناو كووره‌ی نارم

زیوه‌ر باسی ده‌سته‌یه‌ك ده‌كا، كه‌ هه‌موویان وه‌ك مامز جوانن، جوانیه‌كه‌یان وه‌كو جوانی هه‌زره‌تی یوسف وایه، کاتیك ئافه‌ره‌تانی میسر گله‌بیان له‌ خێزانی عه‌زیزی میسر ده‌كرد ئه‌ویش گوتی یوسف زۆر جوانه‌و گله‌یم لێ مه‌كه‌ن گه‌ر ده‌تانه‌وی تاقیتان ده‌كه‌مه‌وه، میوه‌ بۆ دانان هه‌ریه‌كه‌ چه‌قۆیه‌کی داده‌ستیان، ئینجا یوسفی هینا و پێی

نیشاندا، ئەوانیش سەرسام بوون لە جوانی یوسف، ناگایان لەخۆ ئەما دەستی خۆیان بە چەقۆکە بـیری (فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا) (یوسف - ۳۱).

جا ئەم جوانانەى زیوەر باسیان دەکا وەکو حۆرى بەهەشت وان سوندس و ئستبرق دەپۆشن (وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ) (الكهف - ۳۱).

ئەم دەسته که لەم شارە هەموو نەوعە غەزالى
هەریەک بە جەمال یوسفى با جاھو جەلالن
غیلمان صیفەت سوندوس و ئیستەبرەق ئەپۆشن

ل ۱۳۴ صورەت بەشەرن مەعنا هەموو حوور خیصالن

زیوەر ئەوەندە ئاھ هەلەدەکیشى دنیا بە جارێک بۆتە تەم، فرمیسکی چاوەکانیشی
هیندە هاتۆتە خوارەو وەکو ئاوی زەمزمەى لیھاتووہ کہ هەرگیز وشک نابیت کەسیش
ناتوانیت لیوی ماچ بکات هەروەکو روکنی یەمانی کہ ماچکردنی دروست نیە:

دنیا کہ لەبەر قافلەى ئاھم تەمە ئەمەـ مـرـو
شۆراوی سورشکم بەمەسەل زەمزمە ئەمەـ مـرـو
لیوت کہ عەقیقە بووئە پوتنى یەمانى

ل ۱۳۷ ماچی کہ جەوازی نییە جیی پەنجە ئەمەـ مـرـو

زۆر بەداخوہ بۆ ئەو روخسارى فریشتەى کہ لە بەهەشتدا ئەو بەدکارە بۆ هاودەم و
هاونشینت، کاتیك ئادەم حەوا لەبەهشت بوون شەیتان تەفرەى دان تووشى گوناه
تاوانى کردن، خوى گەورەش لەبەهەشت دەرى کردن (قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ) (الاعراف - ۲۴).

ئەى چيھەرە مەلەك حەیفە رەقیب بۆتە ئەنیست

ل ۱۴۳ لەو جەننەت و فیردەوسە ئەو ئیبلیسە بەدەرکە

زیۆەر له هۆنراوهیه کیدا که ستایشی پیغه مبهەر (ﷺ) دهکا، که ئەو پیغه مبهەر (ﷺ) خوا پیدراوه له هەردوو جیهان دنیاو قیامت گهۆرهی هەردوو دنیا، هەر ئەو گهۆرهییە وای کرد که خوای گهۆره دەعوەتی بکات له شەوی میعراج، که هیچ پیغه مبهەریک ئەوەی بۆ نەکراوه، ئەو پیغه مبهەر (ﷺ) له عەشیرەتی قورەیشە گهۆرهی هەموو پیغه مبهەرانه هەرکه سیکیش بجیتته بەردەرگای بۆ عیلاج ئەوا دەرمانی هەموو دەرديک لای ئەوه یاخود دەکریت بلێن هەرکه سیک له سەر ریبازی ئەو پیغه مبهەر (ﷺ) بروات ئەوه عیلاجی دەردی دەکریت:

نەعیمی هەردوو جیهان پیت بلیم بهتۆ که چیه؟

گەدایی دەردی سولتانی صـاحیبی میعراج

موحه مەدی قورەیشی سهییدی جهمیعی روسول

ل ۲۰۹ که خاکی دەرگههیی بۆ دەردی هەر دلێکه عیلاج

گوێزپایهلی خواو پیغه مبهەر (ﷺ) واته رازی بوونی خوا لهو کهسه، یه کیکیش له کاره باشه کانی مرۆف دهیکات دروستکردن و ئاوه دانکردنهوهی مزگهوته (إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) (التوبة- ۱۸)

کهسێ موطیعی خواو رهسووله

له ریگهیی دیندا لیره ی لاپسووله

انما یعمر مسـاجد الله

لهبۆ ئەمثالی حاجی رهسووله

شه هیدبوونی (حسین کوری عهلی (ﷺ)) له نزیک شاری کهربه لا به دهستی سوپای ئەمهویه کان، کاتی زیدی کورپی معاویه خهلیفه بوو، (شمری نارد بۆ له ناو بردنی ئالو بهیتی پیغه مبهەر (ﷺ) ئەم رۆژه بۆته رۆژیکی گهلیک شوم له میژووی ئیسلام:

رۆژی طوغيانی وه لادهن کهوته یادی ئەهلی دین

واقیعهی قهتلی حوسهین و فاجیعهی رۆژی شومار

ل ۲۳۱

شیخ سه‌عیدو شیخ ئەحمەد لە ساڵی ١٣٢٦ شەهید بوون لەشاری موصل که ئەمانە
نەوێی پێغه‌مبەر(ﷺ) هەرۆه‌کو حسین که بەدەستی زەید شەهید بوو، بەلام حسین
(ﷺ) لەدەستی کەرەلا، شیخ سه‌عیدو شیخ ئەحمەد له (باب السرا) له موصل:

کووفه‌یی وه‌ک ئەه‌لی مه‌ککه‌ وان له‌ نیه‌سه‌ت موسلا

ره‌ببێ وێران بێ به‌بادی فیتنه‌وه‌ ته‌زویری نار

میله‌ته‌تی وا تووشی زیله‌ته‌ت بێ له‌دنیا و تاخیره‌ت

بوو به‌دەستی کەرەلا (باب السرا) بۆ ئینتیه‌یحار

ل ٢٣١

سه‌رچاوه‌کان:

- ١- دیوانی زیوه‌ر/ کۆکردنه‌وه‌و پێشه‌کی په‌راویزی بۆ نویسه‌وه‌/ محمود زیوه‌ر/ ده‌زگای ئاراس/
٢٠٠٣، ل ٨.
- ٢- سه‌رچاوه‌ی پێشوو.
- ٣- سه‌رچاوه‌ی پێشوو.
- ٤- سه‌رچاوه‌ی پێشوو ئەویش له‌ نامیلکه‌ی گوڵده‌سته‌ی شوعه‌رای هاوی سرم
- ٥- سه‌رچاوه‌ی پێشوو ئەویش له‌ دیوانی په‌ره‌مێرد/ پێداچونه‌وه‌یه‌کی نوێ به‌ژیان و به‌ره‌مه‌کانی
له‌ به‌رگی یه‌که‌م ل ٣٧/ ده‌زگای ئاراس/ ٢٠٠١.
- ٦- ته‌فسیری نامی/ بۆ قورئانی په‌رۆز/ مه‌لا عبده‌لکه‌رمی مه‌درس/ به‌رگی یه‌که‌م/ ١٧٥، چاپخانه‌ی
الوطن العربی.

ئه‌سیری

عبدالخالق ئه‌سیری (١٨٩٠-١٩٦٢) له شارى كه‌ركوك له‌دايكبووه، هه‌ر له‌و
شاره‌ش كۆچى دوايى كردوو، له گۆرستانى شىخ محىدين نىژراوه ئه‌سیری براگه‌وره‌ى
نه‌جه‌دين ئه‌فه‌ندى خويىندى له ئه‌سته‌مبول ته‌واو كردوو، به‌شدارى له رىكخراوه
كوردیه‌كانى تورکیا كردوو، رۆلى گرنگو به‌رچاوى هه‌بووه له یه‌كگرتنى ئه‌و
رىكخراوانه پاش راوه‌دونانى كورده نىشتمانپه‌روه‌ره‌كان، له‌لایه‌ن توركه كه‌مالیه‌كان
چۆته بولگاریا، تاكو جه‌نگى دووه‌مى جیهانى سو‌راغى زانراوه، له‌دواى ئه‌وه بى‌سه‌رو
شوین بووه^(١).

سه‌ره‌تای خويىندى ئه‌سیری له قوتابخانه‌و حو‌جره‌كان بووه، گه‌لیك له ناوچه‌كانى
كوردستان گه‌راوه، ئیجازه‌ى مه‌لايه‌تى وه‌رگرتوو، ئاسۆى بیری گه‌لیك فراوانتر بووه.
ئه‌سیری له‌ماوه‌ى ژيانیدا سه‌فه‌رىكى شارى ئه‌سته‌مبولی كردوو، له‌وئ چاوى
به‌گه‌لیك له پیاوه‌ ناوداره‌كانى كورد كه‌وتوو، ئاسۆى بیری گه‌لیك فراوانتر بووه.
ئه‌سیری شاعیر له دوو لایه‌نه‌وه كاریگه‌رى ئاینى له‌سه‌ر بووه، له‌لایه‌ك خويىندى
حو‌جره‌ى و زانسته‌كانى شه‌رى و علمى قورئان له‌لایه‌كى تریشه‌وه ئه‌سیری كاریگه‌رى
خانه‌قاو ته‌ریقه‌ى نه‌قشبه‌ندى پێوه دیاره، ئه‌مانه‌ وایان كرد لایه‌نى ئاینى له
هۆنراوه‌كانى ره‌نگ بداته‌وه.

ئه‌سیری له دیدو بۆچونىكى ئیسلامیه‌وه ده‌نواریتته هه‌بوونی خواى گه‌وره، خوا به
ئه‌زه‌لى تێده‌گا (ئه‌زه‌ل) واته شتىك سه‌ره‌تای نه‌بیّت، كه شته‌كه سه‌ره‌تای نه‌بوو

کۆتایشی نیه، کهواته له سه ره تادا هیچ شتی ک نه بووه، جگه له ذاتی خوا:

خوا هه بوو له کۆنا هه ره هه بوو

ل ۸۵

بیجگه له خوا کهسی تر نه بوو

له پاشان خوای گه وره ویستی بونه وهر دروست بکات، وهه ره چی له ناو بونه وه درایه
خۆی دروستی کرد، مه بهست له و دروست کردنهش ئه وهیه که تواناو گه وره یی خۆی
بسه لمینتی (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي) (الذاریات - ۵۶).

هه ره چی که ههیه خوا پهیدای کسرد

ل ۸۵

داخۆی بناسن بۆیه ناوای کسرد

پاشان خوای گه وره نه رزو ناسمانی دروست کرد بۆ ئه وهی خه لکی تیدا بژی، جگه
له وهش گیانله بهرو دره ختیشی پرواند بۆ ئه وهی مرۆف له به ره مه کهی بخوات تیدا
بجه ویته وه (وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ)
(هود - ۷)، پاش ئه وهی مرۆف له سه ر زهوی هه مو پیداو یستیه کانی ژیان ناماده کرا
بۆ بتوانیت مرۆف تیدا بژین خوای گه وره هه ستا به دروستکردنی باوکه ئاده مه وه که به
خه لیفه و جی نشینی خوای گه وره له سه ر زهوی (وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي
الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا) (البقرة - ۳۰).

به لām دروستکردنی باوکه ئاده م له خۆل بووه (کلکم من ادم و ادم من تراب)

له پاش ئه مانه له خاکسی زهوی

ل ۸۵

ئاده می پهیدا کرد ته نه ها بی وه ری

پاش باوکه ئاده م، چه زه تی جه واش دروستکرا، هه ردوو کیان بونه ژنو میرد،
له به هه شت نیشته جی بوون (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا) (البقرة - ۳۵).

بوونه میردو ژن هه ردوو به کیان گرت

ل ۸۵

بۆ جه ننا تولعه دن ری یان له بهر گرت

زانایانی (مادی) پێیان وایه که هه‌موو شتی‌ک له (ماده) دروست ده‌ییت، بی‌بوونی ماده دروست بوونی شت مه‌حاله، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک پێیان وایه به‌هۆی بوونه‌ ئه‌و مادانه‌ بونه‌وه‌ر به‌ رینگای رینگه‌وت (صدفه) دروست بووه‌ به‌لام لای زانایانی نابینی خوای گه‌وره‌ دروستکه‌ری هه‌موو شتی‌که له بونه‌وه‌ر (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (یس - ۸۲).

فرمه‌سوێنان واده‌لێن بی ماده په‌یدا نابێ هیه‌چ

ماده نه‌بوو چۆن په‌یا بوو ئه‌و سه‌حابو ره‌وشه‌نات

ل ۸۷

خوای گه‌وره له ئه‌زهل بریاری دروست کردنی مرۆف ئاسمان و زه‌وی ئه‌وانی تری هه‌بوو، هه‌تا گه‌یشه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) په‌یامی ئیسلامی پێ‌به‌خشی، که قورئانیش بیه‌تته‌ ده‌ستوو یاسای ئه‌م په‌یامه (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ) (الاسراء - ۹) نه‌وعی به‌شه‌ری خوا مه‌ده‌نی خه‌لق و په‌یاکرد

قورئانی به‌ده‌ستوری عه‌مه‌ل بوون ره‌وا کرد

ل ۸۹

ئه‌سیری ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌نوسیه‌وه، که له شاری مه‌که له‌دایکه‌بووه که ئه‌وکات شاری مه‌که دوور له عیلم و سه‌نه‌ت بووه، قوتابخانه و خوێنده‌واری ئه‌وکات گه‌لیتک له‌وشاره که‌م بووه.

نیشتمانی مه‌که‌که بوو مه‌که‌که‌ش له عاله‌م مونزه‌وی

ده‌ستی ته‌عمیری نه‌دا‌بوو ده‌وله‌تی عاله‌م به‌دی

دوور له عیلم و سه‌نه‌ت شارانانی گه‌ورانی زه‌وی

مه‌دره‌سه‌و مه‌که‌ته‌ب نه‌بوو یه‌ک یه‌ک هه‌بوو نوسه‌ر له‌وی

ل ۹۰

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له شاری مه‌که له‌دایکه‌بووه، به‌لام پێش له‌دایکه‌بوونی باوکی کۆچی دوا‌یی کردووه له‌ نیوان شاری مه‌که‌و مه‌دینه.

مه‌نشئی کوی بوو چلۆن په‌روه‌رده بوو دیتی جه‌فا

خۆی له‌دایک بوو له مه‌که‌که لای مه‌دینه بابی مرد

پاشان باپىرى عبدالمطلب دەيگىرىتە خۆى پەروەردەى دەكا لە تەمەنى دووسايدا
باپىرىشى كۆچى دوايى كرد، لە شەش سالەش ئامىنەى داىكى كۆچى دوايى كرد:

بوو بە دوو سالە كەچى باپىرى، بابى بابى مرد

قدرة الله هەر كە شەش سالەى تەواو كرد داكى مرد ل ۹۱

عەرەبەكانى نىمچە دوورگەى عەرەب دابوو نەرىتيان وابوو، مندالى شىرە خۆرەيان
دەبردە دەشت بۆ پەروەردە كردن، لەبەر دوو هۆ، يەكەمىان زمانى پاراوييت و
دووهەمىان تەندروستى باش يىت، پىغەمبەرىش (ﷺ) بە دەستوورى ئەو رۆژگارە
دەيبەنە دەشت، داىەنىك بەناوى (حلىمەى سعديه) دەبيتە داىەنى و بەختوى دەكا:

شىرەخۆرە چو بەدايەن داىەنى لادىيى بوو

پرووتەل و بىخانمان و بىنوئين و ساىە بوو ل ۹۱

خەديجەى كچى خويلد نافرەتىكى دەولەمەندى شارى مەكە بوو، پارەيەكى زۆرى دا
بە پىغەمبەر (ﷺ) بۆ بازرگانی لە ريگای شام، كاتىك كاروانەكە گەرايەوه، قازانجىكى
زۆرى كرد لەبەر دەست پاكى پىغەمبەر (ﷺ).

پىغەمبەر (ﷺ) دەچوو ئەشكەوتى حەرا بۆ خواپەرستى نزيك شارى مەكە، هەتا
جارتىك حەزرەتى جوبريل هاتەلاى سورەتى (اقرا) بەسەردا بخوينتەوه:

قافلەى خاتوو خەديجەى برده شام و هاتەوه

دەچوو ئەشكەوتى حەرا رۆژى شەپرزە هاتەوه ل ۹۱

كاتىك دەگەرىتەوه شەپرزە دەبيت و بەسەرھاتەكەى بۆ خىزانى خۆى خەديجە
دەگىرىتەوه، مزگىنى پىغەمبەرەياتى دەداتى:

سورەيى (اقرا) مەلايك پىمى وت خۆنرايەوه

ست خەديجەو خالى وتيان تۆ (رسول الله) ئەوه

پێغه‌مبەر (ﷺ) کاتیک بوو پێغه‌مبەر بۆ ماوه‌ی (۱۰) سال بانگه‌وازی ئایینی ئیسلامی له‌شاری مه‌که کرد، دیاره له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لیک ئازارو نه‌شکه‌نجهی بینى به‌ده‌ست قوره‌یشه‌کان:

تاكو ده‌سال ده‌عه‌وتی خێلی قوره‌یشی لی كرا

كه‌لكی چه‌ندانى نه‌بوو ئه‌و سه‌روه‌ره ئه‌زیه‌ت كرا ل ۹۲

قوره‌یشه‌كان گه‌لیك خوای جو‌راو جو‌ریان هه‌بوو، له‌هه‌موویان به‌ناوبانگتر (هویه‌ل، لات (اللات و العزی و منواة‌ ثالته‌ اخری) انجیم)

خه‌لكه‌كه‌ی هه‌یکه‌ل په‌رست بوون گا‌ورو جوو زۆر چه‌په‌ل

گشتی كرده (مؤمن بالله) نه‌ما لات و هویه‌ل ل ۹۲

پێغه‌مبەر (ﷺ) مرۆڤێکی نه‌خوینده‌وار بوو (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ) (الاعراف- ۱۵۷)

خوینده‌واری نه‌بوو ته‌وراتی خویندییته‌وه

یا نه‌خۆ ئینجیلی عیسا‌ی دیبی لی‌ی وردییته‌وه ل ۹۳

ئه‌سیری شانازی به‌وه ده‌کات که موسلمانه‌و، له‌سه‌ر ئایینی (محمد) ه (ﷺ)، ئه‌و پێغه‌مبهره‌ی له‌کتیبه‌کاندا ناوی به‌گه‌وره‌هاتوه وه‌کو له‌قورئاندا باسی گه‌وره‌یی و په‌وشت به‌رزی ده‌کات: (وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ) (القلم- ۴) هه‌روه‌ها له‌ئینجیلا ناوی هاتوه که قورئان ده‌فه‌رمویت:

فه‌خر ئه‌که‌ین سه‌ربه‌که‌سیکین له‌جیهان یه‌کتایه

به‌هه‌موو کرده‌وه‌ی چاکه‌و به‌کتیبه‌و نایه‌ ل ۹۶

له‌ناو قوره‌یشه‌کان هونه‌ری په‌وانیژی باوی هه‌بوو، گه‌لیک ئه‌دیبی گه‌وره‌یان لی هه‌لكه‌وتوه، که شیعرى عه‌ره‌بیان گه‌یانده‌بووه لوتکه، به‌لام کاتیک قورئان هاته‌ خواره‌وه سه‌ریان سوپما له‌ئیعجازی قورئان، بۆیه قورئان ته‌حه‌دای هه‌ردوو

شارستانیەتی ئینس و جن دەکات و دەلیت: (لَتَنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ يَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَّاتُوْنَ بِمِثْلِهِ وَاَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا) (الاسراء - ۸۸)

سەرفرۆی قووەیی ئیەججازی کە لەمن بولە غا

شیعریان نەسەرە نەیان زانی کتیبی ئودەبا

موتەحەبیر بوون لە تەئسیری وتەمی ئەو خوتەبا

ل ۹۶ کە موحەممەد لە کەسی دەرسی نەدی ئەلف و با

شاعیر شاهییدی دەدا کە پیغەمبەر (ﷺ) سەردەستەمی مرۆفایەتیە، کە بە ئاینە تازەکەمی کە ئیسلامە خزمەتییکی گەورەمی بە مرۆفایەتی کردوو، مرۆفایەتی لەژێر سیبەری ئەو ذاته بەرپێزە حەساووەتەو:

خزمەتییکی بەشەرە دینی موبینسی پاکی

پاکی یەو ژینە، لەگەڵ یەکترا کردەبی چاکی

مەردی و بەرزى بۆ یاریدەوہەم بی باکی

ل ۹۶ یا موحەممەد لەبەشەر اشەد باللە تاکسی

سەرچاوە:

۱- دیوانی ئەسیری / شیخ عبدوالخالیقی شیخ حوسینی نەقشەبەندی، کۆکردنەووە لەسەر نوسینی / مستەفا عەسکەری / بەرگی یەکم، چاپی یەکم ۱۹۸۷ / چاپخانەى الحوادث.

ناوه‌ڕۆك

٥	پیشه‌کی
٩	کاریگه‌ری ئایین له شیعری نالی
٣٣	سالم
٤٥	مسته‌فا به‌گی کوردی
٥٣	مه‌وله‌وی
٦٥	حاجی قادری کۆیی
٧٩	په‌هه‌ندی ئایین له شیعری مه‌حوی
١٠٩	شیخ ره‌زای تاله‌بانی
١٢١	ئه‌ده‌ب
١٣٩	وه‌فایی
١٦١	په‌هه‌ندی ئایینی له شیعره‌کانی (ناری)
١٧٧	بی‌خود
١٨٩	صافی
٢٠٣	حه‌مدی
٢١٧	که‌مالی
٢٣٣	زی‌وه‌ر
٢٤٧	ئه‌سیری
٢٥٣	ناوه‌ڕۆك

